

جمهوری اسلامی ایران
وزارت آموزش و پرورش

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

فصلنامه نوآوری‌های آموزشی

نشریه علمی

۷۵

- سال نوزدهم
- ۱۳۹۹ پاییز
- صفحه ۱۷۶
- بها ۱۰۰,۰۰۰ ریال

جمهوری اسلامی ایران
وزارت آموزش و پرورش

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

صاحب امتیاز: سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

مدیر مستول: حجت‌الاسلام دکتر علی ذوعلمه

■ سردبیر: دکتور علیرضا کیامنش، استاد دانشگاه خوارزمی (تربیت معلم)

■ مدیر داخلی: اعظم ملاحتی نژاد، دکترای تعلیم و تربیت

اعضای هیئت تحریریه:

■ دکтор حمیدرضا ابراهیم‌زاده: استاد دانشگاه خوارزمی، مدیریت و نظرارت در آموزش عالی

■ دکتر عیسی ابراهیم‌زاده: دانشیار دانشگاه پیام نور، آموزش از راه دور

■ خدیجه ابوالعالی: دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، روان‌شناسی تربیتی

■ دکتر خسرو پاچری: استاد دانشگاه تهران، فلسفه تعلیم و تربیت

■ دکر حیدر تورانی: دانشیار پژوهشکده برنامه‌ریزی درسی و نوآوری‌های آموزشی، مدیریت آموزش

■ دکتر فریده حمیدی: دانشیار دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، روان‌شناسی

■ دکتر علی اصغر خلاقی: استادیار دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تعلیم و تربیت

■ دکتر حسن رضازین آبادی: دانشیار دانشگاه خوارزمی (تربیت معلم)، مدیریت آموزشی

■ دکتر حسن پرداختچی: استاد دانشگاه شهید بهشتی، مدیریت آموزشی

■ دکتر محمد رضا سرکار آرایی: استاد دانشگاه ناگoya، آموزش تطبیقی و بین‌الملل

■ دکتر سید مهدی مجیدی: دانشیار دانشگاه تربیت مدرس، فلسفه تعلیم و تربیت

■ دکتر علیرضا کیامنش: استاد دانشگاه خوارزمی (تربیت معلم)، تحقیق و ارزیابی

■ دکتر طبیه ماهروززاده: دانشیار دانشگاه الزهرا، برنامه‌ریزی درسی

■ دکتر محمود مهرمحمدی: استاد دانشگاه تربیت مدرس، برنامه‌ریزی آموزشی و درسی

■ مسئول دبیرخانه: مارال یغمائیان، کارشناس ارشد سنجش و اندازه‌گیری

■ ویراستار فارسی: کبری محمودی، کارشناس ارشد آموزش زبان فارسی

■ ویراستار انگلیسی: دکتر مریم دانای طوسی، زبان‌شناسی عمومی

■ مدیر هنری و طراح گرافیک: شاهرخ خره‌غانی

نژادهای آموزش

۷۵

نشریه علمی

سال نوزدهم

پاییز ۱۳۹۹

صفحه ۱۷۶

بها ۱۰۰,۰۰۰ ریال

پژوهانه این نشریه به موجب شماره ۱۴۲۹۸/۱۴۲۹۸ مورخ ۱۲۸۰/۱۰/۰۵

هیئت نظارت بر مطبوعات و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

صادر شاهد و مطابق نامه شماره ۱۲۸۳/۲۲/۳ مورخ ۱۱۲۰/۰۳/۲۹

کمیسیون نشریات علمی کشور در وزارت علم، تحقیقات و

فناوری دارای درجه علمی پژوهشی است و طبق نامه

شماره ۱۲۲۹۶/۰۳/۳ مورخ ۹۲/۸/۷ اعتبار نصلنامه تمدید

گردیده است.

این نشریه در پایگاه علوم جهان اسلام (ISCI) نمایه سازی شده است.

نشانی: تهران - خیابان ابراهیم‌شاهی - ساختمان انتشارات

کمک آموزشی - طبقه بیم

صندوق پستی: ۱۵۸۴۶۴۲۸۱۸

تلفنکس: ۸۸۲۰۲۰۲۲

E-mail: noavaryedu@gmail.com

Web: noavaryedu.oerp.ir

دراين شماره می خوانید:

- صدیقه یاسمی
■ علی حسینیان
■ مرجان کیان
■ مسعود گرامی پور
■ افضل السادات حسینی
- مدرسه خلاق؛ چیستی و چگونگی در دوره ابتدایی
- علی بیرمی پور
■ زهرا سمساری
■ سید اسماعیل هاشمی
- رابطه عوامل زمینه‌ای و عملکرد ریاضی
دانش آموزان ایرانی در تیمز ۲۰۱۵
- طاهره پژوهی
■ محمدمعلی نادی
■ ایلناز سجادیان
- یک مطالعه کیفی استقرایی مبتنی بر متن
تحلیل تماثیک مؤلفه‌های مرتكبین قلدری سایبری
در دانش آموزان دبیرستانی:
- زهرا نقش
■ زهرا هاشمی
- حجم نمونه بهینه در مدل سازی چند سطحی:
بررسی تأثیر حجم نمونه بر اثرهای ثابت و تصادفی
با استفاده از داده‌های تیمز
- منیره موحدی
■ محمد صالحی
- نقش ذی‌نفعان آموزشی
در استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش
- سید علی موسوی
■ عارف بیرانی
■ حسن مؤمنی
- آسیب‌شناسی فرایند هدایت تحصیلی
دانش آموزان پایه نهم استان ایلام
- مهرداد کاظمی
■ علی شانسی بزرگی
■ منصور حسامی
- مطالعه کیفی شرایط، زمینه‌ها و بیامدهای کارآفرینی
در صنایع دستی شهر اصفهان برای دانش آموزان:
(رائهٔ یک نظریهٔ مبنای)

گروه
مشاوران
علمی
این‌شماره
(به ترتیب حروف الفبا):

آمنه احمدی، سیمین حسینیان، مرتضی منطقی، فریده حمیدی، خدیجه ابوالمعالی،
مریم محسن پور، علیرضا کیامنش، زهرا گویا، علی اصغر خلاقی

اطلاعات مربوط به فصلنامه نوآوری‌های آموزشی

(اهداف، موضوع و شرایط پذیرش مقاله‌ها)

هدف
نشریه:

هدف از انتشار این فصلنامه، ارائه یافته‌های پژوهشی و نوآوری در مباحث علمی پژوهشی آموزش و پرورش، تبادل نظر میان اندیشمندان، متخصصان و پژوهشگران در جهت ارتقای کیفی برنامه‌های علمی و دستاوردهای پژوهشی در مسائل اساسی و کیفی آموزش و پرورش است.

موضوع
مقاله‌ها:

۱. فلسفه، اهداف، مبانی، اصول، محتوا، برنامه‌ها و روش‌های آموزش و پرورش در جمهوری اسلامی ایران با تأکید بر سند تحول بنیادین آموزش و پرورش؛
۲. مبانی نظری و اصول علمی و یافته‌های دانش روان‌شناسی تربیتی به‌منظور تهییه و تدوین محتوای آموزشی، روش‌های تدریس و تربیت و ارزشیابی از طرح‌ها، برنامه‌ها، روش‌ها و آموخته‌های دانش آموزان؛
۳. مطالعات تطبیقی به‌منظور دست‌یابی به تجربیات سایر کشورها در نوآوری‌های آموزشی، تربیتی و پژوهشی؛
۴. برنامه‌ریزی آموزشی، درسی و تربیتی مبتنی بر سند برنامه درسی ملی؛
۵. نظریه‌ها و رویکردهای نو در طراحی برنامه‌های درسی؛
۶. راههای ارتقای کیفیت نظام آموزش و پرورش؛
۷. جهانی‌سازی و آثار آن در آموزش و پرورش؛
۸. مدیریت و برنامه‌ریزی کلاس درس و مدرسه؛
۹. آینده‌پژوهی در آموزش و پرورش؛
۱۰. کاربرست یافته‌های پژوهشی؛
۱۱. فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات در آموزش و پرورش؛
۱۲. خلاقیت در آموزش و پرورش؛
۱۳. ارزشیابی و اعتبار سنجی فعالیت‌های آموزشی با تأکید بر برنامه‌های درسی؛
۱۴. آموزش‌های فنی و حرفه‌ای با تأکید بر سند تحول بنیادین و برنامه درسی ملی.

توجه:
هر مقاله باید بر اساس یافته‌های خود پیشنهادات مشخص و کاربردی برای مخاطبین و دست‌اندرکاران تعلیم و تربیت ارائه کند.

شرایط پذیرش مقالات

۱. با هدف‌ها و موضوع‌های نشریه هماهنگ باشد.
۲. بر نوآوری‌های آموزشی تأکید داشته باشد.
۳. بر اساس روش‌های علمی تدوین شده باشد.
۴. با اصول اخلاقی، دینی، اعتقادی، ملی و فرهنگی کشور مغایرت نداشته باشد.
۵. در نشریات دیگر چاپ نشده باشد.
۶. حداکثر ۹۰۰۰ کلمه با جدول و فهرست منابع باشد.
۷. چکیده فارسی و انگلیسی روان هر یک به تنها یی حداکثر ۲۵۰ کلمه باشد.
۸. ارجاع‌های درون متنی و برون متنی به روش APA و به ترتیب الفبایی تنظیم شود.
۹. در مقالات برگرفته از پایان‌نامه، ذکر پایان‌نامه، نام دانشگاه و نام استادان راهنمای و مشاور الزامی است.
۱۰. اسامی افراد و ازدها و اصطلاحات خارجی که در متن مقاله آمده‌است، با اعدادی که در بالای کلمات نوشته می‌شود (اعداد توک)، شماره‌گذاری و با حروف لاتین در پایان مقاله به صورت پی‌نویس درج شود.
۱۱. هیئت علمی فصلنامه در پذیرش، رد و اصلاح مقاله‌ها آزاد است و مقاله‌های رسیده مسترد نمی‌شود.
۱۲. مسئولیت دیدگاه‌ها و نظریه‌های ارائه شده به عهده نویسنده‌گان مقاله‌های است.
۱۳. اطلاعات مربوط به مؤلف یا مترجم شامل: نام، نام خانوادگی، میزان تحصیلات، رشته تحصیلی، درجه علمی، آخرین سمت، آدرس محل کار یا منزل، تلفن تماس، نامبر و پست الکترونیکی به همراه مقاله ضمیمه شود.
۱۴. نمودارها، شکل‌ها و جداول تا حد امکان به صورت آماده چاپ، ارائه شود. مندرجات آنها روشن و شماره‌گذاری شده باشد. عنوان نمودارها، شکل‌ها و جدول‌ها به صورت تخصصی نوشته شود.
۱۵. ساختار مقاله از روش علمی پیروی نموده و دارای چکیده (فارسی- لاتین)، مقدمه (مبانی نظری، پیشینه، هدف، بیان مسئله)، روش پژوهش (جامعه، نمونه، ابزار، چگونگی انجام پژوهش)، یافته‌ها (روش‌های آماری، جدول‌ها، نمودارها) نتیجه‌گیری (تفسیر، محدودیت‌ها، پیشنهادات کاربردی و پژوهش‌های آینده) و منابع باشد.
۱۶. حداکثر مهلت پاسخ فصلنامه به صاحبان مقاله‌ها ۶ ماه است، لذا نویسنده‌گان محترم مقالات پیش از سپری شدن این مدت نباید مقاله خود را به سایر نشریات ارائه نمایند.
۱۷. ارسال مقاله به نشریه فقط از طریق سایت نشریه noavaryedu. امکان‌پذیر است. oerp.ir

مدرسۀ خلاق

چیستی و چگونگی در دورۀ ابتدایی

■ صدیقه یاسمی ■ علی حسینی خواه ■ مرجان کیان ■ مسعود گرامی پور ■ افضل السادات حسینی

چکیده:

پژوهش حاضر با هدف شناسایی ابعاد و مؤلفه‌های تشکیل دهنده مدرسۀ خلاق در دورۀ ابتدایی انجام گرفت. پژوهش با رویکرد کیفی و به روش تطبیقی - استنادی انجام گرفت. روش نمونه‌گیری هم هدفمند و مبتنی بر ملاک بود. به این منظور، به شیوه تحلیل محتوای استقرایی و با استفاده از نرم‌افزار ATLAS.ti با رویکرد NCT، ۲۸۳ منبع مکتوب (سندها، مقاله و کتاب) مرتب با موضوع، تجزیه و تحلیل شدند و تحلیل تامر حلة اشعار نظری ادامه یافت. مدرسۀ خلاق از ۶ بعده و ۳۰ مؤلفه تشکیل شده بود:

- بعد «برنامۀ درسی خلاق» با ۹ مؤلفه (اهداف برنامۀ درسی، محتوای برنامۀ درسی، راهبردهای یاددهی - یادگیری، مواد و منابع آموزشی، گروه‌بندی یادگیرنده‌گان، فعالیت‌های یادگیری یادگیرنده‌گان، فضا، زمان، ارزشیابی)؛
 - بعد «دانش آموز خلاق» با سه مؤلفه (باورهای شناختی - فکری، نگرشی - علاقه‌ای رفتاری، - عملکردی)؛
 - بعد «خانواده خلاق» با پنج مؤلفه (موقعیت اقتصادی - اجتماعی، تحصیلات والدین، جو عاطفی خانواده، سبک فرزندپروری، نگرش نوین والدین)؛
 - بعد «علم خلاق» با پنج مؤلفه (رهبری کلاس درس، تفکر در کلاس درس، شیوه پاداش‌دهی، شخصیت معلم، داشت و مهارت‌های حرفة‌ای)؛
 - بعد «مدیر خلاق» با چهار مؤلفه (سبک مدیریت، نگاه خلاقانه، توسعه خلاقیت در معلمان، روابط و تعامل انسانی)؛
 - بعد «فرهنگ خلاق» با چهار مؤلفه (مشارکت، استقبال از خلاقیت، روحیه پژوهشگری، آزادی اندیشه و عمل).
- نتایج به دست آمده از این پژوهش می‌تواند به عنوان راهنمای عمل معلمان، متخصصان، طراحان و والدین در طراحی و ایجاد محیط‌های مبتنی بر خلاقیت قابل استفاده باشد.

خلاقیت، مدرسۀ خلاق، دورۀ ابتدایی

کلید واژه‌ها:

□ تاریخ دریافت مقاله: ۹۹/۵/۱۲

□ تاریخ شروع بررسی: ۹۹/۳/۱۷

دانشجویی دکتری رشته برنامه‌ریزی درسی دانشگاه خوارزمی	*
استادیار گروه مطالعات برنامۀ درسی دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)	**
kian@knu.ac.ir	***
mgramipour@knu.ac.ir	****
afhoseini@ac.ut.ac.ir	*****

این مقاله از رساله دکترا با عنوان «طراحی و اعتباری‌شدن الگوی مدرسۀ خلاق برای دورۀ ابتدایی» دانشگاه خوارزمی با کد ۱۹۵۹۴ استخراج شده است.

■ مقدمه ■

تمدن آدمی مخلوق خلاقیت اوست. به یقین می‌توان گفت، انسان معاصر بیش از پیشینیان خود به خلاقیت نیاز دارد. یادگیری، خلاقیت و آفرینندگی، به عنوان یک ویژگی نامحدود در انسان، یکی از پیچیده‌ترین جلوه‌های یادگیری اوست. انسان برای بقای خود نیازمند پرورش قدرت خلاقیت است، چراکه خلاقیت ابزاری است که انسان را در حل مسائل و مشکلات گوناگون امروزی باری می‌کند. جوامع امروزی، اعم از پیشرفت و در حال پیشرفت، به طور دائم در حال تغییر و دگرگونی هستند. به تعیین تغییر، آموزش و پرورش نیز تغییر می‌یابد. آموزش از یک سو منشأ تغییرات اجتماعی است و از سوی دیگر، خود تحت تأثیر این تغییرات است (حسینی، ۱۳۹۶، ص. ۱۳). لومباردی^۱ (۲۰۰۷) بیان می‌کند، جهان با سرعتی بیش از همیشه در حال تغییر است و افراد باید بتوانند مسائلی را که هیچ راه حل معمولی ندارند، شناسایی و حل کنند. از این رو، خلاقیت به عنوان یک مهارت جدایی‌ناپذیر قرن بیست و یکم در کلاس درس تأکید شده است (آنایادو و کلارو، ۲۰۰۹). تقویت خلاقیت در کلاس درس تأثیرات مثبت و ماندگار بی‌شماری دارد و باعث می‌شود یادگیرندگان در بزرگ‌سالی متفکر، کنجکاو، متقد و ریسک‌پذیر باشند (هنرسی، ۲۰۱۷ و استارکو، ۲۰۱۸). از این رو، خلاقیت نه به عنوان یک مهارت برای آموزش دادن به افراد، بلکه باید به عنوان یک قابلیت، یعنی مجموعه‌ای از مهارت‌ها، توانایی‌ها و دانش، درک شود که بخشی از آموزش فرد را تشکیل می‌دهد (تاب، کروپلی، مارون، پستان و کافمن، ۲۰۲۰).

تعريف واژه خلاقیت برای بسیاری از افراد دشوار و تقریباً غیرممکن است؛ به ویژه برای معلمان که در تلاش‌اند این مفهوم را در شیوه‌های تدریس خود به کار گیرند (کولی، ۲۰۱۵). مولت، ویلسون، لمب و کتلر^۷ (۲۰۱۶، ص. ۱۰) معتقدند: «خلاقیت سازه‌ای پیچیده است و دانشمندان هنوز در مورد چگونگی تعریف آن به توافق نرسیده‌اند». خلاقیت در روان‌شناسی به توانایی افراد برای ابداع چیزی در حوزه‌ای جدید و مناسب گفته می‌شود. با وجود دیدگاه‌های مختلف در مورد خلاقیت، «همیشه جدید بودن»، ویژگی مشخص‌کننده خلاقیت بوده است (نیو و استرنبرگ، ۲۰۰۳).

پییرتو^۹ (۲۰۰۴) خلاقیت را نیاز اساسی بشر برای ساختن چیزهای جدید می‌داند. آمایبل^{۱۰} (۱۹۹۶) خلاقیت را محصول یا پاسخی تعريف می‌کند که باید خلاقانه ارزیابی شود؛ به‌گونه‌ای که: الف) بدیع، مناسب و مفید باشد؛ ب) کاری باشد که بیش از یک راه برای انجام آن وجود داشته باشد.

بگتو و کافمن^{۱۱} (۲۰۱۷، ص. ۷۳) خلاقیت را «توانایی تولید اثری نو^{۱۲}، باکیفیت بالا^{۱۳} و مناسب^{۱۴}» تعريف کرده‌اند. برخی دیگر نیز خلاقیت را تمرین تخیل دانسته‌اند (بتر و کافمن^{۱۵}، ۲۰۱۹). از آن جا که خلاقیت مفهومی پیچیده و چندوجهی است، متخصصان و پژوهشگران در بررسی و تعريف آن، روش‌ها و دیدگاه‌های مختلفی دارند (وارد، ۲۰۰۷، ص. ۲۸).

تعريف‌هایی که تا اینجا از خلاقیت ارائه شد، در عنصر اصالت^{۱۷} (تازگی) و سودمندی^{۱۸}

مشترک هستند؛ یعنی هر ایده یا محصولی، برای اینکه خلاق به شمار آید، باید تازه و سودمند باشد (دولینگر^{۱۹}، ۲۰۰۷).

روانشناسان برای پرداختن به تأثیرات محیط اجتماعی بر خلاقیت، نظریه‌های متعددی ارائه داده‌اند. برای مثال آمایل، ۱۹۸۳، ۱۹۹۶ و آمایل و کانتی^{۲۰}، ۱۹۹۷ (به نقل از نیو و استرنبرگ، ۲۰۰۳) دو دهه را صرف انجام مطالعات تجربی درباره تأثیر محیط بر انگیزه درونی و خلاقیت یادگیرندگان کرده‌اند. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که محیط اجتماعی، از جمله سیستم آموزشی جامعه، شرایط کلی کلاس، فضای مدرسه، محیط کار و خانواده، می‌توانند منابع مهمی برای تسهیل یا مهار خلاقیت فرد باشند. به نظر آن‌ها، همه این عوامل محیطی یک اثر تجمعی دارند که در نهایت جهت‌گیری انگیزشی (درونی یا بیرونی) فرد را و متعاقباً خلاقیت فرد را تا حدودی تعیین می‌کنند. تأثیر ساختارهای اجتماعی بر خلاقیت فردی در چارچوب روان‌شناختی اجتماعی باعث شد پژوهش‌ها به سمت خلاقیت در آموزش هدایت شوند (کرافت^{۲۱}، ۲۰۰۵).

بعد از خانواده، مدرسه اولین مکانی است که کودک در آن به طور رسمی به‌سوی آموزش گام برمی‌دارد (سبحانی‌نژاد و حسینی، ۱۳۹۳). مدرسه‌ها مکان‌هایی برای تشویق خلاقیت محسوب می‌شوند، چراکه این امر را به شیوه‌ای کارآمدتر انجام می‌دهند و می‌توانند آن را «نه تنها در نجگان، بلکه در تمامی یادگیرندگان» توسعه دهند (والبرگ^{۲۲}، ۱۹۸۸). به عبارت دیگر، مدرسه‌ها می‌توانند فراتر از فراهم‌کردن حوزهٔ دانش، خلاقیت یادگیرندگان را تقویت کنند. درصورتی که محیط‌های کلاسی، ریسک‌پذیری، مسئله، تفکر فردی، انگیزه‌های درونی و بیرونی را تسهیل می‌کنند (جونز^{۲۳}، ۱۹۹۳؛ لوبارت^{۲۴} و استرنبرگ، ۱۹۹۵؛ کروپلی^{۲۵}، ۱۹۹۷).

راینسون و آرونیکا^{۲۶} (به نقل از یوکوز و اکار^{۲۷}، ۲۰۱۹) خواستار ایجاد مفهومی جدید در آموزش شدند که «مدرسهٔ خلاق» نامیده می‌شود. این مفهوم به مدرسه‌هایی اشاره دارد که در برنامه، سازمان‌دهی محتوا و رابطهٔ معلمان-دانش‌آموزان رویکردی خلاق دارند. مدرسهٔ خلاق مکانی است متشکل از عوامل بالقوه انتقادی و بنیادی که هر یادگیرنده برای توسعهٔ خلاقیت خود از تجربه‌های متنوع و غنی شده و انواع تغییرات و فرصت‌های ساختاری بهره می‌برد (شورای هنر انگلستان^{۲۸}، ۲۰۱۰). مدرسهٔ خلاق جایی است که شاگردان و معلمان در آنجا زندگی را با ارزشی بالا و شادمانی سپری می‌کنند و با مسائل واقعی زندگی دست‌وپنجه نرم می‌کنند. همه با لذت و انگیزه بالا در تلاش‌اند و ساعت‌های طولانی درباره حل مسائل فکر می‌کنند. بدون احساس گذشت زمان، برای رسیدن به مقصد تکاپو می‌کنند، اما وقتی به مقصد می‌رسند، آن را شروعی دوباره برای مواجهه‌شدن با ابهام و مسئله‌ای دیگر می‌دانند. در مدرسهٔ خلاق، یادگیری با تعامل معلم و دانش‌آموزان با هم شکل می‌گیرد. آن‌ها در کنار هم یاد می‌گیرند از اشتباه کردن نترسند و به استقبال تازه‌های عجیب و غریب و غیرمنتظره بروند. چنین است که همیاری جایگزین رقابت می‌شود (حسینی و برارپور، ۱۳۹۶ ص. ۱۳).

یکی از موانعی که نظام‌های آموزشی برای توسعه و آزاد کردن ظرفیت‌های خلاقانه عنوان می‌کنند، این است که آموزش بر «دستیابی دانش» متمرکز است (دیویس^۹، ۲۰۰۲). با مدرسهٔ خلاق، دیگر دانش به عنوان یک نتیجه از آموزش، کافی نخواهد بود (اسکافمن^{۱۰}، ۲۰۰۳). سیاست‌های آموزشی در سراسر جهان تغییر کرده است و تلاش‌هایی برای ترکیب خلاقیت و دانش در حال انجام است (دیکوت^{۱۱}، ۲۰۰۳).

همراه با موج اول پژوهش‌های خلاقیت در دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰، برنامه‌های آموزش خلاقیت نیز شروع به ظهر کردند و اثربخشی آموزش خلاقیت به اثبات رسید (تنگ و ورنر^{۱۲}، ۲۰۱۷). همچنین، شواهد مهمی مبنی بر رابطهٔ آموزش با خلاقیت بالاتر به دست آمد (ویت و فرانسیس^{۱۳}، ۲۰۱۸). در واقع گفته می‌شود، در نظام‌های آموزشی خلاقیت باید از سال‌های اولیه پرورش یابد (کرافت، ۱۹۹۹). سازمان‌های آموزشی می‌توانند محیط را فراهم آورند که ترغیب‌کنندهٔ خلاقیت و نوآوری باشد و رشد و پرورش خلاقیت را میسر کنند. چنین سازمان‌هایی، خود ویژگی‌هایی دارند از قبیل: فرهنگ سازمانی خلاق، محیط خلاق، نیروی انسانی خلاق و رهبری خلاق. سازمان‌های خلاق از فرهنگی قوی و تشویق‌کننده برخوردارند و افراد را به‌گونه‌ای به سازمان و هدف‌های آن متمایل می‌کنند که خود را جزئی از سازمان بدانند. تأکید اصلی چنین سازمان‌هایی بر روحیهٔ کارآفرینی و تقویت زمینه‌های مناسب پرورش خلاقیت و نوآوری است (چراغ چشم، ۱۳۸۶). در چنین سازمان‌هایی «تفکر» در مورد مسائل مدرسه به فعالیتی منظم تبدیل می‌شود و یادگیرنده‌گان به تفکر در مورد مسائل تحریک می‌شوند (آندری لویس و کودینا^{۱۴}، ۱۹۸۵ ص. ۲۲۰). در واقع، نظام‌های آموزشی خلاق و آینده‌نگر همواره نگاه به آینده دارند و هوشیارانه پیش‌بینی و پیشگیری می‌کنند. این قبیل نظام‌های آموزشی، کمتر غافلگیر می‌شوند، در گذشته نمی‌مانند و توقف نمی‌کنند. بدیهی است، خلاقیت در این‌گونه نظام‌ها از ارج و متنزلی والا برخوردار است (به‌پروژه، ۱۳۸۸).

اگر بخواهیم آموزش را تغییر دهیم تا بتواند خلاقیت را تقویت کند، ایجاد ظرفیت خلاقیت، هم در یادگیرنده‌گان و هم در معلمان، ضروری است. معلمان در توسعه و حمایت از خلاقیت کودکان در سال‌های اولیه نقش مهمی دارند (کولسان و بارک^{۱۵}، ۲۰۱۳؛ برینکمن^{۱۶}، ۲۰۱۰؛ جفری^{۱۷}، ۲۰۰۶؛ کافمن^{۱۸}، ۲۰۰۷ و جهانی، ۱۳۸۸ ص. ۱۳۷). به‌منظور تحقق خلاقیت در مدرسه، لوكاس^{۱۹} (۲۰۰۱) استدلال می‌کند، در دو حوزه نیاز به توسعه وجود دارد: هستهٔ اصلی آموزش معلم است و درک درست او از نحوهٔ یادگیری برای یادگیری و مداخله سازمان یافته‌تر معلمان خلاق؛ و دوم اتصال جنبه‌های واقعی زندگی با آموزش رسمی. وی همچنین بیان می‌کند: هستهٔ اصلی فعالیت‌های معلم، آموزش این نکته به یادگیرنده‌گان است که چگونه باید به‌طور مؤثر یاد بگیرند. معلم باید بیش از همه به فرد یادگیرنده احترام بگذارد. رید^{۲۰} (۲۰۱۵ ص. ۱) نیز معتقد است، اگر معلمان بخواهند یادگیرنده‌گان به شهر و ندانی شایسته تبدیل شوند، پرورش خلاقیت در سراسر برنامهٔ درسی ضروری است.

در توسعه و تقویت خلاقیت در سازمان‌های آموزشی، بیش از همه عامل مدیریت اثرگذار است و اگر مدیران مدرسه‌ها در کنار مهارت‌های مدیریتی از دانش و مهارت خلاقیت و نوآوری برخوردار باشند، زمینه‌های ایجاد و رشد خلاقیت در آموزشگاه فراهم می‌آید (سام خانیان، ۱۳۸۴، ص. ۱۱۴). راینسون^۱ (۲۰۱۱) اظهار داشت، نقش مدیر مدرسه خلاق تسهیل خلاقیت و نوآوری در تمامی زمینه‌ها در مدرسه است. بنابراین، مدیران مدرسه‌های ابتدایی به رهبری خلاق نیاز دارند تا بتوانند راه خلاقیت را در معلمان، برای تقویت یادگیری خلاق یادگیرندگان، باز کنند. به عبارت دیگر، رهبری خلاق اساساً در ارتباط با معلمان باید بتوانند توانایی‌ها و ظرفیت‌های همه افراد درون مدرسه را توسعه دهد تا خلاقیت از این طریق پشتیبانی و تقویت شود (ژانگ، سیریانتیک و چارنکول، ۲۰۱۸؛ هریس، ۲۰۰۹، ص. ۳).

خانواده در پرورش خلاقیت، بهویژه در اوان کودکی، تأثیرگذار است. خلاقیت کودکان با زمینه‌های خانوادگی و ارتباط کودک-والدین پیوسته است. عوامل متعددی مکمل خلاقیت در کودکان هستند. شاید مهم‌ترین آن‌ها سبک‌های فرزندپروری والدین (میلر، لامبرت و نومیستر، ۲۰۱۲ و قدمی و خسروجردی، ۱۳۹۴، ص. ۶۰)، جو عاطفی خانواده (صالحی، حسینی و نازک‌تابار، ۱۳۹۸؛ حسینی، ۱۳۷۸ و میلر و جرارد، ۱۹۷۹)، تحصیلات والدین (بردلی و کوروی، ۲۰۰۲)، وضعیت اقتصادی-اجتماعی خانواده (جانکوسکا و کارروفسکی، ۲۰۱۸ و قدمی و خسروجردی، ۱۳۹۴، ص. ۶۰) باشند!

همان‌طور که پیشتر بیان شد، مطالعه علمی درباره خلاقیت از اواسط قرن بیست آغاز شد. به تدریج، خلاقیت به ضرورتی آموزشی تبدیل شد و مطالعه آن در زمینه‌های آموزشی، پژوهش‌های زیادی را از دیدگاه‌های نظری و تجربی ایجاد کرد (هراندر تورانو و ایریووا، ۱۹۸۴). برخی از این پژوهش‌ها مانند مطالعه ملو^۲ (۱۹۹۶) عناصر تشکیل دهنده محیط خلاق را ذکر کرده‌اند. وی معتقد است، محیط خلاق که بر خلاقیت یادگیرندگان تأثیر می‌گذارد، شامل این مؤلفه‌هاست: ۱. محیط مدرسه خلاق؛ ۲. برنامه‌های خلاق؛ ۳. معلمان خلاق و روش‌های تدریس خلاق.

برخی دیگر از پژوهش‌ها تأثیر راهبردهای یاددهی- یادگیری نظری بارش مغزی (رسولی و عیسی مراد، ۱۳۹۵؛ جندال اسنپ و همکاران، ۲۰۱۳)، اکتشافی (کدیور، ۱۳۸۷؛ بدعیه پردازی (معروفی و مولودی، ۱۳۹۴)، همیاری (حسنی و جهاندیده، ۱۳۹۴)، حل مسئله (هو و آدی، ۲۰۰۲)، بحث گروهی (حسینی، ۱۳۹۶)، ایفای نقش (قاضی اردکانی، ملکی، صادقی و درتاج، ۱۳۹۶) و کاوشگری (قاسمی و مژوقی، ۱۳۸۵) را بر خلاقیت دانش آموزان دوره ابتدایی بررسی کرده‌اند. نتایج از تأثیر مثبت این راهبردها در پرورش خلاقیت دانش آموزان حکایت می‌کنند.

با هدف بررسی تأثیر ارزشیابی توصیفی در مقایسه با ارزشیابی کمی بر خلاقیت یادگیرندگان، نظری، موسی پور و سیفی (۱۳۹۲) پژوهش‌هایی با عنوان «بررسی تأثیر ارزشیابی توصیفی در مقایسه با ارزشیابی کمی (ستی) بر خودپنداره، خلاقیت و پیشرفت تحصیلی یادگیرندگان پایه چهارم ابتدایی» و

زارعی (۱۳۸۸) با عنوان «تأثیر ارزشیابی توصیفی بر خلاقیت و مشارکت یادگیری و عملکرد تحصیلی یادگیرندگان دختر و پسر پایه سوم دبستان در شهر بندرعباس» انجام داده است. نتایج هر دو پژوهش نشان داد، یادگیرندگان تحت نظام ارزشیابی توصیفی، از یادگیرندگانی که تحت نظام ارزشیابی کمی بوده‌اند، خلاقیت بیشتری دارند.

برخی دیگر مانند نیو^{۵۰} (۲۰۰۷) و جهانیان (۱۳۹۵) عوامل مؤثر بر خلاقیت یادگیرندگان را بررسی کرده‌اند. نیو (۲۰۰۷) در پژوهش خود تأثیر هوش، عوامل فردی (شخصیت، انگیزه، سبک‌های تفکر و دانش) و محیطی (مدرسه و خانواده) را بر خلاقیت یادگیرندگان را بررسی کرد. نتایج نشان داد، هوش ۱۵٪، عوامل محیطی ۱۶٪ و عوامل فردی ۱۴٪ از واریانس خلاقیت را تبیین می‌کنند. به عبارت دیگر، عوامل محیطی (مدرسه و خانواده) بیش از هوش و عوامل فردی بر خلاقیت یادگیرندگان تأثیرگذارند. جهانیان (۱۳۹۵) در بررسی عوامل مؤثر در پژوهش خلاقیت یادگیرندگان مدرسه‌های ابتدایی نشان داد که رفتار معلم در کلاس درس، پشتکار یادگیرنده، علاقه یادگیرندگان، روش‌های تدریس، محتواهای آموزشی، آموزش خلاقیت، فرهنگ و روابط اجتماعی، روابط انسانی معلم در کلاس درس، رفتار خانواده و محیط آموزشی مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار در پژوهش خلاقیت یادگیرندگان هستند.

جانکوسکا و کاروروفسکی (۲۰۱۸) نقش وضعیت اقتصادی- اجتماعی خانواده و دخالت والدین را در توسعه تفکر خلاق فرزندانشان بررسی کردند. داده‌های طولی چهار بار در فاصله‌های پنج ماهه از ۷۵ یادگیرنده دبستانی و والدین آن‌ها جمع‌آوری شدند. وضعیت اقتصادی- اجتماعی خانواده با سطح اولیه تفکر خلاق کودکان ارتباط مثبتی داشت.

برخی دیگر مانند کوپرز و ون دایک^{۵۱} (۲۰۲۰)؛ لین^{۵۲} (۲۰۱۱) و عزیزی، بلندهمتان و ساعدی (۱۳۹۸) عناصر تشکیل‌دهنده آموزش خلاق را بیان کرده‌اند. کوپرز و ون دایک (۲۰۲۰) معتقدند، خلاقیت در آموزش، از تعامل بین یادگیرنده، معلم (یا همسالان) و فعالیت‌ها ظهرور می‌کند. لین (۲۰۱۱) نیز در پژوهش خود با عنوان «پژوهش خلاقیت از طریق آموزش و پژوهش: یک چارچوب مفهومی برای آموزش خلاق» یک چارچوب سه‌گانه از آموزش خلاق پیشنهاد داد. چارچوب پیشنهادی وی شامل سه عنصر تدریس خلاق، تدریس برای خلاقیت و یادگیری خلاق است که در آن، به جای اینکه تدریس و یادگیری دو فرایند موازی باشند که به ندرت هم‌دیگر را ملاقات می‌کنند، سه عنصر کاملاً متصل هستند و در نتیجه یکدیگر را به وجود می‌آورند.

عزیزی و همکاران (۱۳۹۸) زمینه‌ها و عوامل خلاقیت را در تدریس معلمان خلاق در مناطق روستایی استان کردستان بررسی کردند. نتایج پژوهش حاکی از آن بود که خلاقیت در تدریس معلمان روستایی را می‌توان متأثر از سه دسته عامل دانست که مشتمل‌اند بر عوامل فردی (تجربه و تحصیلات، علاقه و انگیزه، و وجودان کاری)؛ عوامل فرهنگی (توجه به تفاوت‌های فرهنگی مناطق مختلف، محدودیت‌های فرهنگی مناطق محروم)؛ عوامل اداری (ساختار، مدیر مدرسه و همکاران).

برخی دیگر نظیر خیرخواه سی‌سخت (۱۳۹۶) و حیدری فرد (۱۳۹۴) ابعاد تشکیل دهنده مدرسهٔ خلاق و نوآور را شناسایی کردند. خیرخواه سی‌سخت (۱۳۹۶) نیز در پژوهشی به شناسایی و اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر ایجاد و توسعهٔ مدرسه‌های خلاق ابتدایی شهر زاهدان پرداخت. عوامل و مؤلفه‌های اصلی شناسایی شده عبارت بودند از: ۱. عوامل ساختاری (شامل: سیستم آموزشی، برنامهٔ درسی، وسایل کمک‌آموزشی، ارزشیابی یادگیرنده‌گان، ابزارهای خلاقانه، ساعات کلاسی، کترل، تعداد یادگیرنده‌گان، محیط کلاسی، معماری و فضای مدرسه، مشارکت گروهی، رابطهٔ یادگیرنده و معلم، بازی و سرگرمی)؛ ۲. عوامل رفتاری (شامل: مدیر مدرسه، خانواده، نقاشی و کاردستی، قصه و داستان‌پردازی، وسایل سمعی و بصری، فرهنگ حاکم بر مدرسه‌ها، سبک ارتباطات، رسالت و اهداف آموزشی)؛ ۳. عوامل زمینه‌ای (شامل: سیاست‌های فرهنگی و اجتماعی، سیاست‌های آموزشی، جهانی شدن، محظوای کتاب‌های درسی، رسانه‌های کمک‌آموزشی، فناوری‌های نوین، درآمد سرانه خانوارها و شبکه‌های اجتماعی) که به عنوان مؤلفه‌های مؤثر بر ایجاد و توسعهٔ مدرسه‌های خلاق در نظر گرفته شده است.

حیدری فرد (۱۳۹۴) نیز در پژوهش خود با هدف ارائهٔ الگوی مدرسهٔ نوآور برای دورهٔ متوسطه، ابعاد رهبر آموزشی نوآور، فرهنگ و جوّ سازمانی نوآورانه، ساختار سازمانی توامندساز و حامی نوآوری و معلم نوآور را برای مدرسهٔ نوآور شناسایی کرد.

استول و تمپرلی^{۵۵} (۲۰۰۹) با حضور رهبران مدرسه‌های ابتدایی پژوهشی انجام دادند تا نقش رهبری خلاق را در ایجاد شرایط، فرهنگ و ساختارهایی که خلاقیت معلمان را به بهترین وجه رشد می‌دهند، کشف کنند. آن‌ها نشان دادند، رهبری خلاق مدیران مدرسه‌های ابتدایی، خلاقیت معلمان را در تقویت یادگیری خلاق یادگیرنده‌گان تسهیل خواهد کرد.

برخی دیگر از پژوهش‌ها ویژگی‌های یادگیرنده‌گان خلاق را بررسی کرده‌اند. کاروسکی، گرالوسکی، پستان، کروپلی و کافمن^{۵۶} (۲۰۲۰) ده ویژگی را به عنوان اصلی ترین توصیف‌کننده‌های یک یادگیرندهٔ خلاق بیان کردند:

۱. کنجکاوی؛ ۲. خیال‌پردازی؛ ۳. دنبال‌کننده راه حل‌های جدید برای مسئله؛ ۴. داشتن ایده‌های زیاد از خود؛ ۵. دیدن روابط بین ایده‌ها؛ ۶. داشتن راه حل‌های متعدد برای حل یک مسئلهٔ واحد؛ ۷. توانایی تفکر مستقل؛ ۸. ابتکار عمل؛ ۹. توجه به جنبه‌های زیادی از یک مسئلهٔ واحد؛ ۱۰. ترکیب دانش از حوزه‌های گوناگون.

ژو، شن، وانگ، نبر و جوچی^{۵۷} (۲۰۱۳) نیز ویژگی‌های یادگیرنده‌گان خلاق را از دیدگاه معلمان ژاپنی توصیف کردند. این معلمان بیان کردند که یادگیرنده‌گان خلاق ویژگی‌هایی همچون خیال‌پردازی، تمایل به امتحان کردن، هوشیاری، علاقه‌های گسترده، کنجکاوی، برخورداری از نظر، انعطاف‌پذیری و نشان دادن ابتکار عمل هستند.

قاسمی و مرزوقي (۱۳۸۵) در پژوهشی ابعاد و امكان تلفیق برنامه درسی را با ICT و رویکرد پرورش خلاقیت در دورۀ ابتدایی بررسی کردند. نتایج نشان داد، به کارگیری مؤثر ویژگی‌های ICT مانند تنوع، سرعت، اقتضابی بودن، تعامل پذیری و وضوح، امكان طراحی برنامه‌ای درسی را که بتواند تفکر خلاق را پرورش دهد، فراهم می‌کند.

خلاقیت در بسیاری از کشورهای درحال توسعه مورد غفلت قرار گرفته است، در حالی که در کشورهای توسعه یافته، فلسفه و اهداف آموزش و پرورش به ارتقای یادگیرنده‌گان در خلاقیت و خودکفایی متکی هستند. برای کشورهای درحال توسعه، ادغام مهارت‌های تفکر خلاق در آموزش، نیازی اساسی برای شکل دادن به آینده، جهت‌گیری‌ها و تحقق بخشیدن به اصلاحات در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی است (اورال^۳، ۲۰۰۶). از آنجاکه خلاقیت در عرصه تعلیم و تربیت موضوعی همه‌جانبه، وسیع و تأثیرگذار است، چنانچه به درستی شناخته و مدیریت شود، می‌تواند در همه مسائل تعلیم و تربیت که مترتب بر اجزای نظام آموزشی است، ایفای نقش کند. از سوی دیگر، با وجود مهم بودن مدرسه و ارتباط آن با پرورش خلاقیت، ابعادی که به وجود آورنده مدرسه خلاق هستند، به صورت جامع بررسی نشده‌اند. لذا نبود پژوهش با هدف شناسایی ابعاد و مؤلفه‌های مدرسه خلاق در دورۀ ابتدایی، شکافی در پژوهش‌های خلاقیت به شمار می‌آید. تشخیص ابعاد دخیل در به وجود آوردن مدرسه خلاق، می‌تواند در ایجاد نگرشی روشن و مقبول از ماهیت مدرسه خلاق تأثیرگذار باشد. همچنین، برای طراحان، برنامه ریزان، معلمان، متخصصان، والدین و به طور کلی دست‌اندرکاران نظام تعلیم و تربیت رهنمود، اصول و چارچوبی فراهم می‌آورد که در فعالیت‌ها و برنامه‌های خودشان آن‌ها را مدنظر قرار بدهند. از این‌رو، پژوهش حاضر با هدف شناسایی ابعاد تشکیل دهنده مدرسه خلاق در دورۀ ابتدایی انجام گرفت. در همین راستا، پرسش اصلی که پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به آن بود، عبارت است از:

● ابعاد تشکیل دهنده مدرسه خلاق کدام‌اند؟

■ روشن پژوهش

رویکرد پژوهش حاضر کیفی^۵ است و با استفاده از روش تطبیقی- اسنادی انجام گرفته است. روش اسنادی یعنی تحلیل آن دسته از اسنادی که شامل اطلاعات درباره پدیده‌های هستند که قصد مطالعه آن را داریم (بیلی^۶، ۲۰۰۸). روش نمونه‌گیری^۷ به صورت هدفمند^۸ مبتنی بر ملاک بود. در این روش، هدف پژوهشگران انتخاب مواردی است که بتوانند بیشترین اطلاعات را به دست دهند (کرسول^۹، ۲۰۰۸). بدین معنا که اسناد مکتوبی (مقاله و کتاب، رساله و پایان‌نامه) که با موضوع پژوهش بیشترین هم‌خوانی و ارتباط را داشتند، انتخاب شدند. برای این کار در پایگاه‌های داده داخلی از جمله «جهاد دانشگاهی^{۱۰}، مگ ایران^{۱۱}، نورمگز^{۱۲}، ایران داک^{۱۳}» و پایگاه‌های داده خارجی مانند Google Scholar، Springer، Sciedencedirect، EBSCO، Sage، Eric» به جست‌وجویی

کلماتی کلیدی مانند «creative school، creative student، Creativity in school، creative student، Creativity» مدرسه خلاق^۸، دانش آموز خلاق^۹، خلاقیت^{۱۰}، خلاقیت در مدرسه^{۱۱} پرداخته شد. بدین منظور در جستجوی اولیه ۳۸۰ منبع (۳۱۰ مقاله، ۳۰ کتاب، ۱۵ رساله دکترا و ۲۵ پایان نامه کارشناسی ارشد) به دست آمد.

ملاک انتخاب مقالات، مقاله‌هایی بودند که در یکی از فصل‌نامه‌ها، مجلات و کنفرانس‌های معتبر داخلی و خارجی چاپ شده بودند و از نظر محتوایی مروری و پژوهشی بودند. ملاک انتخاب رساله، پایان نامه و کتاب‌ها نیز تمرکز ویژه آنها بر خلاقیت بود. ملاک‌های خروج از بررسی، نبود دسترسی به متن کامل منبع بود. در مرحله بعد، با بررسی دقیق تر و محدودسازی، از ۳۸۰ منبع یافته شده بر اساس ملاک‌های ورود، تعداد ۱۵ مورد به دلیل داشتن عنوان نامرتبط، تعداد ۳۸ مورد به دلیل داشتن چکیده نامناسب، ۴۷ مورد به دلیل محتوای تکراری و نامرتبط با اهداف پژوهش، از مطالعه حذف شدند. در آخر تعداد ۲۸۳ منبع (۲۵۱ مقاله، ۲۰ کتاب، ۵ رساله دکترا و ۷ پایان نامه کارشناسی ارشد) مورد تحلیل نهایی قرار گرفتند. برای تحلیل داده‌ها از شیوه تحلیل محتوای استقرایی^{۱۲} استفاده شد. در تحلیل محتوای استقرایی، پژوهشگر از به کارگیری طبقات از قبل تعیین شده اجتناب می‌ورزد و در عرض اجازه می‌دهد طبقات و نامشان از درون داده‌ها بیرون آیند. در پژوهش حاضر، به منظور تحلیل محتوای استقرایی داده‌ها از نرم افزار ATLAS.ti (نسخه ۷.۵.۷) با رویکرد NCT^{۱۳} استفاده شد. این رویکرد شامل سه مرحله است:

۱. توجه کردن؛ ۲. جمع آوری کردن؛ ۳. فکر کردن (فریز، ۲۰۱۹).

شایان ذکر است، کار طبقه‌بندی و مرتب کردن کدها با نرم افزار استفاده شده در پژوهش انجام گرفت، اما شناسایی ابعاد و مؤلفه‌ها بر اساس داده‌های به دست آمده از تحلیل محتوای کیفی را خود پژوهشگر انجام داد.

■ یافته‌های پژوهش

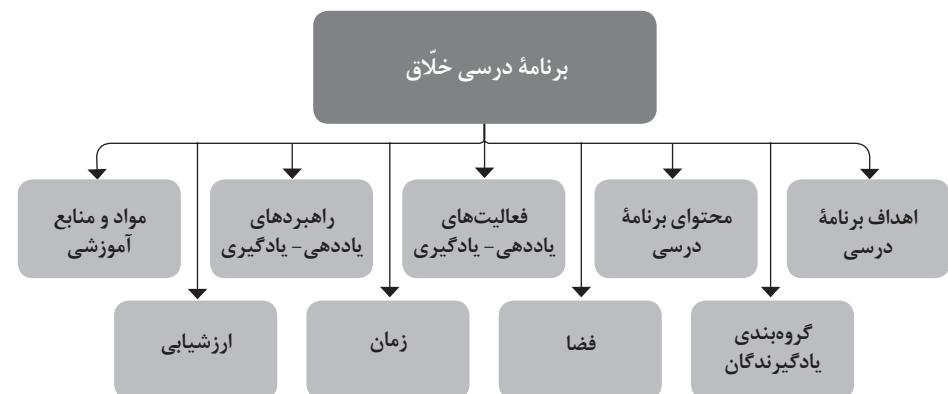
پس از کدگذاری واحدهای معنایی و رسیدن به اشباع نظری^{۱۴}، کدهای باز بر اساس شباهت‌هایی که با یکدیگر داشتند، طبقه‌بندی شدند و در نهایت شش بعد و سی مؤلفه که ماحصل تحلیل محتوای داده‌های کیفی با استفاده از نرم افزار اطلس بود، استخراج شد. در ادامه، جداول و شکل هریک از ابعاد و مؤلفه‌های مرتبط با آنها ارائه می‌شود.

یکی از ابعاد تشکیل دهنده مدرسه خلاق، برنامه درسی خلاق است. این بعد از ۹ مؤلفه تشکیل شده است:

۱. اهداف برنامه درسی؛ ۲. محتوای برنامه درسی؛ ۳. راهبردهای یاددهی- یادگیری؛ ۴. مواد و منابع آموزشی؛ ۵. گروه‌بندی یادگیرنده‌گان؛ ۶. فعالیت‌های یادگیری یادگیرنده‌گان؛ ۷. فضای زمان؛ ۸. زمان؛ ۹. ارزشیابی (جدول ۱).

جدول ۱. بعد برنامه درسی خلاق و مؤلفه‌های آن										
برنامه درسی خلاق										
ردیف	مؤلفه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
	اهداف برنامه درسی	برنامه درسی	محتوای برنامه درسی	فعالیت‌های یادگیری	راهبردهای یادگیری	مواد و منابع آموزشی	گروه‌بندی یادگیرندگان	فضا زمان	ارزشیابی	آرزویی

بعد برنامه درسی خلاق و ارتباط آن با مؤلفه‌هایش که از تحلیل کیفی داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار اطلس استخراج شد (شکل ۱).

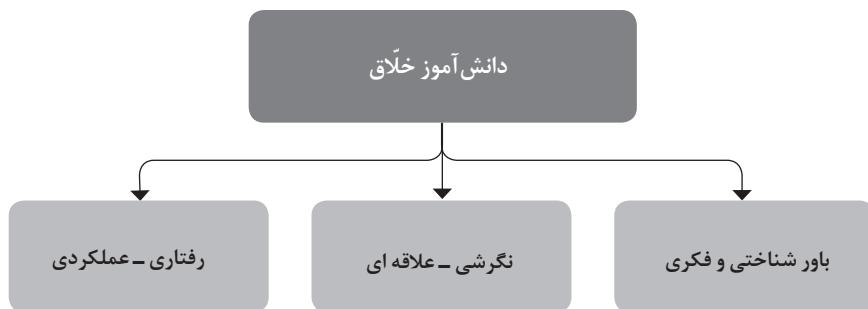
شکل ۱. بعد برنامه درسی خلاق مبتنی بر نرم‌افزار اطلس

یکی دیگر از ابعاد تشکیل دهنده مدرسه خلاق، دانش‌آموز خلاق بود. این بعد از سه مؤلفه تشکیل شده است:

۱. باورشناختی - فکری؛ ۲. نگرشی - علاقه‌ای؛ ۳. رفتاری - عملکردی (جدول ۲).

دانش‌آموز خلاق		
ردیف	مؤلفه	۱
۳	رفتاری-عملکردی	باورشناختی و فکری
۲	نگرشی-علاقه‌ای	
۱		

بعد دانش‌آموز خلاق و ارتباط آن با مؤلفه‌هایش که از تحلیل کیفی داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار اطلس استخراج شد (شکل ۲).

شکل ۲. بُعد دانش آموز خلاق، مبتنی بر نرم‌افزار اطلس

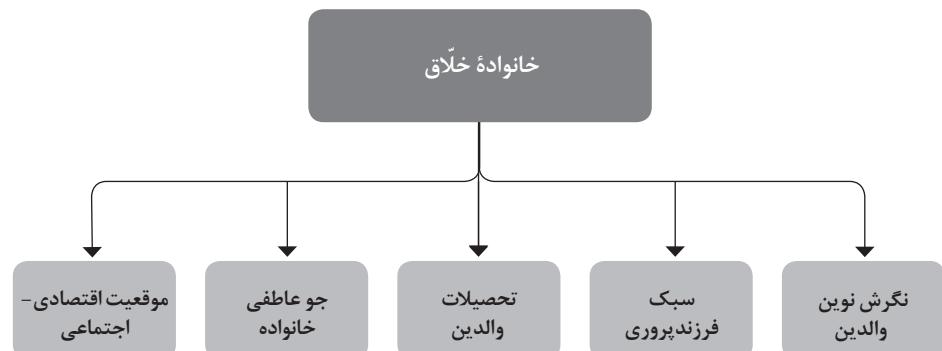
یکی دیگر از ابعاد تشکیل دهنده مدرسه خالق، خانواده خالق است. این بعد از پنج مؤلفه تشکیل شده است:

۱. نگرش نوین والدین؛ ۲. سبک فرزندپروری؛ ۳. تحصیلات والدین؛ ۴. جو عاطفی خانواده؛ ۵. موقعیت اقتصادی - اجتماعی (جدول ۳).

جدول ۳. بعد خانواده خالق و مؤلفه‌های آن

خانواده خالق					بعد
۵	۴	۳	۲	۱	ردیف
موقعیت اقتصادی-اجتماعی	جو عاطفی خانواده	تحصیلات والدین	سبک فرزندپروری	نگرش نوین والدین	مؤلفه

بعد خانواده خالق و ارتباط آن با مؤلفه‌هایش که از تحلیل کیفی داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار اطلس استخراج شد (شکل ۳).

شکل ۳. بعد خانواده خالق مبتنی بر نرم‌افزار اطلس

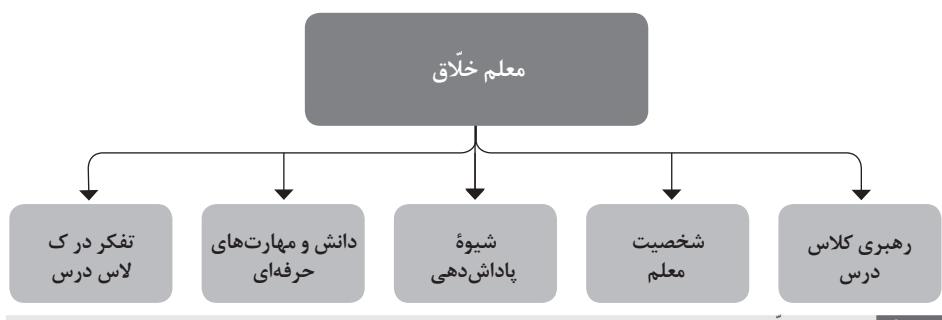
معلم خلاق یکی دیگر از ابعاد تشکیل دهنده مدرسه خلاق است. این بعد از پنج مؤلفه تشکیل شده است:

۱. رهبری کلاس درس؛ ۲. شخصیت معلم؛ ۳. شیوه پاداش دهی؛ ۴. دانش و مهارت‌های حرفه‌ای؛ ۵. تفکر در کلاس درس (جدول ۴).

جدول ۴. بعد معلم خلاق و مؤلفه‌های آن

ردیف	بعد	معلم خلاق		
۵	۴	۳	۲	۱
تفکر در کلاس درس	دانش و مهارت‌های حرفه‌ای	شیوه پاداش دهی	شخصیت معلم	رهبری کلاس درس

بعد معلم خلاق و ارتباط آن با مؤلفه‌هایش که از تحلیل کیفی داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار اطلس استخراج شد (شکل ۴).

شکل ۴. بعد معلم خلاق، مبتنی بر نرم‌افزار اطلس

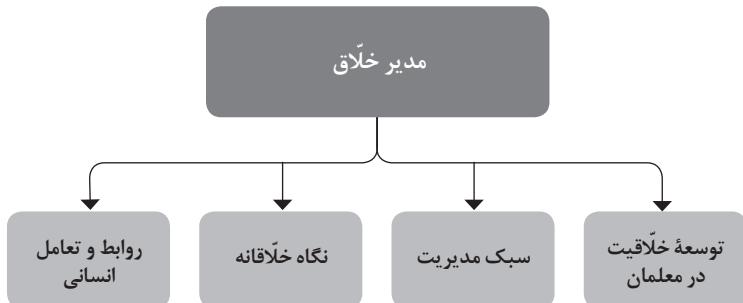
یکی دیگر از ابعاد تشکیل دهنده مدرسه خلاق، مدیر خلاق است. این بعد از چهار مؤلفه تشکیل شده است:

۱. توسعه خلاقیت در معلمان؛ ۲. سبک مدیریت؛ ۳. نگاه خلاقانه؛ ۴. روابط و تعامل انسانی (جدول ۵).

جدول ۵. بعد مدیر خلاق و مؤلفه‌های آن

ردیف	بعد	مدیر خلاق	
۴	۳	۲	۱
روابط و تعامل انسانی	نگاه خلاقانه	سبک مدیریت	توسعه خلاقیت در معلمان

بعد مدیر خلاق و ارتباط آن با مؤلفه‌هایش که از تحلیل کیفی داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار اطلس استخراج شد (شکل ۵).

شکل ۵. بعد مدیر خلاق، مبتنی بر نرم‌افزار اطلس

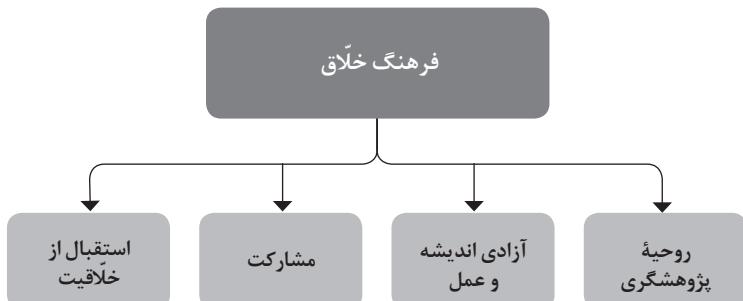
فرهنگ خلاق یکی دیگر از ابعاد تشکیل‌دهنده مدرسه خلاق است. این بعد از چهار مؤلفه تشکیل شده است:

۱. روحیه پژوهشگری؛ ۲. آزادی اندیشه و عمل؛ ۳. مشارکت؛ ۴. استقبال از خلاقیت (جدول ۶).

جدول ۶. بعد فرهنگ خلاق و مؤلفه‌های آن

فرهنگ خلاق				بعد
۴	۳	۲	۱	ردیف
استقبال از خلاقیت	مشارکت	آزادی اندیشه و عمل	روحیه پژوهشگری	مؤلفه

بعد فرنگ خلاق و ارتباط آن با مؤلفه‌هایش که از تحلیل کیفی داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار اطلس استخراج شد (شکل ۶):

شکل ۶. بعد فرنگ خلاق، مبتنی بر نرم‌افزار اطلس

■ بحث و نتیجه‌گیری ■

پژوهش حاضر با هدف شناسایی ابعاد و مؤلفه‌های تشکیل‌دهنده مدرسهٔ خالق در دورهٔ ابتدایی انجام شده است. بر این اساس، شش بعد و سی مؤلفه به عنوان ابعاد و مؤلفه‌های تشکیل‌دهنده مدرسهٔ خالق در دورهٔ ابتدایی استخراج شدند. در ادامه به صورت مفصل و جامع به شرح هر یک پرداخته می‌شود. یکی از ابعاد استخراج شده از تحلیل داده‌های کیفی، «برنامه درسی خالق» بود. این بعد خود شامل ۹ مؤلفه است. استارکو (۲۰۱۸ ص. ۲۰۹) هنگام بحث در مورد برنامه درسی و خلاقیت، چهار اصل اساسی را مشخص کرد که باید هنگام کار به منظور پرورش خلاقیت از طریق برنامه درسی در نظر گرفته شود:

۱. سازماندهی محتوا پیرامون ایده‌ها و سؤالاتی که از چندین منظر قابل مشاهده‌اند.
۲. روش‌ها باید شامل راهبردهایی آموزشی باشند که نیاز یادگیرندگان به پرسش، تولید گزینه‌های متنوع و دیدگاه‌های چندگانه را در نظر بگیرند.
۳. برنامه درسی یادگیری را با ارتباط با دنیای واقعی معتبر کند.
۴. ارزیابی‌ها شامل انواع ابزارها برای نشان‌دادن یادگیری و با استفاده از مطالب به روش‌های جدید باشند.

در مؤلفهٔ اهداف، پرورش یادگیرندگانی خالق که بتوانند مسائل را به صورت خالقانه حل کنند، هدف اصلی برنامه درسی خالق است. در پژوهش حاضر، اهداف برنامه درسی خالق، واضح، روشن و خالی از ابهام است. در تدوین اهداف به توانایی‌ها، علاوه‌ها و نیازهای یادگیرندگان توجه می‌شود. در برخی از موارد، اهداف تدوین شده فراتر از توانایی فعلی یادگیرندگان هستند. قاسمی و مرزووقی (۱۳۸۵) توسعهٔ استعداد و مهارت‌های یادگیرندگان، تربیت متکران خالق، درک موقعیت‌های نامعلوم، ایجاد محیط یادگیری مدام‌العمر و آموزش کارآفرینی را از اهداف برنامه درسی خالق می‌دانند.

در مؤلفهٔ محتوایی برنامه درسی، محتوایی که انتخاب و در اختیار یادگیرندگان قرار داده می‌شود، باید منعطف و جامع باشد. انعطاف محتوای این برنامه از چندگانگی هدف‌ها به دست می‌آید. اگر هدف‌ها متعدد و چندگانه باشند، محتوای برنامه منعطف و خالق می‌شود. برنامه خالق ارتباطات عمودی و افقی زیاد دارد. ارتباطات گسترده در برنامه آموزش خالقیت، ذهن و فکر افراد را هم‌زمان به شکل چندجانبه و چندسویه با

مطلوب و محتوای درس درگیر می‌کند (جهانی، ۱۳۸۸ ص. ۱۶۱).

در پژوهش حاضر، فعالیت‌های یاددهی- یادگیری مدرسهٔ خلاق، مسئلهٔ محور با ساختار باز و مبتنی بر فعالیت یادگیرندگان است. بنابراین، باید طیف وسیعی از فعالیت‌های عملی، خلاق و تحلیلی را که با ویژگی‌های شخصی یادگیرندگان مناسب است، برای آن‌ها ایجاد کرد تا یادگیرندگان حق انتخاب فعالیت‌ها را داشته باشند. از جمله این فعالیت‌ها، فعالیت‌های هنری مانند: کاردستی، نقاشی و داستان‌نویسی، فعالیت‌های فوق برنامه، انواع بازی‌ها از جمله بازی و انمودسازی و فعالیت‌های آزمایشگاهی است. در اهمیت فعالیت‌های فوق برنامه، جندال اسنپ و همکاران (۲۰۱۳) همکاری و مشارکت با سازمان‌های خارج از مدرسه نظیر: جامعه ورزشی، هتر و سایر سازمان‌های جامعه را از ویژگی‌های مهم محیط خلاق می‌داند.

در مؤلفهٔ راهبردهای یاددهی- یادگیری نظام‌های آموزشی فعلی باید در راهبردهای تدریس سنتی و معلم محور بازنگری کنند و روش‌های جدید و یادگیرندۀ محوری را اتخاذ کنند که برای یادگیرندگان حال و آینده مناسب باشند. راهبردهای یاددهی- یادگیری توصیه شده در این پژوهش، مبتنی بر فعالیت، تفکر و مشارکت یادگیرندگان و شامل راهبردهایی است نظیر: اکتشافی، بدیعه‌پردازی، همیاری، بارش مغزی، حل مسئله، بحث گروهی، ایفای نقش و کاوشنگری.

با توجه به مبانی نظری و تجربی، تأثیر مثبت راهبردهای بارش مغزی (رسولی و عیسی مراد، ۱۳۹۵)، اکتشافی (کدیور، ۱۳۸۷: ۱۵۹)، بدیعه‌پردازی (معروفی و مولودی، ۱۳۹۴)، همیاری (حسنی و جهاندیده، ۱۳۹۴)، بارش مغزی (جندال اسنپ و همکاران، ۲۰۱۳)، حل مسئله (هو و آدی، ۲۰۰۲)، بحث گروهی (حسینی، ۱۳۹۶)، ایفای نقش (قاضی اردکانی و همکاران، ۱۳۹۶) و کاوشنگری (فاسمی و مرزووقی، ۱۳۸۵) بر خلاقیت یادگیرندگان نشان داده شده است.

در مؤلفهٔ مواد آموزشی، بر استفاده از مواد و منابع متعدد و ابرازهای رسانه‌ای گوناگون که تمام حواس یادگیرندگان را درگیر می‌کنند، تأکید می‌شود. ویژگی دیگر مواد و منابع آموزشی، دسترس پذیربودن آن‌هاست، به‌گونه‌ای که این مواد و منابع آموزشی بهوفور در کلاس درس در دسترس باشند. انعطاف‌پذیری و کاربردهای چندگانه از دیگر ویژگی‌های مواد و منابع آموزشی است. در پژوهش حاضر، بر استفاده از مواد و منابع آموزشی نظیر منابع مبتنی بر فناوری (نرم‌افزارهای آموزشی، بازی‌های رایانه‌ای)، کتاب‌های درسی نوآورانه و ابزارهای چندرسانه‌ای تأکید می‌شود. فناوری اطلاعات و

ارتباطات، هم از لحاظ توانایی بالقوه و هم از لحاظ تقاضا برای آن، به روش‌هایی که ما در جهان اجتماعی، چه از نظر رفتاری و چه فکری آن‌ها را به کار می‌گیریم، در پرورش خلاقیت نقش فرازینده‌ای دارد (کرافت، ۲۰۰۵).

در ارتباط با مؤلفهٔ گروه‌بندی یادگیرندگان، می‌توان اذعان داشت که خلاقیت در گروه شکل می‌گیرد. بنابراین، مشارکت یک رکن و عنصر اساسی در گروه‌بندی یادگیرندگان است. در این پژوهش، در گروه‌بندی یادگیرندگان که به افزایش خلاقیت منجر می‌شود، بر یادگیری مشارکتی، تشکیل گروه‌های کوچک، اجتماع پژوهی و کار شبکه‌ای تأکید می‌شود. پیرتو (۲۰۰۴) نیز معتقد است، از طریق تشکیل گروه، برای انجام کارهای گوناگون، یافتن مسئله، کشف و خلق، به یادگیرندگان امکان مشارکت بدهید.

یکی دیگر از مؤلفه‌های مورد توجه در برنامهٔ درسی مدرسهٔ خلاق، فضای کالبدی آن است. طراحی و ساخت فضا در مدرسه‌ها باید به‌گونه‌ای باشد که حس خلاقیت را در یادگیرندگان تحریک و آن را پرورش دهد. یکی از ویژگی‌های فضا در مدرسهٔ خلاق «ویژگی‌های روان‌شناختی» است. بر اساس این ویژگی محیط باید به‌گونه‌ای طراحی شود که احساس امنیت و آرامش را در یادگیرندگان ایجاد کند. محیطی که غیرتهدیدآمیز و غیراقدارگرا، اما در عین حال غنی و چالش‌برانگیز باشد تا یادگیرندگان در آن احساس لذت و خوشایند داشته باشند. یکی دیگر از ویژگی‌های فضای کالبدی در مدرسهٔ خلاق، «جداییت و زیبایی» است. در تحقیق این امر می‌توان از عناصر و مواد طبیعی نظیر فضای سبز، گیاهان، درختان و نور خورشید، از مصنوعاتی مانند آثار و نقاشی‌های یادگیرندگان، دیوارهای نقاشی شده و در رنگ‌آمیزی مدرسه از رنگ‌های گرم، روشن و هیجان‌انگیز استفاده کرد. ویژگی دیگر، «تحریک‌کنندگی» است. فضای کالبدی باید حواس یادگیرندگان را تحریک و درگیر کند. به این منظور می‌توان از فضاهای باز در مدرسه و محرك‌ها و ابزارهای بصری در کلاس درس بهره گرفت. ویژگی دیگر فضا در مدرسهٔ خلاق «انعطاف‌پذیری» است. یوکوز و اکار (۲۰۱۹) معتقدند، فضا در مدرسهٔ خلاق باید برای یادگیرندگان لذت‌بخش، سرگرم‌کننده و آرام باشد. زمانی که یادگیرندگان احساس لذت و شادکامی داشته باشند، می‌توانند مولد و مبتکر باشند.

زمان مؤلفهٔ دیگر برنامهٔ درسی خلاق است. یادگیرندگان زمانی می‌توانند ایده‌ها و افکار جدید خود را به منصه ظهور بگذارند که زمان کافی و مناسب در اختیار داشته باشند. محدودیت و فشار زمانی در انجام تکالیف و فعالیت‌ها باعث ایجاد تنش و اضطراب و مانع از شکوفا شدن خلاقیت در یادگیرندگان می‌شود. به‌زعم فلاندرز^{۷۶}

(۲۰۱۹)، یادگیرندگانی که برای انجام وظایف تحت فشار قرار نمی‌گیرند، تمایل دارند از خلاقیت بیشتری استفاده کنند.

ارزشیابی از یادگیرندگان، یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های برنامه درسی خلاق است که بر دیگر مؤلفه‌ها بسیار تأثیرگذار است. ارزشیابی باید در خدمت یادگیری و برای ارتقای یادگیری باشد و برآموخته‌ها و دانسته‌های یادگیرندگان تأکید کند و زمینه را برای آگاهی یادگیرندگان از نقاط قوت و ضعف‌شان فراهم آورد. برای تحقق این امر باید در روش‌های سنتی ارزشیابی مانند ارزشیابی کمی، نتیجه‌مدار، آزمون‌های مداد-کاغذی، امتحان‌محور و بسته‌پاسخ بازنگری صورت گیرد و از روش‌های جدید ارزشیابی که فرایند‌مدار، کیفی و بازپاسخ هستند، استفاده کرد. در این پژوهش، بر روش‌هایی نظری ارزشیابی توصیفی (تکوینی و مستمر)، عملکردی، خودارزیابی، ارزیابی همتایان و بازخورده تأکید می‌شود. کروپلی (۱۹۹۷ ص. ۲۰) نیز معتقد است، معلمان پرورش دهنده خلاقیت آنانی هستند که خودارزیابی را در یادگیرندگان توسعه دهند. همچنین، در زمینه خلاقیت یادگیرندگان، نتایج حاکی از تفاوت معنادار بین کلاس‌های مجری طرح ارزشیابی توصیفی و سنتی بوده‌اند. بدین معنا که خلاقیت در بین یادگیرندگانی که از طرح توصیفی برخوردار بوده‌اند، بیشتر از یادگیرندگانی بود که مشمول نظام‌های ارزشیابی سنتی و کمی بوده‌اند (نظری و همکاران، ۱۳۹۲؛ زارعی، ۱۳۸۸).

یکی دیگر از ابعاد استخراج شده از تحلیل داده‌های کیفی، «دانش‌آموز خلاق» است. دانش‌آموز از خلاق ویژگی‌های شناختی، رفتاری، عاطفی و عملکردی متعددی دارند که آن‌ها را از یادگیرندگان عادی متمایز می‌کنند. مطالعات بین‌رشته‌ای و پیشینه خلاقیت در آموزش بر اهمیت مهارت‌ها و ویژگی‌های شخصی تأکید دارند. یادگیرندگان می‌توانند نگرش‌ها، توانایی‌ها و دانش خود را برای انجام کارها به صورت خلاقانه توسعه دهند. در پژوهش حاضر، دانش‌آموزان خلاق ویژگی‌هایی همچون باور شناختی-فکری، رفتاری-عملکردی و نگرشی-علاقه‌ای دارند که با نتایج پژوهش‌های کاروسکی و همکاران (۱۳۹۰) و زو و همکاران (۱۳۹۳) همسوست.

بعد دیگر مدرسه خلاق، «خانواده خلاق» است. خانواده خلاق به عنوان یکی از نظام‌های اجتماعی مهم، جایگاه ویژه‌ای در پرورش خلاقیت دارد. در خانواده عوامل متعددی بر میزان خلاقیت فرزندان تأثیر دارند. در مؤلفه سبک‌های فرزندپروری، اندیشمندان خلاقیت تأثیر سبک‌های فرزندپروری را بررسی کردند و نشان دادند سبک‌هایی که میزان بالایی از پاسخ‌گویی را دارند، بر خلاقیت کودکان تأثیر مثبت

می‌گذارند (میلر و همکاران، ۲۰۱۲). در مؤلفه باورها و نگرش‌های والدین نسبت به پاسخ‌گویی به پرسش‌های فرزندان، برخورد با اشتباهات و قضاوت نکردن عجولانه نسبت به رفتارهای آن‌ها تأکید می‌شود. در این بعد، هرچه والدین به موارد ذکر شده اهمیت بیشتری بدنهن، خلاقیت در فرزندان افزایش می‌یابد (هننسی، ۲۰۰۴؛ کرافت، ۲۰۰۱ و آمایل، ۲۰۰۱ به نقل از البرزی، ۱۳۹۰). در مؤلفه وضعیت اقتصادی – اجتماعی خانوادگی، در واقع رفاه بیشتر باعث می‌شود امکانات و وسایل بیشتری در اختیار کودک قرار گیرند. این وسایل و اشیا به رشد طبیعی او کمک می‌کنند. محیط غنی، سرگرمی‌های متنوع و علاقه‌مندی‌های متنوع را منعکس می‌کند و اجازه بیان خلاق را می‌دهد (قدمی و خسرو جردی، ۱۳۹۴ ص. ۶۸). در مؤلفه جو عاطفی، در خانواده‌ای می‌دهند (قدمی و خسرو جردی، ۱۳۹۴ ص. ۶۸). در مؤلفه جو عاطفی، در کودکان می‌شود و اعتماد به نفس لازم را برای ابداع و ابتکار و کار به کودک خواهد داد (حسینی، ۱۳۷۸ و میلر و جرارد، ۱۹۷۹). در مؤلفه تحصیلات، والدین دارای تحصیلات بالاتر، از فرزندان خود بهتر پشتیبانی می‌کنند و نسبت به خانواده‌ای که فرزندانشان در خانه حمایت اجتماعی کمتری دریافت می‌کنند، تحریک شناختی بیشتری را در رابطه با فرزندانشان ارائه می‌دهند (بردلی و کوروی، ۲۰۰۲).

یکی دیگر از ابعادی که از تحلیل داده‌های کیفی استخراج شد، «علم خلاق» است. معلمان در ایجاد یا از بین بردن خلاقیت در یادگیرندگان نقش مهمی دارند. معلم برای اینکه بتواند خلاقیت را در یادگیرندگانش پرورش دهد، خود باید خلاق باشد و توانایی و صلاحیت‌های لازم را در این زمینه داشته باشد. همان‌طور که کولسان و بارک (۲۰۱۳) اذعان دارند، رشد خلاقیت در یادگیرندگان با رشد خلاقیت در معلمان آغاز می‌شود. معلمان خلاق به جای ضابطه‌مندکردن کلامی درس، تعقیب اهداف و برنامه‌های از پیش تعیین شده و کنترل کلاس بر اساس استانداردها، به فرهنگ‌سازی خلاق، آزادی عمل و ایجاد فرصت برای بروز استعدادها می‌پردازن (جهانی، ۱۳۸۸ ص. ۱۳۷). برینکمن (۲۰۱۰) معلمان را ترغیب می‌کند یادگیرندگان را در تصمیم‌گیری‌های خلاقانه برای ترغیب خلاقیت درگیر کنند. معلمان می‌توانند با ایجاد شرایط برای انتخاب، پاداش دادن به ایده‌ها و محصولات، تأکید بر نقاط قوت و علاقه‌های یادگیرندگان،

خلاقیت را در یادگیرندگان بهبود بخشنند (کافمن و استرنبرگ، ۲۰۰۷). علاوه بر این، در شرایطی که معلمان شرایط واقعی و انتقادی ایجاد می‌کنند، خلاقیت خود را برای یادگیرندگان الگوبرداری و از فضای خلاقانه استفاده می‌کنند، یادگیری خلاق رخ خواهد داد (جفری، ۲۰۰۶). حسینی و برآ پور (۱۳۹۶ ص. ۶۱) نیز معتقدند، روابط عاطفی معلم و یادگیرنده و چگونگی نگرش معلم به خلاقیت روی یادگیرندگان تأثیر بسزایی دارد.

«مدیر خلاق» یکی دیگر از ابعاد تشکیل‌دهنده مدرسه خلاق است. مدیر خلاق از طریق سبک مدیریت، نگاه خلاقانه، توسعه خلاقیت در معلمان و روابط و تعامل انسانی، می‌تواند خلاقیت را در مدرسه تسهیل کند. مدیر مدرسه نیاز دارد با طیف وسیعی از مهارت‌های ارتباطی و خلاقانه آشنا باشد. از طریق تعامل با والدین با سطوح درک، امیدها، آرمان‌ها و شیوه‌های گوناگون آموزشی تعلیم و تربیت که از خواسته‌های والدین است، آشنا شود (حسینی و برآپور، ۱۳۹۶ ص. ۶۴). ژانگ و همکاران (۲۰۱۸) نیز نقش رهبری خلاق را شامل این موارد دانسته‌اند: ۱. تسهیل توانایی‌های خلاقانه هر معلم در مدرسه؛ ۲. تشکیل و تسهیل تیم‌های معلمان خلاق و پویا؛ ۳. ترویج فرهنگ مدرسه نوآور.

«فرهنگ خلاق» یکی دیگر از ابعاد تشکیل‌دهنده مدرسه خلاق است. درواقع باید در مورد خلاقیت، به عنوان یک دارایی، یک باور مشترک در معلمان و یادگیرندگان ایجاد کرد. این باور را باید همه ذینفعان آموزشی به رسمیت بشناسند. چالش اصلی در ارزش‌هایی است که خلاقیت و نوآوری را توصیف می‌کنند (ریسک‌پذیری، اکتشافی فراتر از قوانین، نبود انطباق)، که با ارزش‌های مدرسه (استانداردسازی و اطاعت) در تضاد شدید است. همچنین، به شرکت در ایجاد یک فرهنگ دموکراتیک، که در آن از ایده‌ها و نظرات یادگیرندگان استقبال می‌شود، نیاز است.

کلاس درس دموکراتیک جایی است که در آن همه حرفی برای گفتن دارند. یادگیرندگان نقش فعالی در تولید معنا دارند. ایده‌های آن‌ها استقبال می‌شود. مالک یادگیری شان هستند و فعالیت‌ها را به صورت مشارکتی انجام می‌دهند (کرافت، ۲۰۰۵). در ارتباط با مؤلفه مشارکت، همان‌طور که استول و تمپرلی (۲۰۰۹) اذعان دارند، خلاقیت در سازمان‌هایی که اجتماع‌های قدرتمندی از تمرین را توسعه می‌دهند، از طریق جمعی و نه تلاش فردی، تقویت می‌شود. در ارتباط با مؤلفه استقبال از خلاقیت، در کلاس پرورش خلاقیت، معلمان فضایی را ایجاد و حفظ می‌کنند که در آن متفکران

خلاق مورد احترام قرار می‌گیرند، یادگیرنده‌گان از ایده‌های جدید استقبال می‌کنند، تقلید صورت نمی‌گیرد و تنوع در ایده‌ها تشویق و قدردانی می‌شود (کروپلی، ۲۰۰۶). در رابطه با روحیه پژوهشگری، نهادینه کردن پژوهش در برنامه‌ریزی‌های آموزشی و مدرسه‌ها می‌تواند به رشد و شکوفایی خلاقیت در یادگیرنده‌گان منجر شود. آندری لویس و کودینا (۱۹۸۵ ص. ۲۲۰) معتقدند، مدرسه‌ها باید فضای علمی خلاقیت را طوری تقویت کنند که در آن هم معلم و هم یادگیرنده نگرش پژوهشی علمی داشته باشند. ویژگی اصلی این فضا آن است که انتظار می‌رود در آن هر فردی خلاق باشد و پژوهش‌های کوچک و مستقل انجام دهد.

در ارتباط با مؤلفه آزادی اندیشه و عمل، زمانی که در مدرسه‌ها انعطاف‌پذیری، استقلال و خودنمختاری وجود داشته باشد و افراد برای انجام فعالیت‌های اشان آزادی داشته باشند و تحت فشار قوانین و مقررات و دستورالعمل‌های سخت و تعریف‌شده قرار نگیرند، توسعه خلاقیت نیز امکان‌پذیر است. راینسون (۲۰۱۱) معتقد است، ایجاد فرهنگ خلاق و نوآور تنها در صورتی مؤثر خواهد بود که ابتکار عمل از طرف سازمان صورت گیرد؛ یعنی جایی که در آن کارمندان به بحث آزادانه و تبادل افکار ترغیب می‌شوند (آمایل، ۱۹۹۸). استارکو (۲۰۱۸ ص. ۳۰۱) نیز اذعان دارد، برای اینکه یادگیرنده‌گان درگیر خلاقیت شوند و به منظور حرکت به سمت استقلال، به تجربه‌های بیشتری با قدرت انتخاب نیاز دارند. برای این کار معلمان باید یاد بگیرند چگونه کلاس‌های درس و مواد خود را به شکلی ترتیب دهند که به یادگیرنده‌گان اجازه دهد به صورت مستقل فعالیت کنند.

در راستای نتایج به دست آمده از این پژوهش، برای برنامه ریزان، مدیران، معلمان و والدین به منظور تشکیل و غنی کردن مدرسه‌های خلاق در راستای ایجاد تغییر و تحول در نظام آموزشی دوره ابتدایی پیشنهادهایی کاربردی ارائه می‌شوند:

- معلمان ضمن داشتن دانش و اطلاعات فراوان در مورد خلاقیت، آن را در حرفه خود نیز به کار گیرند.
- معلمان با الگوها و راهبردهای یاددهی - یادگیری مبتنی بر خلاقیت نظری حل مسئله، ایفای نقش، بارش مغزی، همیاری، بدیعه‌پردازی و بحث گروهی از طریق برگزاری دوره‌های بدو و ضمن خدمت، به منظور به کارگیری آن‌ها در عمل و کلاس‌های درس آشنا و از آن‌ها آگاه شوند.
- برنامه‌های درسی دوره ابتدایی و عناصر تشکیل‌دهنده آن طوری تدوین و طراحی

شوند که به نقش فعال یادگیرندگان توجه کنند و زمینه را برای شکوفاکردن و پرورش دادن خلاقیت فراهم کنند؛ به‌گونه‌ای که از محتواهای متنوع، راهبردهای متنوع یاددهی - یادگیری و روش‌های ارزشیابی متعدد، با توجه به تفاوت‌های فردی و استعدادهای یادگیرندگان، استفاده کنند.

- در طراحی فضاهای آموزشی، به‌منظور جذاب کردن آن‌ها از مواد و مصالح طبیعی، نور خورشید، گیاهان، درختان و رنگ‌های شاد استفاده شود.
- در ارزشیابی یادگیرندگان، به جای استفاده از آزمون‌هایی که تنها محفوظات را می‌سنجند، از ارزشیابی توصیفی، عملکردی و بازخوردهای متعدد استفاده شود و یادگیرندگان به خاطر اشتباهاتی که مرتكب می‌شوند، سرزنش نشوند.
- مدیران در مدرسه‌ها جوی دوستانه و حمایت‌کننده ایجاد کنند که از نظرات و ایده‌های معلمان در تصمیم‌گیری‌ها استفاده شود و معلمان با احساس امنیت بتوانند ایده‌ها و راهکارهای خود را در مورد مسائل ارائه دهند.
- کارگاه‌های تخصصی مختص مدرسهٔ خلاق، به‌منظور آشنایی و آگاه‌کردن مدیران و معلمان مدرسه‌ها با مفهوم و مهارت خلاقیت‌پروری در کلاس درس برگزار شوند.
- به‌منظور اشاعهٔ تفکر پژوهشی و پژوهشگری در یادگیرندگان، رویکردهای آموزشی بازیبینی شوند و معلمان از رویکردهای پژوهش محور استفاده کنند. همچنین، در راستای نهادینه کردن فرهنگ پژوهشی در معلمان، آموزش و پرورش با برگزاری کارگاه‌های آموزشی، معلمان را با طرح‌های پژوهشی نظری اقدام‌پژوهی و درس‌پژوهی آشنا کند و هر ساله از معلمان پژوهنهای تقدیر به عمل آورد.
- با برگزاری کارگاه‌های آموزشی برای والدین، آن‌ها با سبک‌های فرزند‌پروری، نگرش‌ها، باورها و رفتارهایی که به پرورش خلاقیت در فرزندان منجر می‌شوند، آشنا شوند.
- در محیط خانواده فضایی ایجاد شود که فرزندان در تصمیم‌گیری‌های مربوط به خانواده مشارکت کنند، آزادی و مسئولیت‌هایی به آن‌ها واگذار و این نگرش در آن‌ها ایجاد شود که خود مستول اعمال و اندیشه‌های خود هستند تا از آزادی‌های ایشان به درستی استفاده کنند.
- برای شکوفایی و توسعهٔ آن دسته از ویژگی‌های شخصیتی یادگیرندگان که به بروز رفتارهای خلاق در آن‌ها می‌انجامد، زمینه‌سازی شود.

منابع

- البرزی، مجتبیه (۱۳۹۰). نقش باورهای فرزندپروری و نگرش مادران به تفکر خلاق بر خلاقیت کودکان. *مطالعات اجتماعی-روان‌شناسی زنان*, ۲(۲)، ۲۴-۷.
- بهپرژه، احمد. (۱۳۸۸). خلاقیت چیست؟ کودک خلاق کیست؟ *ماهانه پیوند*, ۷(۳۵۶)، ۱۱-۸.
- جهانی، جعفر. (۱۳۸۸). پژوهش خلاقیت از نظریه تا عمل. *تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی*.
- جهانیان، رمضان. (۱۳۹۵). عوامل مؤثر در پژوهش و توسعه خلاقیت دانش آموزان مدرسه‌ها ابتدایی استان البرز. *فصلنامه ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی*, ۲(۲)، ۲۰-۱۷۵.
- چشم‌چراغی، عباس. (۱۳۸۶). بررسی تأثیر شیوه‌های تدریس مبتنی بر تکنیک‌های خلاقیت در آموزش و یادگیری دانش آموزان. *دوفصلنامه تربیت اسلامی*, ۳(۵)، ۳۶-۷.
- حسینی، حسین و جهاندیده، جواد. (۱۳۹۴). بررسی تأثیر روش تدریس همیاری بر خلاقیت دانش آموزان دختر پایه پنجم ابتدایی در درس علوم تجربی. *دوفصلنامه علمی-پژوهشی دانشگاه شاهد*, ۶(۲۲)، ۱۵۰-۱۳۹.
- حسینی، افضل السادات. (۱۳۹۶). *خلاقیت آموزشی: مقایسه نظامهای آموزشی استرالیا، ژاپن و ایران*. تهران: سازمان جهاد دانشگاهی تهران.
- حسینی، افضل السادات و برادرپور، گلرخ. (۱۳۹۶). *مدرسۀ خلاق*. مدرسۀ زندگی. تهران: انتشارات مدرسه.
- حسینی، افضل السادات. (۱۳۷۸). ماهیت خلاقیت و شیوه‌های پژوهش آن. *مشهد: به نشر*.
- حیدری فرد، رضا. (۱۳۹۴). طراحی، آزمون و پیشنهاد الگوی مدرسۀ نوآور: یک پژوهش آمیخته (رسالۀ دکتری). *دانشگاه خوارزمی، تهران*.
- خیرخواه سی سخت، فاطمه. (۱۳۹۶). شناسایی و اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر ایجاد و توسعه مدرسۀ خلاق ابتدایی شهر زاهدان با رویکرد الگوی‌داری (پایان‌نامه کرشناسی ارشد). *دانشگاه سیستان و بلوچستان*.
- رسولی، یوسف و عیسی مراد، ابوالقاسم. (۱۳۹۵). اثربخشی روش تدریس بدینه‌پردازی بر خلاقیت و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان. *فصلنامه ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی*, ۶(۱)، ۱۷۴-۱۵۷.
- زارعی، اقبال. (۱۳۸۸). تأثیر ارزشیابی توصیفی بر خلاقیت و مشارکت یادگیری و عملکرد تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر پایه سوم دبستان در شهر بندرعباس. *نشریه علوم تربیتی*, ۲(۵)، ۹۲-۷۹.
- سام خایانیان، محمد ریبع. (۱۳۸۴). *خلاقیت و نوآوری در سازمان آموزشی*. تهران: انتشارات رسانه تخصصی.
- سیجانی تزاد، مهدی و حسینی، اشرف السادات. (۱۳۹۳). تأثیر محتواه برنامۀ درسی خلاقیت محور بر رشد درک خلاق کودکان دورۀ پیش‌دبستانی منطقه دو شهر تهران. *ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی*, ۴(۳)، ۱۰۳-۷۹.
- صالحی، محمد. حسینی درونکابی، سیداه زهرا و نازک تبار، هرمز (۱۳۹۸). تأثیر عملکرد خانواده و باورهای هوشی بر خلاقیت دانش آموزان. *فصلنامه ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی*, ۹(۱)، ۲۳۰-۲۱۱.
- عزیزی، نعمت‌الله، پلددهمنان، کیوان و ساعدی، پیمان. (۱۳۹۸). زمینه‌ها و عوامل خلاقیت در تدریس معلمان خلاق در مدرسۀ ابتدایی و متوجه مناطق روسانی. *فصلنامه تدریس پژوهی*, ۲(۷)، ۱۱۴-۸۸.
- قاسمی، فرشید و مژوقی، رحمت‌الله. (۱۳۸۵). مبانی و چارچوب برنامۀ درسی خلاق مبتنی بر *ICT* در دورۀ ابتدایی. *همایش نوآوری در برنامه‌های درسی دورۀ ابتدایی، شیراز*.
- قاضی اردکانی، راحله، ملکی، حسن، صادقی، علیرضا و در تاج، فریبرز. (۱۳۹۶). طراحی الگوی برنامۀ درسی پژوهش محوری در مطالعات اجتماعی دورۀ ابتدایی برای پژوهش تفکر و خلاقیت در دانش آموزان. *فصلنامه ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی*, ۷(۳)، ۱۰۶-۶۳.
- قاسمی، مجید و خسروجردی، زهرا. (۱۳۹۴). خلاقیت در خانه و مدرسۀ تهران: انتشارات مدرسه.
- کدیبور، پژوهین. (۱۳۸۷). *روان‌شناسی تربیتی*. تهران: سمت.
- معروفی، یحیی و مولودی، مظفر. (۱۳۹۴). تأثیر روش تدریس بدینه‌پردازی بر پژوهش خلاقیت دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی. *دوفصلنامه پژوهش‌های آموزش و یادگیری (دانشور رفتار)*, ۶(۲۲)، ۴۴-۳۱.
- نظری، رضوان. موسوی پور، سعید و سیفی، محمد. (۱۳۹۲). تأثیر ارزشیابی توصیفی بر خودپنداره تحصیلی، خلاقیت و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پایه چهارم ابتدایی. *مجلة مطالعات آموزش و یادگیری*, ۵(۱)، ۱۰۳-۱۲۴.

- Ananiadou, K., & Claro, M. (2009). *21st Century Skills and Competences for New Millennium Learners in OECD Countries* (OECD Education Working Papers No. 41). <http://dx.doi.org/10.1787/218525261154>
- Andrilovic, V., & Cudina, M. (1985). *Psihologija učenja i nastave*. Zagreb: Skolska knjiga.
- Amabile, T. M. (1998). *How to kill creativity*. Boston, MA: Harvard Business School Publishing.
- Amabile, T.M. (1996). *Creativity in Context: Update to the Social Psychology of Creativity*. Boulder, CO: Westwood Press.
- Bailey, K. (2008). Methods of social research. Simon and Schuster. Brinkman, D. (2010). Teaching creatively and teaching for creativity. *Arts Education Policy Review*, 111(2), 48–50.
- Bradley, R. H., & Corwyn, R. F. (2002). Socioeconomic status and child development. *Annual review of psychology*, 53(1), 371-399.
- Beghetto, R.A, and Kaufman, J. C. (2017). Learning for Creativity. In R. K. Sawyer (Author), *Nurturing creativity in the classroom* (pp. 265-286). New York: Cambridge University Press.
- Baer, J., & Kaufman, J. C. (2019). Assessing creativity with the consensual assessment technique. In I. Lebuda, & V. Glăveanu (Eds.), *The Palgrave handbook of social creativity research. Palgrave studies in creativity and culture* (pp.27-37). Cham: Palgrave Macmillan.
- Craft, A. (1999). Creative development in the early years: some implications of policy for practice. *The Curriculum Journal*, 10(1), 135-150.
- Craft, A. (2005). *Creativity in schools: tensions and dilemmas*. London: Routledge.
- Cropley, A. (2006). Creativity: A social approach. *Roeper Review*, 28(3), 125-130.
- Cropley, A. J. (1997). Fostering creativity in the classroom: General principles. In M. A. Runco (Ed.), *The creativity research handbook* (pp. 83-114). Cresskill, NJ: Hampton Press.
- Creswell, J. W. (2008). Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research (3rd ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson Education, Inc.
- Colley, K. M. (2015). *Cultivating creativity: The practice of teaching for creativity in the elementary classroom* (Doctoral Dissertations, University of Denver). Retrieved from <https://digitalcommons.du.edu/etd>.
- Coulson, A. N., & Burke, B. M. (2013). Creativity in the elementary music classroom: A study of students' perceptions. *International Journal of Music Education*, 31(4), 428-441.
- Dickhut, J. E. (2003). *A brief review of creativity*. Retrieved June 20, 2010, from <http://www.personalityresearch.org/papers/dickhut.html>
- Davies, D. (2002). Creative teachers for creative learners-a literature review. *Creative Education*, 1(3), 1-16.
- Dollinger, S. J. (2007). Creativity and conservatism. *Personality and Individual Differences*, 43(5), 1025-1035.
- Arts Council England. (2010). *Enquiry Schools Program: Schools engage in a creative learning program targeted at a specific group of pupils and teachers*. Further information is available on the

Creative Partnerships website: <http://www.creative-partnerships.com/programmes/enquiryschools/enquiry-schools,24,LAN.html>

- Friese, S. (2019). *Qualitative data analysis with Atlas. ti*. Sage Publications Asia-Pacific Pte Ltd.
- Flanders, K. D. (2019). *Teachers and Creativity in the Classroom* (Doctoral Dissertations, University of Denver). Retrieved from <https://digitalcommons.du.edu/etd/1574>.
- Harris, A. (2009). Creative leadership: Developing future leaders. *Managing in Education*, 23(1), 9-11.
- Hernandez-Torрано, D., & Ibrayeva, L. (2020). Creativity and education: A bibliometric mapping of the research literature (1975–2019). *Thinking Skills and Creativity*, 35: 100625. DOI: 10.1016/j.tsc.2019.100625
- Hennessey, B. (2016). Intrinsic Motivation and Creativity in the Classroom: Have We Come Full Circle? In R. Beghetto & J. Kaufman (Eds.), *Nurturing Creativity in the Classroom* (Current Perspectives in Social and Behavioral Sciences, pp. 227-264). Cambridge: Cambridge University Press. doi:10.1017/9781316212899.015
- Hu, W., & Adey, P. (2002). A scientific creativity test for secondary school students. *International Journal of Science Education*, 24(4), 389–404.
- Jankowska, D. M., & Karwowski, M. (2019). Family factors and development of creative thinking. *Personality and Individual Differences*, 142, 202-206.
- Jindal-Snape, D., Davies, D., Collier, Ch., Howe, A., Digby, R. & Hay, P. (2013). The impact of creative learning environments on learners: A systematic literature review. *Improving Schools*, 16(1), 21-31.
- Jones, L. (1993). Barriers to Creativity and Their Relationship to Individual, Group, and Organizational Behavior. In S. G. Isaksen, M. C. Murdock, R. L. Firestien, & D. J. Treffinger (Eds.) *Nurturing and Developing Creativity: The Emergence of a Discipline* (pp. 133-154). Norwood, NJ: Ablex Publishing Corporation.
- Jeffrey, B. (2006). Creative teaching and learning: Towards a common discourse and practice. *Cambridge Journal of Education*, 36(3), 399-414.
- Karwowski, M., Gralewski, J., Patston, T., Cropley, D. H., & Kaufman, J. C. (2020). The creative student in the eyes of a teacher: A cross-cultural study. *Thinking Skills and Creativity*, 35: 100636.
- Kaufman, J. C., & Sternberg, R. J. (2007). Creativity. *Change: The Magazine of Higher Learning*, 39(4), 55-60.
- Kupers, E., & van Dijk, M. (2020). Creativity in interaction: the dynamics of teacher-student interactions during a musical composition task. *Thinking Skills and Creativity*, 36: 100648. <https://doi.org/10.1016/j.tsc.2020.100648>
- Lin, Y. S. (2011). Fostering creativity through education—a conceptual framework of creative pedagogy. *Creative education*, 2(3), 149-155.
- Lombardi, M. M. (2007). Authentic learning for the 21st century: An overview. *Educause learning initiative*, 1(2007), 1-12.

- Lubart, T. I., & Sternberg, R. J. (1995). An investment approach to creativity: Theory and data. In S. M. Smith, T. B. Ward, & R. A. Finke (Eds.), *The creative cognition approach* (p. 271–302). The MIT Press.
- Lucas, B. (2001). Creative teaching, teaching creativity and creative learning. In A. Craft, B. Jeffrey, & M. Leibling (Eds.), *Creativity in Education* (pp. 35-44). London: Continuum International Publishing Group.
- Mullet, D. R., Willerson, A., Lamb, K. N., & Kettler, T. (2016). Examining teacher perceptions of creativity: A systematic review of the literature. *Thinking Skills and Creativity*, 21, 9-30.
- Mellou, E. (1996). Can creativity be nurtured in young children?. *Early child development and care*, 119(1), 119-130.
- Miller, A. L., Lambert, A. D., & Speirs Neumeister, K. L. (2012). Parenting style, perfectionism, and creativity in high-ability and high-achieving young adults. *Journal for the Education of the Gifted*, 35(4), 344-365.
- Miller, B. C., & Gerard, D. (1979). Family influences on the development of creativity in children: An integrative review. *Family Coordinator*, 28(3), 295–312.
- Niu, W., & Sternberg, R. J. (2003). Societal and school influences on student creativity: The case of China. *Psychology in the Schools*, 40(1), 103-114.
- Niu, W. (2007). Individual and environmental influences on Chinese student creativity. *The Journal of Creative Behavior*, 41(3), 151-175.
- Oral, G. (2006). Creativity of Turkish prospective teachers. *Creativity Research Journal*, 18(1), 65-73.
- Piirto, J. (2004). *Understanding creativity*. Goshen, Kentucky: Great Potential Press.
- Tang, M., & Werner, C. H. (2017). An interdisciplinary and intercultural approach to creativity and innovation: Evaluation of the EMCI ERASMUS intensive program. *Thinking Skills and Creativity*, 24, 268-278.
- Robinson, K. (2011). *Out of our minds: Learning to be creative*. Chichester, UK: John Wiley & Sons.
- Reid, Z. (2015). Creativity across the curriculum: Why it matters. *International Journal of Arts & Sciences*, 8(6), 1-10.
- Scoffman, S. (2003). Thinking creatively. *Primary Geographer*, 50, 4-6.
- Starko, A. J. (2018). *Creativity in the classroom: schools of curious delight*. New York: Routledge.
- Stoll, L., & Temperley, J. (2009). Creative leadership: A challenge of our times. *School Leadership and Management*, 29(1), 65-78.
- Tubb, A. L., Cropley, D. H., Marrone, R. L., Patston, T., & Kaufman, J. C. (2020). The development of mathematical creativity across high school: Increasing, decreasing, or both? *Thinking Skills and Creativity*, 35, 100634. <https://doi.org/10.1016/j.tsc.2020.100634>
- Ucus, S., & Acar, I. H. (2019). Exploring the perceptions of student teachers about ‘creative school’ in early childhood education. *Early Child Development and Care*, 189(2), 191-206.

- Walberg, H. J. (1988). Creativity and talent as learning. In R. J. Sternberg (Ed.), *The nature of creativity: Contemporary psychological perspectives* (p. 340–361). Cambridge University Press.
- Ward, T. B. (2007). Creative cognition as a window on creativity. *Methods*, 42(1), 28-37.
- Wieth, M. B., & Francis, A. P. (2018). Conflicts and consistencies in creativity research and teaching. *Teaching of Psychology*, 45(4), 363–370.
- Zhou, J., Shen, J., Wang, X., Neber, H., & Johji, I. (2013). A cross-cultural comparison: Teachers' conceptualizations of creativity. *Creativity Research Journal*, 25(3), 239-247.
- Zhang, Q., Siribanpitak, P., & Charoenkul, N. (2018). Creative leadership strategies for primary school principals to promote teachers' creativity in Guangxi, China. *Kasetsart Journal of Social Sciences*, <https://doi.org/10.1016/j.kjss.2018.08.007>.

پی‌نوشت‌ها

1. Lombardi	39. Lucas
2. Ananiadou & Claro	40. Reid
3. Hesnessy	41. Robinson
4. Starko	42. Zhang, Siribanpitak & Charoenkul
5. Tubb, Cropley, Marrone, Patston, & Kaufman	43. Harris
6. Colley	44. Miller, Lambert & Neumeister
7. Mullet, Willerson, Lamb & Kettler	45. Miller & Gerard
8. Niu & Sternberg	46. Bradley & Corwy
9. Piirto	47. Jankowska & Karwowski
10. Amabile	48. Hernandez-Torrano & Ibrayeva
11. Beghetto & Kaufman	49. Mellou
12. Novel	50. Jindal-Snape, Davies, Collier, Howe, Digby & Hay
13. High In Quality	51. Hu & Adey
14. Appropriate	52. Niu
15. Baer & Kaufman	53. Kupers & van Dijk
16. Ward	54. Lin
17. Originality	55. Stoll & Temperley
18. Usefulness	56. Karwowski, Gralinski, Patston, Cropley, & Kaufman
19. Dollinger	57. Zhou, Shen, Wang, Neber & Johji
20. Amabile & Conti	58. Oral
21. Craft	59. Qualitative
22. Walberg	60. Bailey
23. Jones	61. Sampling Method
24. Lubart & Sternberg	62. Purposefull
25. Cropley	63. Creswell
26. Robinson & Aronica	64. SID
27. Ucuz & Acar	65. Magiran
28. Arts Council England	66. Noormags
29. Davies	67. Irandoc
30. Scoffman	68. Creative School
31. Dickhut	69. Creative Student
32. Tang & Werner	70. Creativity
33. Wieth & Francis	71. Creativity in school
34. Andrilovic & Cudina	72. Inductive Content Analysis
35. Coulson & Burke	73. Noticing things, Collecting things & Thinking about things
36. Brinkman	74. Friese
37. Jeffrey	75. Theoretical Saturation
38. Kaufman & Sternberg	76. Flanders

رابطه عوامل زمینه‌ای و عملکرد ریاضی دانش آموزان ایرانی در تیمز ۲۰۱۵

■ علی بیرمی پور^{*} ■ زهرا سمساری^{**} ■ سید اسماعیل هاشمی^{***}

چکیده:

هدف اصلی این پژوهش بررسی رابطه عوامل زمینه‌ای و عملکرد ریاضی دانش آموزان ایرانی در تیمز ۲۰۱۵ بود. در این پژوهش، با توجه به ساختار آشیانه‌ای داده‌ها، با استفاده از روش مدل سازی دو سطحی، اثر ۳۷ متغیر مرتبط با عملکرد تحصیلی دانش آموزان پایه چهارم کشور در درس ریاضی در چهار زمینه خانه / خانواده، باورهای دانش آموز، معلم / کلاس، و مدرسه، در قالب دو سطح «دانش آموز» و «مدرسه» با استفاده از نسخه اصلی نرم افزار «جالام» بررسی شد. نتایج نشان داد، پیشرفت تحصیلی در سیستم نظام آموزشی در ایران، مانند سایر سیستم‌های آموزشی در کشورهای دیگر، به عوامل زمینه‌ای مرتبط با دانش آموز، خانه / خانواده، کلاس / معلم و مدرسه وابسته است. همچنین، بر اساس مدل نهایی از ۳۷ متغیر مرتبط با عملکرد تحصیلی دانش آموزان در درس ریاضی، تنها ده متغیر شامل «جو ادراک شده معلم، نظم و امنیت در مدرسه، سابقه مدیریت، وضعیت محرومیت، محدودیت تدریس، خودپندازه ریاضی، ارزش‌دهی به ریاضی، حضور در مدرسه، سطح تحصیلات پدر و مکم والدین در انجام تکالیف» معنادار بودند. به علاوه، بیشترین تغییرات واریانس به متغیرهای وضعیت اقتصادی - اجتماعی، سطح تحصیلات والدین، حضور در مدرسه و خودپندازه ریاضی مربوط است که تعدادی از این عوامل با سطح یک یعنی دانش آموز و تعدادی با سطح دو یعنی مدرسه مرتبط است.

کلید واژه‌ها: عوامل زمینه‌ای، عملکرد تحصیلی، ریاضیات پایه چهارم، تیمز ۲۰۱۵، باورهای دانش آموز

■ تاریخ دریافت مقاله: ۹۸/۱۱/۱۱ ■ تاریخ شروع بررسی: ۹۸/۱۲/۱۶ ■ تاریخ پذیرش مقاله: ۹۹/۴/۱۹

* استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران (نویسنده مسئول) ... a.beiramy@scu.ac.ir
** کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران zahra.semsari@yahoo.com
*** استاد گروه روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران esmaeil@yahoo.com

■ مقدمه ■

مطالعات بین‌المللی روندهای آموزش ریاضیات و علوم (تیمز) از مهم‌ترین و وسیع‌ترین مطالعات تطبیقی در قلمرو ارزشیابی پیشرفت تحصیلی است که از سال ۱۹۵۹ تحت نظر انجمن بین‌المللی ارزشیابی پیشرفت تحصیلی^۲ انجام می‌گیرد. این انجمن یک نهاد مستقل و معتبر پژوهشی در سطح جهان است که با هدف بهبود ارتقای وضعیت آموزشی کشورهای شرکت‌کننده توanstه است تاکنون ده‌ها مطالعه تطبیقی را در زمینهٔ پیشرفت تحصیلی و با هدف سنجش عملکرد کشورهای شرکت‌کننده به انجام برساند (کریمی، ۱۳۸۸). یافته‌ها و اطلاعات به‌دست آمده از این گونه مطالعات، منبعی مهم و تعیین‌کننده برای کشف و شناسایی نقاط قوت و ضعف نظامهای آموزشی کشورها در مقیاس ملی و بین‌المللی است که راهکارهایی علمی و مؤثر در بهبود فرایند یاددهی – یادگیری ارائه داده است. مطالعهٔ تیمز هر چهار سال یک‌بار تکرار می‌شود تا روند تغییرات آموزشی و میزان کاهش و افزایش عملکرد دانش‌آموزان کشورهای شرکت‌کننده در طی این سال‌ها شناسایی و عمل آن تحلیل شوند (کریمی، ۱۳۸۴).

کشور جمهوری اسلامی ایران در راستای سیاست‌های ارزشیابی پیشرفت تحصیلی، از سال ۱۳۷۰ برابر با ۱۹۹۱ میلادی، به عضویت انجمن بین‌المللی ارزیابی و پیشرفت تحصیلی درآمد (کریمی، ۱۳۸۴). تاکنون در پنج مطالعهٔ بین‌المللی تیمز در پایهٔ چهارم ابتدایی در طول سال‌های ۱۹۹۵، ۲۰۰۳، ۲۰۰۷ و ۲۰۱۱ و ۲۰۱۵ شرکت کرده است (مرکز ملی مطالعات تیمز، ۱۳۹۶). ایران در تیمز ۱۹۹۵ در بین ۴۱ کشور شرکت‌کننده، رتبهٔ ۳۷، در تیمز ۲۰۰۳ در بین ۴۶ کشور رتبهٔ ۳۴ در تیمز ۲۰۰۷ در بین ۴۹ کشور رتبهٔ ۳۴، در تیمز ۲۰۱۱ در بین ۴۲ کشور رتبهٔ ۳۲ و در تیمز ۲۰۱۵ از بین ۵۷ کشور جزو هشت کشور ضعیفتر در ریاضیات پایهٔ چهارم بوده است (همان). موضوع مهم قابل استنباط از بررسی این نتایج این است که نمرهٔ دانش‌آموزان ایرانی در ریاضی ابتدایی در تمامی دوره‌ها به‌طور معناداری از میانگین بین‌المللی پایین‌تر بوده است. بر همین اساس، انجمن بین‌المللی ارزشیابی پیشرفت تحصیلی به کشورهایی با عملکرد ضعیفتر، از جمله کشور ایران، پیشنهاد کرده است در مطالعهٔ دیگری که تنها در این دوره و هم‌زمان با مطالعهٔ اصلی تیمز ۲۰۱۵ با عنوان «تیمز نیومرسی^۳» در پایهٔ چهارم ابتدایی و با هدف تفکیک عملکرد ضعیف دانش‌آموزان کم‌توان و بی‌عالقه به درس ریاضی در آزمون‌های گذشته اجرا می‌شود، شرکت کند. بی‌تر دید این رتبه و جایگاه شایستهٔ کشور جمهوری اسلامی ایران نیست که قرار است بر اساس انتظارات سند چشم‌انداز ایران ۱۴۰۴ به قدرت اول منطقه تبدیل شود (خلیلی، ۱۳۷۵؛ کدخدای، ۱۳۸۵؛ مرکز مطالعات تیمز، ۱۳۸۴).

اهمیت نتایج آزمون‌های تیمز در فهم بهتر عملکرد سیستم‌های آموزشی و همچنین سیاست‌گذاری‌های نظام آموزشی به حدی است که اکثر کشورها کتاب‌های درسی خود را با توجه به نتایج به‌دست آمده از این آزمون اصلاح می‌کنند (بیرمی‌بور و لیاقت‌دار، ۱۳۸۸). اما با وجود در دسترس بودن داده‌های مرتبط با تمام کشورهای شرکت‌کننده در این آزمون، شمار پژوهش‌های انجام شده در اکثر کشورهای در حال توسعه که معمولاً نتایج مطلوبی در آزمون‌های تیمز کسب نکرده‌اند (فان، ۲۰۰۸؛^۴ و کشور ایران نیز از این امر

مستشنا نیست، بسیار اندک و انگشت‌شمار است (کیامنش، ۱۳۷۹). شایان ذکر است، نتایج این آزمون در بین کشورهای شرکت‌کننده با توجه به شرایط فرهنگی هر کشور متفاوت است. لذا هیچ مدل پیشگویی کننده پیشرفت تحصیلی در درس ریاضی که مناسب همه کشورها باشد، در دسترس نیست. متصدیان تربیتی هر کشور باید مدل پیشرفت تحصیلی خودشان در تیمز را ارائه دهند (فان، ۲۰۰۸). بنابراین، هر کشوری با مشارکت در مطالعات تیمز، نه تنها امکان مقایسه عملکرد دانشآموزان خود را با عملکرد دانشآموزان کشورهای شرکت‌کننده در سطح بین‌المللی فراهم آورده، بلکه فرصت مناسبی را ایجاد کرده است تا با بررسی و شناخت نقاط قوت و ضعف خود در طول سال‌ها، راهکارهای علمی و مؤثری در بهبود فرایندهای یاددهی-یادگیری ارائه دهد. در همین راستا، با توجه به نتایج به دست آمده و عملکرد ضعیف در مطالعه‌های متعدد، سیاستمداران، برنامه‌ریزان درسی و پژوهشگران باید علاوه بر شناخت و به کارگیری ابزار و نرم‌افزارهای مرتبط و به روزرسانی شده در این حوزه، حداکثر عوامل مؤثر بر عملکرد تحصیلی را در درس ریاضی چهارم ابتدایی بررسی و شناسایی کنند.

بررسی پژوهش‌های پیشین داخلی در دهه اخیر نشان می‌دهد تعداد محدودی از این پژوهش‌ها به بررسی و تحلیل داده‌های تیمز با استفاده از ابزار و نرم‌افزار مناسب، با توجه به «ساختار داده‌ها به صورت آشیانه‌ای» پرداخته‌اند. اما شواهد حاکی از آن است که تاکنون هیچ پژوهشی حداکثر عوامل و متغیرهای معنادار را که مرکز ملی مطالعات تیمز و پرلز معرفی کرده باشد، به بررسی و شناسایی نکرده است. علاوه بر این، به دلیل نبود دسترسی به نسخه اصلی نرم‌افزار اچ‌آل ام^۴ در اکثر پژوهش‌های انجام شده در مطالعات تیمز، امکان ورود تعداد بالای متغیر در تحلیل میسر نبوده است (حاجی‌نژاد، ۱۳۹۰؛ فلاحتی، ۱۳۹۳). بنابراین، این پژوهش با توجه به اهمیت و لزوم بررسی و شناسایی تمامی عوامل مؤثر بر عملکرد تحصیلی دانشآموزان در پایه چهارم ابتدایی در درس ریاضی، برای اولین بار ۳۷ متغیر مرتبط با چهار زمینه (خانه/ خانواده، دانشآموز، معلم/ کلاس، و مدرسه) را با استفاده از روش دوستحی و بهوسیله نسخه اصلی نرم‌افزار «چ‌آل» بررسی و تحلیل می‌کند.

متغیرها عبارت اند از:

- **خانه/ خانواده:** منابع آموزشی در خانه، سطح تحصیلات والدین (تحصیلات پدر و مادر)، مشارکت والدین در آموزش (پرسش والدین، کمک والدین، و بررسی و پیگیری والدین در آموزش)؛
- **دانشآموز:** جنسیت، خودپنداره، نگرش به ریاضی، ارزش دهنی به ریاضی، حضور در مدرسه؛
- **معلم/ کلاس:** محدودیت تدریس، روش تدریس (آموزش برای مشارکت دانشآموز و شیوه مبتنى بر تحقیق)، عدالت و دسترسی به آموزش (ساعات آموزش ریاضی و مباحث تدریس شده در ریاضی)، مواد آموزشی (ماشین حساب و رایانه)، تأکید بر ارزیابی (ارزیابی بر اساس انجام کار، ارزیابی بر اساس آزمون معلم ساخته، ارزیابی بر اساس آزمون‌های هماهنگ)، رشد حرفة‌ای معلم (توسعه حرفة‌ای، همکاری با معلمان، سابقه تدریس، میزان تحصیلات، آمادگی معلم برای تدریس، خودپنداره معلم)؛

مدرسه: جو مدرسه ادراک شده توسط مدیر، نظم و امنیت در مدرسه، جو مدرسه ادراک شده توسط معلم)، منابع مدرسه (تعداد رایانه، منابع آموزش عمومی، منابع آموزش ریاضی)، سوابق علمی مدیریت (سابقه مدیریت، تحصیلات مدیر)، وضعیت اقتصادی - اجتماعی (مرفه و محروم).

چارچوب مفهومی

بر پایه مطالعات پیشین IEA در زمینه عملکرد ریاضیات، تیمز از نوعی برنامه آموزشی استفاده می‌کند که چگونگی ارائه فرصت‌های آموزشی به دانش‌آموزان و نیز عوامل تأثیرگذار بر چگونگی استفاده از این فرصت‌ها را در بر می‌گیرد. این مدل، برنامه درسی را از سه منظر برنامه «قصد شده، اجراشده و کسب شده» بررسی می‌کند (کبیری، کریمی و بخشعلی زاده، ۱۳۹۵).

۱. برنامه درسی قصد شده^۷: برنامه‌ای که توسط نظام آموزشی برای یادگیری دانش‌آموزان در نظر گرفته می‌شود. به بیان دیگر، برنامه درسی قصد شده، ریاضیات و علومی را که انتظار می‌رود دانش‌آموزان مطابق با برنامه درسی تهیه شده در سیستم آموزشی کشور به آن‌ها دست یابند، مشخص می‌کند.

۲. برنامه درسی اجراشده^۸: برنامه‌ای که در عمل و در کلاس به اجرا درمی‌آید و تا حدودی از ویژگی‌های معلم و نحوه تدریس او و محیط آموزشی تأثیر می‌پذیرد. به بیان دیگر، به آنچه در واقع در کلاس درس داده شده است، ویژگی‌های افرادی که آن را تدریس می‌کنند و چگونگی و کیفیت تدریس آن اشاره دارد.

۳. برنامه درسی کسب شده^۹: آنچه دانش‌آموزان یادگرفته‌اند و نگرش آن‌ها را شکل داده است (کبیری و همکاران، ۱۳۹۵).

با توجه به موارد ذکر شده مبنی بر اینکه کشورها فرهنگ‌های متفاوتی دارند و هیچ مدل پیشگویی کننده پیشرفت تحصیلی در درس ریاضی و متناسب با همه کشورها وجود ندارد، با ارائه این مدل‌ها، تیمز به توصیف یادگیری دانش‌آموزان، برنامه درسی کشورهای شرکت‌کننده، اطلاعات پیشینه‌ای مرتب و تأثیرگذار بر یادگیری دانش‌آموزان می‌پردازد (فان، ۲۰۰۸).

نتایج بسیاری از پژوهش‌های نشان می‌دهند مدل‌های سنتی (رگرسیون خطی) که برای تبیین فعالیت‌های آموزشی به کار برده می‌شوند، غالباً ساختاری خطی دارند یا فرایندهای آموزشی را به صورت فراگرد خطی مداوم توصیف می‌کنند. این درحالی است که با توجه به داده‌های مورد بررسی، پژوهش‌های آموزشی غالباً ساختار سلسه‌مراتبی دارند (امیر کافی، ۱۳۸۵). بدین معنا که متغیرهایی در سطح فردی وجود دارند و خود افراد نیز در واحدهای بزرگ‌تری گروه بندی شده‌اند. لذا کاربرد مدل‌های خطی غالباً با ساختار این نوع داده‌ها متناسب نیست و غفلت از ساختار داده‌ها و استفاده از روش‌های مذکور منجر به بروز خطا در تحلیل داده‌ها می‌شود (هاتنر و وندن ادن، ۱۹۹۵). از جمله مدل‌های دارای ساختار رگرسیون خطی می‌توان به مدل هیرتل و والبرگ و واینستین^{۱۰} (۱۹۸۳) اشاره کرد. آنان در یک مطالعه فراتحلیلی عملکرد مدرسه را

مدل‌سازی کردن و مدلی را بر مبنای پژوهش‌های پیشین صورت‌بندی کردن. ساختار مدل آن‌ها از سه قسمت «زمینه، فرایند و پیامد» تشکیل شده است. این مدل عملکرد دانشآموزان را تابعی از متغیرهای زمینه‌ای مدرسه، معلم و دانشآموز معرفی می‌کند.

- **زمینه و شرایط موجود شامل:** ویژگی‌های شناختی و عاطفی دانشآموزان و منابع مدرسه؛
- **فرایندهای آموزشی شامل:** فرصلت‌های یادگیری و کیفیت آموزش؛
- **پیامدها شامل:** رفتارهای عاطفی و پیشرفت تحصیلی.

در تدوین چارچوب مفهومی مطالعه تیمز از مدل نظام آموزشی برای تعیین شاخص‌های آموزشی توسط شیولسون، مک دونل، اوک، کری و پیکوس^{۱۳} (۱۹۸۷) نیز استفاده شده است. آن‌ها نیز از مفاهیم درون‌دادها (در مقابل قصدشده)، فرایندها (در مقابل اجرایشده) و بازدهها (در مقابل کسبشده) و همچنین کیفیت مدرسه، کیفیت برنامه درسی، کیفیت آموزش و کیفیت تدریس استفاده کرده‌اند. مدل‌های فوق ساختار خطی دارند. در این نوع ساختار، داده‌هایی که ساختار خوش‌بندی دارند به شکل خطی در نظر گرفته می‌شوند. مدل دیگری را تراورس و ورست بوری^{۱۴} (۱۹۸۹) برای دو مین مطالعه بین‌المللی تیمز ریاضی ارائه داده است. در این مدل، تفاوت بین آنچه جامعه قصد دارد آموزش دهد، آنچه در عمل و در مدرسه آموزش داده می‌شود و آنچه سرانجام دانشآموزان یاد می‌گیرند، دیده می‌شوند.

کاپلان و کریسمن^{۱۵} (۲۰۰۰) در طراحی مدل عوامل مؤثر بر عملکرد دانشآموزان در مطالعه تیمز، ساختار سلسله‌مراتبی داده‌ها و ماهیت آشیانه‌ای داده‌های را در نظر داشتند. آن‌ها متغیرها را در سه طبقه‌جداگانه درون‌داد، فرایند و بروند دادگر و بندی نکردن. آنان اذعان داشتند از آنجاکه مدل‌های مربوط به عملکردهای آموزشی ماهیت چندسطحی دارند، زیرمجموعه‌ای از درون‌دادهای فرایندها در سطح بالاتر از نظام آموزشی اتفاق می‌افتد. بنابراین، طبقه‌بندی عوامل، بدون در نظر گرفتن ساختار آن‌ها، اساساً نادرست است. در نتیجه آن‌ها شاخص‌های خود را در سه سطح گروه‌بندی کردن: دانشآموز، معلم و مدرسه. بنابراین، برخی از این متغیرها در مدل کاپلان و کریسمن (۲۰۰۰) به شکل زیر گروه‌بندی شده‌اند:

- **سطح دانشآموز:** پیشرفت تحصیلی، نگرش و ارزش‌دهی به ریاضیات، آموزش والدین و زمینه خانوادگی.
- **سطح معلم:** روش تدریس، علاقه به تدریس، تحصیلات معلم، تجربه تدریس.
- **سطح مدرسه:** فرصلت‌های برای رشد حرفة‌ای مداوم معلم، امکانات مناسب و جو انصباطی مدرسه.

در مدل ارائه شده توسط چپیت (۲۰۰۸) به طور مشابه، عوامل مؤثر بر عملکرد ریاضیات دانشآموزان در تیمز، به شکل سلسله‌مراتبی صورت‌بندی شد. وی در این مطالعه شش عامل مؤثر بر عملکرد تحصیلی دانشآموزان را در دو سطح مدل‌سازی کرد. این عوامل عبارت‌اند از: زمینه خانوادگی دانشآموز، نگرش و عملکرد تحصیلی ریاضیات به عنوان پیامد یادگیری در سطح دانشآموز، کیفیت مدرسه، ویژگی‌های معلم و

کیفیت آموزش در سطح مدرسه.

پژوهش حاضر با تأثیرپذیری از مدل کاپلان و کریسمن (۲۰۰۰)، با توجه به گسترده‌گی و ساختار پیچیده و ماهیت آشیانه‌ای داده‌ها و همچنین با توجه به هدف پژوهش، به بررسی عوامل مؤثر و تأثیرگذار بر عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان در درس ریاضی می‌پردازد که سازمان بین‌المللی تیمز با همکاری مراکز ملی مطالعات در کشورهای شرکت‌کننده، طی روندی ۲۰ ساله و در چهار زمینه خانه/خانواده، باورهای دانش‌آموز، کلاس/معلم، و مدرسه معرفی کرده است. توجه به نوع روابط و چگونگی تأثیر عوامل فوق بر یکدیگر و بر یادگیری اهمیت بسیار دارد. رابطه عوامل بیرونی و درونی پیچیدگی خاصی دارد. ویژگی‌های فردی و درونی بر رفتار فرد اثر می‌گذارند. عوامل محیطی و بیرونی بر عوامل درونی تأثیر می‌گذارند (کدیور، ۱۳۸۳). این همان «جبر مقابل» یا «تعیین‌گری مقابل» است که آبرت بندورا^{۱۵} در نظریه اجتماعی فرد مطرح کرد (به نقل از سیف، ۱۳۸۱). در مدل ۱ فرایند بررسی متغیرها در دو سطح دانش‌آموز و مدرسه بررسی شد.

سطح مدرسه

- **مدرسه:** جو مدرسه (جو مدرسه ادراک شده توسط مدیر، نظام و امنیت در مدرسه، جو مدرسه ادراک شده توسط معلم)، منابع مدرسه (تعداد رایانه، منابع آموزش عمومی، منابع آموزش ریاضی)، سوابق علمی مدیریت (سابقه مدیریت، تحصیلات مدیر)، وضعیت اقتصادی - اجتماعی.

- **معلم / کلاس:** محدودیت تدریس؛ روش تدریس (آموزش برای مشارکت دانش‌آموز و شیوه مبتنی بر تحقیق)؛ عدالت و دسترسی به آموزش (ساعات آموزش ریاضی و مباحث تدریس شده در ریاضی)؛ مواد آموزشی (ماشین حساب و رایانه)، تأکید بر ارزیابی (ارزیابی بر اساس انجام کار، ارزیابی بر اساس آزمون معلم ساخته، ارزیابی بر اساس آزمون‌های هماهنگ)؛ رشد حرفة‌ای معلم (توسعه حرفة‌ای، همکاری با معلمان، سابقه تدریس، میزان تحصیلات، آمادگی معلم برای تدریس، خودپنداره معلم).

سطح دانش‌آموز

- **خانه / خانواده:** منابع آموزشی در خانه؛ سطح تحصیلات والدین (تحصیلات پدر و مادر)؛ مشارکت والدین در آموزش (پرسش والدین، کمک والدین و بررسی و پیگیری والدین در آموزش).

- **دانش‌آموز:** جنسیت؛ خودپنداره؛ نگرش به ریاضی؛ ارزش‌دھی به ریاضی؛ حضور در مدرسه

مدل ۱. مدل مفروض پژوهش حاضر از عوامل مؤثر بر عملکرد ریاضیات دانش‌آموزان در تیمز ۲۰۱۵، بر اساس مدل کاپلان و کریسمن (۲۰۰۰)

پیشینهٔ پژوهش

پژوهش‌های متنوعی متغیرهای مؤثر در پیش‌بینی عملکرد ریاضی دانشآموزان را مرتبط با چهار زمینهٔ خانه/ خانواده، باورهای دانشآموز، معلم، و مدرسه شناسایی کرده‌اند. برای مثال، زمینهٔ خانه/ خانواده از اولین زمینه‌های کسب تجربه و یادگیری ریاضیات برای کودکان است. یادگیری در زمینهٔ خانه از طریق تعاملات کودکان با سایر اعضای خانواده، یا کسب تجربه‌های اولیه مربوط به یادگیری و آمادگی شناختی کودکان صورت می‌گیرد. نتایج این یادگیری به‌طور قابل ملاحظه‌ای با موفقیت دانشآموزان ارتباط دارد و در طول تحصیل کودک به‌طور پایدار و در بلندمدت روی عملکرد تحصیلی او تأثیر می‌گذارد (گلدهبر و بروور^{۱۶}؛ هندرسون^{۱۷}؛ رنولدس^{۱۸}).

بررسی‌های اولیه داده‌های حاصل از مطالعات تیمز در ایران نشان داد، بین پیشرفت دانشآموزان در ریاضیات و متغیرهای پیشینهٔ خانه مانند «سطح تحصیلات والدین»، «تعداد کتاب موجود در خانه» و «داشتن فرهنگ لغت، کامپیوتر و میز مطالعه» رابطه مثبتی وجود دارد (کیامنش و خیریه، ۱۳۷۹). استانبرگ، فگی و دورنبوش^{۱۹} (۱۹۹۳) نشان دادند که میزان تحصیلات والدین از عوامل مؤثر بر پیشرفت تحصیلی فرزندان است. والدین با سواد محیط خانه را به‌وسیله کتاب و استفاده از وسایلی که به نحوی با تحصیل در ارتباط است و نیز با اطلاعات و معلوماتی که حاصل تلاش و کوشش علمی آن‌هاست، غنی می‌سازند. به‌طور متوسط، والدین دارای سطح تحصیلات بالاتر، از اهمیت کیفیت مدرسه‌ای که فرزندانشان دریافت می‌کنند، آگاهترند. آن‌ها زندگی فرزندانشان را اداره می‌کنند و هر فعالیتی را که بر پیشرفت فرزندانشان تأثیر منفی خواهد گذاشت، تنظیم یا محدود می‌کنند (به نقل از مولر و پارسل^{۲۰}، ۱۹۸۱). یافته‌های کلمن^{۲۱} و همکاران (۱۹۶۶) نشان داد، متغیرهای مربوط به خانه، تحصیلات والدین و انتظارات والدین و مشارکت آن‌ها در آموزش فرزندان، تأثیر قابل توجهی بر پیشرفت تحصیلی دانشآموزان دارد. بیشترین سطح نابرابری‌های اجتماعی- اقتصادی در سطح کشور به سطح تحصیلات والدین وابسته است که با عملکرد تحصیلی دانشآموزان در درس ریاضی ارتباط مستقیم دارد. یافته‌های بسیاری نشان می‌دهند که سطح سواد والدین در رابطه با موفقیت دانشآموزان، به عنوان شاخصی پایدار در آموزش و پرورش شناخته شده است (مارتینز و ویگا، ۲۰۱۰).

متغیرهای مرتبط با عملکرد تحصیلی دانشآموزان در زمینهٔ باورهای دانشآموز شامل جنسیت، خودپنداره، نگرش به ریاضی، ارزش‌دهی به ریاضی، و حضور در مدرسه هستند. بررسی ادبیات پیشین حاکی از آن است که متغیرهای خودپنداره و ارزش‌دهی به ریاضیات بیشترین تأثیر را در میان متغیرهای مرتبط با باورهای دانشآموز و عملکرد تحصیلی آنان در ریاضیات داشته است. بر این اساس، نمرهٔ پیشرفت ریاضی دانشآموزان ایرانی که از خودپنداره بالایی بهره‌مند بودند، بسیار بالاتر از نمره دانشآموزانی است که خودپنداره متوسط یا کمی دارند (کیامنش و خیریه، ۲۰۰۱)؛ با این حال، به نظر می‌رسد خودپنداره در برخی از کشورها با پیشرفت ریاضی رابطه منفی دارد. نتایج پژوهش‌های پیشین

نشان داده است، عوامل خودپنداره و پیشینه خانه در پیشرفت دانش‌آموزان ایرانی بیشترین سهم را دارند (کیامنش، ۲۰۰۴a، ۲۰۰۴b). از این گذشته، باور و نگرش دانش‌آموزان نسبت به ریاضیات جزو عوامل مهمی است که بیشترین واریانس را در نمره پیشرفت ریاضیات تبیین می‌کنند (کیامنش، ۲۰۰۵). نتایج به دست آمده از تیمز ۲۰۱۵ نشان داد، اگرچه عملکرد دختران و پسران از فراز و نشیب‌های بسیاری برخوردار بوده، ولی هیچ‌گاه تفاوت آن‌ها در پایه چهارم معنادار نبوده است. از این لحاظ نوعی برابری جنسیتی بین کیفیت یادگیری ریاضی دختران و پسران در پایه چهارم قابل استنباط است. با وجود این نسبت به سال ۲۰۱۱ پسران اندکی عملکرد پایین‌تر و دختران عملکردی بالاتر داشتند (کبیری و همکاران، ۱۳۹۵). چوبی، چوبی و آنچ^{۳۳} (۲۰۱۲) دریافتند، در آزمون تیمز دانش‌آموزان کره‌ای از سطح ارزش دهی پایین‌تری به ریاضیات، نسبت به سایر دانش‌آموزان، برخوردار بودند. شاید دلیل این امر آن باشد که آن‌ها غالباً ریاضیات را به صورت انتزاعی فرامی‌گیرند و از کاربرد آن در زندگی واقعی آگاهی ندارند. از این‌رو، ریاضیات برای آن‌ها ارزش کمتری دارد.

در بحث مقایسه نگرش ریاضی بین دو دوره متواتی تیمز مشخص شد، دانش‌آموزان پایه چهارم کشورهای ترکیه، عمان، مراکش، پرتغال، انگلیس، صربستان، قطر و کرواسی، نسبت به دوره قبل تیمز، نگرش مثبت‌تری نشان دادند و در عوض نگرش مثبت ریاضی دانش‌آموزان کشورهای روسیه، گرجستان، لیتوانی، سنگاپور، مجارستان، استرالیا، هنگ‌کنگ، سوئد، چک، اسلوونی و چین تایپه نسبت به دوره قبل کاهش یافته است. در ایران در نگرش ریاضی دانش‌آموزان چهارم بین سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ تغییری صورت نگرفته است (مرکز ملی مطالعات بین‌المللی تیمز و پرزل، ۲۰۱۵). همچنین پژوهش‌ها نشان می‌دهند، منظم‌ترین دانش‌آموزان از لحاظ نداشتن غیبت پایه چهارم، دانش‌آموزان کره‌ای هستند که ۹۳ درصد از آن‌ها تقریباً هیچ وقت غیبت ندارند. در مقابل در کشورهای اندونزی، اسلواکی، عربستان و گرجستان بیشترین غیبت را گزارش کرده‌اند. ۶۱ درصد از دانش‌آموزان پایه چهارم ایران هیچ وقت غیبتی در مدرسه ندارند. ۲۱ درصد ماهی یکبار و ۱۱ درصد حداقل یکبار در هفته غیبت دارند (کبیری و همکاران، ۱۳۹۵).

پهلوان‌صادق، فرزاد و نادری (۱۳۸۵) با استفاده از روش تحلیل مسیر متغیرهای فردی مانند خودپنداره ریاضی، نگرش به ریاضی و متغیر وضعیت اقتصادی-اجتماعی خانواده در پیشرفت ریاضی را با توجه به داده‌های به دست آمده از تیمز ۲۰۰۳ بررسی کرده و عملکرد ریاضی دانش‌آموزان دختر و پسر ایرانی را مورد ارزیابی قرار داده‌اند. نتایج به دست آمده نشان داد، در مدل پسران خودپنداره ریاضی اثر مستقیم و معنی‌داری بر پیشرفت ریاضی دارد، درحالی‌که این اثر در مدل دختران معنی‌دار نیست. افرون بر این، نتایج به دست آمده از تحلیل داده‌های تیمز ۲۰۰۳ پایه چهارم نشان می‌دهند که وضعیت اجتماعی-اقتصادی بر دلیستگی به مدرسه و خودپنداره ریاضی تأثیر معناداری نداشته است و بر فرایند آموزش تأثیر معنادار اما منفی داشته است (مهدوی هزاوه، فرزاد، کیامنش و صفائی خانی، ۱۳۹۰). با

وجود این، برخی از پژوهشگران (برای مثال وو^{۳۴}، یوشینو^{۳۵}، ۲۰۱۲) عملکرد دانشآموزان کشورهای شرقی و غربی را مقایسه کرده و به نتایج درخور توجهی دست یافته‌اند. بر اساس یافته‌های پژوهشی، با وجود برتری دانشآموزان شرقی در آزمون تیمز، خودپنداره آن‌ها نسبت به دانشآموزان غربی کمتر است و در مطالعاتی مانند پیزا، این دانشآموزان کشورهای غربی هستند که در این آزمون‌ها بهتر عمل می‌کنند.

در پژوهش دیگری، زئو و لئونگ^{۳۶} (۲۰۱۱) نتیجه گرفتند، دانشآموزان کشورهای شرقی برای ریاضیات ارزش بیشتری قائل‌اند و همین امر موجب پیشرفت ریاضی آن‌هاست. در حالی که عامل ارزش‌دهی به ریاضیات برای دانشآموزان کشورهای غربی باعث کاهش پیشرفت آن‌ها می‌شود و به نوعی عاملی زیان‌بار برای پیشرفت به شمار می‌رود.

متغیرهای مرتبط با عملکرد تحصیلی دانشآموزان در زمینه معلم/کلاس عبارت‌اند از: محدودیت تدریس؛ روش تدریس (آموزش برای مشارکت دانشآموز و شیوه مبتنی بر تحقیق)؛ عدالت و دسترسی به آموزش (ساعات آموزش ریاضی و مباحث تدریس شده در ریاضی)؛ مواد آموزشی (ماشین حساب و رایانه)؛ تأکید بر ارزیابی (ارزیابی بر اساس انجام کار، ارزیابی بر اساس آزمون معلم ساخته، ارزیابی بر اساس آزمون‌های همانه)؛ رشد حر斐‌ای معلم (توسعه حر斐‌ای، همکاری با معلمان، سابقه تدریس، میزان تحصیلات، آمادگی معلم برای تدریس و خودپنداره معلم)؛ کمبود منابع و مواد آموزشی؛ نبود نظارت و راهنمایی مناسب در مدرسه؛ نداشتن حمایت از طرف مدرسه نسبت به استفاده از روش‌های نوین تدریس؛ تعداد زیاد دانشآموزان؛ نبود زمان برای آموزش و نبود فرهنگ استفاده از روش‌های نوین تدریس (سخنور و ماهروزاده، ۱۳۸۹).

در حالی که عده‌ای معتقدند دانشآموزان بیشترین میزان دانش ریاضی خود را در کلاس درس کسب می‌کنند، انتظار اینکه آموزش دریافتی آن‌ها پیامد این برتری باشد، قابل قبول است. از طرف دیگر، بررسی ویژگی‌های کلاس درس کشورهای شرقی نشان داد که اگرچه دانشآموزان در کشورهای آسیای شرقی زیاد بحث نمی‌کنند، اما قادرند بیشتر محتوا ریاضی را به نمایش بگذارند. آن‌ها در حل مسائل اساساً از زبان ریاضی استفاده می‌کنند، در کلاس‌های درس زمان زیادی صرف حل مسائل می‌شود و بیشتر راه حل‌ها در کلاس به بحث گذاشته می‌شوند. لذا می‌توان نتیجه گرفت، تدریس ریاضیات در کشورهای آسیای شرقی از کیفیت بالایی برخوردار است. شاید دلایل موارد مذکور به مؤلفه‌های فرهنگی مربوط باشد. به این ترتیب، این موارد به طور عمیق در ارزش‌های فرهنگی آن‌ها ریشه کرده و در جامعه گسترش پیدا کرده است (لئونگ، ۲۰۰۵؛ دیندیال، ۲۰۰۸).

زمان آموزش یکی از جنبه‌های عدالت آموزشی است که در پژوهش‌های مختلف بررسی شده است. بررسی چگونگی تأثیر زمان آموزش بر پیشرفت تحصیلی دانشآموزان دشوار است، زیرا عوامل گستره‌های بر بهره‌وری ساعت آموزشی مؤثر است. از جمله مهم‌ترین آن‌ها، کیفیت برنامه درسی و

رویکردهای آموزشی است. به علاوه، رابطه بین زمان آموزش و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان به طور زیادی به کارآمدی نظام آموزشی وابسته است. اگر نظام آموزشی ناکارآمد باشد، افزایش میزان ساعت آموزش بر کیفیت یادگیری اثر نزولی خواهد داشت (مولیس، دراکر، پروسچف، آروا و استنکو، ۲۰۱۲^۸). دارلینگ هاموند^۹ (۲۰۰۰) طبق نتایج تحقیق خود، بر اهمیت نقش کیفیت تدریس معلم بر عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان در کشورهای توسعه یافته تأکید داشته است. در این تحقیق که در ایالات متحده صورت پذیرفت، مشخص شد که کیفیت تدریس معلم سهم قابل توجهی در تبیین عملکرد و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دارد. در کشورهای در حال توسعه تأثیر متغیرهای سطح مدرسه مثل ویژگی‌های معلم، نسبت به کشورهای توسعه یافته از تأثیر درخور توجهی برخوردار است. همچنین، نقش معلمان در آموزش و یادگیری، به ویژه در دوره ابتدایی، بسیار مهم است، زیرا معلمان با عملکردی با کیفیت بالا، مهم‌ترین عامل در بالارفتن کیفیت یادگیری دانش‌آموزان هستند.

با توجه به اینکه بخش اعظم یادگیری در محیط یاددهی و یادگیری انجام می‌شود، لذا رشد حرفه‌ای معلمان نقش مهمی در بالارفتن یادگیری دانش‌آموزان دارد (ان، سی، آر، بی، آل^{۱۰}، ۱۹۹۰، به نقل از صادقی، ۱۳۸۷). از سوی دیگر، مشارکت بین معلمان بر اساس محتوای درس‌های ریاضیات و برنامه درسی خود سبب توسعه حرفه‌ای پایدار و پیشرفت تحصیلی در دانش‌آموزان می‌شود (لاین واند و همکاران^{۱۱}، ۲۰۱۴). ساهای^{۱۲} (۱۹۸۳) دریافت، میزان تسهیلگری و حرفه‌ای بودن معلم بر موقوفیت و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان تأثیر زیادی خواهد داشت. نتایج مطالعات انجام شده در مورد عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان در ۲۳ کشور در حال توسعه و توسعه یافته توسط وایلی^{۱۳} (۱۹۹۲) گویای آن بود که کیفیت آموزش و تجربه معلم بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان تأثیر مثبتی داشته‌اند. به علاوه، اعتماد به توانایی فرد در سازماندهی و انجام آموزش مناسب به‌طور مستمر و با ایجاد انگیزش و موفقیت دانش‌آموزان مرتبط است (مولیس و همکاران، ۲۰۰۹).

آکیبا، لتلدره و اسکریبنر^{۱۴} (۲۰۰۷) از سه معیار برای تعیین معلمان ریاضیات شایسته استفاده کردند: دارا بودن مدرک تدریس، تخصص در رشته ریاضیات و تجربه کاری بیش از سه سال. آن‌ها در مطالعات خود نشان دادند، معلمان واجد این ویژگی‌ها در تدریس خود موفق‌تر از دیگران عمل می‌کنند. کمبود معلمان شایسته می‌تواند بر برنامه درسی و کارایی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان اثری جدی داشته باشد (هاوسون^{۱۵}، ۲۰۰۲). شواهد زیادی وجود دارند که آماده‌سازی معلمان، پیش‌بینی‌کننده مهمی در پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان است که می‌تواند بر ضعف‌های اجتماعی – اقتصادی غلبه کند. نتایج به دست آمده نشان‌دهنده این هستند که در ایران ۲۶ درصد دانش‌آموزان معلمانی با مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد به بالا، ۵۸ درصد با مدرک کارشناسی و ۱۷ درصد با مدرک تحصیلی کارданی به پایین داشته‌اند؛ در حالی که بالاترین مدرک تحصیلی معلمان ریاضی مربوط به کشورهای گرجستان، چین تایپه، روسیه، اسلوونی و ایالات متحده است که بیش از نیمی از دانش‌آموزان معلمانی با مدرک تحصیلی

کارشناسی ارشد به بالا دارند. طبق نتایج به دست آمده، مدرک تحصیلی معلمان پایه چهارم ایران از میانگین بین‌المللی و همچنین معلمان پایه هشتم پایین‌تر است.

متغیرهای مرتبط با عملکرد تحصیلی دانشآموزان در زمینه مدرسه عبارت‌اند از: جو مدرسه (جو مدرسه ادراک شده توسط مدیر، نظام و امنیت در مدرسه)، جو مدرسه ادراک شده توسط معلم)، منابع مدرسه (تعداد رایانه، منابع آموزش عمومی، منابع آموزش ریاضی)، سوابق علمی مدیریت (سابقه مدیریت، تحصیلات مدیر)، وضعیت اقتصادی-اجتماعی (مرفه و محروم).

در مطالعات متعدد نشان داده شده است، متغیرهای مربوط به مدرسه، مانند جو کلاس درس، رابطه معلم/دانشآموز، نوع مدیریت کلاس توسط معلم، رفتار سازمانی و جنسیت، با پیشرفت تحصیلی دانشآموزان رابطه معناداری دارد (نیکدل، ۱۳۸۸، به نقل از رافعی، ۱۳۹۱). عامل مدرسه در یادگیری دانشآموزان در سطح بین‌الملل تأثیر زیادی دارد. حتی تأثیر مدرسه در پیشرفت تحصیلی دانشآموزان در کشورهای فقیر بیشتر از کشورهای ثروتمند است (هینمن و لوکسلی، ۱۹۸۳^{۳۶}).

بهبود و اثربخشی مدرسه فرایندی سازمانی است که دستیابی به این ایده‌آل مستلزم تمرکز بر جریانات داخلی مدرسه در ارتباط با محیط بیرونی است و اصلاح جدی آن مستلزم تغییر در فرهنگ مدرسه است. فرهنگ مدرسه متغیرهایی را معرفی می‌کند که نسبت به برخی دیگر از متغیرهای مرتبط با محیط مدرسه، مدیران و معلمان مدرسه‌ها، می‌توانند بهتر بر آن تأثیر بگذارند (سنگری، ۱۳۸۵).

موضوع جو مدرسه و اثرهای آن بر عملکرد کلی مدرسه در دهه‌های اخیر توجه پژوهشگران بسیاری را به خود جلب کرده است. جو کلاس نیز یک مفهوم کلی برای توصیف، توضیح و تبیین کیفیت پایدار در کلاس درس است که زمینه و بستر یادگیری را فراهم می‌کند (هوی و میکسل ۲۰۰۷، به نقل از اصغری، ۱۳۸۸). زمانی (۱۳۸۳) فرهنگ مدرسه را با توانایی‌های کارکنان، رفتار و منش آنان، نحوه برقراری ارتباط و مسئولیت‌شناختی افراد مرتبط می‌داند. وی معتقد است، هم‌دلی، مسئولیت‌شناختی، نظام و انضباط نتیجه فرهنگ درست حاکم بر مدرسه است. فضای فرهنگی مثبت بر میزان کارایی آموزگاران، میزان درگیر شدن والدین در امور مدرسه و نیز پیشرفت تحصیلی دانشآموزان تأثیر مثبت دارد (به نقل از پهلوان صادق و کجباور، ۱۳۹۰). مدیران مدرسه‌ها مسئولیت برنامه‌ریزی و زمان‌بندی و تأمین منابع مدرسه و تحقق و پیاده‌سازی سیاست‌های آموزشی را در مدرسه به عهده دارند تا اطمینان حاصل شود که تمام دانشآموزان از فرصت‌های یادگیری بهره‌مند می‌شوند و از آن‌ها نهایت حمایت صورت می‌گیرد. مدیران مدرسه باید به طور کامل با روش‌های آموزش ریاضی آشنا باشند تا بتوانند برای برنامه‌ریزی و پیشبرد اهداف اجرای آن از معلمان خویش حمایت کنند (لاین واند و همکاران، ۲۰۱۴). یکی دیگر از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر یادگیری در پژوهش‌های یادشده، وضعیت اجتماعی-اقتصادی است. وضعیت اجتماعی-اقتصادی خانواده، به احتمال زیاد تعیین‌کننده نوع مدرسه و همسایگانی است که با کودک وارد مدرسه می‌شوند. چنین اثراتی می‌توانند روی سازگاری کودکان اثر بگذارند (ستراک، ۳۸).

۲۰۰۹). در واقع، وضعیت اجتماعی- اقتصادی پایین به تفاوت‌هایی در برخورداری از امکانات آموزشی می‌انجامد. در همین رابطه، مطالعات فولر و هیمن^{۳۹} (۱۹۸۹) بیانگر آن است که در کشورهای توسعه یافته و صنعتی، عوامل اجتماعی- اقتصادی و در کشورهای در حال توسعه عوامل درون مدرسه‌ای در تبیین پیشرفت تحصیلی نقش بیشتری بر عهده دارند (به نقل از فلاحتی، ۱۳۹۳). پژوهش‌های میلر (۲۰۱۶)، آرتور، ادو و آنان^{۴۰} (۲۰۱۵)، حجازی، کیامنش و نقش (۱۳۹۵)، نقش (۱۳۹۶)، اسماعیلی و رفیع پور (۱۳۹۴)، فلاحتی (۱۳۹۳)، لثو^{۴۱} (۲۰۱۰)، کیامنش و محسن‌پور (۲۰۱۰)، جن و چین^{۴۲} (۲۰۰۸)، چیپت^{۴۳} (۲۰۰۷)، مینایی، دلاور، فلسفی نژاد، کیامنش و مهاجر (۱۳۹۳)، حاجی‌نژاد (۱۳۹۰)، کیامنش (۲۰۰۵)، رامیرز^{۴۴} (۲۰۰۴)، گی‌توا و ام وانگی^{۴۵} (۲۰۰۳)، هووی^{۴۶} (۲۰۰۲)، فان و چن (۲۰۰۱)، هندرسون (۱۹۸۷)، نیل^{۴۷} (۱۹۶۹)، زندی گوهریزی (۱۳۹۳)، اسماعیلی (۱۳۹۲)، مهدوی هزاوه و همکاران (۱۳۹۰)، پهلوان‌صادق و همکاران (۱۳۸۵)، کیامنش و پوراصغر (۱۳۸۵) و عبدالوس (۱۳۸۱) نیز این موضوع را تأیید می‌کنند، اما یافته‌های کیامنش، (۲۰۰۵) و ان جی جان^{۴۸} (۱۹۸۷) آن را تأیید نکرده‌اند. در مجموع، پژوهش‌ها نشان می‌دهند عوامل متعددی در سطوح متفاوت با عملکرد دانش‌آموزان در ریاضی ارتباط دارند؛ با توجه به اینکه ایران در پنج دوره تیمز شرکت کرده و نتایج به دست آمده از روند این مطالعات در پایه چهارم در درس ریاضی در تمامی دوره‌ها به طور معناداری از میانگین بین‌المللی پایین‌تر بوده، تا جایی که در تیمز ۲۰۱۵ از بین ۵۷ کشور، جزو هشت کشور ضعیف‌تر در ریاضیات پایه چهارم محسوب شده است. شمار پژوهش‌های انجام شده برای شناسایی و بررسی علل این ضعف، به خصوص در پایه چهارم ابتدایی، بسیار اندک و انگشت‌شمار است (کیامنش، ۱۳۷۹). با وجود این، در دهه اخیر تعداد محدودی از پژوهش‌های داخلی داده‌های تیمز را با استفاده از ابزار نرم‌افزار مناسب، با توجه به «ساختار داده‌ها به صورت آشیانه‌ای» بررسی و تحلیل کرده‌اند که در این میان می‌توان به پژوهش‌های نقش و مقدم (۱۳۹۱)، یونسی (۱۳۹۱)، یونسی، دلاور، اسکندری، فلسفی و فرهنگی، ۱۳۹۳ (۱۳۹۳)، اسماعیلی و رفیع پور (۱۳۹۴)، حجازی، کیامنش و نقش (۱۳۹۵)، کارشکی و حاجی‌نژاد (۱۳۹۷) اشاره کرد.

از سوی دیگر، برای دستیابی به نتایج دقیق به کارگیری نرم‌افزار تخصصی مناسب برای تحلیل داده‌ها در مقیاس وسیع و با ساختار خوشه‌ای، مطالعات پیشرفت تحصیلی امری ضروری است، تا جایی که رادنبوش، بریک، چونگ، کنگدون و تویت^{۴۹} (۲۰۱۱)، همان ارائه‌دهنگان روش مدل‌سازی خطی سلسله‌مراتبی، نرم‌افزار تخصصی «اجالا^۷» را برای همپوشانی و رفع موانع موجود در این رویکرد طراحی کردند و در اختیار کاربران خود قرار دادند. این در حالی است که به دلیل نبود دسترسی به نسخه اصلی نرم‌افزار «اجالا^۷» در اکثر پژوهش‌های انجام شده در مطالعات تیمز، امکان ورود تعداد بالای متغیر در تحلیل میسر نبوده است (حاجی‌نژاد، ۱۳۹۰؛ فلاحتی، ۱۳۹۳). این موضوع می‌تواند نتایج پژوهش‌های پیشین داخلی را مورد تردید قرار دهد. با توجه به این مهم که برای تعیین بهترین مدل

پیشرفت ریاضی باید به دنبال میزان کاهش واریانسی باشیم که با اضافه کردن متغیرها حاصل می‌شود، لذا پژوهش حاضر نه تنها در به کارگیری روش و نرم افزار تخصصی مرتبط با قابلیت ورود مقادیر محتمل و تعداد نامحدود متغیر، برای هم‌پوشانی و رفع موانع موجود در این رویکرد کوشیده است، بلکه قصد دارد با توجه به اهمیت درس ریاضی در پایه چهارم ابتدایی و کمبود پژوهش‌های انجام شده در این پایه، عوامل مؤثر بر عملکرد دانش‌آموزان پایه چهارم ایرانی را در تیمز ۲۰۱۵، به طور دقیق و همه‌جانبه بررسی و شناسایی کند. این کار با استفاده از حداقل عوامل پیش‌بینی‌کننده (۳۷ متغیر) مرتبط با چهار زمینهٔ یادگیری (خانه/ خانواده، باورهای دانش‌آموز، معلم/ کلاس و مدرسه) صورت می‌گیرد که از پرسشنامه‌های تیمز ۲۰۱۵ استخراج شده‌اند و یک مدل تشخیصی پیشرفت تحصیلی را در درس ریاضی ارائه می‌دهد.

■ سوال‌های پژوهش

۱. چه میزان از کل پراکندگی عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم ابتدایی در درس ریاضی را عوامل مرتبط با سطح یک و سطح دو تبیین می‌کنند؟
۲. چه میزان از کل پراکندگی عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم ابتدایی در درس ریاضی را عوامل مرتبط با سطح دانش‌آموز، خانه، معلم و مدرسه تبیین می‌کنند؟

■ روش پژوهش

پژوهش حاضر از حیث هدف از جمله پژوهش‌های توصیفی و از حیث روش، مطالعه‌ای از نوع همبستگی است. در این نوع مطالعه، رابطه میان متغیرها، بر اساس هدف تحقیق، تحلیل می‌شود. هدف از پژوهش حاضر بررسی میزان تأثیر هر یک از متغیرهای مربوط به سطوح متعدد پژوهش است که با استفاده از تحلیل دوستحی انجام گرفته است.

● جامعه و نمونه مورد بررسی

جامعهٔ آماری این پژوهش شامل تمام دانش‌آموزان پایه چهارم ابتدایی دختر و پسر ایرانی است که در آزمون تیمز ۲۰۱۵ شرکت کرده بودند. نمونهٔ آماری این پژوهش نیز شامل ۲۴۸ مدرسه و ۳۸۲۳ دانش‌آموز (دختر و پسر) پایه چهارم ابتدایی با میانگین سنی $10\frac{1}{2}$ ماه است که در مطالعهٔ تیمز ۲۰۱۵ شرکت داشتند. در این پژوهش، برای دستیابی به نمونه‌های ملی با کیفیت و با اندازهٔ دقیق و قابل مقایسهٔ بین‌المللی، از یک طرح نمونه‌گیری خوش‌های دومرحله‌ای استفاده شد. برای اولین مرحله نمونه‌گیری، مدرسه‌ها به روش احتمال، متناسب با حجم^۵، از فهرست تمام مدرسه‌های کشور که شامل دانش‌آموزان پایه چهارم هستند، انتخاب شدند، زیرا این روش آماری باعث می‌شود مدرسه‌های بزرگ‌تر شانس بیشتری برای قرار گرفتن در نمونه را داشته باشند. دومین مرحله شامل انتخاب یک یا چند کلاس از پایهٔ مورد نظر و از مدرسه‌ای

است که ابتدا با روش نمونه‌گیری تصادفی سیستماتیک انتخاب شد. انتخاب کلاس‌ها با احتمال برابر با روش نمونه‌گیری (پی‌پی‌سی) برای مدرسه‌ها ارزیابی شده است. استفاده از این روش آماری باعث می‌شود کلاس‌های بزرگ‌تر شناس بیشتری برای قرار گرفتن در نمونه داشته باشند.

■ ابزار پژوهش

تیمز ۲۰۱۵ برای جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز مربوط به پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان در ریاضی، از ابزار دفترچه آزمون پیشرفت تحصیلی و پرسشنامه‌های مرتبط با چهار زمینه خانه / خانواده، باورهای دانش‌آموز، معلم / کلاس، و مدرسه استفاده کرد. برآورد و محاسبه اعتبار و روایی و پایایی سوال‌های تیمز بر اساس شاخص‌های روان‌سنجی از طریق انجام آزمون‌های مقدماتی یک سال قبل از اجرای آزمون، با همان نمونه‌های انتخاب شده، ولی با تعداد کمتر، مثلاً حدود ۲۰۰ نفر در کشورهای شرکت‌کننده و طی فرایندی در سه مرحله، درون هر کشور، در مقایسه ارزیابی روند طولی و در میان کشورها با استفاده از نرم‌افزار اعتباریابی انجام می‌گیرد و کلیه مستندات مربوط به روایی و پایایی سوال‌ها در گزارش‌های فنی و تفصیلی مرکز بین‌المللی مطالعه (آی‌اس‌سی) دانشگاه بوستون آمریکا و مرکز داده‌پردازی (دی‌پی‌سی) هامبورگ آلمان ارائه می‌شود.

● متغیر پیش‌بین: در این پژوهش، متغیرهای پیش‌بین شامل ۳۷ متغیر استخراج شده از چهار پرسشنامه دانش‌آموز، والدین، معلم و مدرس تیمز ۲۰۱۵ در دو سطح دانش‌آموز (خانه / خانواده، و باورهای دانش‌آموز) و مدرس (معلم / کلاس و مدرس) بودند. ساختار متغیرهای موجود در پرسشنامه‌های تیمز به صورت دو ارزشی، چند ارزشی و پاسخ‌ساز است. علاوه بر آن، با توجه به اینکه بسیاری از متغیرها در تیمز نمی‌توانند به طور مستقیم خصیصه‌های موردنظر را اندازه‌گیری کنند، لذا مطالعات تیمز تعدادی از این متغیرها را به صورت مقیاس‌های ترکیبی تعیین کرده که از چندین گویه تشکیل شده است. اولین گام در ایجاد یک مقیاس برای اندازه‌گیری یک ساختار پنهان (مکنون)، این است که یک یا چند متغیر را از بین مجموعه‌ای از موارد استخراج کنیم. از آنجاکه پرسشنامه‌های تیمز استاندارد شده‌اند، فرض نرمال‌بودن برای آن‌ها رعایت شده است (بوند و فوکس^۱، ۲۰۰۷) و برای اطمینان از گویه‌های هر مقیاس برای کشور ایران و یافتن بار عاملی و میزان واریانس مشترک برای حفظ یا حذف آن‌ها از روش تحلیل عاملی اکتشافی، تحلیل مؤلفه‌های اصلی^۲ یا استفاده از نرم‌افزار تحلیل آماری^۳ انجام شد. در تحلیل مؤلفه‌های اصلی امکان تبدیل تعداد زیادی از متغیرهای اولیه به تعداد محدودی از متغیرهای جدید بررسی و واریانس کل متغیرهای مشاهده شده تحلیل می‌شود.

● متغیر ملاک: به منظور گسترش بوشش برنامه درسی ریاضی و اندازه‌گیری روند پیشرفت در مطالعات تیمز، از ۲۰۰ مسئله ریاضی برای آزمون استفاده می‌شود. از آنجا که اجرای تمام این سوالات برای هر دانش‌آموز به دلیل وقت‌گیر بودن آزمون امکان‌پذیر نیست، به هر دانش‌آموز تنها

به یک دفترچه، شامل ۱۶-۱۸ سؤال داده می‌شود. در نتیجه، تیمز از یک روش پیچیده، مقیاس سنجش روانسنجی برای توصیف پیشرفت ریاضی دانشآموزان در آزمون استفاده می‌کند (مولیس و همکاران، ۲۰۰۹). این تکنیک پیچیده شناخته شده، مدل پرسش-پاسخ است که دستاوردها و روند پیشرفت دانشآموزان را توصیف می‌کند. در واقع روش ارزشمندی که با چرخش ماتریسی قابلیت استفاده در تولید نمرات برای هر دانشآموز را دارد (روبین، ۲۰۰۴^۵). نمرات به دست آمده شامل پنج ارزش قابل قبول است. مقادیر محتمل یا نمرات انتساب چندگانه یک تخمین است از اینکه وقتی تمام سؤال برای یک دانشآموز اجرا نمی‌شود، او چطور عمل می‌کند. در واقع، در پاسخ به افزایش تقاضا برای پوشش محتوا بدون افزایش زمان آزمون دانشآموزان، چرخش پیچیده فرم‌های آزمون و روش مقادیر محتمل در مطالعات با مقیاس بزرگ معروفی شد. مقدارهای قابل قبول با میانگین و انحراف متوسط به ترتیب ۵۰۰ و ۱۰۰ در سراسر آزمون قابل مقایسه هستند.

مقادیر گمشده: ضروری است پیش از تشکیل مدل چندسطحی، روش مناسبی برای رفع مشکلات ناشی از این مقدارها اتخاذ شود. در این پژوهش، روش «ای ام» (EM) یک رهیافت اصولی است که دو مرحله را به صورت متوالی تکرار می‌کند: مرحله E و مرحله M.

■ تحلیل آماری

این پژوهش با هدف کشف قوی ترین پیش‌بینی‌کننده‌های نمره ریاضی در پایه چهارم ابتدایی انجام شد تا اثرات حداقل عوامل زمینه‌ای بر پیشرفت ریاضی در سطوح گوناگون بررسی شود. لازم به ذکر است، تحلیل چندسطحی برای تحلیل داده‌هایی تحقیقیتی به کار می‌رود که در آن دو یا سه سطح مختلف در ایجاد یک مشکل یا یک پدیده مطلوب دخالت دارند. نحوه دخالت به گونه‌ای است که یک عامل یا علت از سطح بالاتر، به عنوان متغیر تعديل کننده در رابطه بین متغیر مستقل ووابسته در سطح پایین تر اثر می‌گذارد و موجب تشدید یا تضعیف این رابطه می‌شود. در واقع، در این ساختار، هر یک از سطوح به طور متدالو توسط زیر مدل خود معرفی می‌شود. مدل‌های چندسطحی مشخص می‌کنند چگونه متغیرهای اندازه‌گیری شده در هر سطح دو تجمعی، بر توزیع پیامدها در سطح یک دانشآموز اثر می‌گذارند (بارستین، لین و کلپ، ۱۹۷۸). در نتیجه، در تحلیل چندسطحی، اثرات مدرسه فقط مشخص کننده واریانس بین مدرسه‌ها نیست، بلکه واریانس بین دانشآموزان را در هر مدرسه نیز مشخص می‌کند (براون و ساکس، ۱۹۸۱^۶). از آنچاکه داده‌های تیمز ۲۰۱۵ به صورت تودرتو گزارش می‌شوند، بنابراین، می‌توان از روش تحلیل دوستحی برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده کرد. روند تحلیل مطالعه حاضر به همراه مدل‌های ارائه شده در مطالعات وانگ، ترلاین و برجنین (۲۰۱۱) و فان (۲۰۰۸) است. لذا روند تحلیل به این صورت بود که ابتدا در مرحله اول با یک مدل غیرشرطی آغاز شد. در این مدل، تنها متغیر وابسته که شامل پنج ارزش قابل قبول از

دستاوردهای ریاضی دانش‌آموز بود، وارد مدل غیرشرطی شد تا میزان واریانس پیشرفت ریاضی در دو سطح دانش‌آموز و مدرسه سنجیده شود.

این مدل در پاسخ به سؤال‌های زیر اجرا شد:

۱. آیا داده‌های مطالعه نیازمند تحلیل به وسیله رگرسیون چندسطحی هستند؟
۲. آیا تفاوت معناداری در میانگین متغیر وابسته بین واحدهای سطح دو وجود دارد؟
۳. اگر در میانگین متغیر وابسته در بین واحدهای سطح دو تفاوت معنادار وجود دارد، چه مقدار از واریانس متغیر وابسته به واحدهای سطح یک و چه مقدار به واحدهای سطح دو مربوط است؟

(رادنبوش و همکاران، ۲۰۱۱)

$$Y_{ij} = \beta_{..j} + r_{ij}$$

$$\beta_{..j} = \gamma_{..j} + u_{..j}$$

در مرحله دوم تمام متغیرهای مرتبط با سطح یک (خانه/خانواده و دانش‌آموز) به صورت جداگانه و به‌نهایی وارد مدل غیرشرطی شدند تا در صورت معنا نداشتن حذف شوند. سپس در مرحله سوم تمام متغیرهای معنادار سطح یک (خانه/خانواده و دانش‌آموز) با هم وارد مدل غیرشرطی شدند و مدل ترکیبی سطح یک ساخته شد تا میزان واریانس سطح یک مشخص شود. در مرحله چهارم تمام متغیرهای سطح دو (علم/کلاس و مدرسه) به صورت جداگانه و به‌نهایی وارد مدل ترکیبی سطح یک شدند تا در صورت معنا نداشتن از مدل حذف شوند. در نهایت یک مدل کامل ترکیبی سطح‌های یک و دو، با تمام متغیرهای پیش‌بینی کننده معنادار مرتبط با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان در درس ریاضی ساخته شد.

● مدل ترکیبی کامل سطح‌های یک و دو

$$\begin{aligned}
 Y_{ij} &= \beta_{..j} + \beta_{..ij} + (\text{ارزش دهنده ریاضی}) * \beta_{..ij} + (\text{خودپنداره ریاضی}) * \beta_{..ij} \\
 &\quad + (\text{سطح تحصیلات والدین}) * \beta_{..ij} + (\text{مشارکت والدین در آموزش}) * \beta_{..ij} \\
 \beta_{..j} &= \gamma_{..j} + (\text{سوابق علمی مدیریت}) * \gamma_{..j} + (\text{جو مدرسه}) * \gamma_{..j} + (\text{محاذدیت تدریس}) * \gamma_{..j} \\
 &\quad + (\text{وضعیت اقتصادی - اجتماعی}) * \gamma_{..j} + u_{..j}
 \end{aligned}$$

در این پژوهش، باقی‌مانده سطح‌های یک و دو با استفاده از مفروضات نرمال بودن و توزیع پراکنده‌گی برای مدل نهایی تحلیل دو-سطحی مورد بررسی قرار گرفت. ابتدا مقادیر پراکنده‌گی نمرات استاندارد دستاوردهای پیشرفت ریاضی و باقی‌مانده در سطح‌های یک و دو بررسی شدند تا فرضیه توزیع پراکنده‌گی بررسی شود. برآورد پایایی در مدل غیرشرطی ۹۱٪ بود. همچنین، ضریب همبستگی درونی (ICC) از طریق مدل غیرشرطی محاسبه شد تا مشخص شود آیا مدل چندسطحی برای تبیین پراکنده‌گی در نمرات

پیشرفت ریاضیات دانشآموزان مناسب است یا خیر. این ضریب همبستگی درونی از نسبت واریانس بین مدرسه ($\hat{\sigma}^2$) نسبت به واریانس درون مدرسه ($\tau_{..}^2$) محاسبه شد.

■ یافته‌ها

نتایج مدل غیرشرطی در جدول ۱ نشان داده شده است. واریانس سطح دانشآموز ۶۷۲۹/۵۱۴۷۸ است. ضریب همبستگی درونی ICC مقدار ۰/۳۶۱۴۲۲ به دست آمد؛ به این معنی که میزان ۳۶ درصد از واریانس نمره پیشرفت ریاضی از عوامل بین مدرسه‌ای ناشی می‌شود و واریانس سطح مدرسه ۳۸۰۸/۷۷۳۸۶ است. ۶۴ درصد از آن هم مربوط به سطح دانشآموز است. به عبارت دیگر، ۳۶ درصد از تفاوت نمرات دانشآموزان به دلیل وجود تفاوت بین مدرسه‌های آن‌هاست.

$$ICC = \frac{\hat{\tau}_{..}}{(\hat{\tau}_{..} + \hat{\sigma}^2)}$$

جدول ۱. برآورد ضرایب و میزان همبستگی درونی در مدل غیرشرطی

مدل	اثر	شاخص‌ها	ضریب	خطای معیار (SE)	سطح معناداری
	ثابت	ضریب همبستگی درونی (ICC)	۰/۳۶۱۴۲۲	-	-
	میانگین نمرات دانشآموزان	میانگین نمرات دانشآموزان	۴۱۲/۱۸۹۱۴۶	۷/۶۸۰۹۹۸	p < ۰/۰۰۱
	واریانس بین مدرسه‌ها ($\tau_{..}^2$)	واریانس	انحراف معیار (SD)	(χ^2)	
تصادفی	واریانس بین مدرسه‌ها ($\tau_{..}^2$)	واریانس	۳۸۰۸/۷۷۳۸۶	۶۱/۷۱۵۲۶	p < ۰/۰۰۱
	واریانس درون مدرسه‌ها ($\hat{\sigma}^2$)	واریانس درون مدرسه‌ها ($\hat{\sigma}^2$)	۶۷۲۹/۵۱۴۷۸	۸۲/۰۳۳۶۲	-

● اثر ثابت و تصادفی مدل ترکیبی سطوح‌های یک و دو

بر اساس نتایج جدول ۲، از ۳۷ متغیر انتخاب شده در این پژوهش، تنها ده متغیر با عملکرد تحصیلی دانشآموزان پایه چهارم در درس ریاضی ارتباط معناداری داشتند: جو ادراک شده معلم از مدرسه، نظام و امنیت در مدرسه، سابقه مدیریت، وضعیت محرومیت، محدودیت تدریس، خودپنداره به ریاضی، ارزش‌دهی به ریاضی، حضور در مدرسه، سطح تحصیلات پدر، مشارکت والدین در آموزش (کمک در انجام تکالیف).

برآورد اثرات ثابت برای متغیر «جو ادراک شده توسط معلم» از مدرسه با ضریب گاما و سطح معناداری $p < ۰/۰۱$ و $SE = ۰/۵۱۱۸۲۱$ ، ارتباط معنادار و منفی با عملکرد تحصیلی دانشآموزان پایه چهارم در درس ریاضی داشت. به این معنی که به ازای یک واحد بهبود در جو

ادرآک شده توسط معلم از مدرسه، $1/35$ نمره از عملکرد ریاضی کاهش می‌یابد. «نظم و امنیت در مدرسه» با ضریب گاما و سطح معناداری $0/001$, $p < 0/954999$ و $SE = 0/339719$ با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم در درس ریاضی ارتباط معنادار و منفی دارد؛ به این معنی که به ازای یک واحد بهبود نظم و امنیت در مدرسه، $3/33$ نمره از عملکرد ریاضی کاهش می‌یابد.

«سابقه مدیریت» با ضریب گاما و سطح معناداری $0/012$, $p < 0/675797$ و $SE = 0/720676$ با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم در درس ریاضی ارتباط معنادار و منفی دارد؛ به این معنی که به ازای یک واحد بهبود سابقه مدیریت، $1/72$ نمره از عملکرد ریاضی افزایش می‌یابد. «وضعیت محروم» با ضریب گاما و سطح معناداری $0/001$, $p < 0/454320$ و $SE = 0/397405$ با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم در درس ریاضی ارتباط معنادار و منفی دارد؛ به این معنی که به ازای یک واحد بهبود وضعیت محروم، $18/15$ نمره از عملکرد ریاضی کاهش می‌یابد. متغیر «محلودیت تدریس» با ضریب گاما و سطح معناداری $0/044$, $p < 0/575620$ و $SE = 0/184814$ با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم در درس ریاضی ارتباط معنادار و منفی دارد؛ به این معنی که به ازای یک واحد بهبود محلودیت تدریس، $3/84$ نمره از عملکرد ریاضی کاهش می‌یابد.

«خودپنداره به ریاضیات» با ضریب گاما و سطح معناداری $0/001$, $p < 0/735821$ و $SE = 0/258792$ با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم در درس ریاضی ارتباط معنادار و منفی دارد؛ به این معنی که به ازای یک واحد بهبود خودپنداره به ریاضیات، $6/25$ نمره از عملکرد ریاضی افزایش می‌یابد. متغیر «ارزش‌دهی به ریاضیات» با ضریب گاما و سطح معناداری $0/001$, $p < 0/831366$ و $SE = 0/14457$ با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم در درس ریاضی ارتباط معنادار و منفی دارد؛ به این معنی که به ازای یک واحد بهبود ارزش‌دهی به ریاضی، $1/091509$ نمره از عملکرد ریاضی کاهش می‌یابد.

«حضور در مدرسه» با ضریب گاما و سطح معناداری $0/007$, $p < 0/936397$ و $SE = 3/133072$ با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم در درس ریاضی ارتباط معنادار و منفی دارد؛ به این معنی که به ازای یک واحد بهبود حضور در مدرسه، $8/93$ نمره از عملکرد ریاضی افزایش می‌یابد. متغیر «سطح تحصیلات پدر»، با ضریب گاما و سطح معناداری $0/001$, $p < 0/950530$ و $SE = 1/091509$ با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم در درس ریاضی ارتباط معنادار و منفی دارد؛ به این معنی که به ازای یک واحد بهبود سطح تحصیلات پدر، $11/09$ نمره از عملکرد ریاضی افزایش می‌یابد.

متغیر «کمک والدین در انجام تکالیف»، با ضریب گاما و سطح معناداری $0/006$, $p < 0/808525$ و $SE = 1/741635$ با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم در درس ریاضی

ارتباط معنادار و مثبت دارد؛ به این معنی که به ازای یک واحد بهبود کمک والدین در انجام تکالیف، ۴/۸۰ نمره از عملکرد ریاضی افزایش می‌یابد. همچنین، تخمین اثرات تصادفی برای مدل ترکیبی کامل $P < 0.001$ ، $SD = 49/86334$ است. در نهایت بررسی‌ها نشان داد اثرات تصادفی مدل ترکیبی کامل در سطح مدرسه‌ها متفاوت است.

جدول ۲. اثر ثابت و تصادفی مدل ترکیبی سطح‌های یک و دو

سطح معناداری	SE	برآوردها	متغیر	مؤلفه	اثر	مدل	سطح
p < 0.001	5/399682	415/457970	عرض رگرسیون				
p < 0.012	0/511821	-1/302529	جو ادراک‌شده معلم از مدرسه	جو مدرسه			
p < 0.001	0/954999	-3/339719	نظم و امنیت در مدرسه				
p < 0.012	0/675797	1/720676	سابقه مدیریت	ساقیه‌های علمی مدیریت			
p < 0.001	4/397405	-18/154320	وضعیت محروم				
p < 0.044	1/575620	-3/184814	محدودیت تدریس		ثابت		
p < 0.001	0/735821	6/258792	خودپنداره	وضعیت اجتماعی- اقتصادی			
p < 0.001	0/831366	-4/014457	ارزش‌دھی به ریاضی				
p < 0.007	3/133072	8/936397	حضور در مدرسه				
p < 0.001	1/955030	11/091509	تحصیلات پدر	تحصیلات والدین			
p < 0.006	1/741635	4/808525	کمک والدین در انجام تکالیف دانش‌آموز	مشارکت والدین در آموزش			
سطح معناداری	SD	برآوردها	متغیر	اثر			
p < 0.001	49/86334	2486/35300	بین مدرسه‌ها		تصادفی		
-	69/76203	4866/74095	درون مدرسه‌ها				

● نسبت واریانس تبیین شده در مدل نهایی

نتایج حاکی از آن است که مدل نهایی مربوط به متغیرهای جو مدرسه، سابقه‌های علمی مدیریت، وضعیت اجتماعی-اقتصادی، محلودیت تدریس، خودپنداره، ارزش‌دهی به ریاضی، حضور در مدرسه، تحصیلات والدین، مشارکت والدین در یادگیری، ۳۷/۲۶ درصد از واریانس عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان در درس ریاضی در بین مدرسه‌ها و حدود ۶۳ درصد از پراکندگی عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه چهارم ابتدایی در درس ریاضی را در مدرسه‌ها تبیین می‌کند.

■ بحث و نتیجه‌گیری ■

حقوقان بر این نکته توافق دارند که اساس موفقیت در جامعه شایسته‌سالار، نظام آموزشی است (کرخوف^۹؛ ۱۹۹۵؛ گنزویم، تریمن و اولتی^{۱۰}؛ ۱۹۹۱) و برقراری نظام آموزشی مطلوب و کارا و آموزش متمرث مر فرایندی دشوار و پرزمت است. هر کشوری برای آموزش از رویکردهای متفاوتی استفاده می‌کند و هیچ مدل پیشگویی‌کننده پیشرفت تحصیلی که مناسب همه کشورها باشد، در دسترس نیست (فان، ۲۰۰۸). ولی برای اینکه آموزش مؤثر باشد، برنامه‌ریزی صحیح و تلاش بسیار، برنامه درسی روزآمد و مهمتر از آن فراهم‌کردن فرصت‌های برابر و منابع آموزشی لازم برای یادگیری لازم است (شارع پور، ۱۳۸۶؛ فلدمان^{۱۱}؛ ۲۰۰۱؛ اشمیت و مایر^{۱۲}؛ ۲۰۰۹؛ یونسی، ۱۳۹۱).

در مورد اینکه چگونه می‌توان موفقیت آموزشی را تقویت، عدالت آموزشی را برقرار و تصمیم‌های عادلانه‌تری اتخاذ کرد، اختلاف‌نظر زیادی وجود دارد. یکی از پژوهش‌های طولی که معکوس‌کننده این دغدغه است، آزمون‌های تیمز در پایه‌های گوناگون تحصیلی است که در بسیاری از کشورهای جهان و به‌ویژه ایران برگزار می‌شود. عملکرد نامطلوب دانش‌آموزان ایرانی طبق نتایج بهدست آمده در مطالعات مذکور (کیامنش و خیریه، ۱۳۷۹؛ سلسیلی، ۱۳۷۷؛ کریمی، ۱۳۸۹؛ یونسی، ۱۳۹۱) و همچنین اجرای آزمون تیمز نیومرسی ۲۰۱۵ برای ایران و هفت کشور دیگر به عنوان کشورهای ضعیفتر در ریاضیات پایه چهارم ابتدایی (کیری و همکاران، ۱۳۹۵)، ضرورت توجه بیش از پیش را به وضعیت نظام آموزشی، به‌طورکلی، و نظام آموزش ریاضی، به‌طور خاص، آشکار ساخته است.

آنچه در این پژوهش مدنظر بوده، بررسی میزان پراکندگی کلی عوامل مؤثر در عملکرد دانش‌آموزان پایه چهارم ابتدایی در درس ریاضی و شناخت و تبیین سهم ۳۷

متغیر مؤثر بر عملکرد تحصیلی دانشآموزان در چهار زمینه مرتبط با دانشآموز، خانه/ خانواده، کلاس/ معلم، و مدرسه در آزمون تیمز ۲۰۱۵ بوده است. در این مطالعه، با توجه به ساختار آشیانه‌ای داده‌ها، از روش تحلیل دوستمحی استفاده شده است.

مدل نهایی به بررسی و تبیین میزان واریانس موجود در تمام سطوح پرداخته و از ۳۷ متغیر مرتبط با عملکرد تحصیلی دانشآموزان در درس ریاضی، تنها ده متغیر «جو ادراک شده معلم، نظم و امنیت در مدرسه، سابقه مدیریت، وضعیت محرومیت، محدودیت تدریس، خودپنداره ریاضی، ارزش دهی به ریاضی، حضور در مدرسه، سطح تحصیلات پدر و کمک والدین در انجام تکالیف» معنادار شدند. به علاوه، بیشترین تغییرات واریانس به متغیرهای وضعیت اقتصادی - اجتماعی، سطح تحصیلات والدین، حضور در مدرسه و خودپنداره ریاضی مربوط است که تعدادی از این عوامل مرتبط با سطح یک دانشآموز و تعدادی مربوط به سطح دو مدرسه بوده‌اند.

میزان تفاوت بین مدرسه‌های شرکت‌کننده در آزمون تیمز ۲۰۱۵ که در شاخص همبستگی درون‌رده‌ای منعکس شده، به نسبت زیاد است. این موضوع به‌طور عملده نشان‌دهنده تفاوت و تبعیض آموزشی در بین مدرسه‌های است. در واقع، بافت آموزشی درس ریاضی که دانشآموزان در آن مشغول به تحصیل هستند، به نسبت از مدرسه‌ای به مدرسه‌ای دیگر بسیار متفاوت است و نمی‌توان به آسانی از کنار این تفاوت گذشت. در صورتی که این میزان تفاوت در سطح دانشآموز به دلیل تفاوت‌های فردی و خانوادگی خود دانشآموزان به نسبت بیشتر از بین مدرسه‌های است. این موضوع عموماً مورد توافق است که دلیل موقیت‌های آموزشی بیشتر به شرایط فردی، اجتماعی و اقتصادی دانشآموزان در جامعه برمی‌گردد (مولیس و همکاران، ۲۰۰۹). با توجه به اینکه حدود ۳۷ درصد از واریانس پیشرفت ریاضی را متغیرهای محیطی و غیرفردي تبیین می‌کنند، لذا تمرکز بر عوامل سطح مدرسه نیز اهمیت پیدا می‌کند.

امروزه بیش از ۲۳ نوع مدرسه در کشور ایران وجود دارند که خود عاملی هستند بر ایجاد تفاوت بین مدرسه‌ها. این تفاوت، در کنار آثار مثبت، کارکردها و آثار منفی بسیاری را نیز در نظام آموزش رسمی مدرسه‌های کشور و همچنین در جامعه به وجود آورده است؛ به‌طوری که مسئولان آموزش و پرورش را به بازنگری درباره چگونگی تعدد و تنوع مدرسه‌های کشور مکلف کرده است (کرمی، ۱۳۹۳). به‌طورکلی، از آثار سوء تعدد و تنوع مدرسه‌ها می‌توان به جداسازی مدرسه‌ها، ایجاد فاصله طبقاتی در چهار زمینه (وضعیت اجتماعی- اقتصادی، هوش، عملکرد تحصیلی دانشآموزان و

امتیازات خاص)، چندقطبی بودن، امکانات و شرایط آموزشی و اجرانشدن عدالت آموزشی اشاره کرد (حائزی، ۱۳۹۸). نتایج بررسی‌های موجود حاکی از آن است که تنوع مدرسه‌های کشور نه تنها در راستای عدالت محوری نیست، بلکه با نادیده‌گرftن بخش حداقلی جمعیت مشمول، این مدرسه‌ها فقط در راستای تأمین شرایط بهینه تحصیل برای دانش‌آموزان مناطق برخوردار و شهرهای پرجمعیت و مراکز استان‌ها مشغول‌اند؛ شرایطی که با ادامه آن شاهد افزایش گستاخ طبقاتی، کاهش انسجام ملی، مهاجرت و دیگر تبعات اقتصادی و اجتماعی آن‌ها خواهیم بود.

طبق اصل ۳۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی، تمام دانش‌آموزان باید از آموزش رایگان و برابر برخوردار باشند. این در حالی است که اکثر دانش‌آموزان به مدرسه می‌روند، ولی از فرصت یادگیری و تربیت اجتماعی مناسب در شرایط محیطی نرمال و محیط یادگیری با کیفیت از نظر معلم، فضای آموزشی و تراکم کلاس، طوری که همه دانش‌آموزان از اقسام گوناگون جامعه در کنار هم به تحصیل و یادگیری پردازنند، بهره‌مند نمی‌شوند (حکیم زاده و ماهروزاده، ۱۳۹۸). این تعدد و تنوع مدرسه‌ها و جداسازی و اجرانشدن عدالت آموزشی ممکن است از عوامل بازدارندگی یادگیری و نتایج نامطلوب دانش‌آموزان در آزمون‌های تیمز، بهخصوص در آزمون تیمز ریاضی ۲۰۱۵ باشد (حائزی، ۱۳۹۸). به نظر می‌رسد که با وجود تغییر نظام آموزشی ۳-۳-۶-۶ اجرای طرح ارزشیابی کیفی توصیفی و اصلاح کتاب‌های درسی، هنوز نتایج مطلوبی به دست نیامده و ایران جزو هفت کشور ضعیفتر در عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان در ریاضی شناخته شده است.

عامل وضعیت اجتماعی- اقتصادی در مدل نهایی بیشترین میزان واریانس را در عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان تبیین کرده است. بر اساس طبقه‌بندی سه‌گانه (مرفه، متوسط و پایین) حدود ۱۵ درصد از دانش‌آموزان در طبقه مرffe و ۸۵ درصد آنان در سطح متوسط رو به پایین هستند. در این طبقه‌بندی و جداسازی مدرسه‌ها تنها تعداد معددی از دانش‌آموزان از کیفیت آموزشی در مدرسه‌های دولتی نمونه (سمپاد) و غیردولتی برخوردارند و دیگر دانش‌آموزان از آموزش با کیفیت محروم می‌شوند. این در حالی است که در اکثر کشورها از جمله فنلاند که در آن تنها ۳ درصد مدرسه‌ها خصوصی هستند، نه تنها به مدرسه‌ها اجازه تجاری‌سازی داده نمی‌شود و هزینه مدرسه‌ها توسط دولت تأمین می‌شود، بلکه سالانه سرانه‌ای برای دانش‌آموزانی از اقسام کم‌درآمد نیز در نظر گرفته می‌شود تا آنان نیز بتوانند در کنار سایر دانش‌آموزان

از آموزش با کیفیت برخوردار شوند و از تحصیل بازنمانند. در همین راستا، ضعف و اشکالات اساسی طرح شهاب (شناصایی و هدایت استعدادهای برتر) در کشور و اجرای ناقص آن سبب شده است جمعیت قابل توجهی از برترین استعدادهای کشور حتی از حداقل امکانات آموزشی هم برخوردار نباشد.

از دیگر عوامل معنادار در مدل نهایی این پژوهش می‌توان به عوامل نظم و امنیت در مدرسه، محدودیت‌های تدریس، سابقه مدیریت و جو ادراک‌شده توسط معلم (که با عملکرد تحصیلی دانشآموزان در درس ریاضی با سطح دو (مدرسه) مرتبط بوده است) اشاره کرد. این نتایج با یافته‌های مطالعات ميلر (۲۰۱۶)، نيكدل (۱۳۸۸) به نقل از رافعی، (۱۳۹۱)، بازرگان (۱۳۸۴) به نقل از بهادری، (۱۳۹۰) همسوست.

در همین راستا، از دیگر عواملی که بیشترین تأثیرگذاری را بر عملکرد تحصیلی دانشآموزان در مدل نهایی مرتبط با سطح يك (دانشآموز) داشته‌اند، می‌توان به سطح تحصیلات والدین و میزان مشارکت والدین در یادگیری اشاره کرد. به طورکلی، والدین با سطح تحصیلات بالاتر، از شرایط اقتصادی مطلوب‌تری برخوردارند و علاوه بر آن حساسیت خاصی نسبت به انتخاب محیط یادگیری دارند. همچنین، در یادگیری فرزندان خود نقش بسزایی ایفا می‌کنند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های (فان و چن، ۲۰۰۱؛ ميلر، ۲۰۱۶) همسوست. طبق نظریه ویگوتسکی^۳ (۱۹۸۷) یادگیری با اکتشاف، حل مسئله و تعامل اجتماعی با دیگران صورت می‌گیرد. از نظر ایشان، تعامل اجتماعی همراه با همکاری باعث تقویت رشد شناختی می‌شود. تعامل بزرگ‌سالان با کودکان فقط شامل معلمان نمی‌شود، بلکه باید شامل کل جامعه باشد. تعامل اجتماعی که شامل مشارکت خانواده و جامعه با دانشآموزان است، به موفقیت تحصیلی کودکان کمک می‌کند. بر اساس نظریه ویگوتسکی، مشارکت جامعه نقش بسیار مهمی در فرایند آموزشی دانشآموزان دارد. دانشآموز از طریق يك مدرس ماهر تا حدی می‌تواند یاد بگیرد و مدرس فقط به معلم مدرسه محدود نمی‌شود. بنابراین، برقراری ارتباط معلمان با والدین کمک می‌کند مریبان درک بهتری از هر دانشآموز پیدا کنند و احساس مسئولیت بیشتری در قبال آموزش هرکدام داشته باشند. هماهنگی فرایند آموزش در خانه و مدرسه همچنین به تسهیل کار مریبی و فراهم شدن زمینه پیاده‌سازی ایده‌های تازه در فعالیت‌های آموزشی کمک می‌کند.

نتایج به دست آمده از بررسی دو متغیر خودپنداره در ریاضی و حضور در مدرسه در سطح يك (دانشآموز)، می‌تواند از موضوع جداسازی و اجرانشدن عدالت

آموزشی نشئت بگیرد، زیرا به نقل از حکیم زاده (۱۳۹۸)، با ایجاد فاصله طبقاتی و نگاه تبعیض‌آمیز به موضوع وضعیت اجتماعی-اقتصادی، در دانش‌آموزان مدرسه‌های دولتی احساس کم‌توانی در هوش (در خصوص جداسازی مدرسه‌های استعدادهای درخشان) و ناکارآمدی ایجاد می‌شود. این درحالی است که در آزمون تیمز ۲۰۱۵ بیشترین نمونه‌گیری از مدرسه‌های دولتی بوده است (حائری، ۱۳۸۹).

همچنین، در رابطه با معناداری متغیر ارزش‌دهی به ریاضی می‌توان به نتایج کنکور ۹۸-۹۹ اشاره کرد که تعداد دانش‌آموزان شرکت‌کننده در رشته ریاضی ۱۶۴ هزار و ۲۷۸ داوطلب، رشته علوم تجربی ۶۳۷ هزار و ۹۴ داوطلب و رشته علوم انسانی ۲۸۲ هزار و ۱۵۱ داوطلب بوده است (سازمان سنجش آموزش کشور، ۱۳۹۸). بنابراین، تعداد داوطلبان و علاقه‌مندان رشته ریاضی از سایر رشته‌ها کمتر است. با توجه به اهمیت و نقش ریاضی در زندگی، این موضوع بحث برانگیز است و می‌طلبد که بررسی‌های بیشتری درباره آن صورت گیرد.

در کل نتایج این پژوهش حاکی از آن است که در آزمون استانداردی همچون تیمز، نتایج دانش‌آموزان در درس ریاضی نه تنها با سطح دانش‌آموز مرتبط است، بلکه به نوع مدرسه نیز وابسته است. حال با توجه به نقشه‌گام دوم انقلاب، لازم است در خصوص کاهش آسیب طرح تنوع مدرسه‌ها که در ابتدا طرحی سنجیده به نظر مرسید، ولی با تغییراتی که به تدریج در آن رخ داد، اثرات منفی آن بیشتر از آثار مثبت آن شد، بازنگری صورت گیرد؛ همچنان که در مجلس شورای اسلامی، نمایندگان مجلس به تصویب لایحه حذف تنوع مدرسه‌ها و غربالگری نکردن مدرسه‌های غیردولتی در انتخاب دانش‌آموزان تا پایان سال ۹۸-۹۹ توجه داشته‌اند. لذا با توجه به نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر، لازم است با نگاه همه‌جانبه به این موضوع، برای رعایت عدالت آموزشی، ایجاد محیط نرم‌الی یادگیری و توجه به موضوع مهم تربیت اجتماعی گام برداریم و با فراهم آوردن زمینه‌های رشد فردی و اجتماعی دانش‌آموزان در محیطی نرم‌الی، شاهد افزایش رشد عملکرد تحصیلی در آزمون‌های آینده تیمز باشیم.

منابع

- اسماعیلی، مریم. (۱۳۹۲). مدل پیشرفت ریاضی دانشآموزان پایه هشتم ایرانی بر اساس متغیرهای منتخب از داده‌های تیمز ۲۰۱۱ (پایان‌نامه منتشر نشده کارشناسی ارشد). دانشگاه شهید باهنر کرمان.
- اسماعیلی، مریم و رفیع پور، ابوالفضل. (۱۳۹۴). شناسایی عوامل مؤثر در پیشرفت ریاضی دانشآموزان پایه هشتم در مطالعات تیمز ۲۰۱۱. *فصلنامه نوآوری‌های آموزشی*, ۵(۳)، ۵۶–۷۶.
- امیر کافی، مهدی. (۱۳۸۵). اهمیت و منطق مدل‌های چندسطوحی در تحقیقات اجتماعی. *مجله جامعه‌شناسی ایران*, ۴(۷)، ۳۸–۷۱.
- بازرگان، عباس. (۱۳۸۴). ضرورت توجه به دیاگاههای فلسفی زیربنایی معرفت‌شناسی در علوم انسانی برای انتخاب روش تحقیق با تأکید بر روش‌های کیفی پژوهش و ارزیابی آموزشی. *تهران: سمت*.
- بیرمی پور، علی و لیاقت‌دار، محمدجواد. (۱۳۸۸). بررسی کیفیت تدریس ریاضی پایه چهارم دستان شهر اصفهان بهمنظور ارائه راهکارهایی برای بهبود عملکرد دانشآموزان در آزمون بین‌المللی تیمز. *فصلنامه تعلیم و تربیت*, ۲۵(۴)، ۴۹–۶۸.
- پورصلعی نائینی، حسین (تولیدکننده) و رحیم پور ازغلدی، حبیب‌الله (مجری). (۱۳۹۸، آبان). ایده علم تربیت برای بهبود عدالت آموزشی در ایران [پیزود تلویزیونی]. در حبیب‌الله رحیم پور ازغلدی (سردیر). *مجلة تصویری علوم انسانی زاویه*. تهران: شبکه چهار.
- پهلوان صادق، اعظم، فرزاد، ولی‌الله و نادری، عزت‌الله. (۱۳۸۵). بررسی رابطه میان متغیرهای وضعیت اقتصادی-اجتماعی خانواده، متغیرهای فردی پیشرفت ریاضی بر اساس داده‌های تیمز ۲۰۰۳. *فصلنامه تعلیم و تربیت*, ۲۲(۴)، ۳۳–۵۵.
- پهلوان صادق، اعظم و کجیاف، محمدقابو. (۱۳۹۰). نقش واسطه‌ای فرآیند آموزش ریاضی و فرهنگ مدرسه در ارتباط میان وضعیت اقتصادی-اجتماعی خانواده و باورها و ارزش‌ها درباره یادگیری ریاضی با نگرش ریاضی. *فصلنامه نوآوری‌های آموزشی*, ۱۰(۴۰)، ۱۴۹–۱۶۸.
- حاجی‌نژاد، زهرا. (۱۳۹۰). بررسی عوامل مؤثر بر عملکرد ریاضیات دانشآموزان پایه سوم راهنمایی در آزمون تیمز ۲۰۰۷ (پایان‌نامه منتشر نشده کارشناسی ارشد). دانشگاه شهید چمران اهواز.
- حجازی، الهه، کیامنش، علیرضا و نقش، زهرا. (۱۳۹۵). رابطه مدت زمان انجام تکالیف و پیشرفت ریاضی؛ کاربرد مدل‌بایی چندسطوحی برای تحیلی داده‌های تیمز ۲۰۱۱. *فصلنامه نوآوری آموزشی*, ۱۵(۶۰)، ۶۱–۷۴.
- خلیلی، محمدرضا. (۱۳۷۵). بررسی میزان اطباق و بیانیهای روش تدریس ریاضی مقطع ابتدایی ناحیه یک اصفهان با روش پرورش تکریت خلاق در دانشآموزان (پایان‌نامه منتشر نشده کارشناسی ارشد). دانشگاه تربیت معلم تهران.
- رافی، الهام. (۱۳۹۱). بررسی رابطه ادراک از محیط کلاس با سازگاری اجتماعی و عملکرد تحصیلی دانشآموزان دختر پایه سوم راهنمایی شهرستان آران بیلگل (پایان‌نامه منتشر نشده کارشناسی ارشد). دانشگاه علامه طباطبائی، تهران.
- زمانی، بی‌عشرت. (۱۳۸۳). نقش مدارس و معلمان در توسعه فرهنگی. در علی موسی نژاد (گردآورنده)، *مجموعه مقالات بررسی موانع فرهنگی توسعه با نگاه ویژه به استان ایلام* (صص. ۲۲۲–۲۲۰). تهران: مؤسسه انتشاراتی پژوهشان.
- زنادی گوهریزی، بتول. (۱۳۹۳). عوامل مؤثر بر پیشرفت ریاضی دانشآموزان ایرانی پایه هشتم با توجه به داده‌های تیمز ۲۰۱۱ (پایان‌نامه منتشر نشده کارشناسی ارشد). دانشگاه شهید باهنر کرمان.
- سازمان سنجش آموزش کشور (۱۳۹۸). نتایج نهایی آزمون سراسری. بازیابی شده شهریور ماه ۱۳۹۸ از <http://www.sangesh.org.ir>
- سخنور، ناهید و ماهروزاده، طبیه. (۱۳۸۹). ذهنیت فلسفی و نگرش به روش‌های تدریس فعال در میان معلمان ریاضی (قطعه راهنمایی). *مجله اندیشه‌های نوین تربیتی*, ۶(۳)، ۶۷–۹۳.
- سلسیلی، نادر. (۱۳۷۷). تحلیلی از نتایج دانشآموزان ایرانی سومین مطالعه بین‌المللی ریاضیات و علوم TIMSS. *تهران: پژوهشکده تعلیم و تربیت*.
- سنگری، علی‌اکبر. (۱۳۸۵). ادراک دانشآموزان از فرهنگ مدرس و پیشرفت تحصیلی (بررسی عملکرد دانشآموزان ایرانی شرکت‌کننده در مطالعه تیمز ۲۰۰۳، درس علوم، پایه سوم راهنمایی) (پایان‌نامه منتشر نشده کارشناسی ارشد). دانشگاه تربیت معلم، تهران.
- شارع پور، محمود. (۱۳۸۶). *جامعه‌شناسی آموزش و پژوهش*. تهران: انتشارات سمت.

- عبدوسن، میترا. (۱۳۸۱). بررسی عوامل مؤثر در فرصت‌های آموزشی نابرابر بین دختران و پسران. در تغذیه در خانواده (صص. ۲۴۳-۲۸۴). تهران: پژوهشکده تعلیم و تربیت.
- فلاحی، نعمت‌الله. (۱۳۹۳). بررسی عوامل مؤثر بر پیشرفت ریاضیات پایه هشتم در تیمز ۲۰۱۱-۲۰۱۲ در ایران و پرخسی کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته بر اساس مدل‌های خطی سلسه‌مراتبی (پایان‌نامه منتشر نشده کارشناسی ارشد). دانشگاه شهید چمران اهواز.
- کارشناسکی، حسین و حاجی‌نژاد، زهرا. (۱۳۹۷). مقایمه‌ای بر مدل‌سازی خطی سلسه‌مراتبی، راهنمای تحلیل با استفاده از نرم‌افزار HLM. تهران: آوای نور.
- کبیری، مسعود، کریمی، عبدالعظيم و بخشعلی زاده، شهرناز. (۱۳۹۵). یافته‌های ملی تیمز ۲۰۱۵ روند ۲۰ ساله آموزش علوم و ریاضیات ایران در چشم‌انداز بین‌المللی. تهران: انتشارات مدرسه.
- کادخدایی، زهرا. (۱۳۸۵). بررسی تأثیر روش تدریس ریاضی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دختر دبیرستان‌های دولتی ناحیه ۱ و ۳ مشهد. (پایان‌نامه منتشر نشده کارشناسی ارشد). دانشگاه مشهد.
- کدیبور، پروین. (۱۳۸۳). روان‌شناسی تربیتی. تهران: سمت.
- کرمی، حسن. (۱۳۹۳). تحلیلی بر تنوع مدرسه‌ها در ایران (پایان‌نامه منتشر نشده کارشناسی ارشد). دانشگاه الزهرا.
- کریمی، عبدالعظيم. (۱۳۸۴). آشنایی با مطالعات تیمز و پرلز. مرکز بین‌المللی تیمز و پرلز. تهران: مرکز ملی بین‌المللی تیمز و پرلز، پژوهشگاه مطالعات آموزش و پژوهش.
- کریمی، عبدالعظيم. (۱۳۸۸). مجموعه سوال‌های علوم و ریاضیات تیمز (پایه سوم راهنمایی). تهران: مرکز ملی بین‌المللی تیمز و پرلز.
- کریمی، عبدالعظيم. (۱۳۸۹). مجموعه سوال‌های قابل انتشار فیزیک و ریاضیات تیمز پیشرفتنه ۲۰۰۱. تهران: مرکز ملی بین‌المللی تیمز و پرلز، پژوهشگاه مطالعات آموزش و پژوهش.
- کیامنش، علیرضا و پوراصغر، نصیبه. (۱۳۸۵). نقش خودپنداره ریاضی، انگیزش یادگیری ریاضی، عملکرد قبلی ریاضی و جنسیت در پیشرفت ریاضی. مجله علمی تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، (۲)، ۷۷-۹۴.
- کیامنش، علیرضا و خیریه، مریم. (۱۳۷۹). روند تغییر درون دادها و برون دادهای آموزش ریاضی بر اساس یافته‌های تیمز و تیمز-آر. تهران: پژوهشکده تعلیم و تربیت.
- کیامنش، علیرضا. (۱۳۷۹). روش‌های ارزشیابی آموزشی (دسته علوم تربیتی). تهران: انتشارات دانشگاه پیام نور.
- مرکز مطالعات بین‌المللی تیمز (۱۳۹۶). تحلیلی بر نتایج و یافته‌های مطالعات ملی و بین‌المللی تیمز ۲۰۱۵. تهران: پژوهشگاه مطالعات آموزش و پژوهش. بازیابی شده در ۱۳۹۶ ماه آوری ۱۳۷۹. <http://rie.ir/index.aspx?steid=۸۱۲&pageide=۸۱۲>
- مرکز ملی مطالعات تیمز و پرلز (۱۳۸۴). نکاهی اجمالی به یافته‌های ملی مطالعات بین‌المللی تیمز ۹۵، تیمز آر ۹۹، تیمز ۲۰۰۳، و پایه سوم راهنمایی. تهران: مرکز مطالعات آموزش و پژوهش.
- مهندی‌هزاره، مصوّره، فزاد، ولی‌الله، کیامنش، علیرضا و صفر خانی، مریم. (۱۳۹۰). رابطه وضعیت اجتماعی-اقتصادی خانواده و متغیرهای فردی با پیشرفت ریاضیات دانش‌آموزان چهارم ابتدایی (بر اساس داده‌های تیمز ۲۰۰۳). پژوهش‌های روان‌شناسی، (۲)، ۶۰-۷۷.
- مینایی، اصغر، دلور، علی، فلسفی نژاد، محمدرضا، کیامنش، علیرضا و مهاجر، یحیی. (۱۳۹۳). مدل پردازی تشخیصی شناختی (CDM) سوال‌های ریاضیات تیمز ۲۰۰۷ در دانش‌آموزان پایه هشتم ایران با استفاده از مدل یکپارچه با پارامترپردازی مجدد (RUM) و مقایسه مهارت‌های ریاضی دانش‌آموزان دختر و پسر. مجله اندیزگیری تربیتی، (۱۶)، ۱۳۷-۱۷۰.
- نقش، زهرا. (۱۳۹۶). تحلیل چندسطوحی؛ راهکاری برای خطاهای حاصل از تجمعی داده‌ها: استفاده از داده‌های سطح دانش‌آموز و معلم تیمز ۲۰۱۱. مجله مطالعات اندیزگیری و ارزشیابی آموزشی، (۱۸)، ۱۲۷-۱۴۶.
- نقش، زهرا و مقدم، اعظم. (۱۳۹۱). کاربرد تکنیک‌های مدل یابی چند سطحی در تحلیل داده‌های تیمز ۲۰۰۷ و مقایسه آن با تحلیل پک سطحی. فصلنامه اندیزگیری تربیتی، (۳)، ۱۳۳-۱۵۴.

- یونسی، جلیل. (۱۳۹۱). تحلیل داده‌های آزمون تیمز پیشرفته (۲۰۰۸): توانمندی رویکرد بیزی مدل IRT چنان‌سطحی (رساله دکتری). دانشگاه علامه طباطبائی.
- یونسی، جلیل، دلاور، علی، اسکندری، فرزاد، فلسفی، محمد رضا و فرخی، نورعلی. (۱۳۹۳). توانمندی رویکرد بیزی مدل چندسطحی: تحلیل داده‌های آزمون ریاضیات تیمز پیشرفته (۲۰۰۸). *فصلنامه پژوهش در نظام آموزشی*, ۲۴(۱)، ۲۹۵-۳۱۳.
- Akiba, M., LeTendre, G. K. & Scribner, J. P. (2007). Teacher Quality, Opportunity Gap and National Achievement in 46 Countries. *Educational Researcher*, 36(7), 369-387.
- Arthur, Y. D., Addo, S. A., & Annan, J. (2015). Student mathematics interest in Ghana: The role of parent interest, gender, basic school attended and fear of basic school mathematics teacher. *Advances in Research*, 5(5), 1-8. <https://doi.org/10.9734/AIR/2015/19889>
- Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice- Hall,
- Bond, T. G., & Fox, C. M. (2007). *Applying the Rasch model: Fundamental measurement in the human sciences* (2nd ed.). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Brown, B. W. & Saks, D. H. (1981). The microeconomics of schooling. *Review of Research in Education*, 9(1), 217-254.
- Burstein, L., Linn, R. L., & Capell, F. J. (1978). Analyzing multilevel data in the presence of heterogeneous within-class regressions. *Journal of educational statistics*, 3(4), 347-383.
- Chepete, P. (2008). *Modeling of the factors affecting mathematical achievement from students in Botswana based on the 2003 trends in international mathematics and science study* (Doctoral dissertation). Indiana University, Indiana.
- Choi, K., Choi, T., & Mc Aninch, M. (2012). A comparative investigation of the presence of psychological conditions in high achieving eighth graders from TIMSS 2007 mathematics. *ZDM: International Reviews on Mathematical Education*, 44(2), 189 – 199. <https://doi.org/10.1007/s11858-012-0401-6>
- Coleman, J. S., Campbell, E. Q., Hobson, C. J., McPartland, J., Mood, A. M., Weinfeld, F. D., & Robert L. York. (1966). *Equality of educational opportunity*. Washington, DC. Retrieved from <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED012275.pdf>
- Darling-Hammond, L. (2000). Teacher quality and student achievement: A review of state policy evidence. *Education Policy Analysis Archives*, 8(1), 1–44. Retrieved from epaa.asu.edu/ojs/article/download/392/515
- Dindyal, J. (2008). An overview of the gender factor in mathematics in TIMSS-2003 for the Asia-Pacific region. *ZDM*, 40(6), 993-1005.
- Elley, W.B. (1992). *How in the world do students read?* Te Hague, Netherlands: IEA.
- Fan, X., & Chen, M. (2001). Parental involvement and students' academic achievement: A meta-analysis. *Educational Psychology Review*, 13(1), 1–22. <https://doi.org/10.1023/A:1009048817385>
- Feldman, S. (2001). Closing the Achievement Gap. *American Educator* 25(3), 7-9.
- Fuller, B. & Clarke, P. (1994). Raising school effects while ignoring culture? Local conditions and the influence of classroom tools, rules, and pedagogy. *Review of Educational Research*, 64 (1), 119–157.
- Ganzeboom, H.B.G., Treiman, D.J., and Ultee, W. (1991). Comparative intergenerational stratification research: Three generations and beyond, *Annual Review of Sociology*, 17, 277-302.
- Githua, N. B. & Mwangi, G. J. (2003). Students' mathematics self-concept and motivation to learn mathematics: relationship and gender differences among Kenya's secondary-school students in Nairobi and Rift Valley provinces. *International Journal of Educational Development*, 23, 487–499.

- Goldhaber, D. D., & Brewer, D. J. (2000). Does teacher certification matter? High school teacher certification status and student achievement. *Educational Evaluation and Policy Analysis*, 22(2), 129–145.
- Haertel, G. D., Walberg, H. J. & Weinstein, T. (1983). Psychological models of educational performance: A theoretical synthesis of constructs. *Review of Educational Research*, 53(1), 75-91.
- Henderson, A. T. (Ed.). (1987). *The evidence continues to grow: Parental involvement improves student achievement*. Columbia, MD: National Committee for Citizens in Education.
- Heyneman, S. P., & Loxley, W. A. (1983). The effect of primary-school quality on academic achievement across twenty-nine high- and low-income countries. *American Journal of Sociology*, 88(6), 1162–1194. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/2778968>
- Howie, S. (2002). *English language proficiency and contextual factors influencing mathematics achievement of secondary school pupils in South Africa*. Enschede, The Netherlands: Print Partners Ipskamp press.
- Howson, G. (2002). Yet More Math Problems. *National Institute Economic Review*, 179 (76), 76-86.
- Hoy, W.K.& Miskel, C. (2007).*Educational Administration: Theory, Research & Practice*. New York: McGraw-Hill.
- Huttner, H.J.M. & van den Eeden, P. (1995). *The Multilevel Design: A guide with an Annotated Bibliography, 1980-1993*. Westport, Conn: Greenwood Press.
- Jen, T. & Chien, C. (2008). *The Influences of the Academic Self – Concept on Academic Achievement: From a perspective of learning motivation*. Retrieved 7 July, 2011, from www.iea.nl/fileadmin/user_upload/IRC2008/papers/TIMSS_Science/.
- Kaplan, D., & Kreisman, MB (2000). On the validation of indicators of mathematics educationusing TIMSS: An application of multilevel covariance structure modeling. *International Journal ofEducational Policy, Research, and Practice*, 1, 217-242
- Kerckhoff, A.C. (1995). Institutional arrangements and stratification processes in industrial societies, *Annual Review of Sociology*, 15, 323-347.
- Kiamanesh, A. R. (2004a). *Factors affecting Iranian students' achievement in mathematics*. Papre presented at 1st IEA International Research Conference (IRC-2004), 11-13 May 2004, Nicosia, Cyprus.
- Kiamanesh, A. R. (2004b). *Self-concept, home background, motivation attitude attribution and their effect on Iranian students' science achievement*. Papre presented at Third International Biennial SELF Research Conference, Berlin, Germany.
- Kiamanesh, A. R. (2005). The role of students' characteristics and family background in Iranian students' mathematics achievement. *Journal of educational psychology Prospects*, 35(2), 161-174.
- Kiamanesh, A. R., Mohsenpour, M. (2010). Trends in Factors Affecting Iranian Eighth Graders' Mathematics Achievement by Gender (TIMSS 1999, 2003 & 2007). Retrieved from https://www.iea.nl/sites/default/files/2019-04/IRC2010_Kiamanesh_Mohsenpour.pdf
- Leinwand, S., Brahier, D. J., Huinker, D., Berry, R. Q., Dillon, F. L., Larson, M. R., ... Smith, M. S. (2014). *Principles to actions: Ensuring mathematical success for all*. Reston, VA: National Council of Teachers of Mathematics.
- Leung, F. K. S. (2005). Some characteristics of East Asian mathematics classrooms based on data from the TIMSS 1999 Video Study. *Educational Studies in Mathematics*, 60(2), 199-215.
- Liou, P.-Y. (2010). *Cross-national comparisons of the association between student motivation for learning mathematics and achievement linked with school contexts: Results from TIMSS 2007*. University of Minnesota.
- Martins, L., & Veiga, P. (2010). Do inequalities in parents' education play an important role in PISA students'

- mathematics achievement test score disparities? *Economics of Education Review*, 29(6), 1016-1033.
- Miller, R.B. (2016). *Relationship of home, student, school, and classroom Variable With mathematics achievement* (Doctoral Dissertation). University Mississippi.
 - Mullis, I. V. S., Drucker, K. T., Preuschoff, A. C., Arora, A., & Stanco, G. M. (2012). Assessment framework and instrument development. In Methods and Procedures in TIMSS and PIRLS 2011 (pp. 1–22). Chestnut Hill, MA: TIMSS and PIRLS International Study Center, Boston College.
 - Mullis, I. V. S., Martin, M. O., Kennedy, A. M., Trong, K., & Sainsbury, M. (2009). *PIRLS 2011 assessment framework*. Chestnut Hill, MA: TIMSS & PIRLS International Study Center, Boston College.
 - Mullis, I. V. S., Martin, M. O., Ruddock, G. J., Sullivan, C. Y. O., & Preuschoff, A. C. (2009). *TIMSS 2011 assessment frameworks*. Chestnut Hill, MA: TIMSS & PIRLS International Study Center, Boston College.
 - Neale, D. C. (1969). The role of attitudes in learning mathematics. *Arithmetic Teacher*, 16, 631-640.
 - Ng-Gan, L. C. (1987). *Relationship between secondary school students' mathematics attitude and achievement* (Master thesis). National University of Singapore, Singapore.
 - Phan, H. (2008). *Correlates of mathematics achievement in developed and developing countries: An HLM analysis of TIMSS 2003 eighth-grade mathematics Score*. University of South Florida.
 - Ramirez, M. J. (2004). *Understanding the low mathematics achievement of Chilean students: A cross-national analysis using TIMSS data*. Boston College.
 - Raudenbush, S. W., Bryk, A. S., Cheong, Y. F., Congdon, R., & Toit, M. (2011). *HLM7 Hierarchical linear & nonlinear modeling: Application and data analysis methods*. IL, U.S.A.: SSI Scientific software international, Inc.
 - Reynolds, A. J. (1991). The middle schooling process. *Adolescence*, 26(101), 133 –158.
 - Rubin, R. (2004). Building a Comprehensive Discipline System and Strengthening School Climate. *Reclaiming Children and Youth*, 13(3), 162 - 169.
 - Saha, L. (1983). Social structure and teacher effects on academic achievement: A comparative analysis. *Comparative Education Review*, 27(1), 69–88.
 - Santrock, J. W. (2009). *Educational psychology*. McGraw Hill Higher Education.
 - Schmidt, W.H., & Maier, A. (2009). Opportunity to Learn. In Sykes, G., Schneider, B., & Plank, D N (Eds.), *Handbook of Educational Policy* (p. 541-559). New York, NY: Routledge.
 - Steinberg, By. Fegley, L. Dornbusch, S.(1993). Negative Impact of Part-Time Work on Adolescent Adjustment: Evidence from a Longitudinal Study. *Developmental Psychology*, 29(2), 171-180
 - Shavelson, R. McDonnell, L. Oakes, J. Carey, N. & Picus, L. (1987). *Indicator Systems for Monitoring Mathematics and Science Education*. Santa Monica: Rand.
 - Travers, K.J. and Westbury, I. (1989). *The IEA Study of Mathematics I: Analysis of Mathematics Curricula*. Oxford: Pergamon Press.
 - Vygotsky, L. (1978). *Mind and society: The development of higher mental processes*. Harvard Univ Pr.
 - Wang, Z, Os Terlind, S. J., & Bergin, D. A. (2011). Building mathematics achievement models in four countries using TIMSS 2003. *International Journal of Science and Mathematics Education*, 10(5), 1215-1242.
 - Wu, M. (2009). A comparison of PISA and TIMSS 2003 achievement results in mathematics. *Prospects*, 39(1), 33-46.
 - Yoshino, A. (2012). The relationship between self-concept and achievement in TIMSS 2007: A comparison between American and Japanese students. *International Review of Education*, 58(2), 199–219.
 - Zhu, Y., & Leung, F. K. (2011). Motivation and achievement: Is there an East Asian model?. *International Journal of Science and Mathematics Education*, 9(5), 1189-1212.

پی‌نوشت‌ها

1. Trends in International Mathematics and Science Study (TIMSS) 2. International Association for the Evaluation of Education Achievement (IEA) 3. National Study Center of Iran 4. Numeracy Timss 5. Phan 6. Hierarchical Linear Modeling (HLM) 7. Intend Curriculum 8. Implemented Curriculum 9. Attained Curriculum 10. Huttner & van den Eeden 11. Haertel, Walberg& Weinstein 12. Shielson et al. 13. Traverse & Everest Bury 14. Kaplan & Kreisman 15. Bandura 16. Goldhaber & Brewer 17. Henderson 18. Reynolds 19. Stenberg 20. Meuller & Parcel 21. Coleman 22. Martins & Veiga 23. Choi 24. Wu 25. Yoshino 26. Zhu & Leung 27. Dindyal 28. Mullis, Drucker, Preuschoff, Arora & Stanco 29. Darling-Hammond 30. North Center Regional of Educational Laboratory (NCREL)	31. Leinwand 32. Saha 33. Vaily 34. Akiba, LeTendre & Scribner 35. Howson 36. Heyneman & Loxley 37. How & Mixel 38. Santrock 39. Folger & Heyneman 40. Arthur, Addo & Annan 41. Liou 42. Jen & Chien 43. Chepete 44. Ramirez 45. Githua & Mwangi 46. Howie 47. Neale 48. Ng-Gan 49. Raudenbush, Bryk, Cheong, Congdon, & Toit 50. Probability Proportional to size Sampling (PPS) 51. Bond & Fox 52. Principal Component Analysis (PCA) 53. Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 54. Rubin 55. Burstein, Linn & Capell 56. Brown & Sachs 57. Wang, Terlind & Bergin 58. Interclass 59. Kerckhoff 60. Ganzeboom, Treiman, & Ultee 61. Feldman 62. Schmidt & Maier 63. Vygotsky

تحلیل تماتیک مؤلفه‌های مرتبکبین قلدری سایبری در دانش آموزان دبیرستانی: یک مطالعه کیفی استقرایی مبتنی بر متن

■ طاهره پژوهی^{*} ■ محمدعلی نادی^{**} ■ ایلناز سجادیان^{***}

چکیده:

هدف پژوهش حاضر، تحلیل تماتیک مؤلفه‌های مرتبکبین قلدری سایبری در دانش آموزان دبیرستانی بود که می‌تواند به جریان پیشگیری و کاهش قلدری سایبری در دانش آموزان کمک کند. روش تحلیل مضمون به کاررفته در این مطالعه بر اساس روش تحلیل مضمون آنرا بد-استرلینگ است که در شناسایی مضمامین به صورت استقرایی، مؤلفه‌های مرتبکبین قلدری سایبری شناسایی و استخراج شدند. تحلیل مضمون، روشی برای شناخت، تحلیل و گزارش الگوهای موجود در داده‌های کیفی است. تحلیل مضمون به روش‌های متفاوتی انجام می‌شود. در این پژوهش از شبکه مضمامین استفاده شد. روایی پژوهش با ممیزی کردن از سوی داور مورد تأیید قرار گرفت. برای محاسبه پایایی، کدگذاری با مطالعه سطر به سطر منابع منتخب و به صورت دستی انجام گرفت و سپس از روش هولستی استفاده شد. پس از مطالعه و انتخاب و کدگذاری متون مقالات مرتبط با مرتبکبین قلدری سایبری، تعداد ۱۷ مضمون پایه‌ای از بخش‌های مختلف متون مقالات استخراج شد. از این مضمامین پایه‌ای تعداد ۶ مضمون سازماندهنده استخراج شدند. بر اساس نتایج حاصل از تحلیل تماتیک مؤلفه‌های مرتبکبین قلدری سایبری استخراج شده، مدلی برای کاهش مرتبکبین قلدری سایبری در دانش آموزان ارائه شد که این مدل مؤلفه‌ها را به شش گروه «قابلیت‌های فردی، همدلی، محیط خانواده، مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی، پرخاشگری و نگرش» دسته‌بندی کرد.

تحلیل تماتیک، مرتبکبین قلدری سایبری، دانش آموزان دبیرستانی

کلید واژه‌ها:

□ تاریخ دریافت مقاله: ۹۸/۱۱/۲۱ □ تاریخ شروع بررسی: ۹۹/۴/۳۱ □ تاریخ پذیرش مقاله: ۹۹/۴/۳۱

- *دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوارسگان)، اصفهان، ایران.....t65335@gmail.com
- **دانشیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوارسگان)، اصفهان، ایران (توصیه‌دهنده مسئول).....Mnadi@khuisf.ac.ir
- ***دانشیار گروه روان‌شناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوارسگان)، اصفهان، ایران.....i.i.sajjadian@khuisf.ac.ir

■ مقدمه و بیان مسئله ■

دوره نوجوانی به دلیل تغییر سریع رشدی و عاطفی، تأثیر مهمی در کیفیت زندگی فرد در دوره‌های بعدی رشد دارد. این تغییرات در بسیاری از موارد موجب بروز مشکلات ناسازگاری، رفتاری و هیجانی می‌شود (مری و زواج^۱، ۲۰۱۱). یکی از مشکلات سازگاری دوره نوجوانی قدری^۲ است. توجه به پدیده قللری در سطح جهانی اولین بار با پژوهش الیوس (به نقل از اسماعیل‌پور و هاشمی، ۱۳۹۵) در سال ۱۹۸۰ شروع شد. قللری به عنوان رفتاری پرخاشگرانه و تکرارشونده تعریف شده است که فرد قللر در برابر همسالان ضعیفتر صورت می‌دهد. به طورکلی، پدیده قللری در دانش‌آموزان هنگامی رخ می‌دهد که دانش‌آموزان به دانش‌آموزان دیگری اعمالی منفی مانند فیزیکی و کلامی، و حالات دیگری مانند تعییض، مسخره کردن یا محروم کردن فرد از گروه نشان می‌دهند (الیوس، ۱۹۹۳^۳).

در سال‌های اخیر با تغییر سبک زندگی افراد و رود فناوری به زندگی، شیوه بروز قللری نیز تغییر یافته است. در قرن ۲۱ افراد قللر برای آزار رساندن و زورگویی نسبت به همسالانشان از شیوه‌های جدیدتری چون مزاحمت‌های تلفنی یا انتشار پیام‌ها و تصویرهای اینترنتی استفاده می‌کنند. این نوع اخیر قللری تحت عنوان قللری غیرستی یا سایبری^۴ مصطلح است و برخلاف قللری سنتی، بر ارتباط چهره‌به‌چهره بین قللر و قربانی وابسته نیست (پاتچین و هیندیجا، ۲۰۱۱). قللری سایبری به عنوان پرخاشگری سایبری یا پرخاشگری الکترونیکی اطلاق می‌شود (پوماری و واوده، ۲۰۱۰) و نوعی قللری است که با اعمال تهاجمی و با استفاده از فناوری‌های الکترونیکی به مرحله ظهور می‌رسد (استاکدل و همکاران، ۲۰۱۵^۵).

از نظر دلیل و همکاران^۶ (۲۰۱۶) قللری سایبری اقداماتی مانند اعمال موهن، به نمایش گذاشتن نظرات آزاردهنده، هک کردن یک حساب کاربری، افشا کردن اطلاعات شخصی دیگران بدون رضایت آنان، آزارگری و فرستادن پیام تهدیدآمیز را در برمی‌گیرد. همچنین، ابعاد تکرار در طی زمان و نبود توازن قدرت بین پرخاشگر و قربانی، به تعریف قللری سایبری افروزه شده‌اند.

قللری سایبری خصیصه‌های متمایز دارد مثلاً در هر فضایی خارج از کلاس می‌تواند روی دهد، مخاطبان بیشتری را در برمی‌گیرد، ادراکات از ناشناس بودن را افزایش می‌دهد، بیشتر غیرمستقیم است تارو در رو و به همین دلیل می‌تواند موجب افزایش انفکاک اخلاقی شود (گودکس و جینی، ۲۰۱۶^۷).

منیستی و همکاران^۸ (۲۰۱۲) دریافتند، معیارهای قللری سنتی مانند اراده و قصد و همچنین نبود تعادل

قدرت بین فرد مرتکب‌شونده قللری و قربانی، در قللری سایبری نیز از ویژگی‌های اساسی هستند.

از نظر لونیرگو و همکاران (۲۰۱۵) قللری سایبری به رفتارهای قللر مبانه‌ای مربوط می‌شود که از طریق وسائل الکترونیکی مثل گوشی‌های همراه، دستگاه‌های پیام‌رسان فوری، شبکه‌های اجتماعی، ایمیل، و وب‌سایت‌های شخصی قابل اعمال هستند. برخی اوقات قللری سایبری ممکن است با گمنامی شخص پرخاشجو که مشخصه آن استفاده از شیوه‌های متعارف غیرمستقیم (مثل پرخاشگری‌های غیرمستقیم و غیرلطفی و بدون استفاده از رسانه‌های الکترونیک) است، با حمله هدف‌دار به قربانی که با پرخاشگری

مستقیم متعارف مشخص می‌شود، ترکیب شود. قلدری سایبری به غیر از این وسائل از آزار و اذیت لفظی نیز بهره می‌برد و ممکن است با اهداف عمدى بالابدن طرد اجتماعی قربانی از گروه‌های همسال شروع شود و ادامه یابد. قلدری سایبری، همانند پرخاشگری رابطه‌ای که بدون وسائل الکترونیک اعمال می‌شود، غالباً با شایعه‌پراکنی و نشر اکاذیب علیه قربانی همراه است.

یکی از راه‌های جلوگیری از قلدری سایبری، شناسایی عوامل خطرزای روانی اجتماعی برای رفتار قلدری سایبری و ایجاد کمپین‌ها و برنامه‌های مداخله‌ای برای پرداختن به این موضوعات است. با وجود اینکه فناوری مزایای زیادی دارد (مثل ارتباط با دوستان و خانواده، و به دست آوردن اطلاعات)، یک عامل خطر برای نوجوانان محسوب می‌شود. در حال حاضر، بسیاری از دانشآموزان درگیر قلدری سایبری هستند. لذا تحلیل تماثیک مرتکبان قلدری سایبری در دانشآموزان می‌تواند عوامل پایه و تأثیرگذار در قلدری سایبری را شناسایی و با در دست داشتن چنین مؤلفه‌هایی، مرتکبان قلدری سایبری را در مدرسه‌ها شناسایی کند. همچنین، تاکنون هیچ مطالعه‌ای با روشن تحلیل مضمون در زمینهٔ شناسایی مؤلفه‌های قلدری سایبری در ایران انجام نگرفته است.

در پژوهش نویدیان (۱۳۹۴) با عنوان بررسی رابطهٔ قلدری با خودکارآمدی اجتماعی و هیجانی در دانشآموزان پایهٔ چهارم ابتدایی شهر مریوان با استفاده از روش نمونه‌گیری خوش‌های، یک مدرسه انتخاب شد و از سه کلاس پایهٔ چهارم با استفاده از مقیاس از نظر رفتار قلدرانه، دو گروه بالا و پایین (هر گروه ۳۰ نفر) مشخص شدند و داده‌ها با استفاده از پرسش‌نامهٔ خودکارآمدی اجتماعی و هیجانی موریس جمع‌آوری شدند. نتایج نشان داد، خودکارآمدی هیجانی و اجتماعی با رفتارهای قلدری رابطهٔ معناداری در جهت منفی دارد. یعنی کسانی که از نظر خودکارآمدی اجتماعی و هیجانی نمرات پایین‌تری دارند، رفتارهای قلدری بیشتری نشان می‌دهن. اما این رابطه در مورد خودکارآمدی هیجانی معنادار و در مورد خودکارآمدی اجتماعی معنادار نیست؛ هر چند میانگین گروه قلدر پایین‌تر از گروه غیر قلدر است.

پژوهش همایون و بیرامی (۱۳۹۴) با عنوان بررسی رابطهٔ همدلی و سازگاری با قلدری در دانشآموزان پسر دورهٔ دبیرستان شهر تبریز انجام گرفت. نمونه‌ای شامل ۳۸۱ نفر به روش تصادفی خوش‌های چندمرحله‌ای انتخاب شد. برای تحلیل داده‌ها از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانهٔ همزمان استفاده شد. نتایج حاصل نشان داد، همدلی و سازگاری با قلدری رابطه دارد. همچنین، مؤلفه‌های سازگاری و همدلی، قلدری دانشآموزان پسر را پیش‌بینی کرده است.

کریچ و همکاران^{۱۱} (۲۰۲۰) دریافتند، دسترسی به رسانه‌های اجتماعی و استفادهٔ گسترده از آن به فرصت‌های تازه‌ای برای قلدری سایبری بدل شده است. میزان وقتی که نوجوانان صرف رسانه‌های اجتماعی می‌کنند، میزان درگیری آنها در استفادهٔ مشکل‌آفرین و صحبت‌کردن با افراد غریبه در فضای آنلاین، هریک با قلدری سایبری رابطه دارد و نیازمند مداخلات پیشگیری جدی است. استفادهٔ مشکل‌آفرین از رسانه‌های اجتماعی مهم‌ترین و جدی‌ترین تهدید در این زمینه عنوان می‌شود.

شاو و همکاران^{۱۲} (۲۰۱۹) تحقیقی دارند با عنوان: «آیا قلدری سایبری با بهزیستی، صرف‌نظر از قلدری سنتی، رابطه دارد یا خیر؟» آن‌ها بررسی کرده‌اند آیا حمایت اجتماعی و صرف و عده‌های غذایی با خانواده به ارتقای تاب‌آوری از طریق حمایت از نوجوانان در برابر پیامدهای هر دو نوع قلدری می‌انجامد یا خیر؟ داده‌های مربوط به ۵۲۸۶ نوجوانان در سنین یازده، سیزده و پانزده‌سالگی که در یک مطالعه بررسی سلامت رفتاری در سال ۲۰۱۸ در اسکاتلندر شرکت کرده‌اند، تجزیه و تحلیل شده است. نتایج نشان داد، صرف‌کردن و عده‌های غذایی با خانواده می‌تواند تا حدی موجب افزایش تاب‌آوری در برابر قلدری سایبری شود. حمایت اجتماعی می‌تواند از رابطه قلدری با رفتار و حالات پاتولوژیک بکاهد، اما نمی‌تواند به محافظت در برابر پیامدهای قلدری، در رابطه با ابعاد مثبت‌تر بهزیستی، کمک کند. به تناوب، قابلیت حمایت اجتماعی مرتبط با مدرسه برای حفاظت در برابر قلدری می‌تواند خاص برایندگان مرتبط با مدرسه باشد. تامقیاس‌های کلی بهزیستی.

لیوازویک و هام^{۱۳} (۲۰۱۹) نقش وضعیت اقتصادی، اجتماعی، خانواده، سبک فرزندپروری، روابط با همسالان و عوامل مربوط به مدرسه را در قلدری سایبری، با تأکید بر پیامدهای هیجانی، بررسی کرده‌اند. شرکت‌کنندگانی که مادرانی با سطح تحصیلات پایین‌تر، موفقیت تحصیلی پایین‌تر، رضایتمندی پایین‌تر از روابط خانوادگی، و روابط با همسالان و مدرسه، داشته‌اند، نیمرخی متوسط از قلدری را نشان داده‌اند. قربانی قلدری سایبری شدن و همچنین کیفیت پایین خانوادگی پیش‌بینی‌کننده‌ای قوی برای ارتکاب به قلدری سایبری بوده است.

لی و همکاران^{۱۴} (۲۰۱۹) در مطالعه‌ای میزان شیوع عوامل خطرزا قلدری سنتی و سایبری را در دانش‌آموزان چینی در دوره راهنمایی و روابط بین قلدر و نشانگان روانی-بدنی را بررسی کرد. نتایج این گونه بود که عوامل خطرزا مربوط به قربانی یا مرتكب قلدری سایبری بودن نیز یکسان بوده است: جنسیت مذکور، تکرار پایه و داشتن روابط ضعیف با والدین. در قیاس با افراد غیرقربانی، قربانیان سنتی و قربانیان قلدری سایبری دست‌کم ۱/۵ بار بیشتر سردرد و مشکلات خواب را گزارش کرده‌اند؛ قربانیان قلدری سنتی ۱/۳ بار بیشتر و قربانیان قلدری سایبری ۱/۴ بار بیشتر شکم درد را گزارش کرده‌اند. پس مدرسه‌ها باید برای افزایش آگاهی در مورد قلدری، شناسایی قلدرها و قربانیان و به‌ویژه حمایت از نوجوانان آسیب‌پذیر، گام‌های لازم را بردارند.

در مطالعه پلید و همکاران^{۱۵} (۲۰۱۹) تأثیر باورهای هنجاری در مورد قلدری سایبری بر انتخاب پرخاشگری الکترونیک در سناریوهای همسال به همسال فرض بوده است. داده‌ها از ۱۰۹۷ دانش‌آموزان اسرائیلی و ۱۱۹۶ آمریکایی در پایه‌های پنجم و دهم گردآوری شده است که پرسش‌نامه‌های خودگزارشی را در مورد باورهای هنجاری در مورد قلدری سایبری، راهبردهای سایبری پرخاشگری، پرخاشگری‌های چهره به چهره کلامی و ارتباطی، و دسترسی به ابزارهای الکترونیک پر کرده‌اند. میزان دسترسی به ابزارهای الکترونیک در هردوی دانش‌آموزان اسرائیلی و آمریکایی مشابه بوده است، اما میزان ارتکاب دانش‌آموزان

اسرائیلی به انواع پرخاشگری بیشتر از دانشآموزان آمریکایی بوده است. باورهای هنجاری در مورد قلدری سایبری رابطه‌ای مثبت با پرخاشگری‌های کلامی و ارتباطی داشته است. پس باورهای هنجاری در مورد قلدری سایبری می‌تواند پیش‌بین پرخاشگری سایبری، حتی در هنگام مدنظر قراردادن پایه تحصیلی، کشور، جنسیت، میزان دسترسی به ابزارهای الکترونیک و پرخاشگری‌های چهره به چهره و ارتباطی باشد. میزان راهبردهای پرخاشگری سایبری در بالاترین سطوح باورهای هنجاری به میزان بالاتری مشاهده شده است. پالیرمیتی، سرویدیو، جاسپینا بارتلو و کاسلوف^{۱۶} (۲۰۱۷) در تحقیقی با عنوان قلدری سایبری و عزت نفس، نمونه‌ای ۴۳۸ نفری از جوانان ایتالیایی را انتخاب کردند. اطلاعات از طریق خودگزارش‌دهی افراد و پرسش‌نامه عزت نفس جمع‌آوری شد. نتایج تحقیق نشان می‌دهد، بین قلدری سایبری (مرتكبین و قربانیان) با عزت نفس پایین رابطه وجود دارد. والدین در این میان می‌توانند از رفتار پرخاشگرانه در فرزندان خود پیشگیری کنند.

پژوهش بربور و کرسکل^{۱۷} (۲۰۱۵) با عنوان قلدری سایبری، عزت نفس، همدلی و تنهایی روی ۹۰ نفر از نوجوانان بریتانیایی انجام شد و آزمودنی‌ها پرسش‌نامه قلدری سایبری، مقیاس تنهایی، پرسش‌نامه همدلی تورنتو و پرسش‌نامه عزت نفس را کامل کردند. رگرسیون چند متغیره نشان می‌دهد، تنهایی، همدلی و عزت نفس سطح قلدری سایبری را (ارتکاب - قربانی) پیش‌بینی می‌کنند. عزت نفس یک پیش‌بین فردی مهم در قلدری سایبری (ارتکاب - قربانی) است. به طوری‌که کسانی که عزت نفس پایین دارند، مزاحمت سایبری را تجربه کرده‌اند. همدلی یک پیش‌بین فردی قابل توجه از مرتكبین قلدری سایبری است، به طوری‌که اگر همدلی کاهش یابد، ارتکاب به قلدری سایبری افزایش می‌یابد.

■ روشن پژوهش

این پژوهش یک پژوهش کیفی است که با استفاده از تحلیل مضمون ۳۳ مقاله در ارتباط با قلدری سایبری در بازه زمانی ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۷، به شناسایی مؤلفه‌های مرتكبین قلدری سایبری پرداخته و شبکه مضمامین را برای آن پیشنهاد و ارائه داده است.

تحلیل مضمون، روشی برای شناخت، تحلیل و گزارش الگوهای موجود در داده‌های کیفی است. منظور از الگو مدلی است که از طریق نظم مفهومی داده‌ها به دست می‌آید. این روش فرایاندی برای تحلیل داده‌ای متنی است و داده‌های پراکنده و متنوع را به داده‌ای غنی و تفضیلی تبدیل می‌کند (براون و کلارک، ۲۰۰۶). به طورکلی، تحلیل مضمون روشی است برای: الف) دیدن مدت؛ ب) برداشت و درک مناسب از اطلاعات به ظاهر نامرتب؛ ج) تحلیل اطلاعات کیفی؛ د) مشاهده نظاممند شخص، تعامل، گروه، موقعیت، سازمان یا فرهنگ؛ ه) تبدیل داده‌های کیفی به کمی (بویاتزیس، ۱۹۹۸).

روش تحلیل مضمون به کاررفته در این مطالعه بر اساس روش تحلیل مضمون آتراید-استرلینگ^{۱۸} (۲۰۰۱) است که شناسایی مضمامین را به صورت استقرایی^{۱۹} و بر اساس رویکرد مضمامین فرآگیر^{۲۰}، سازمان‌دهنده و

پایه انجام می‌دهد که بر جایگاه و نوع مضامین در شبکه مضامین مبتنی است. آتراید-استرلینگ (۲۰۰۱) بیان می‌کند، مضمون یا مضامین فرآگیر، مضامین فوق العاده هماهنگی هستند شامل کنایه‌ها، استعاره‌ها و تشیهات اصلی در داده‌ها به عنوان یک کل. یک مضمون فرآگیر شبیه ادعایی در نتیجه یا اصل نهایی است و مجموعه گروهی از مضامین سازمان‌دهنده است که با هم یک استدلال، موقعیت یا حکم در مورد یک موضوع یا مسئله را ارائه می‌دهند. این مضامین سازمان‌دهنده، مضامین مرتبه میانی در جایگاه مضامین هستند که مضامین پایه را درون شاخه‌های موضوعات مشابه سازمان می‌دهند. نقش آن‌ها افزایش معنا و مفهوم مضامون گستردۀ‌ای است که چندین مضمون سازمان‌دهنده را متحد می‌کند. در نهایت، پایه‌ای ترین یا پایین‌ترین مرتبه مضامین، مضامین پایه هستند که به طور مستقیم از داده‌های متنی به دست می‌آیند و شبیه پشتونه‌هایی هستند که باورهای موجود در اطراف یک مفهوم مرکزی را بیان می‌کنند و معنی می‌بخشند و مجموع چند مضمون پایه شبیه و مشترک با هم، یک مضمون سازمان‌دهنده است.

مطابق نظریه آتراید-استرلینگ (۲۰۰۱)، تحلیل مضمون برای ارائه شبکه و قالب مضامین^{۳۳} کمک بسیار مفیدی است. در واقع، شبکه مضامین شبیه تصویرهای وب یا شبکه‌هایی هستند که مضامین اصلی یا پایه را از بخش‌هایی در متن خلاصه می‌کنند و در نهایت سبب می‌شوند تحلیل مضمون با کمک آن انجام گیرد. این راهبرد، مطابق نظر آتراید-استرلینگ (۲۰۰۱)، یک روش مؤثر و عملی برای انجام تحلیل است و می‌تواند نظامی تنویری از داده‌های متنی به وجود آورد. همچنین، می‌تواند این داده‌های متنی را که وسیع و متنوع هستند، خلاصه کند و سبب راحتی اکتشاف داده‌های متنی و هر گام در فرایند تحلیل باشد و سازمان‌دهی تجزیه و تحلیل و ارائه آن را سهولت بخشد و به نوعی متن و همین‌طور الگوهایی اساسی از متن به وجود آورد. در این مطالعه، پس از مرور دقیق تک‌تک منابع، بالا‌فصله بخش‌های دارای اطلاعات موردنظر و مرتبط با سؤال پژوهش در هر منبع مشخص و سپس مکتوب شدند. در واقع، کدگذاری‌های اولیه به صورت تشریح متن، مرتبط با سؤال پژوهش در هر منبع، به بخش‌های مورد استفاده در چارچوب کدگذاری شده انجام شد. پس از آن، متومن کدگذاری شده با دقت بازخوانی شدند و جملات و پاراگراف‌های به دست آمده از متن در هر منبع که کدگذاری اولیه شده بودند، به صورت خلاصه و محدود درآمدند. یعنی به مضامینی تبدیل شدند که می‌توانستند معرف بخش‌هایی از متن (همان جملات یا پاراگراف‌ها) باشند. پس از این مرحله، فهرست‌کردن، خوشه‌بندی و کدگذاری مجدد مضامین مرحله قبل صورت گرفت. در این مرحله، شماره و تعداد منابعی که در نهایت مضامین پایه از آن‌ها انتخاب شده بودند، مشخص و میزان فراوانی هر مضمون شمارش شد. سپس بر اساس هر چند مضمون پایه مرتبط با هم و قرارگرفتن آن‌ها در یک گروه، یک مضمون سازمان‌دهنده استنتاج شد. مضامین جمع‌آوری شده به عنوان مضامین پایه در یک مضمون سازمان‌دهنده، در عین حالی که از لحاظ معنا و مفهوم با هم انسجام و هم خوانی داشتند، تمایزات واضح و مشخص هم داشتند. مضامین سازمان‌دهنده، تنظیم مجدد شدند تا در نهایت مدل نهایی به صورت (شبکه مضامین) مشخص شد. سپس این شبکه مضامین اصلاح و

پالایش نهایی (کشف و توصیف) شد. در تنظیم نهایی، ۱۷ مضمون پایه و ۶ مضمون سازماندهنده استنتاج شدند.

با توجه به ماهیت تفسیری تحلیل مضمون، روایی و پایایی آن نیز مورد توجه قرار گرفت. برای سنجش روایی، ۹ داور با روش ممیزی کردن، آن را تأیید کردند. در این روش، محقق با توضیح در مورد چگونگی جمع‌آوری داده‌ها، چگونگی مشتق شدن مقوله‌ها و چگونگی اخذ تصمیم در طول پژوهش برای ممیز و تأیید آن از طرف داور، قابلیت اطمینان نتایج پژوهش را افزایش می‌دهد. در پژوهش پیش رو، این کار توسط آگاهان کلیدی، در فرایند مشاوره‌ای بین محقق و استادان انجام پذیرفت.

همچنین، برای محاسبه پایایی، کدگذاری با مطالعه سطر به سطح منابع منتخب و به صورت دستی توسط ۹ نفر انجام شد. بعد از اتمام کدگذاری، نتایج کدگذاری‌ها با یکدیگر مقایسه و طبق فرمول زیر از روش هولستی برای محاسبه پایایی استفاده شد:

$$PAO = \frac{2M}{(n+1)n^2}$$

$$= \frac{2 \times 12}{(17+12)} = 0.82$$

در این فرمول، PAO^{**} به معنی درصد توافق مشاهده شده (ضریب پایایی)، M تعداد توافق در دو مرحله کدگذاری، n_1 تعداد واحدهای کدگذاری شده در مرحله اول و n_2 تعداد واحدهای کدگذاری شده در مرحله دوم است. این رقم میان صفر (هیچ توافق) تا یک (توافق کامل) متغیر است. پاسخ نتیجه محاسبه برای پژوهش حاضر که ۸۲ درصد محاسبه شد، نشان می‌دهد مضامین از پایایی (قابلیت اعتبار) بالایی برخوردارند.

■ یافته‌ها

 سؤال پژوهش: مؤلفه‌های مرتکبین قلدری سایبری برای کاهش قلدری سایبری در دانش آموزان دبیرستانی کدام‌اند؟

سه گام اصلی تحلیل شبکه مضمونی شامل تجزیه متن، اکتشاف متن و سپس یکپارچه کردن اکتشاف‌هاست که در ادامه شرح آن‌ها آمده است:

۱. تحويل متن

در گام اول از تحلیل مضمون از متن اصلی، مضمون‌های پایه‌ای استخراج شده‌اند. در این پژوهش، متن اصلی که ۳۳ مقاله در حوزه قلدری سایبری بودند انتخاب و در قالب کدهایی سازماندهی شدند. هر کدام از بخش‌های مقالات حاوی مضمونی است که با خواندن آن متن، به طور مستقیم به ذهن مبتادر می‌شود. این مضامین که از متن اصلی استخراج شده‌اند، مضامین پایه‌ای نامیده می‌شوند. در این پژوهش تعداد ۱۷ مضمون پایه‌ای استخراج شد.

۲. تبدیل مضامین

پس از دست یافتن به مضامین پایه‌ای، مضامین سازماندهنده و مضامین فرآگیر، با توجه به مضامین پایه‌ای، انتزاع شده‌اند. در این مرحله سعی شده است با سازماندهی مجدد مضامین اولیه یا همان مضامین پایه‌ای، به مضامین انتزاعی تری دست یابیم که ما را به مضمون‌های اصلی‌تر، فرآگیرتر و مرکزی‌تر رهنمون کنند. در این مرحله تعداد ۶ مضمون سازماندهنده استخراج شده است.

۳. کشف و توصیف شبکهٔ مضامین

با بررسی و تحلیل مضامین مرتبط، ۶ مضمون سازماندهنده استخراج شده است:

الف) قابلیت‌های فردی؛ ب) همدلی؛ ج) محیط خانواده؛

د) مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی؛ ه) پرخاشگری؛ و) نگرش.

در ادامه این مضامین توضیح داده می‌شوند.

۴-۱. مضمون سازماندهنده قابلیت‌های فردی

مضامون سازماندهنده قابلیت‌های فردی از ۴ مضمون پایه، تفریح و سرگرمی، احساسات تنها‌یی، ارزیابی فرد از خودش و آسیب زدن و ضرر زدن به دیگری، تشکیل شده است.
تفریح و سرگرمی (لذت بردن از بد بیاری دیگران): در ادبیات مربوط به قلدری سایبری، سرگرمی به عنوان لذت بردن و شوختی کردن با دیگران یا رهایی از بی‌حوالگی تعریف شده است (کامپیتون و همکاران^{۵۰}، ۲۰۱۴). بر اساس آمار سازمان ملی جوانان، بیش از ۴۴ درصد کاربران ایرانی با هدف تفریح و سرگرمی وارد فضای مجازی می‌شوند (حاجیلی، ۱۳۸۸).

یکی از مضامین پایه دیگر احساسات تنها‌یی است. نخستین مطلبی که به صورت مدون در مورد احساسات تنها‌یی نوشته شد، مقاله زیلبورگ^{۵۱} در سال (۱۹۳۸) بود. میر و هاست تنها‌یی را به عنوان احساس ناراحتی از انزوا و طرد توسط دیگران تعریف کرده‌اند. سوی پژوهشگرانی که می‌خواسته‌اند بدانند آیا قلدرهای سایبری افرادی تنها و منزوی هستند، بارها نقش تنها‌یی در ارتکاب به قلدری سایبری را بررسی کرده‌اند (بروئر و کرسلاکه^{۵۲}، ۲۰۱۵). نتایج نشان داد افراد قلدر سایبری افرادی تنها و منزوی هستند.

از مؤلفه‌های پایه‌ای دیگر، عزت نفس است. عزت نفس عبارت است از احساس ارزشمند بودن. این احساس از مجموع افکار، احساسات، عواطف و تجربه‌هایی سرچشمه می‌گیرد که در طول زندگی آموخته می‌شوند. عزت نفس بر پایه توانایی ما در ارزیابی دقیق از خود (شناخت خود) بنا شده است و نکته قابل توجه آن، پذیرش خود و ارج نهادن بی‌قید و شرط به خویشتن است. این بدان معناست که همه توانایی‌ها و محدودیت‌ها بخشی از وجود انسان هستند که باید آن‌ها را به شکل واقع‌بینانه‌ای بشناسیم و در عین حال، بدون هیچ قید و شرطی

خود را بپذیریم و ارزشمند بدانیم. عزت نفس تنها مختص انسان است و همه افراد، صرف نظر از سن، جنس، زمینه فرهنگی، جهت و نوع کاری که در زندگی دارند، نیازمند آن هستند. عزت نفس پایین یک عامل خطرزای بالقوه برای قتلری سایبری عنوان شده است (بايراكتار و همکاران^{۲۰۱۴}، ۲۰۱۰).^۳

در مطالعات بیان شده است، قتلرها سایبری به قتلری کردن در برابر مرتکبین قبلی قتلری سایبری پرداخته‌اند (دیهیو و همکاران^۹، ۲۰۰۸؛ کونیگ و همکاران^۳، ۲۰۱۰). به این معنا که افراد می‌خواسته‌اند از کسانی که قبلاً در حق آن‌ها قتلری کرده‌اند، انتقام بگیرند. انتقام‌جویی به عنوان انگیزه‌ای برای قتلری سایبری در مطالعات قبلی تأیید شده است (شاپکا و لا^{۱۳}، ۲۰۱۳).

۲-۳. مضمون سازمان‌دهنده همدلی

مضمون سازمان‌دهنده همدلی از دو مضمون پایه تشکیل شده است: درک احساسات دیگران؛ سهیم شدن در حالات عاطفی دیگران.

یکی از مضامین پایه همدلی، همدلی شناختی است. همدلی شناختی به معنای درک و فهم احساس دیگری است. در واقع، مطرح شدن نظریه ذهن و فهم دیدگاه طرف مقابل است. همدلی شناختی مستلزم تأمل و رزی عمیق‌تر است و افراد را به درک هیجانات دیگری و مدنظر قراردادن آن‌ها قادر می‌کند و می‌توانند از تعاملات و ارتباطات راهبردی حمایت کند (دیسه تی و جکسون^۳، ۲۰۰۴).

همدلی عاطفی به معنای ارتباط عاطفی با دیگران و سهیم شدن در حالات عاطفی آن‌ها است. همدلی عاطفی دارای ماهیتی خودجوش بوده و امکان جذب و نشان دادن شفقت را در پاسخ به حالات هیجانی دیگران ممکن می‌سازد (دیسه تی و جکسون، ۲۰۰۴).

۳-۳. مضمون سازمان‌دهنده محیط خانواده

مضمون سازمان‌دهنده محیط خانواده از دو مضمون پایه تشکیل شده است که عبارت‌اند از: پیوند عاطفی ضعیف و تنش بین اعضای خانواده.

پیوند ضعیف عاطفی افراد خانواده با هم، احتمال درگیرشدن در ارتکاب به قتلری سایبری را افزایش می‌دهد (بايراكتار و میتچل^{۳۳}، ۲۰۰۴). نزاع و درگیری خانوادگی، با ایجاد اخلاق در روابط اجتماعی، فضایی آکنده از بعض، کینه، نفرت، انزجار، عداوت و دشمنی را بین اعضای خانواده، اعم از زن و مرد و کوچک و بزرگ به وجود می‌آورد. مناقشات خانوادگی عامل قوی پیش‌بینی‌کننده خشونت جوانان، خشونت فیزیکی و قتلری است (هاوکینز و همکاران^۳، ۲۰۰۰).

۴-۳. مضمون سازمان‌دهنده مهارت‌های ارتقابی و اجتماعی

این مضمون سازمان‌دهنده از پنج مضمون پایه تشکیل شده است؛ از جمله: پذیرش فرد در جامعه؛ جلب توجه و محبویت ادراکی؛ محدود کردن و کنترل کردن افراد جامعه و گروه؛ نمایش دادن مهارت‌های فناوری؛ تعاملات دانش آموز با معلم.

ون در وال^{۴۵}) در تعریفی دیگر، پذیرش اجتماعی را نبود مانع و مخالفت برای اجرای یک نظام تعریف کرده است. هوربی و گروتر پذیرش را نوعی تمایل یا پاسخ مثبت دادن به چیزی دانسته‌اند (به نقل از طوفی، ۱۳۹۴).

پژوهش‌ها نشان می‌دهند، شبکه‌های اجتماعی بهشت افرادی هستند که دچار اختلال شخصیت خودشیفتگی هستند یا حداقل میل زیاد به محبوبیت دارند. زیرا آن‌ها می‌توانند بدون داشتن روابط دوستانه واقعی، تعداد زیادی رابطه موهم و تخیلی برای خود دست‌وپا کنند. بنابراین، شبکه‌های اجتماعی مجازی توهم محبوبیت را، صرفاً بر اساس کمیت تعداد دوستان، برای فرد به وجود می‌آورند.

در یک مطالعه کیفی درباره دانشجویان کالج، از پرخاشگری آنلاین برای دستیابی به کنترل اجتماعی، به دست آوردن منابع اجتماعی با ارزش و سرگرمی استفاده شده است (رافرتی و وندر ون^{۳۶}، ۲۰۱۴). کنترل‌گران همیشه برای انجام امور راهی و پاسخی دارند. چه روش کنترل‌گریشان آشکار باشد یا نه، همه چیز باید آن‌طور که آن‌ها می‌خواهند انجام شود.

منظور این است که مهارت‌های فنی و قدرت فنی خود را به نمایش بگذارد (ونده بوش و ون کلامپیت^{۳۷}، ۲۰۰۸). فناوری اطلاعات واسطه‌ای است که امکان بیان طیف گسترده‌ای از اطلاعات، اندیشه‌ها، مفاهیم و پیام‌ها را فراهم می‌کند.

هر چه دانش آموزان با معلمان خود تعاملات مثبت‌تری داشته باشند، و اعتماد و احساس دوستی و صمیمیت بیشتری نسبت به آنان احساس کنند، از بروز رفتار ناسازگارانه قدری، به‌ویژه شکل سایبری و غیر سنتی آن، بیشتر کاسته خواهد شد (بیرامی و همکاران، ۱۳۹۱).

۴-۵. مضمون سازمان‌دهنده پرخاشگری

این مضمون سازمان‌دهنده از دو مضمون پایه تشکیل شده است: رفتاری تکانشی و ناآگاهانه؛ اقدامات خودجوش و آگاهانه.

پرخاشگری و اکنشی اشاره دارد به اقدامات انجام شده در حالات عاطفی منفی، همانند خشم و ناکامی، یا در پاسخ به تحریک. برکوویتز^{۳۸} (۱۹۸۸) بیان کرده است، این نوع از پرخاشگری را می‌توان با استفاده از مدل ناکامی – پرخاشگری تشریح کرد که بیان می‌کند وجود یک مانع بر سر دستیابی به هدف، به ناکامی و در تعاقب آن به پرخاشگری می‌انجامد. پرخاشگری و اکنشی نوعاً رفتاری ناآگاهانه در نظر گرفته می‌شود (داج و کوبی^{۳۹}، ۱۹۸۷؛ داج، ۱۹۹۱).

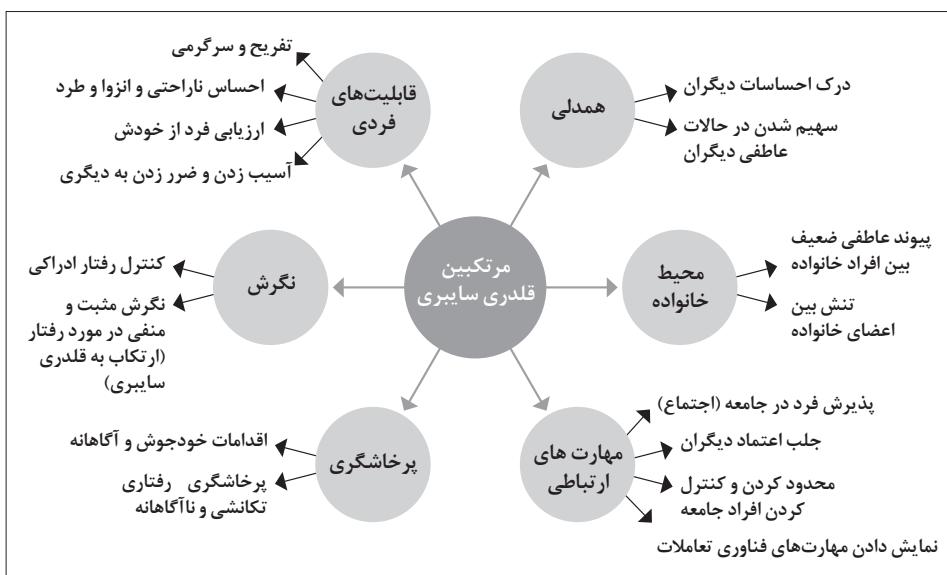
به پرخاشگری کنشی نوعاً بعنوان اقداماتی خودجوش نگریسته می‌شود که آگاهانه صورت می‌یابند (روشنی و همکاران^۴، ۱۷۰). پرخاشگری کنشی با سوءصرف مواد، جرائم و تجربه‌های جنسی رابطه قوی‌تری دارد. این یافته‌ها با یافته‌های قبلی همسو و هم‌جهت است. همچنین، همبستگی منفی با روان‌نژنیدی، نبود رابطه با هیجانات مثبت و رابطه معنادار منفی با مشکلات رفتاری را نشان داد.

۶-۳. مضامون سازمان‌دهنده نگرش از مضامون‌های پایه تشکیل شده است، از جمله نگرش مثبت و منفی فرد در مورد رفتار قلدری سایبری، و توانمندی فرد برای درگیری در یک رفتار.

نگرش‌ها به نحوه ارزیابی مثبت یا منفی افراد راجع به رفتارها مربوط می‌شود (آزن^۵، ۱۹۸۵). به نظر الیوس (۱۹۹۳) افراد قلدر غالباً نگرش‌های مثبت‌تری نسبت به خشونت‌ورزی و همدلی پایین‌تری نسبت به قربانیان دارند.

کترول رفتاری ادراکی به توانمندی فرد برای درگیری در یک رفتار اشاره دارد (درجه احساس فرد در این باره که انجام‌دادن یا انجام‌ندادن رفتار تا چه حد تحت کنترل ارادی وی است و بهوسیله دو عامل اعتقادات کنترلی و توانمندی درک شده توصیف می‌شود) (آزن، ۱۹۹۱؛ به نقل از تریکلو^۶، ۲۰۱۵).

شبکهٔ مضامین مربوط به مرتكبین قلدری سایبری در شکل ۱ نشان داده شده است.

■ بحث و نتیجه‌گیری ■

این پژوهش با هدف شناسایی مؤلفه‌های مرتکبین قلدری سایبری در دانش آموزان، با استفاده از تحلیل مضمون ۳۳ مقاله در حوزه قلدری سایبری انجام شد. پس از مطالعه و انتخاب و کدگذاری متون مرتبط به قلدری سایبری، تعداد ۱۷ مضمون پایه از بخش‌های مختلف متون استخراج شدند. از این مضمومین پایه، تعداد ۶ مضمون سازمان‌دهنده استخراج شدند. در این پژوهش، مؤلفه‌های قلدری سایبری و شبکه مضمومین مشخص شدند. یکی از مضمومین سازمان‌دهنده قلدری سایبری قابلیت‌های فردی تشخیص داده شد که شامل این موارد است: تفریح و سرگرمی، احساس ناراحتی و انزوا، ارزیابی فرد از خودش و آسیب و ضرر زدن به دیگری. بر اساس آمار سازمان ملی جوانان، بیش از ۴۴ درصد کاربران ایرانی با هدف تفریح و سرگرمی وارد فضای مجازی می‌شوند (حاجیلی، ۱۳۸۸). در تبیین آن می‌توان گفت، مدیریت و کنترل هیجانی در نوجوانان می‌تواند حائز یک نقش حمایتی باشد، زیرا غالباً قلدرها از مشاهده آسیب‌پذیری و واکنش‌های هیجانی مشهود در قربانیانشان، لذت می‌برند.

پژوهش بروئر و کرسلاک^{۳۳} (۲۰۱۵) نشان داده است، قلدرهای سایبری افرادی تنها و منزوی هستند. از نظر ویس، تنها بی به صورت است: تنها بی هیجانی و تنها بی اجتماعی. تنها بی هیجانی از نبود همبستگی صمیمی و نزدیک با اشخاص دیگر به وجود می‌آید و باعث پیدا شدن احساساتی همچون تهی بودن و اضطراب می‌شود. درحالی که تنها بی اجتماعی از نبود یک شبکه ارتباطی ناشی می‌شود که در آن فرد بخشنی از یک گروه دوستانه است که علاقه‌ها و فعالیت‌های مشترک دارند و باعث احساساتی همچون ملامت، بی‌هدفی و در حاشیه‌بودن می‌شود (ویس، ۱۹۷۳،^{۴۴}). همچنین، پژوهش کامپیون و همکاران^{۳۵} (۲۰۱۴)، یامان و پکر^{۳۶} (۲۰۱۲)، ژو و همکاران^{۳۷} (۲۰۱۳)، نشان داده است که فرد مرتکب قلدری سایبری به طور ساده برای غلبه کردن بر احساس تنها بی اش، به قلدری کردن سایبری می‌پردازد.

بایراکتار و همکاران^{۳۸} (۲۰۱۴) عزت نفس پایین را یک عامل خطرزای بالقوه برای قلدری سایبری عنوان کرده‌اند. درک احساسات دیگران و سهیم شدن در حالات عاطفی دیگران زیرمجموعه مضمون سازمان‌دهنده همدلی هستند. در تحقیقی که در اسپانیا انجام شده است، مشخص شده است که همدلی یکی از مهم‌ترین عوامل در تشریح قلدری و قلدری سایبری در کنار عواملی مانند جو مدرسه، سطح کنترل بر اطلاعات فردی آنلاین و استفاده سوء از اینترنت بوده است (کاساس، دل‌ری و

اور تگا-روئیز^{۲۰۱۳، ۲۸}.

ضمون سازمان‌دهنده دیگر، محیط خانواده است. پیوند ضعیف عاطفی افراد خانواده با هم احتمال درگیر شدن در ارتکاب قلدری سایبری را افزایش می‌دهد (یابرا و میتچل، ۲۰۰۴). خشونت و نزاع از جمله موضوعاتی هستند که در فرهنگ بعضی از هموطنان، شاخص قدرت یا دفاع از منزلت اجتماعی و فرهنگی و حیثیت خانوادگی شان محسوب می‌شود. مناقشات خانوادگی عامل قوی پیش‌بینی‌کننده خشونت جوانان، خشونت فیزیکی و قلدری است (هاوکینز و همکاران، ۲۰۰۰).

موضوع اجتماعی شدن و توانایی تعامل با دیگران در همه مراحل زندگی اهمیت بسیار دارد. دانشمندان مهارت‌های اجتماعی را این‌گونه تعریف می‌کنند: رفتارهای اکتسابی جامعه‌پسندی که فرد را قادر می‌سازد آن‌گونه با دیگران در تعامل باشد که احتمال بروز رفتارهای مثبت آنان را بیشتر کند و از واکنش‌های منفی آن‌ها اجتناب ورزد (بهمن زادگان و همکاران، ۱۳۸۹). فودی و همکاران (۲۰۱۷) مهارت فی فرد قلدر را یکی از ویژگی‌های مرتكبین قلدری سایبری در نظر گرفته‌اند. وج و همکاران (۲۰۱۶) عزت‌نفس، جلب توجه و محبوبیت ادراکی را از ویژگی‌های مرتكبین قلدری سایبری دانسته‌اند.

نگرش‌ها به نحوه ارزیابی مثبت یا منفی افراد راجع به رفتارها مربوط می‌شوند (آزن، ۱۹۸۵). به نظر الیوس (۱۹۹۳)، افراد قلدر غالباً نگرش‌های مثبت‌تری نسبت به خشونت‌ورزی و همدلی پایین‌تری نسبت به قربانیان دارند.

مضامین استخراج شده، با یافته‌های سایر پژوهش‌های مرتبه که در پیشینهٔ پژوهش ذکر شدند، همسوی نشان دادند. با توجه به مؤلفه‌های استخراج شده و شبکهٔ مضامین می‌توان این‌گونه نتیجه گرفت که برای پیشگیری از ارتکاب قلدری سایبری، توجه هم‌زمان به مؤلفه‌های مربوط به قابلیت‌های فردی، همدلی، محیط خانوادگی، ارتباطات اجتماعی، پرخاشگری و نگرش اهمیت ویژه دارد و باید مورد توجه قرار گیرد.

پیشنهاد می‌شود، همایش‌ها و کارگاه‌هایی برای اولیای مدرسه برگزار شود و اولیا در مورد علائم قلدری سایبری به دانش آموزان اطلاعات بدهنند و از آن‌ها بخواهند در صورت مشاهده قلدری سایبری در مدرسه، به مشاور و مسئولان مدرسه مراجعه کنند. همچنین، در صورت حمایت‌های مالی، مدرسه‌ها می‌توانند کلاس‌هایی در این باره برای والدین دانش آموزان برگزار کنند.

پیشنهاد پژوهشگر برای پژوهش‌های آینده، انجام تحقیق و بررسی در زمینهٔ قربانیان قلدری سایبری و نمونه‌ای بزرگ‌تر از این جامعه است.

منابع

- اسماعیل‌پور، فاروق و هاشمی، تورج. (۱۳۹۵). نقش سبک‌های فرزندپروری ادراک‌شده (مستبدانه، مقیدانه، بی‌اعتبا و سهلگیرانه) در قدرتی سایبری. مقاله ارائه شده در سومین کنفرانس بین‌المللی نوآوری‌های اخیر در روان‌شناسی و مشاوره، ۱۹ آذر، تهران.
- بهمن‌زادگان جهرمی، مرضیه، یارمحمدیان، احمد و موسوی، حسین. (۱۳۸۹). بررسی اثریگوشی آموزش مهارت‌های اجتماعی بر رفتارهای اوتبستیک و رشد اجتماع کودکان مبتلا به اختلال اوتیسم. یافته‌های نو در روان‌شناسی، ۳(۹)، ۸۱-۹۵.
- بیرامی، منصور، هاشمی، تورج، فتحی آذر، اسکندر و علائی، پروانه. (۱۳۹۱). قدرتی سنتی و سایبری در نوجوانان دختر مدارس راهنمایی: نقش کیفیت ارتباط معلم داش آموز. روان‌شناسی تربیتی، ۲۶(۸)، ۱۵۱-۱۷۸.
- حاجیلی، محمود. (۱۳۸۸). وضعیت فناوری ارتباطات در حوزه جوانان. تهران: دبیرخانه شورای عالی اطلاع‌رسانی.
- ظرفی، مجید. (۱۳۹۲). بررسی رابطه پذیرش اجتماعی با مهارت‌های اجتماعی بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی شبستر. مطالعات جامعه‌شناسی، ۵(۱۹)، ۹۱-۱۱۰.
- نویدیان، انور. (۱۳۹۴). بررسی رابطه قدرتی با خودکارآمدی اجتماعی و هیجانی در دانش آموزان ابتدایی. مقاله ارائه شده در اولین همایش علمی پژوهشی روان‌شناسی، علوم تربیتی و آسیب‌شناسی جامعه، کرمان.
- همایون، سمية و بیرامی، منصور. (۱۳۹۴). بررسی رابطه همایی و سازگاری با قدرتی در دانش آموزان پسر مقطع دبیرستان شهر تبریز. مقاله ارائه شده در چهارمین کنفرانس بین‌المللی روان‌شناسی و علوم رفتاری، تهران.
- Attride-Stirling, J. (2001). Thematic networks: an analytic tool for qualitative research. *Sage Journal Qualitative Research*, 1(3), 385-405.
- Ajzen, I. (1985). From intentions to actions: A theory of planned behavior. In J. Kuhl & J. Beckman (Eds.), *Action-control: From cognition to behavior* (pp. 11-39). Heidelberg: Springer
- Bayraktar, F., Machackova, H., Dedkova, L., & Cerna, A. (2014). Cyber bullying: Thediscriminant factors among cyber bullies, cyber victims, and cyber bully-victims in Czech adolescent sample. *Journal of Interpersonal Violence*, 30(18), 3192-3216.
- Boyatzis, R. E. (1998). *Transforming Qualitative Information: Thematic Analysis and Code Development*. London: SAGE Publications.
- Braun, V. & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77-101.
- Brewer, G., Kerslake, J. (2015). Cyber bullying self esteem empathy and loneliness. *Computers in human behavior*, 48(7), 255-260.
- Casas, J.A., Del Rey, R., & Ortega-Ruiz, R. (2013). Bullying and cyberbullying: Convergentand divergent predictor variables. *Computers in Human Behavior*, 29(3), 580-587.
- Cassidy.W., Jackson.M., Brown.K. (2009). Sticks and stones canbreak my bones, but how can pixels hurt me? Students' experiences with cyber-bullying. *Sch Psychol Int*, 30(4), 383-402.
- Compton, L., Campbell, M. A., & Mergler, A. (2014). Teacher, parent and student perceptions of the motives of cyberbullies. *Social Psychology of Education*, 17(1), 383-400.
- Craig.W., Boniel-Nissim.M., King.N., Walsh.S.D., Boer.M., Donnelly.P.D., Harel-Fisch.y., Malinowska-Cieślik.M., de Matos.M.G., Cosma.A., Eijnden.R.V.D., Vieno.A., Elgar.F.J., Elgar.M., Bjereld.Y., Pickett.W. (2020). Social Media Use and Cyber-Bullying: A Cross-National Analysis of Young People in 42 Countries. *Journal of Adolescent Health*, 66(6), 100-108.
- Decety, J., & Jackson. P.L. (2004). The functional architecture of human empathy. *Behavioral and Cognitive Neuroscience Reviews*, 3(2), 71-100.
- DeHue, F., Bolman, C. & Völlink, T. (2008). Cyber bullying: Youngsters' experiences and parental perception. *CyberPsychology & Behavior*, 11(2), 217-223.
- Del Rey.R., Casas.J. & Ortega.R. (2016). Impact of the ConRed Program on Different Cyber bulling Roles. *Aggressive Behavior*, 42(2), 123-135.

- Dodge. K & Coie. J. (1987). Social-information processing factors in reactive and proactive aggression in children's peer groups. *Journal of Personality and Social Psychology*, 53(6), 1146–1158.
- Foody.M., Samara.M., Asam.A.E.L., Moesi.H & Khattab.A. (2017). a review of cyber bullying legislation in Qatar: Considerations for policymakers and educators. *International Journal of Law and Psychiatry*, 50(1), 45–51.
- Guadix.M.J & Gini.J. (2016). Individual and class justification of cyber bullying and cyber bullying perpetration: A longitudinal analysis among adolescents. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 44(3), 81-89.
- Hawkins. J.D., Herrenkohl. T.I., Farrington. D.P., Brewer. D., Catalano. R. F., Harachi. T. W & Cothorn. L. (2000). *Predictors of youth violence*. Washington, DC: The Office of Juvenile Justice and Delinquency Prevention—Juvenile Justice Bulletin.
- König. A., Gollwitzer. M & Steffen. G. (2010). Cyber bullying as an act of revenge? *Australian Journal of Guidance and Counseling*, 20(2), 210-224.
- Li, j., Mahamadou Sidibe,A., Shen,X & Hesketh,T. (2019). Incidence, risk factors and psychosomatic symptoms for traditional bullying and cyber bullying in Chinese adolescents. *Children and Youth Services Review*, 107(12), 104511.
- Livazovi.G & Ham,E. (2019). Cyber bullying and emotional distress in adolescents: the importance offamily, peers and school. *Heliyon*, 5(6), E01992.
- Menesini. E., Nocentini. A., Palladino. B. E., Frisén. A., Berne. S., Ortega-Ruiz.R., Calmaestra.J., Scheithauer.H., Schultze-Krumbholz.A., Luik.P., Naruskov.K., Blaya.C., Berthaud.J & Smith,P. (2012). Cyberbullying definition among adolescents: A comparison across six European countries Cyber psychol. *Behav Soc Netw*, 15(9), 455–463.
- Murray, C. H. & Zvoch, K. (2011). Teacher- student Relationships among Behaviorally Atrisk African American Youth from Law- Income Backgrounds: Student Perceptions, Teacher Perceotions, and Socioemotional Adjustment Correlayes. *Emotional and Behavioral Disorders*, 19(1), 41-54.
- Olweus, D. (1993). Bullying at school: What we know and what we can do. Malden, MA: Blackwell Publishing.
- Palermi. A.L., Servidio. R., Giuseppina Bartolo. M & Coslf stabile. A. (2017).Cyber bullying and self esteem. An Italian study. *Computers in human.behavior*, 69(4), 36-14.
- Patchin. J.W & Hinduja. S. (2011). Traditional and nontraditional bullying among youth: A Test of General StrainTheory. *Youth & Society*, 43(2), 727-751.
- Peled.Y., Medvin.M.B., Pieterse.E & Domanski.L. (2019). Normative beliefs about cyber bullying: comparisons of Israeli andU.S. *Heliyon*, 5(12), e03048.
- Pomari. C. D & Wood. J. (2010), Peer and cyber aggression in secondary school students: The role of moral disengagement, hostile attribution bias, and outcome expectancies. *Aggressive Behavior*, 36(2), 81–94.
- Rafferty. R & Vander Ven. T. (2014). I hate everything about you: A qualitative examination of cyber bullying and on-line aggression in acollege sample. *Deviant Behavior*, 35(5), 364–377.
- Runions.K.C., Bak.M, & Shaw.T. (2017). Disentangling Functions of Online Aggression: The Cyber-Aggression Typology Questionnaire (CATQ). *Aggressive Behavior*, 43(1), 74–84.
- Shapka, J. D., & Law, D. M. (2013). Does one size fit all? Ethnic differences in parenting behaviors and motivations for adolescent engagement in cyber bullying. *Journal of Youth andAdolescence*, 42(10), 723-738.
- Shaw.R.J., Currie.D.B., Smith.G.H., Brown.J., Smith.D.J, & Inchley.J.C. (2019). Do social support and eating family meals together play a role in promoting resilience to bullying and cyber bullying in Scottish school children? *SSM - Population Health*, 4(9), 100485.
- Smith. P.K., Mahdavi. J., Carvalho. M., Fisher. S., Russel. S & Tippett. N. (2008) Cyberbullying: its nature and impact in secondary schoolpupils. *J Child Psychol Psychiatr* 49(4), 376–384.
- Stockdale, L. A., Coyne, S. M., Nelson, D.A. & Erickson, D. H. (2015). Borderline personality disorder features, jealousy, and cyber bullying in adolescence. *Personality and Individual Differences*, 83(12), 148-153.

- Tanrikulu. G. (2015). *The Relationships Between cyber Bullying Perpetration Motives And Personality Traits: Testing Uses And Gratification Theory* (Doctoral Dissertation). Department of Educational Sciences. Türker
- Tokunaga R.S. (2010) following you home from school: a critical review and synthesis of research on cyber bullying victimization. *Compute Hum Behav*, 26(3), 277–287.
- Vandebosch. H & Van Cleemput. K. (2008). Defining cyber bullying: A qualitative research into perceptions of youngsters. *Cyber psychology & Behavior*, 11(4), 499-503.
- Weiss. R. S. (1973). *Loneliness: The experience of emotional and social isolation*. Cambridge, MA: The MIT.
- Wegge. D., Vandebosch. H., Eggermont. S & Pabian. S. (2016). Popularity through online harm: the longitudinal associations between cyber bullying and sociometric status in early adolescence. *The Journal of Early Adolescence*, 36(1), 86e107.
- Yaman. E & Peker. A. (2012). Ergenlerin Siber Zorbalık ve Siber Mağduriyyete Gelişkin Algıları [The perceptions of adolescents about cyber bullying and cyber victimization]. *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 11(3), 819,833.
- Ybarra. M.L & Mitchell. K.J. (2004). Online aggressor/targets, aggressors, and targets: a comparison of associated youth characteristics. *J Child Psychol Psychiatry*, 45(7), 1308–1316.
- Zhou, Z., Tang, H., Tian, Y., Wei, H., Zhang, F., & Morrison, C. M. (2013). Cyber bullying and its risk factors among Chinese high school students. *School Psychology International*, 34(6), 630-647.

پی‌نوشت‌ها

1. Murray & Zvoch
2. bullying
3. Olweus
4. cyber bullying
5. Patchin & Hinduja
6. Pomari & Wood
7. Stockdale, Coyne, Nelson & Erickson
8. Del Rey, Casas & Ortega
9. Guadix & Gini
10. Menesini
11. Craig, Boniel-Nissim, King & al
12. Shaw, Currie, Smith, Brown, Smith & Inchley
13. Livazovi & Ham
14. Li, Mahamadou Sidibe, Shen & Hesketh.
15. Peled, Medvin, Pieterse & Domanski
16. Palermi, Servidio, Giuseppina Bartolo & Coslfe
estabile
17. Brewer & Kerslake
18. Braun & clarke
19. Boyatzis
20. Attride- sterling
21. Data-Driven
22. global -theams
23. Themes template | 25. Compton, Campbell & Mergle
26. zilboorg
27. Brewer & Kerslake
28. Bayraktar, Machackova, Dedkova & Cerna
29. Dehue, Bolman & Vollink
30. König, Gollwitzer & Steffgen
31. Shapka & Law
32. Decety & Jackson
33. Ybarra & Mitchell
34. Hawkins, Herrenkohl & Farrington
35. Vander Wal
36. Rafferty & Vander Ven
37. Vandebosch & Van Cleemput
38. Berkowitz
39. Dodge & Coie
40. Runions, Bak & Shaw
41. Ajzen
42. Tanrikulu
43. Brewer & Kerslake
44. Weiss
45. Yaman & Peker
46. Zhou, Tang, Tian, Wei, Zhang & Morrison
47. Bayraktar, Machackova, Dedkova & Cerna
48. Casas, Del Rey, & Ortega-Ruiz |
|---|--|

۲۴. ضریب هولستی شبکه مضمین

حجم نمونه بھینه در مدل سازی چند سطحی: بررسی تأثیر حجم نمونه بر اثرهای ثابت و تصادفی با استفاده از داده‌های تیمز

■ زهرا هاشمی^{۰۰}

چکیده:

با توجه به افزایش کاربرد مدل‌های چند سطحی، تعیین تعداد نمونه از دغدغه‌های اصلی محققان این حوزه است. لذا هدف اصلی این پژوهش بررسی حجم نمونه بھینه در مدل‌های دو سطحی است. بدین منظور از داده‌های تیمز (۲۰۱۱) در پایه هشتم استفاده شد که تعداد آن‌ها ۶۰۲۹ دانش‌آموز از ۲۳۸ مدرسه است. متغیر ابسته این پژوهش پیشرفت ریاضیات دانش‌آموزان پایه هشتم و متغیر مستقل در سطح دانش‌آموز، متغیر مدت زمان انجام تکلیف است و در سطح مدرسه-معلم هم مدت زمانی است که معلم برای انجام تکلیف به دانش‌آموز می‌دهد. سه تحلیل دو سطحی با سه حجم متفاوت، ۵، ۵۰ و ۲۳۸ نمونه در نظر گرفته شد و اندازه نمونه بر اثرهای ثابت و تصادفی بررسی شد. نتایج نشان داد، با افزایش حجم نمونه در سطح دوم، توان آزمون افزایش و خطای برآورد نیز کاهش می‌یابد. همچنین، با افزایش نمونه، انحراف استانداردها افزایش می‌یابد و برآنکنگی به حداقل خود می‌رسد. لذا به منظور داشتن براوردهای دقیق‌تر از کواریانس بین خطاهای افزایش تعداد گروه‌های مورد مطالعه در سطح دوم توصیه می‌شود.

کلید واژه‌ها: حجم نمونه، مدل سازی چند سطحی، تیمز، اثرات ثابت، اثرات تصادفی

■ تاریخ دریافت مقاله: ۹۸/۱۰/۶ ■ تاریخ شروع بررسی: ۹۸/۱۱/۲۸ ■ تاریخ پذیرش مقاله: ۹۹/۴/۲۹

* استادیار گروه روان‌شناسی تربیتی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، ایران (نویسنده مسئول).

** استادیار گروه روان‌شناسی تربیتی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه الزهرا، ایران.

■ مقدمه ■

کاربرد مدل‌های چند سطحی در علوم اجتماعی و روان‌شناسی، برای تحلیل داده‌های آشیانه‌ای یا سلسه‌مراتبی، به سرعت در حال افزایش است، چرا که ساختار داده‌ها در علوم اجتماعی و علوم تربیتی غالباً سلسه‌مراتبی^۱ است. بدین معنا که متغیرهایی که در سطح فردی وجود دارند، غالباً درون واحدهای بزرگ‌تری گروه‌بندی شده‌اند. برای مثال، در پژوهش‌هایی که در حوزه آموزش و پرورش صورت می‌گیرند، دانش‌آموزان درون کلاس‌ها گروه‌بندی می‌شوند. برخی متغیرها و یزگی‌های دانش‌آموزان را توصیف می‌کنند و برخی توصیف‌کننده و یزگی‌های کلاس هستند. متغیرهایی که ویژگی دانش‌آموزان را بررسی می‌کنند، معمولاً به عنوان متغیرهای مربوط به سطح یک طبقه‌بندی می‌شوند و متغیرهای توصیف‌کننده کلاس یا معلم یا مدرسه، متغیرهای سطوح بالاترند. متغیرهای توصیف‌کننده کلاس ممکن است تجمعیع^۲ شده متغیرهای سطح دانش‌آموز باشند یا می‌توانند متغیرهایی باشند که از سطح کلاس به دست آمده‌اند (نقش، ۱۳۹۶). انواع مدل‌های چند سطحی وجود دارند که می‌توانند بر حسب تعداد سطوح (مثلاً دو یا سه سطح)، نوع طرح (مثلاً متقطع^۳ یا طولی با اندازه‌گیری مکرر^۴، مقیاس متغیر وابسته (مثلاً پیوسته یا طبقه‌ای) و تعداد متغیرهای وابسته (تک متغیره یا چند متغیره) متفاوت باشند. این مدل‌ها برای پاسخ‌گویی به انواع سوالات تحقیق به کار می‌روند و شامل پارامترهای اثرات ثابت و ضرایب تصادفی سطح یک و مؤلفه‌های واریانس-کواریانس هستند.

یکی از موضوعات مهم در مدل‌های چند سطحی، تعیین حجم نمونه است. نمونه‌گیری در این تحلیل‌ها چند مرحله‌ای^۵ است. یک نمونه از سطح بالاتر (مثلاً مدرسه یا سازمان) و نمونه دیگر از سطح پایین‌تر (مثلاً دانش‌آموزان یک مدرسه یا کارکنان یک سازمان) است و برای هر سطح حجم نمونه بهینه مطرح است. مثلاً در یک مطالعه سه سطحی، دانش‌آموزان درون کلاس‌ها آشیانه شده و کلاس‌ها درون مدرسه‌ها. مشاهدات ممکن است شامل ۶۰ مدرسه، ۱۵۰ کلاس و ۳۳۰۰ دانش‌آموز باشند؛ یعنی به طور متوسط هر کلاسی با ۲۲ دانش‌آموز و هر مدرسه با ۲/۵ کلاس، حجم نمونه را تشکیل می‌دهد. از این رو، داشتن نمونه کافی^۶ یکی از مهم‌ترین مسائل در زمینه مدل‌سازی چند سطحی است.

پژوهشگران زیادی از جمله مس و هاکس^۷ (۲۰۰۴) و ۲۰۰۵ و اسینیجرز^۸ (۲۰۰۵) به اهمیت حجم نمونه در هر سطح تحلیل، به منظور به دست آوردن محاسبات دقیق و بدون تورش از ضرایب رگرسیون، خطای استاندارد، و نیز توان آزمون اشاره کرده‌اند. روش حداقل احتمال (ML) که معمولاً در تحلیل چند سطحی از آن استفاده می‌شود، با این فرض است که اندازه نمونه به اندازه کافی بزرگ باشد. از یک طرف، مشکل اصلی در تحلیل‌های چند سطحی، معمولاً اندازه نمونه در سطح گروه است و از طرف دیگر حجم نمونه در سطح گروه به طور متوسط کوچک‌تر از حجم نمونه در سطح فردی است و افزایش تعداد گروه‌ها در این تحلیل‌ها مشکل است (مس و هاکس، ۲۰۰۵). لذا تعیین حجم نمونه بهینه و کافی در سطح دوم اهمیت بسیار زیادی دارد. حجم نمونه کافی و مناسب را می‌توان به صورت حجم

کمینه که تضمین‌کننده عدم تورش (یا به عبارت دقیق‌تر، حجم پایین مورد قبول تورش) باشد، تعریف کرد. چنین تعریفی با توصیف اسنیجرز و باسکر^۹ (۱۹۹۳) سازگار است که از اصطلاح «بهینه از نظر شرایط»^{۱۰} برای توضیح حجم نمونه استفاده کرده‌اند و براساس آن می‌توان به حداقل خطای استاندارد برای برآورد پارامترهای ثابت و تصادفی دست یافت. اگرچه مطالعات قبلی در زمینه تعیین حجم نمونه در مدل‌های چند سطحی بسیار است، ولی با وجود این، هنوز اتفاق نظر در زمینه اینکه حجم نمونه در شرایط گوناگون شبیه‌سازی چه اندازه باید باشد، وجود ندارد (مس و هاکس، ۲۰۰۵). در ادامه دستورالعمل‌ها و راهنمایی‌های مربوط به مدل‌های دو سطحی با استفاده از حجم متوازن مرور می‌شود.

پژوهشگران زیادی از جمله گلداستین و سیلور^{۱۱} (۱۹۸۹) و کوهن^{۱۲} (۱۹۹۸) در حوزه‌های گوناگون علوم در زمینه تعیین اندازه نمونه در مدل‌های چند سطحی فعالیت کرده‌اند (لانگفورد، ۱۹۸۷). به علاوه، بر اساس انحراف معیار پارامترهای یک مدل دو سطحی، اسنیجرز و باسکر^{۱۳} (۱۹۹۳) نیز فرمول‌هایی برای تعیین اندازه نمونه و ارتباط آن با توان آزمون‌های مربوط به پارامترهای مدل ارائه کرده‌اند. از طرف دیگر، افشار تو^{۱۴} (۱۹۹۵) با استفاده از الگوریتم خودگردان‌سازی^{۱۵}، به ارزیابی تأثیر اندازه نمونه در سطح دوم، در شرایطی که حجم نمونه در سطح اول کم است، پرداخته است. برآون، گالایراده و پارکر^{۱۶} (۲۰۰۹) نیز به کمک شبیه‌سازی ترکیبات نمونه‌ای متفاوت، اما بدون لحاظ کردن عامل هزینه، موضوع تعیین اندازه نمونه را برای انواع مدل‌های چند سطحی مطالعه کرده و نرم افزاری را نیز در این زمینه تولید کرده‌اند. رویکرد اکثر فعالیت‌های تصویرت گرفته در زمینه تعیین اندازه نمونه بهینه در مدل‌های چند سطحی برای تأثیر اندازه نمونه‌های مختلف و برآورد پارامترهای مدل با استفاده از شبیه‌سازی بوده است.

نتایج پژوهش‌های تصویرت گرفته منجر به وضع قوانینی برای تعیین حجم نمونه شد. یکی از این قوانین، قانون سرانگشتی است که حداقل ۳۰ واحد را در هر سطح تحلیل مناسب می‌داند. قانون سرانگشتی را افرادی از قبیل هاکس (۱۹۸۸) مس و هاکس (۲۰۰۲) مس و هاکس (۲۰۰۴) مطرح کرده‌اند. کرفت^{۱۷} (۱۹۹۶) قانون و اصل ۳۰/۳۰ را توصیه می‌کند که به معنای حداقل ۳۰ مشاهده در هر گروه و حداقل ۳۰ واحد در هر سطح تحلیل برای برآورد بدون تورش تمام پارامترها و خطاهای استانداردشان است. مس و هاکس (۲۰۰۵) نیز بیان می‌کنند، استفاده از قانون ۳۰/۳۰ به جز در برآورد خطاهای استاندارد اثرات تصادفی، بدون تورش و مفید است. هاکس (۱۹۹۸) حجم بهینه نمونه را برای مدل‌هایی که اثرات تقاطعی^{۱۸} را بررسی می‌کنند، به حداقل ۲۰ مشاهده (برای سطح ۱) و ۵۰ گروه (برای سطح ۲) توسعه داد. اگرچه برای رسیدن به نتایج بدون تورش، هم تعداد گروه‌ها و هم تعداد مشاهدات در هر گروه از اهمیت زیادی برخوردار است، حساسیت تأثیرات تصادفی و ثابت^{۱۹} (و خطاهای استاندارد آن‌ها) متفاوت است و در مواقعي که دقت برآوردهای مؤلفه‌های واریانس بهشت تحت تأثیر تعداد گروه‌ها قرار می‌گیرد، برآوردهای تأثیرات ثابت حساسیت کمتری نسبت به پراکنده‌گی

داده نشان می‌دهد (نیوسام و نیشیشیبا،^{۳۰} ۲۰۰۲؛ کلارک و ویتون،^{۳۱} ۲۰۰۷). نتایج مشابهی توسط نیوسام و نیشیشیبا (۲۰۰۲) و کلارک و ویتون (۲۰۰۷) به دست آمده که همگی برآوردهای بدون تورش تأثیرات ثابت را حتی برای نمونه‌های کوچک تأیید کرده‌اند. از آنجاکه برآوردهای مؤلفه‌های واریانس غالباً در مرکز توجه و علاقه در مدل‌های چند سطحی هستند، پیشنهادات بیشتر در مورد تأثیرات تصادفی مورد توجه بیشتر قرار گرفت. ماک^{۳۲} (۱۹۹۵) مشاهده کرد که پنج گروه در سطح دوم، تورش قابل توجهی از واریانس را باعث می‌شوند. این در حالی است که کلارک و ویتون (۲۰۰۷) پیشنهاد کرده‌اند، حداقل ۱۰ مشاهده در هر گروه برای حداقل ۱۰۰ گروه نیاز است. آن‌ها توصیه می‌کنند، اگر واریانس شبیه محاسبه شود، حداقل ۲۰۰ گروه با حداقل ۲۰ مشاهده در هر گروه مورد نیاز است. اگرچه برای محاسبه دقیق مؤلفه‌های واریانس (اغلب کمتر برآورده شده) حداقل ۱۰۰ واحد مورد نیاز است، در عمل به دست آوردن چنین نمونه‌ای مشکل است (مس و هاکس،^{۳۳} ۲۰۰۴). با توجه به آنچه گفته شد، بر اساس تمامی راهنمایی‌های ذکر شده، بیان می‌کنند که به جای تعداد بالای مشاهدات در هر واحد، به نظر می‌رسد بالابودن تعداد گروه‌ها برای رسیدن به برآوردهای دقیق‌تر اهمیت بیشتری دارد.

در کنار مطالعاتی که برای برآوردهای حجم بهینه به بررسی تعداد گروه‌ها پرداخته‌اند، مطالعات شبیه سازی زیادی نیز بررسی اثر حجم نمونه کوچک بر نتایج مدل‌های چند سطحی، از قبیل برآوردهای واریانس، برآوردهای اثرات ثابت، خطای استاندارد و همگرایی در سطوح گوناگون را در کانون توجه خویش قرار داده‌اند. ماک (۱۹۹۵) در یک مطالعه شبیه سازی، اثر حجم نمونه را برآوردهای واریانس بررسی کرده است. وی دریافت که برآوردهای واریانس در طرح‌های با تعداد کم نمونه (تعداد واحد کمتر) در واحدهای سطح ۲ تورش دار هستند. کلارک و ویتون (۲۰۰۷) در مطالعه مونت کارلو^{۳۴} بر مدل سطح ۲ تأکید کرده و شرایط با تعداد ۵۰ واحد سطح ۲ و ۲۰۰ نفر در سطح ۱ به ۴ به ۴ را بررسی کردند. آن‌ها دریافتند، تورش مثبتی در تفسیر و برآوردهای واریانس شبی وجود دارد. آن‌ها اشاره کردند که حداقل ۱۰ مشاهده برای هر گروه و حداقل ۱۰۰ گروه، به منظور برآوردهای واریانس عرض از مبدأ و به دست آوردن ارزش‌های درست نیاز است. برای واریانس شبی حداقل ۲۰ مشاهده برای هر گروه و حداقل ۲۰۰ گروه مورد نیاز است و نسبت ۲ به ۲۰ را پیشنهاد دادند.

مس و هاکس (۲۰۰۵، ۲۰۰۴) به بررسی شرایط نمونه^{۳۵} به ۱۰۰ در مقایسه با نسبت تعداد ۵ به ۵ پرداختند. آن‌ها دریافتند، در شرایط^{۳۶} به ۱۰۰ تورش کمتری در برآوردهای واریانس وجود دارد، ولی دشواری‌های مربوط به نتیجه‌گیری در مورد مؤلفه‌هایی که تعداد واحدهای سطح ۲ آن‌ها فقط ۳۰ تا بود، دشوار است.

حجم نمونه کافی در دقت خطای استاندارد نیز اهمیت زیادی دارد؛ اگرچه بررسی‌های اندکی در این زمینه انجام شده‌اند (مس و هاکس،^{۳۷} ۲۰۰۵). در تحقیق شبیه سازی، معمول‌ترین راه برای اعتبار سنجی تخمین خطای استاندارد، چک کردن دقت آزمون معناداری یا پوشش بازه فاصله اطمینان است (که

با استفاده از توزیع نرمال و استاندارد و نیز توزیع گاما انجام می‌شود). بر این اساس، براون و دراپر^۳ (۲۰۰۰) با استفاده از برآوردهای RIGLS و IGLS نشان دادند، فاصله اطمینان ۹۵ درصدی برای حداقل ۴۸ گروه بدون تورش است (کمتر از ۹۵ درصد).

به همین نحو، مس و هاکس (۲۰۰۵) نیز گزارش دادند، تأثیر منفی ۳۰ گروه برای خطاهای استاندارد ضرایب تأثیر ثابت ناچیز است (۶/۶ و ۴/۶ درصد برای ضرایب رگرسیون و محور مختصات) و برای خطاهای استاندارد شاخص واریانس بیشتر است (حدود ۹ درصد برای محور مختصات دو سطحی و واریانس‌های شبی). همچنین، در یک آزمایش بسیار گسترده، مونت کارلو (۵۷۶۰ شرایط) بل، مورگان، کرومرو و فرون^۴ (۲۰۱۰) متوجه شدند، برای هر نوع متغیر پیش‌بینی‌کننده (که به عنوان یک اثر ثابت در نظر گرفته می‌شود)، فاصله اعتماد برآورد شده تقریباً ثابت و از مقدار مربوط به برآوردهای دو سطحی بیشتر است.

در زمینه تأثیر منفی پراکنده‌گی داده‌ها بر همگرایی، در بین پژوهشگران توافق وجود ندارد. اگرچه بل و همکاران (۲۰۱۰) و نیز مس و هاکس (۲۰۰۴) به این نتیجه رسیدند که مشکلی در زمینه همگرایی مدل با استفاده از برآوردهای ML و RIGLS وجود ندارد، ولی براساس نتایج پژوهش باسینگ^۵ (۱۹۹۳)، در صورت کوچک بودن حجم نمونه، مشکلاتی در تعیین نتایج داده‌ها و برآورد اثرات (ثابت، تصادفی، متقابل و...) یا روش برآورده به وجود خواهد آمد.

همان‌گونه که اشاره شد، در مطالعات پیشین، برای تعیین حجم نمونه کافی و بهینه در مدل‌سازی چند‌سطحی، غالباً از روش شبیه سازی^۶ استفاده شده است. روش‌های دیگر برای انجام چنین هدفی، استفاده از فرمول تقریب^۷، نسبت اندازه تأثیر و خطاهای استاندارد به توان آماری آزمون معناداری (اسنیجرز و باسکر ۱۹۹۳) است. چرا که توان آماری^۸ به حجم نمونه و جنبه‌های دیگر طراحی از جمله اندازه اثر، ارزش‌های پارامتر و سطح معناداری بستگی دارد.

همان‌طور که در مطالعه اسنیجرز (۲۰۰۵) نشان داده شده است، روش محاسبه حجم نمونه کافی و مناسب به تخمين‌هایی پارامتری بستگی دارد که محقق به آن علاقه‌مند است. موریک، ون برکلن و برگر^۹ (۲۰۰۱) چنین فرمول‌هایی را برای محاسبه طراحی و طرح بهینه (حجم نمونه) برای مدل‌های دو سطحی ارائه دادند که در آن‌ها از معیار بهینه‌سازی دی و آل^{۱۰} که از جمله الگوریتم‌های تکراری برای یافتن طرح‌های بهینه^{۱۱} هستند، استفاده شده است. اگرچه به‌نظر می‌رسد که فرمول تقریب سریع‌تر است، ولی محدودیت‌های آن (از قبیل عدم تعیین) باعث شده که روش مونت کارلو برای محاسبه کفایت حجم نمونه روشی منعطف‌تر باشد.

با توجه به آنچه مطرح شد، به دلیل ماهیت مدل‌های چند‌سطحی، تعیین اندازه نمونه به اندازه آن در سطوح گوناگون وابسته است. برای مثال اگر بخواهیم تحت استانداردهای بین‌المللی و با کمک یک مدل دو‌سطحی، تعدادی داده‌های آموزشی جمع کنیم، نیازمند تعیین اندازه نمونه بر اساس دو سطح

هستیم؛ تعداد مدرسه‌لار لازم در بررسی نمونه در سطح دوم، و تعداد دانش‌آموزان مورد نیاز در هر مدرسه در سطح اول.

به اعتقاد پژوهشگران این حوزه، در مدل‌های با ساختار سلسله‌مراتبی، داشتن واحدهای تا حد ممکن زیاد در بالاترین سطح اهمیت بیشتری دارد (افشارتوس، ۱۹۹۵). از طرف دیگر، همچنان که اشاره شد، چالش دیگری که در برآورد اندازه حجم نمونه مطرح می‌شود، این است که تعیین اندازه نمونه به نوعی به هدف اصلی مدل‌بندي نیز وابسته است (اسنیجر و باسکر، ۱۹۹۳). به علاوه در بعضی از مسائل تعیین اندازه نمونه، محقق به مطلوبیت برآورد پارامتر، قرار گرفتن برآورد در نواحی خاص یا محدودیت‌های بیزی علاقه مند است. از این رو، مقاله حاضر با انجام شبیه‌سازی به صورت نمونه‌ییری در یک مدل دو سطحی، تأثیر تعداد واحدهای سطح دوم را روی برآورد اثرهای ثابت و تصادفی ارزیابی می‌کند. هدف این پژوهش ارائه نحوه برآش مدل و ارزیابی کارایی آن نیست، بلکه هدف اصلی ارزیابی برآورد پارامترهای اثرات ثابت، خطای استاندارد، توان آزمون، و مؤلفه‌های واریانس_کواریانس با توجه به اندازه نمونه‌های مختلف از اندازه کل نمونه‌ها در هر سطح اول و دوم است. به عبارت دیگر، با تفسیر ترکیب نمونه‌ای متفاوت از سطوح مختلف مدل دو سطحی، نحوه تأثیر آن‌ها را در برآورد پارامترهای مدل، مطالعه خواهیم کرد. می‌توان این هدف را به طریق دیگر و با طرح سؤالی به صورت زیر بررسی کرد: آیا تعداد نمونه‌های در نظر گرفته شده در هر مدل در برآش مدل کافی بوده است؟

■ روش پژوهش

جمعیت نمونه این پژوهش را دانش‌آموزان ایرانی پایه هشتم در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۹۰ تشکیل می‌دهند که در مطالعه تیمز ۲۰۱۱ شرکت کرده‌اند. تعداد آن‌ها ۶۰۲۹ دانش‌آموز از ۲۳۸ مدرسه است. تیمز ۲۰۱۱ شبیه به مطالعات قبلی تیمز (۱۹۹۵ و ۱۹۹۹ و ۲۰۰۳ و ۲۰۰۷)، برای اطمینان از اینکه داده‌های نمونه، معرف جامعه دانش‌آموزان ملی است، از روش نمونه‌گیری خوش‌های طبقه‌ای دو مرحله‌ای^{۳۳} استفاده می‌کند (به این معنا که سهم هر یک از خوش‌های^{۳۴} در نمونه، با حجم آن در جامعه متناسب است). افرون برآن، با بهره‌گیری از وزن‌های نمونه‌گیری^{۳۵} اطمینان حاصل می‌شود که شاخص‌های آماری به دست آمده از نمونه، معرف جامعه مورد نظر هستند. در مرحله اول، مدرسه‌ها با روش احتمال متناسب با حجم^{۳۶} نمونه گیری شدند. سپس درون هر مدرسه‌منتخب، از میان همه کلاس‌های پایه هشتم، یک کلاس با روش تصادفی سیستماتیک انتخاب شدند و در نهایت همه دانش‌آموزان با احتمال مساوی از کلاس‌های نمونه‌گیری شده در آزمون شرکت کردند. در ایران در سطح مدرسه یا سطح^۲، تنها یک کلاس از هر مدرسه انتخاب شد. لذا تعداد مدرسه‌ها مساوی با تعداد کلاس‌هاست. تعداد نمونه تیمز ۲۰۱۱ از ۶۰۲۹ دانش‌آموز (۲۸۱۶ دختر و ۳۲۱۳ پسر) تشکیل شده است (پژوهشگاه مطالعات

آموزش و پژوهش، ۱۳۹۱). در این پژوهش، سه تحلیل با سه حجم نمونه متفاوت در سطح دوم استفاده شد. در حالت اول، ۲۳۸ مدرسه‌یعنی مجموع مدرسه‌های تحلیل تیمز و در حالت‌های دوم و سوم با استفاده از الگوریتم شبیه‌سازی، نمونه‌ای از بین این ۲۳۸ مدرسه انتخاب و حجم نمونه‌ای برابر با ۵۰ انتخاب شده است.

تیمز برای جمع‌آوری اطلاعات در مورد زمینه‌های آموزشی برای تدریس و یادگیری ریاضیات و علوم، سه پرسش‌نامه دارد: پرسش‌نامه دانش‌آموز، پرسش‌نامه معلم و پرسش‌نامه مدرسه. در این پژوهش، به منظور جمع‌آوری اطلاعات، از پرسش‌نامه دانش‌آموز و معلم استفاده شده است. متغیر واپسی این پژوهش پیشرفت ریاضیات دانش‌آموزان پایه هشتم است. متغیر مستقل در سطح دانش‌آموز متغیر مدت زمان انجام تکلیف و در سطح مدرسه/معلم مدت زمانی است که معلم برای انجام تکلیف به دانش‌آموز می‌دهد.

محاسبه اعتبار^{۳۷} و روایی^{۳۸} سؤال‌های تیمز براساس شاخص‌های روان‌سنجدی از طریق انجام آزمون‌های مقدماتی^{۳۹} در کشورهای شرکت‌کننده انجام می‌گیرد و پس از تعیین درجه دشواری و قدرت تشخیص برای هر یک از سؤال‌های چندگزینه‌ای و پاسخ باز، به تفکیک هر یک از کشورها، در قالب گزارش آماری متشر می‌شود و در اختیار کشورهای عضو قرار می‌گیرد. پس از تجزیه و تحلیل شاخص‌های روان‌سنجدی، سؤال‌هایی که از نظر اعتبار و روایی شرایط لازم را نداشته باشند، حذف و سؤال‌های دیگر جایگزین می‌شوند. بنابراین، شاخص‌های آماری مربوط به روایی و اعتبار سؤال‌های تیمز برای تمام کشورهای شرکت‌کننده از جمله ایران محاسبه می‌شود. در این پژوهش، از تحلیل چند سطحی (دو سطحی) با استفاده از نرم افزار HLM استفاده شد. در تیمز، علاوه بر وزن‌های نمونه‌گیری در سطح دانش‌آموز، چندین وزن نمونه‌گیری در سطح کلاس و مدرسه وجود دارد. از جمله وزن معلم ریاضیات^{۴۰} (MATWGT) و وزن معلم علوم^{۴۱} (SCIWGT) هر دو از وزن‌های نمونه‌گیری مهم در سطح کلاس هستند. در این پژوهش از MATWGT استفاده شده است.

■ یافته‌ها

در مطالعه حاضر از سه تحلیل با سه حجم متفاوت نمونه استفاده شد. در حالت اول، کل نمونه سطح دوم (۲۳۸ مدرسه) مورد استفاده قرار گرفته است و در حالت‌های دوم و سوم با استفاده از الگوریتم شبیه‌سازی، به انتخاب نمونه از بین این ۲۳۸ مدرسه پرداخته شد. به این ترتیب که: فرض کنیم A امین زیر نمونه عبارت است از نمونه‌گیری بدون جایگذاری از یک مجموعه $\{X_1 \dots X_n\}$ با هدف تشکیل یک زیرنمونه به اندازه b . آنگاه تعداد زیر نمونه‌های ممکن عبارت است از:

$$C(b, n) = \binom{n}{b}$$

که معمولاً عددی بسیار بزرگ است. از این تعداد زیر نمونه، تعدادی به صورت تصادفی انتخاب می‌شوند و نمونه مورد نظر برای انجام تحلیل در نظر گرفته می‌شود. چنین رویکردی به انتخاب نمونه به روش زیرنمونه‌گیری^{۲۲} معروف است. در روش زیرنمونه‌گیری، با استفاده از نمونه‌گیری بدون جایگذاری، اقدام به نمونه‌گیری می‌شود (پولیتیس، رومانو و ولوف^{۲۳}، ۱۹۹۹). در این مطالعه، زیرنمونه‌هایی به اندازه ۵، ۲۳۸ در نظر گرفته شدند. نتایج حاصل، همراه با تفسیر آن‌ها، به تفصیل در ادامه خواهد آمد. برای دسته‌بندی مناسب، نتایج به دو دسته تأثیر اندازه نمونه بر اثرهای ثابت و تصادفی تقسیم شده است. بررسی تأثیر اندازه نمونه بر برآوردهای اثرهای ثابت: اثرهای ثابت مدل عبارت اند از: ضرایب متغیرهای زمان انجام تکلیف و مدت زمان انجام تکلیف در هر دو سطح. در جدول ۲، میانگین برآوردهای پارامترهای مربوط به ضرایب متغیرهای تبیینی مقدار تکلیف در هفته و مدت زمان انجام تکلیف و همچنین متوسط مقدار تکلیف در هفته و مدت زمان انجام تکلیف آورده شده است. خطای برآوردهای در نهایت توان آماری برای ترکیب اندازه نمونه‌ها مختلف است.

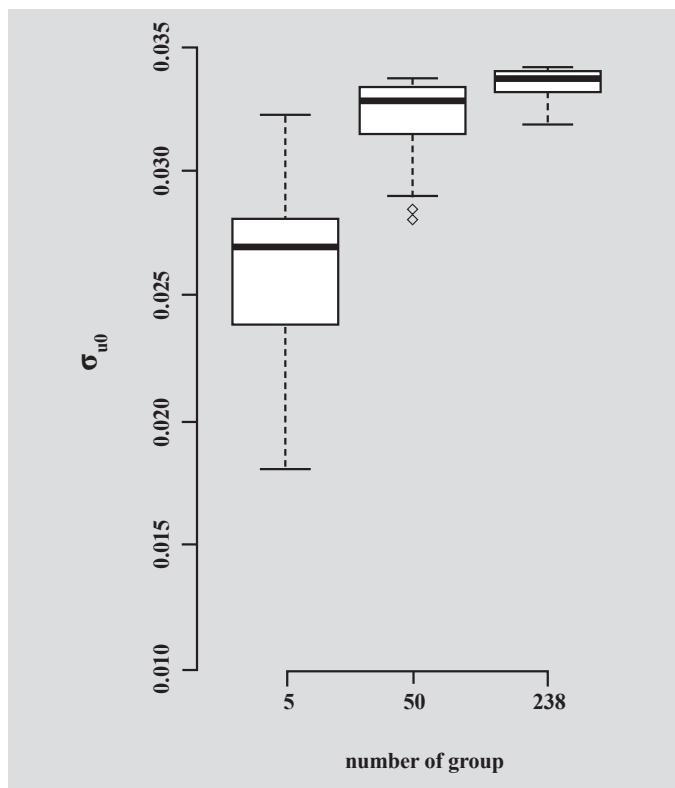
جدول ۱. میانگین، خطای برآوردهای سطح دوم

سطح	متغیر	تعداد گروه‌ها (واحدهای سطح دوم)	میانگین	خطای برآوردهای سطح دوم	توان
اول	مدت زمان انجام تکلیف	۵	۳/۲۳	۰/۰۱۱۲	۰/۷۶
		۵۰	۳/۴۰	۰/۰۰۰۳	۰/۹۲
		۲۳۸	۳/۵۴	۰/۰۰۰۱	۰/۹۵
دوم	مدت زمان انجام تکلیف	۵	۲/۷۵	۰/۰۱۲	۰/۸۲
		۵۰	۲/۶۴	۰/۰۰۰۶	۰/۹۴
		۲۳۸	۲/۶۷	۰/۰۰۰۴	۰/۹۹

همانگونه که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود، با افزایش اندازه نمونه در سطح دوم، توان آزمون افزایش می‌یابد و در نهایت به یک میل می‌کند. به علاوه، با افزایش اندازه نمونه، خطای برآوردهای نیز کاهش می‌یابد.

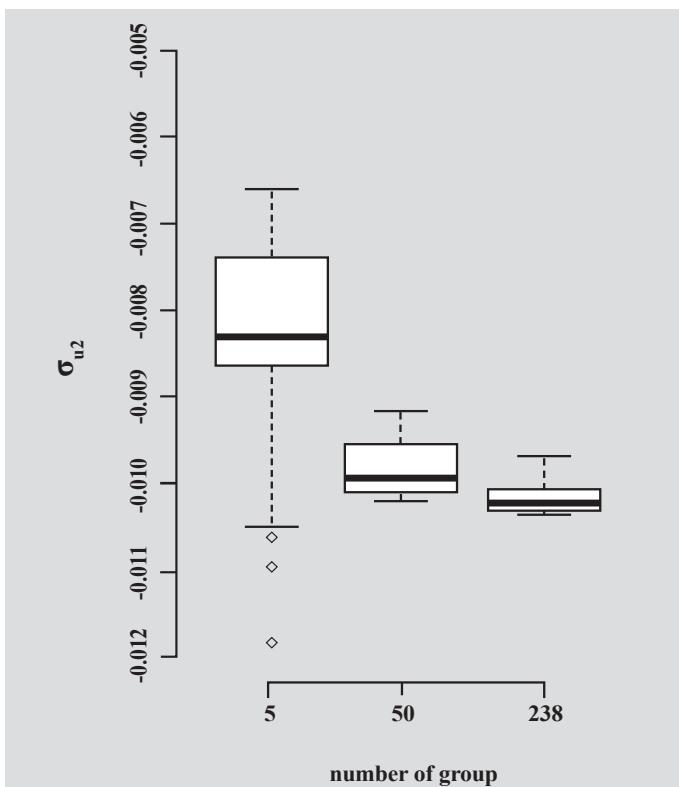
بررسی تأثیر اندازه نمونه بر برآوردهای اثرهای تصادفی: در فرایند زیرنمونه‌گیری که در بخش قبل توصیف شده است، بررسی تأثیر تعداد واحدهای سطح دوم بر برآوردهای تصادفی نیز مدنظر

قرار گرفته است. اثرهای تصادفی مدل، واریانس خطای نمونه‌گیری گروه‌های منتنسب به سطح دوم، از تغییرات عرض از مبدأ و ضریب میانگین ساعت مطالعه و کواریانس بین این دو خطا ناشی می‌شوند.

شکل ۱. نمودار جعبه‌ای اثرات تصادفی سطح دوم

شکل ۱ نمودار جعبه‌ای انحراف استانداردهای واریانس خطای نمونه‌گیری گروه‌های است. در محور افقی، تعداد گروه‌های در نظر گرفته شده برای هر زیرنمونه‌گیری و در محور عمودی مقدار انحراف استاندارد متناظر با هر یک نشان داده شده است. همان طور که مشاهده می‌شود، با افزایش تعداد گروه‌ها مقدار انحراف استانداردها افزایش و پراکندگی آنها کم می‌شود. همان‌طور که مشاهده می‌شود، افزایش انحراف استانداردها و کاهش پراکندگی در مورد کل نمونه برآورده شده، یعنی ۲۳۸ نمونه، به حد اکثر خود رسیده است. ولی در نمونه‌های کمتر در سطح دوم برآورده کمتر اثرات تصادفی، یعنی انحراف استاندارد، ملاحظه می‌شود. لذا به منظور داشتن برآوردهای دقیق‌تر، افزایش تعداد گروه‌های مورد مطالعه در سطح دوم توصیه می‌شود.

شکل ۲. نمودار جعبه‌ای اثرات تصادفی سطح دوم (کواریانس بین خطاهای)

شکل ۲ نمودار جعبه‌ای را برای برآورد کواریانس بین خطاهای بر اساس روش زیرنمونه‌گیری از تعداد گروه‌ها نشان می‌دهد. در محور افقی، تعداد گروه‌های در نظر گرفته شده برای هر زیرنمونه‌گیری و در محور عمودی مقدار کواریانس متناظر با هر یک نشان داده شده است. ملاحظه می‌شود که با اندازه نمونه کم در سطح دوم ابتدا مشکل بیش برآورد کواریانس اتفاق می‌افتد. اما با افزایش نمونه، برآورد کواریانس به مقدار واقعی نزدیکتر می‌شود. لذا به منظور داشتن برآوردهای دقیق‌تر از کواریانس بین خطاهای، افزایش حجم نمونه در سطح دوم توصیه می‌شود.

■ بحث و نتیجه‌گیری ■

هدف از این پژوهش بررسی تأثیر حجم نمونه‌های مختلف برای سطوح‌های اول و دوم در یک مدل شبیه‌سازی دو سطحی در برآوردهای اثرات ثابت، خطای استاندارد، توان آزمون، و مؤلفه‌های واریانس-کواریانس بوده است. با توجه به آنچه به تفصیل بیان شد،

چالش‌های موجود در این حوزه را می‌توان در سه بخش کلی خلاصه کرد: ۱. رویکردهای مختلف تعیین اندازه حجم نمونه (روش محاسبه اندازه حجم نمونه)؛ ۲. توجه به تفاوت تأثیر اندازه حجم نمونه در هر سطح در برآورد پارامترها؛ ۳. تأثیر متفاوت حجم نمونه در برآورد انواع پارامترها. به طور کلی، رویکردهای متفاوتی در برآوردهای پارامترهای مختلف مطرح شده‌اند. در این زمینه، مطالعاتی که برای تعیین حجم نمونه کافی و بهینه انجام شده است، یا از طریق مدل‌های شبیه‌سازی شده صورت گرفته و یا روش‌های دیگری برای تعیین حجم نمونه به کار رفته‌اند. برای مثال، لانگفورد (۱۹۸۷)، گلستانیان و سیلور^{۴۴} (۱۹۸۹) و کوهن (۱۹۹۸) با استفاده از فرمول تقریب (اسنیجرز و باسکر، ۱۹۹۳، ۲۰۰۲؛ بر اساس قانون سرانگشتی ۳۰/۳۵ (کرت، ۱۹۹۶؛ هاکس، ۱۹۹۸؛ مس و هاکس، ۲۰۰۴) و بر اساس انحراف معیار پارامترهای مدل دوستخی و معادله هزینه (اسنیجر و بوسکر، ۱۹۹۳)، با استفاده از الگوریتم خودگردان‌سازی (افشار‌توس، ۱۹۹۵) و استفاده از معیار بهینه‌سازی دی و آل (موربیک و همکاران، ۲۰۰۱)، به کمک شبیه‌سازی ترکیبات نمونه‌ای متفاوت و بدون لحاظکردن عامل هزینه (براون و همکاران، ۲۰۰۹). از میان روش‌های فوق، این پژوهش بر یک مدل شبیه‌سازی استوار بود که با توجه به چالش دوم مبنی بر اهمیت سطح دوم در برآورد بدون تورش ضرایب اثرات تصادفی و واریانس شیب (افشار‌توس، ۱۹۹۵؛ اسنیجر، ۲۰۰۵)، سه تحلیل جداگانه در سه اندازه متفاوت تعداد گروه‌ها در سطح دوم (۵، ۵۰ و ۲۳۸) انجام گرفته است.

با وجود اهمیت تعداد مشاهدات و تعداد گروه‌ها برای رسیدن به نتایج بدون تورش، همان‌طور که در مطالعه اسنیجرز (۲۰۰۵) نشان داده شده است، روش محاسبه حجم نمونه کافی و مناسب، به تخمین‌های پارامتری بستگی دارد که محقق به آن علاقه‌مند است، چرا که حساسیت تأثیرات تصادفی و ثابت (و خطاهای استانداردشان) متفاوت است. با وجود اینکه دقت برآوردهای مؤلفه‌های واریانس به طور قوی تحت تأثیر تعداد گروه‌ها قرار می‌گیرد، برآوردهای تأثیرات ثابت حساسیت کمتری نسبت به پراکنندگی داده نشان می‌دهد (نیوسام و نیشیشیما، ۲۰۰۲؛ کلارک و ویتون، ۲۰۰۷).

نتایج این پژوهش در برآورد اثرات ثابت نیز نشان می‌دهد که با افزایش اندازه نمونه در سطح دوم، توان آزمون افزایش می‌یابد و در نهایت به یک میل می‌کند. به علاوه، با افزایش اندازه نمونه، خطای برآورد نیز کاهش می‌یابد. این موضوع نشان دهنده تأثیر مستقیم تعداد واحدهای سطح دوم یا به عبارت دیگر تعداد گروه‌های مورد بررسی بر توان آزمون است. در واقع، یکی از دلایل افزایش توان در مقابل افزایش تعداد واحدهای سطح دوم همین کاهش خطای برآورد است. از طرف دیگر، با توجه به اینکه مقادیر حاصل از

زیرنمونه‌گیری برای ارزیابی اثر پارامتر ثابت متغیرها به برآورد اثر تحت داده‌های اصلی بسیار نزدیک و خطای برآورد آن‌ها بسیار کوچک است، می‌توان پایا بودن این اثر ثابت را تحت اندازه نمونه‌های مختلف نتیجه گرفت. لازم به ذکر است، متغیر چه در سطح اول و چه در سطح دوم باشد، عملکردی تقریباً مشابه دارد. این موضوع به محقق کمک می‌کند اگر به دنبال آزمونی با توان حداقل ۹۰ درصد است، به جای ۹۹ گروه می‌تواند به حداقل ۵۰ گروه اکتفا کند. این نتایج در راستای نتایج پژوهش‌های کلارک و ویتون (۲۰۰۷) است. در نهایت، نتایج این پژوهش نشان می‌دهد، همچنان‌که اسنیجر (۲۰۰۵) بیان می‌کند، حجم گروه نسبت به تعداد گروه‌ها در زمینه قدرت آزمون اهمیت کمتری دارد که با یافته‌های مطالعات مربوطه متناسب است. تنها محدودیت حجم نمونه کوچک برای توان آزمون، همان واریانس‌های شبیه سازی گذشت، تأثیرات تصادفی در مدل‌های چند سطحی مورد توجه بیشتری قرار گرفته است. اثرهای تصادفی مدل، واریانس خطای نمونه‌گیری گروه‌ها منتسب به سطح دوم، ناشی از تغییرات عرض از مبدأ و ضریب میانگین ساعت مطالعه و کواریانس بین این دو خطای است. نتایج این پژوهش نیز نشان داد، با اندازه نمونه کم در سطح دوم، ابتدا مشکل بیش برآورده اتفاق می‌افتد. اما با افزایش نمونه، برآورد کواریانس به مقدار واقعی نزدیکتر می‌شود. این نتایج همسو با نتایج مطالعات ماک (۱۹۹۵) بیان می‌کند، حجم نمونه پنج گروه در سطح دوم تورش قابل توجهی از واریانس می‌دهد. این در حالی است که کلارک و ویتون (۲۰۰۷) پیشنهاد کردند، حداقل ۱۰ مشاهده در هر گروه برای حداقل گروه‌های ۱۰۰ مورده نیاز است. به اعتقاد آن‌ها حداقل ۲۰۰ گروه با حداقل ۲۰ مشاهده در هر گروه در محاسبه مؤلفه‌های واریانس نیاز است. این تعداد برای مس و هاکس (۲۰۰۴) به نسبت ۱۰۰/۳۰ می‌رسد. از این رو توصیه می‌شود، برای رسیدن به برآورد مناسبی از کواریانس بین خطای‌های منتسب به متغیر توضیحی، اندازه نمونه اختیاری منتسب به سطح دوم تا حدودی بزرگ اختیار شود؛ اگرچه این وضعیت حتی حادر از آثار تصادفی سطح اول است.

از آنجاکه هدف این پژوهش بررسی حجم بهینه در سطوح مختلف تحلیل در برآورد اثرات ثابت و تصادفی، توان آزمون، خطای برآورد و برآورد مؤلفه‌های واریانس-کواریانس بوده است، نتایج این پژوهش اطلاعاتی را در حوزه نظر و عمل در اختیار پژوهشگران قرار می‌دهد که بتوان با در نظر گرفتن حداقل حجم اندازه نمونه در سطح‌های اول و دوم و در عین حال داشتن برآوردهای بدون تورش و مناسب از پارامترهای آماری، به نتایج مطلوب رسید.

منابع

پژوهشنگاه مطالعات آموزش و پرورش (۱۳۹۱). نتایج تیمز و پرلز، ۲۰۱۱. تهران: نویسنده
نقش، زهراء (۱۳۹۶). تحلیل چند سطحی؛ راهکاری برای خطاهای حاصل از تجمعی داده‌ها: استفاده از داده‌های سطح دانش‌آموز
و معلم تیمز ۱۱، ۲۰۱۱. فصلنامه مطالعات انتازه‌گیری و ارزشیابی آموزشی، ۱۸(۷)، ۱۲۷-۱۴۶.

- Afshartous, D. (1995). *Determination of Sample Size for Multilevel Model Design*. Paper Presented at the AERA meeting in San Francisco, CA.
- Bell, B. A., Morgan, G. B., Kromrey J. D., Ferron, J. M. (2010). The impact of small cluster size on multilevel models: a Monte Carlo examination of two-level models with binary and continuous predictors. *JSM Proceedings, Survey Research Methods Section*, 1(1), 4057-4067.
- Browne, W. J., Draper, D. (2000). Implementation and performance issues in the Bayesian and likelihood fitting of multilevel models. *Computational Statistics*, 15, 391-420.
- Browne, W. J., Golalizadeh, M. & Parker, R. (2009). *A Guide to Sample Size Calculations for Random Effect Models via Simulation and ML Pow Sim Software Package*. Bristol: Bristol University Press.
- Busing F. (1993). *Distribution characteristics of variance estimates in two-level models*. Unpublished manuscript, Leiden University, Researchgate.net.
- Clarke, P. & Wheaton, B. (2007). Addressing data sparseness in contextual population research using cluster analysis to create synthetic neighborhoods. *Sociological Methods & Research*, 35(3), 311-351.
- Cohen, M. (1998). Determining Sample Size for Surveys with Data Analyzed by Hierarchical Linear Models. *Journal of Official Statistics*, 14(3), 267-257.
- Goldstein, H. & Silver, R. (1989). Multilevel and Multivariate Models in Survey Analysis. In C. J Skinner, D. Holt, and T. M. F. Smith (Eds.), *Analysis of Complex Surveys* (pp. 221-235). New York: John Wiley and Sons.
- Hox, J. J. (1998). Multilevel modeling: When and why. In I. Balderjahn, R. Mathar, M. Schader (Eds.), *Classification, data analysis, and data highways* (pp. 147-154). New York: Springer Verlag,
- Kreft, I. G. G. (1996). *Are multilevel techniques necessary? An overview, including simulation studies*. Unpublished manuscript, California State University at Los Angeles. ERIC Number: ED371033.
- Longford, N.T. (1987). A First Scoring Algorithm for Maximum Likelihood Estimation in Unbalanced Mixed Models with Nested Effects. *Biometrika*, 74(4), 812-827.
- Maas, C. J. M., & Hox, J. J. (2004). Robustness issues in multilevel regression analysis. *Statistica Neerlandica*, 58(2), 127-137.
- Maas, C. J. M., & Hox, J. J. (2005). Sufficient sample sizes for multilevel modeling. *Methodology*, 1(3), 86-92.
- Moerbeek, M., Van Breukelen, G.J.P., & Berger, M.P.F. (2001). Optimal Experimental Designs for Multilevel Models with Covariates. *Communications in Statistics-Theory and Methods*, 30(12), 2683-2697.
- Mok M. (1995). *Sample size requirements for 2-level designs in educational research*. Unpublished manuscript, Macquarie University.
- Newsom J. T., Nishisiba M. (2002). *Nonconvergence and sample bias in hierarchical linear modeling of dyadic data*. Unpublished Manuscript, Portland State University.
- Snijders, T. A. B. (2005). Power and Sample Size in Multilevel Linear Models'. In B.S. Everitt and D.C. Howell (Eds.), *Encyclopedia of Statistics in Behavioral Science* (Vol. 3, pp. 570-1573). Chichester etc.: Wiley, 2005.
- Snijders, T. A. B., & Bosker R. J. (1993). Standard Errors and Sample Sizes for Two-Level Research. *Journal of Educational Statistics*, 3(18), 237-259.
- Snijder, T.A.B. & Bosker, R.J. (1999). *Multilevel Analysis: An Introduction to Basic and Advanced Multilevel Modeling Multilevel Statistical Models*. London etc.: Sage Publication.
- Politis, D.N., Romano, J.P. & Wolf, M. (1999). *Subsampling*. New York: Springer.

پی‌نوشت‌ها

<p>1. Hierarchical
 2. Aggregation
 3. Cross-sectional
 4. Longitudinal with repeated measures
 5. Multistage
 6. Sufficient sample
 7. Mass and Hox
 8. Snijders
 9. Snijders and Bosker
 10. Conditionally optimal
 11. Goldstein and Silver
 12. Cohen
 13. Longford
 14. Afshartous
 15. bootstrapping
 16. Browne, Golalizadeh and Parker
 17. Kreft
 18. Cross
 19. Fixe and random effects
 20. Newsom, Nishishiba
 21. Clarke and Wheaton
 22. Mok</p> | <p>23. Monte carlo study
 24. Browne and Draper
 25. Bell, Morgan, Kromrey and Ferron
 26. Busing
 27. Simulation
 28. Approximate formula
 29. Power of statistical
 30. Moerbeek, Breukelen and Berger
 31. D-optimality and L-optimality criteria
 32. Optimal designs
 33. Tow- stage Stratified Cluster Design
 34. Strata
 35. Sampling Weights
 36. Probability Proportional to Size (PPS)
 37. Reliability
 38. Validity
 39. Field test
 40. Mathematics weight
 41. Science weight
 42. Subsampling
 43. Politis,Romano, Wolf
 44. Goldstein, Silver</p> |
|--|--|

نقش ذی نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش

■ منیره موحدی ■ محمد صالحی

چکیده:

هدف کلی پژوهش حاضر، ارائه مدل نقش ذی نفعان آموزشی برای استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش است. روش پژوهش، توصیفی از نوع پیمایشی و جامعه آماری آن را رؤسا، معاونان و کارشناسان ادارات و مدیران مدارس آموزش و پرورش استان مازندران به تعداد ۲۶۵۳ نفر تشکیل می‌دادند که با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی - خوشه‌ای و بر اساس فرمول کوکران، تعداد ۳۳۶ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. به منظور گردآوری داده‌ها از پرسش‌نامه‌های محقق ساخته ذی نفعان آموزشی و استقرار مدیریت دانش استفاده شد که روایی آن‌ها به تأیید متخصصان رسید و پایایی آن‌ها با استفاده از آزمون ضریب آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۹۱ و ۰/۸۷ محاسبه شد.

نتایج تحلیل عاملی اکتشافی نشان داد که: متغیر نقش ذی نفعان آموزشی دارای سه بعد «فردی»، «سازمانی» و «فرایндی» است. بعد فردی دارای هفت مؤلفه (انگیزه شخصی، آگاهی، مهارت، تجربه، تمایل، مشارکت‌جویی و آموزش‌بدیری)، بعد سازمانی دارای شش مؤلفه (فرهنگ سازمانی، ساختار سازمانی، فناوری سازمان، منابع انسانی، مدیریت و رهبری، محیط سازمان) و بعد فرایندی دارای شش مؤلفه (ایجاد فرایند دانش‌محور، فراهم آوردن زیرساخت‌های فنی، فرایند خلق دانش، فرایند کسب دانش، فرایند تبدیل دانش، فرایند به کارگیری دانش) است. همچنین بین ابعاد نقش ذی نفعان آموزشی، بعد فردی دارای بیشترین تأثیر و بعد فرایندی دارای کمترین تأثیر در استقرار مدیریت دانش است.

نتایج آزمون معادلات ساختاری نیز نشان داد که بین متغیر نقش ذی نفعان آموزشی با استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش استان مازندران رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین مدل ارائه شده دارای برازش مناسب است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که ذی نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش نقش دارند و مدیران و مسئولان آموزش و پرورش می‌توانند با مشارکت ذی نفعان آموزشی - اعم از معلمان و مدیران، والدین، رسانه‌ها و سازمان‌های غیردولتی - با استقرار صحیح مدیریت دانش در آموزش و پرورش موجب افزایش کارایی سازمان شوند.

استقرار مدیریت دانش، ذی نفعان آموزشی، آموزش و پرورش، فرهنگ سازمانی، سند تحول
بنیادین آموزش

کلید واژه‌ها:

■ تاریخ دریافت مقاله: ۹۸/۸/۱۱ ■ تاریخ شروع بررسی: ۹۸/۲/۱۲ ■

monireh.movahhedi@yahoo.com مدرس دانشگاه فرهنگیان (نویسنده مسئول).
* دانشیار گروه مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری
**

■ مقدمه ■

تغییرات و مخاطرات پیش رو در هزاره سوم چنان پر حجم، عمیق و فراگیر است که عمر اطلاعات و دانش انسان‌ها را بسیار کوتاه کرده است. بدین معنی که تجربه‌ها و راه حل‌های گذشته برای مسائل جاری و آینده سازمان‌ها دیگر کارگشا نیستند و باید به شیوه‌ای دیگر اندیشید و به دنبال راهکارهای جدید سازمانی با ساختارهای نوین بود تا بتوان کالا و خدمات را با حداقل هزینه و با کیفیت برتر، با نیازهای مشتری تطبیق داد. «مدیریت دانش^۱» تلاشی نظام مند (سیستماتیک) برای پویایی روند رو به رشد اطلاعات در جهت ارزش‌گذاری سازمان است (اودل و هوبرت، ۲۰۱۱). لذا با توجه به رشد سریع تغییرات و افزایش رقابت، مدیریت صحیح دانش در سازمان‌ها از اهمیت بالایی برخوردار است (فونگ و کوک، ۲۰۰۹).

مدیریت دانش فرایاندی است که به سازمان‌ها در شناسایی، انتخاب، سازمان‌دهی، انتشار و انتقال اطلاعات مهم و مهارت‌هایی که بخشی از سابقه سازمان هستند و عموماً به صورت ساختارنیافته در سازمان وجود دارند، یاری می‌رساند (حسینیان، ۱۳۹۳). همچنین تخصصی است که برای فعالیت‌هایی چون حل مشکلات، آموختن پویا، برنامه‌ریزی راهبردی و تصمیم‌گیری برای سازمان‌ها ضروری است (دانش فرد و شهابی‌نیا، ۱۳۸۹). چراکه مدیریت دانش، خطمسی‌ها و راهبردهایی است که با بهینه‌سازی، بهبود کارایی، نوآوری و همکاری مشترک بین کارکنان از رقابت سازمانی پشتیبانی می‌کند (نیازآذری، تقوایی یزدی و نیازآذری، ۱۳۹۳).

بررسی ادبیات پژوهشی در زمینه مدیریت دانش نشان می‌دهد که تعاریف مختلفی از مدیریت دانش شده است. هیلبارد^۲ (۲۰۰۸) مدیریت دانش را فرآیند به دست آوردن تخصص گروهی در یک سازمان یا شرکت می‌داند که بالاترین درآمد و ارزش را به وجود می‌آورد. به نظر وی، این تخصص می‌تواند در پایگاه داده، اسناد و مغز افراد وجود داشته باشد و مبادله شود. بات^۳ (۲۰۰۸) مدیریت دانش را فرآیند ایجاد، تأثیر، ارائه، توزیع و کاربرد دانش می‌داند که این پنج عامل زمینه آموزش بازخورد و آموزش مجدد و یا حذف آموزش را فراهم می‌آورند و معمولاً برای ایجاد، نگهداری و احیای قابلیت‌های سازمانی مورد نظر است. رادینگ (۱۳۸۲/۲۰۰۳) مدیریت دانش را شیوه شناسایی، در اختیار گرفتن، سازمان‌دهی و پردازش اطلاعات برای خلق دانش می‌داند که پس از آن توزیع می‌شود و در دسترس دیگران قرار می‌گیرد تا برای خلق دانش بیشتر استفاده شود. پتریش^۴ تعریف جامع و قابل قبول تری از مدیریت دانش ارائه داده است. وی مدیریت دانش را کسب دانش درست برای افراد مناسب، در زمان صحیح و مکان مناسب می‌داند، به گونه‌ای که آنان بتوانند برای دست‌یابی به اهداف سازمان بهترین استفاده را از دانش ببرند (زغفریان، اسماعیل‌زاده و شاهی، ۱۳۸۷).

استقرار و پیاده‌سازی مدیریت دانش از موضوعاتی بوده که توسط محققان مختلفی مورد بررسی قرار گرفته است. پالی (۱۳۹۴)، در پژوهشی با عنوان «ارائه مدل مناسب برای پیاده‌سازی مدیریت دانش

در دانشگاه‌های آزاد اسلامی استان مازندران» نشان داد که: آموزش، مشارکت، کار تیمی، توانمندی در استفاده از زیرساخت‌ها، فرهنگ سازمانی، الگوسازی، وضوح اهداف سازمانی، منابع مالی، تعهد مدیران عالی، سنجش عملکرد و توانمندی اعضای هیئت‌علمی، از ابعاد استقرار مدیریت دانش هستند. عبدالملکی، میرزا زاده و علیدوست قهقهی (۱۳۹۴)، در پژوهشی با عنوان «بررسی و اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر استقرار سیستم مدیریت دانش در وزارت ورزش و جوانان» نشان دادند: از بین عوامل مؤثر بر مدیریت دانش، فناوری اطلاعات، فرهنگ سازمانی و ساختار سازمانی بر مدیریت دانش نقش معنی‌داری داشته و نقش راهبردی بر مدیریت دانش، معنی‌دار نبوده است.

عبدی و صفائی (۱۳۹۳)، در پژوهشی با عنوان «ارائه الگویی برای ایجاد و استقرار نظام مدیریت دانش در سازمان امور مالیاتی کشور» نشان دادند: عوامل رهبری، فرهنگ، فناوری، فرایندها، آموزش، منابع انسانی و زیرساخت‌های سازمانی، عوامل مؤثر بر خلق دانش در سازمان امور مالیاتی کشور هستند. بزرگی (۱۳۹۲)، در پژوهشی با عنوان «مطالعه و بررسی انواع مدل‌های مدیریت دانش» نشان داد: فرهنگ سازمانی و عوامل تأثیرگذار بر آن به عنوان عنصری اساسی در مدیریت دانش تأثیر می‌گذارند. ملکی‌پور، شائی و ملکی‌پور (۱۳۹۲)، در پژوهشی با عنوان «بررسی موانع استقرار مدیریت دانش در سازمان آموزش و پرورش شهرستان ایلام» نشان دادند: بین عوامل ساختاری سازمانی، فرهنگی سازمانی، فناورانه (تکنولوژیکی) سازمانی، انسانی سازمانی و موانع پیاده‌سازی مدیریت دانش سازمان رابطه معناداری وجود دارد.

حیدری، مقیمی و خنیفر (۱۳۹۲) در پژوهشی با عنوان «بررسی عوامل حیاتی موفقیت در پیاده‌سازی مدیریت دانش» نشان دادند: ۱۰ عامل اساسی، یعنی فرهنگ سازمانی، تعهد مدیران ارشد، مشارکت، آموزش، کار تیمی، توانمندسازی، سیستم‌های اطلاعاتی، سنجش عملکرد، الگوسازی و ساختار دانش به پیاده‌سازی مدیریت دانش سازمان جهاد کشاورزی منجر شدند. خدیوی و ترابی‌نهاد (۱۳۸۹)، در پژوهشی با عنوان «بررسی میزان استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش منطقه مرند از دیدگاه مدیران مدارس» نشان دادند: بین مؤلفه‌های شش‌گانه مدیریت دانش، «سیاست‌ها و راهبردهای مدیریت دانش»، از بیشترین، و «نظام پاداش و تشویق مدیریت دانش» از کمترین میزان برخوردار هستند.

ربیعی، حسینی و خواجه‌جی (۱۳۸۸)، در پژوهشی با عنوان «طراحی مدل پیاده‌سازی نظام مدیریت دانش در سازمان‌های دولتی (مطالعه موردی شهرداری تهران)» وضعیت رهبری در شهرداری تهران را برای استقرار مدیریت دانش مناسب ارزیابی کردند و شاخص‌های منابع انسانی، ساختار، فرایندهای دانشی، فناوری و فرهنگ را در اولویت‌های بعدی قرار دارند. اخوان و جعفری (۲۰۰۶)، در پژوهشی با عنوان «عوامل مهم برای اجرای مدیریت دانش در سطح ملی»، ۱۶ عامل را به این شرح به عنوان عوامل‌های کلیدی موفقیت مدیریت دانش معرفی کردند: راهبرد دانش، معماری دانش، شبکه خبرگان، برنامه‌های آموزشی، شفافیت اشتراک دانش، پشتیبانی و تعهد، فرهنگ سازمانی، اعتماد، ساختار

سازمانی، مهندسی مجدد فرایندهای کسب‌وکار، پایلوت، تشخیص دانش، تسخیر دانش، ذخیره دانش، ممیزی و بازبینی دانش.

در مجموع، پژوهش‌های انجام شده در داخل کشور نشان می‌دهند که عوامل مختلفی از قبیل فناوری اطلاعات، فرهنگ سازمانی و ساختار سازمانی، کار تیمی، توانمندی در استفاده از زیرساخت‌ها و غیره در استقرار مدیریت دانش مؤثرند.

در بررسی پیشینهٔ پژوهش‌های خارج از کشور روش‌شن شد، مطالعات متعددی در زمینهٔ مدیریت دانش انجام شده‌اند. آیودل و آلیس^۷ (۲۰۱۵)، در پژوهشی با عنوان «مدیریت دانش و فرهنگ» نشان دادند که بین مدیریت دانش کارکنان با فرهنگ حاکم بر سازمان رابطه معناداری وجود دارد. همچنین، رابطه مثبت و مستقیمی بین مدیریت دانش با مؤلفه‌های فرهنگ سازمانی (مشارکت، سازگاری، انطباق‌پذیری و رسالت) وجود دارد. گارسیا آلوارز^۸ (۲۰۱۵)، در پژوهشی با عنوان «تجزیه و تحلیل اثرات فناوری اطلاعات و ارتباطات در مدیریت دانش و نوآوری» نشان داد: در شرکت نساجی زارا، فناوری اطلاعات و ارتباطات در مدیریت دانش تأثیر معناداری دارد. روذریگر، میلان، سالگئیرو و گوتیرز^۹ (۲۰۱۳)، در پژوهشی با عنوان «مدیریت دانش و تأثیربخشی خروجی‌های نوآوری: نقش موانع فرهنگی»، با اتخاذ دیدگاه منبع محور نتیجه گرفتند: دانش ضمیمی و صریح، نقش بنیادی در نوآوری سازمانی دارد. همچنین، اطلاعات مدیریت دانش، محوریت دانش و موانع فرهنگی، بر ارتباط بین راهبرد مدیریت دانش و کارایی فرایند نوآوری تأثیر معناداری دارند.

کوآن، هسین، تون لی و لی^{۱۰} (۲۰۱۲)، در پژوهشی با عنوان «رابطه بین شیوه‌های مدیریت دانش و نوآوری فناورانه»، با ایجاد چارچوبی مفهومی، ابعاد مختلف مدیریت دانش (تملک دانش، انتشار دانش و کاربرد دانش) را با عملکرد نوآوری خصوصاً با تمرکز بر نوآوری فناورانه (محصول و فرایند نوآوری) مرتبط ساختند و نتیجه گرفتند که استفاده مؤثر از شیوه‌های مدیریت دانش، راهکاری برای حل مشکل فناوری نوآوری یک شرکت است. یانگ، چن و وانگ^{۱۱} (۲۰۱۲)، در پژوهشی با عنوان «بررسی تأثیر کاربری فناوری اطلاعات و ارتباطات بر موفقیت پژوهه‌ها با تأکید بر مدیریت دانش»، نشان دادند: کاربری فناوری اطلاعات و ارتباطات با مدیریت دانش به طور معناداری در ارتباط است. کروگر و جانسون^{۱۲} (۲۰۱۱)، در پژوهشی با عنوان «رابطه بین بلوغ مدیریت دانش و کارایی سازمانی» نشان دادند: میان بلوغ مدیریت دانش و کارایی سازمانی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

لیدنر و والد^{۱۳} (۲۰۱۰)، در پژوهشی با عنوان «تأثیر عامل‌های فرایندمحور، ساختاری، فرهنگی و سازمانی بر موفقیت مدیریت دانش در سازمان پژوهه‌محور» نشان دادند: در کنار عامل‌های پشتیبانی فناوری اطلاعات، عامل‌های فرهنگی در سازمان تأثیر بسزایی در موفقیت مدیریت دانش دارند. همچنین عامل‌های فرهنگی، فقدان رویه‌های معمول سازمانی و حافظه سازمانی را پوشش می‌دهند و جبران می‌کنند. کاراباگ^{۱۴} (۲۰۱۰)، در پژوهشی با عنوان «موانع انتقادی و عوامل موفقیت برای پیاده‌سازی

مدیریت دانش در سازمان‌ها»، نشان داد: فقدان سازمان فرهنگی دانش، نبود اعتماد در شفافیت فرهنگی و باز نبودن فرهنگ دانش سازمانی، از مهم‌ترین عوامل عدم موفقیت پیاده‌سازی مدیریت دانش هستند. سرانجام، محی‌الدین، آذیروانی، کامار الدین و مارگونو^{۱۵} (۲۰۰۷) در پژوهشی با عنوان «نقش مدیریت دانش در افزایش کارایی دانشگاه‌های مالزی» نشان دادند: حمایت زیرساختی، فرهنگ اطلاعاتی، فراهم‌آوری، تولید، ذخیره و اشاعه دانش، مؤلفه‌های اساسی در شکل‌دهی ابتکارات اولیه مدیریت دانش هستند.

در مجموع، پژوهش‌های انجام شده در خارج از کشور نشان می‌دهند: عوامل ساختاری، فرهنگی و سازمانی بر موفقیت مدیریت دانش مؤثرند. با توجه به پژوهش‌های انجام شده در داخل و خارج از کشور، هیچ پژوهشی نقش ذی‌نفعان آموزشی را بر استقرار مدیریت دانش بررسی نکرده است. با وجود پژوهش‌های متعدد درباره مدیریت دانش، یکی از ضروری‌ترین ملاحظات در استقرار صحیح مدیریت دانش، یعنی نقش آفرینی ذی‌نفعان، مورد توجه و کنکاش قرار نگرفته است. مشکل امروزه این نیست که چگونه دانش ایجاد می‌شود، بلکه چگونگی مدیریت و کنترل دانش مطرح است. نحوه و میزان استفاده بهینه از «دانش ذی‌نفعان»^{۱۶} دارای نیروی ذهنی توانا» حائز اهمیت است. آنچه باید فراتر از تولید، سازماندهی و ذخیره‌سازی دانش مورد توجه قرار گیرد، کاربرد و نشر دانش است. به علاوه، از آنجاکه اکثر پژوهش‌ها درباره مدیریت دانش در بخش خصوصی انجام شده‌اند، مدل‌های آن در بخش دولتی از جامعیت کافی برخوردار نیستند. بعضی از صاحب‌نظران، از جمله بوین^{۱۷} (۲۰۰۲)، معتقدند که اختلافات بین سازمان‌های دولتی و سازمان‌های خصوصی آنقدر زیادند که سازمان‌های دولتی نمی‌توانند از تکنیک‌های بخش خصوصی استفاده کنند. سازمان‌های دولتی در موضوع‌هایی مثل مدیریت منابع انسانی، یا خط‌مشی‌گذاری و مدیریت موضوعات اخلاقی، از سازمان‌های بخش خصوصی متمایز می‌شوند. لذا مدل‌های موجود مدیریت دانش نمی‌توانند مبنای کار قرار گیرند و باید به دنبال مدل‌های منحصر‌به‌فرد برای بخش دولتی رفت.

فرایندهای مدیریت دانش در سازمان‌های دولتی به دلیل گستردگی حوزه کاری باید از پیچیدگی و جامعیت بیشتری برخوردار باشند، زیرا سازمان‌های دولتی به «ذی‌نفعان» و سازمان‌های بخش خصوصی به «سهامداران» وابسته هستند. از آنجاکه پژوهش در این زمینه در سازمان‌های دولتی ایران به سطح مطلوبی نرسیده است، نگارنده با انجام این پژوهش در آموزش و پرورش که یک سازمان گستردۀ دولتی محسوب می‌شود، در پی ارائه مدلی مناسب است. برای ارائه چنین مدلی، به درک بهتری از پیش‌شرط‌ها و نقش آفرینی ذی‌نفعان در استقرار صحیح مدیریت دانش نیاز است. زیرا اگر میزان و چگونگی ایفای نقش ذی‌نفعان مشخص و معین نباشد، آموزش و پرورش برای بقراری روابط درست و منسجم با آنان، و بهره‌مندی حداکثری از ظرفیت‌هایشان در تحقق رسالت و اهداف خود، موفقیت چشمگیری نخواهد داشت.

بنابراین با توجه به اهمیت نقش آفرینی ذی‌نفعان، پرداختن به موضوع نقش ذی‌نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش، در کوتاه‌مدت به بھبود وضعیت مدیریت و نظام‌مند شدن چگونگی انجام کار منجر می‌شود و در بلند‌مدت موجبات بھبود وضعیت تعلیم و تربیت را فراهم می‌آورد. اما به نظر می‌رسد که در این سازمان سازوکار مدیریت دانش و استفاده حداکثری از ظرفیت ذی‌نفعان آموزشی آن‌چنان‌که باید و شاید جایگاه واقعی خود را نیافته است. لذا هدف از پژوهش حاضر، ارائه مدل نقش ذی‌نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش، با این سؤال اصلی است:

نقش ذی‌نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش مازندران چیست؟

■ روش پژوهش

این پژوهش از نظر هدف، کاربردی است که با رویکرد آمیخته از نوع متوالی - اکتشافی از کیفی به کمی، انجام شد. در بخش کمی، از روش توصیفی از نوع پیمایشی استفاده شد. جامعه آماری مورد مطالعه شامل دو گروه بود:

۱. پس از شناسایی ۲۰ نفر از استادان دانشگاه و متخصصان و کارشناسان آموزش و پرورش استان مازندران، با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند و با در نظر گرفتن قانون اشاعع، حجم نمونه ۱۵ نفر انتخاب شد و در بخش کیفی از نظرات آنان استفاده شد.

۲. رئسا، معاونان و کارشناسان ادارات آموزش و پرورش و مدیران مدارس آموزش و پرورش استان مازندران به تعداد ۲۶۵۳ نفر که در بخش کمی از نظرات آنان بهره‌گیری شد. در این بخش، با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی - خوش‌های و بر اساس فرمول کوکران در سطح اطمینان ۹۵٪ و خطای اندازه‌گیری $\alpha = 5\%$ ، تعداد ۳۳۶ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند.

جدول ۱. تعداد جامعه و نمونه آماری به تفکیک شهرستان

جمع کل	غرب				مرکزی				شرق				خوش
	رامسر	تنکابن	نوشهر	آمل	بابل	قائم‌شهر	ساری	بهشهر	گلوگاه	شهرستان	جامعه	نسبت	
۹													
۲۰۷۰	۷۷	۱۶۹	۱۱۲	۳۷۲	۴۳۳	۲۶۸	۴۱۵	۱۶۱	۶۳				
۱	۰/۰۳۷	۰/۰۸۱	۰/۰۵۴	۰/۱۸	۰/۲۱	۰/۱۳	۰/۲	۰/۰۷۸	۰/۰۳				
۳۳۶	۱۳	۲۸	۱۸	۶۰	۷۰	۴۴	۶۷	۲۶	۱۰				
۳۳۶	۵۹				۱۷۴				۱۰۴				جمع

● ابزار گردآوری داده‌ها

(الف) بخش کیفی: در قسمت کیفی برای گردآوری داده‌ها از دو ابزار استفاده شد:

۱. فیش‌برداری (شامل مطالعه ادبیات پژوهش، فیش‌برداری اولیه، دسته‌بندی و جدول‌بندی مقلماتی).

۲. مصاحبه نیمه‌ساختاریافته با متخصصان که از طریق آن، مؤلفه‌های نهایی نقش ذی‌نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش شناسایی و تعیین شدند. فرایند مصاحبه به این ترتیب بود که در هر جلسه مصاحبه، مصاحبه‌شوندگان با اهداف مصاحبه آشنا شدند. میانگین زمان هر مصاحبه ۳۰ دقیقه و نکات کلیدی هر مصاحبه توسط مصاحبه‌گر یادداشت‌برداری شد. به منظور کاهش تأثیر نحوه مصاحبه در ارائه اطلاعات، تمامی مصاحبه‌ها توسط شخص پژوهشگر انجام پذیرفتند.

پس از شناسایی ابعاد و مؤلفه‌ها از طریق مطالعه مبانی نظری و مصاحبه با متخصصان، پرسش‌نامه اولیه تهیه و طی سه مرحله تعدلی شد و اصلاحات لازم در آن به عمل آمد. از طریق این پرسش‌نامه، مؤلفه‌ها و شاخص‌ها مورد بررسی، اصلاح و تأیید نهایی قرار گرفتند. حاصل بخش کیفی، تولید پرسش‌نامه خبرگان با ۹۰ سؤال و ۱۹ مؤلفه (انگیزه شخصی، آگاهی، مهارت، تجربه، تمایل، مشارکت‌جویی، آموزش‌پذیری، فرهنگ سازمانی، ساختار سازمانی، فناوری سازمان، منابع انسانی، مدیریت و رهبری، محیط سازمان، ایجاد فرایند دانش‌محور، فراهم آوردن زیرساخت‌های فنی، فرایند خلق دانش، فرایند کسب دانش، فرایند تبدیل دانش، و فرایند به‌کارگیری دانش) است که در طیف پنج گزینه‌ای لیکرت (کاملاً موافق، موافق، نظری ندارم، مخالفم و کاملاً مخالفم) طراحی و تنظیم شده است و به ترتیب از ۵ تا ۱ نمره‌گذاری می‌شود.

(ب) بخش کمی: در بخش کمی از دو ابزار استفاده شده است:

۱. پرسش‌نامه محقق‌ساخته ذی‌نفعان آموزشی: این پرسش‌نامه که در مرحله کیفی با مطالعه مبانی نظری و مصاحبه با استادان و خبرگان دانشگاه و آموزش و پرورش و نظر نهایی استادان راهنمای و مشاور تدوین شد. پس از اصلاحات نهایی دارای ۶۵ سؤال و سه بعد «فردي»، «سازمانی» و «فرایندی» و ۱۹ مؤلفه (انگیزه شخصی، آگاهی، مهارت، تجربه، تمایل، مشارکت‌جویی، آموزش‌پذیری، فرهنگ سازمانی، ساختار سازمانی، فناوری سازمان، منابع انسانی، مدیریت و رهبری، محیط سازمان، ایجاد فرایند دانش‌محور، فراهم آوردن زیرساخت‌های فنی، فرایند خلق دانش، فرایند کسب دانش، فرایند تبدیل دانش، و فرایند به‌کارگیری دانش) است که در طیف پنج گزینه‌ای لیکرت (کاملاً موافق، موافق، نظری ندارم، مخالفم و کاملاً مخالفم) طراحی و تنظیم شده است. طراحی شده است.

۲. پرسش نامه محقق ساخته استقرار مدیریت دانش: این پرسشنامه ۳۲ سؤال دارد و در هشت مؤلفه «چشم‌انداز، جست‌وجو و تجزیه و تحلیل، دسترسی، خلق، پالایش، اشتراک‌گذاری یافته‌ها، ذخیره‌سازی و پایش» در طیف پنج گزینه‌ای لیکرت (کاملاً موافق، موافق، نظری ندارم، مخالفم و کاملاً مخالفم) طراحی شده است.

روایی صوری و محتوایی ابزارها به تأیید متخصصان و خبرگان امر رسید و روایی سازه با استفاده از مدل‌های اندازه‌گیری معادلات ساختاری محاسبه شد که میزان بار عاملی تمامی سؤال‌های بالای ۰/۴۵ و عدد معناداری نیز بیشتر از ۱/۹۶ است. همچنین مقدار کای دو به درجه آزادی «۲/۷۳»، شاخص جذر برآورد واریانس خطای تقریب «۰/۶۹» و ضرایب نیکوبی برازش «۰/۹۲» دارای مقادیر مناسب هستند که نشان می‌دهند، تحلیل عاملی تأییدی سازه‌های پرسشنامه‌ها دارای برازش مناسب است و سازه‌های پرسشنامه‌ها به خوبی متغیرهای مربوطه را نشان می‌دهند. پایابی ابزارها نیز با استفاده از آزمون ضریب آلفای کرونباخ^{۱۸} روی ۳۰ نفر از آزمودنی‌ها برای پرسشنامه ذهنی‌فعان آموزشی ۰/۹۱ و پرسشنامه استقرار مدیریت دانش ۰/۸۷ محاسبه شد که از لحاظ آماری معنادار و مورد تأیید هستند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های تحلیل عاملی اکتشافی و معادلات ساختاری و نرم‌افزارهای LISREL8.5 و SPSS21 استفاده شد.

■ یافته‌های پژوهش

 سؤال ۱. ذهنی‌فعان آموزشی برای استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش در چه مؤلفه‌هایی نقش ایفا می‌کنند؟

در بخش کیفی، ابتدا مصاحبه با ۱۰ نفر از خبرگان آغاز شد. نکات کلیدی مربوط به هر مصاحبه نیمه‌ساختاری‌افته، از طریق گوش دادن به مصاحبه‌های ضبط شده و مطالعه یادداشت‌برداری‌های حین مصاحبه به صورت مکتوب علامت‌گذاری شدند. سپس نکته‌های کلیدی و اساسی از داخل هر مصاحبه استخراج شدند. نمونه‌هایی از سؤال‌های مصاحبه عبارت‌اند از:

- می‌توانم برداشت شما از استقرار مدیریت دانش را بدانم؟
- برای بهبود کیفیت استقرار مدیریت دانش به چه عواملی باید توجه کرد؟
- چه گروه‌هایی ذهنی‌فعان اصلی در آموزش و پرورش هستند؟
- اگر شما از برنامه‌ریزان آموزش و پرورش باشید، به نظر شما ذهنی‌فعان آموزشی چه نقشی در استقرار مدیریت دانش می‌تواند ایفا کنند؟

● وجه تمایز استقرار مدیریت دانش در سازمان‌های دولتی و خصوصی چیست؟

بعد از مصاحبه هشتم، هر مؤلفه حداقل چهار بار توسط خبرگان مورد اشاره و تأکید قرار گرفت، ولی محقق فرایند مصاحبه را تا نفر دهم ادامه داد تا اینکه با اشباع داده‌ها مواجه شد. در ادامه، با استفاده از دسته‌بندی نکات کلیدی در قالب اصطلاحات حرفه‌ای، برچسب‌گذاری لازم انجام پذیرفت. سپس اصطلاحات برچسب‌گذاری شده هر مصاحبه‌شونده در قالب جدول سازمان‌دهی و بر اساس ارتباط و تناسبی که با هم داشتند، در قالب مؤلفه‌ها دسته‌بندی شدند.

برای هر فرد مصاحبه‌شونده که از خبرگان در حیطه موضوع بودند، جدولی تهیه شد و تمامی نکات کلیدی اشاره‌شده توسط آن فرد در آن جدول خلاصه‌سازی و دسته‌بندی شدند. در ادامه در جدول ۲ خلاصه‌سازی مؤلفه‌های مستخرجه از مصاحبه‌شوندگان ارائه شده است.

جدول ۲. خلاصه‌سازی مؤلفه‌های استخراج شده از مصاحبه‌شوندگان

مصاحبه‌شونده	مؤلفه	شاسن
انگیزه شخصی	پیگیری روند فعالیتها با انگیزه شخصی مطلوب، و اهرم‌های انگیزشی مناسب برای برانگیختن افراد	
مهارت	مهارت‌های حرفه‌ای و تخصصی	
تجربه	تلاش برای کسب تجربه	
تمایل	میل به استفاده از فناوری اطلاعات برای خلق دانش	
آموزش پذیری	علاقه به شرکت در دوره‌های آموزشی	
فرهنگ سازمانی	نهادینه‌سازی فرهنگ سازمانی یادگیرنده	
ساختم سازمانی	ارتباط با محیط بیرون از سازمان	
فناوری سازمان	اجرای سیستم‌های اطلاعاتی مدیریت	
منابع انسانی	آموزش منابع انسانی	
مدیریت و رهبری	مدیریت مشارکتی	
محیط سازمان	استفاده از تغییرات محیطی به عنوان فرصت‌های راهبردی	
فرایند خلق دانش	مستندسازی آموخته‌ها، تجربیات و فرایندهای انجام کار	
فرایند کسب دانش	تبادل نظر با مشتریان و سایر ذهنی‌نفعان	

مصاحبه‌شونده اول دکتری تخصصی مدیریت آموزشی

جدول ۲. (ادامه)

شناخت	مؤلفه	مساچبه‌شونده
اشتیاق لازم برای ارتقای آگاهی	آگاهی	
کسب تجربیات جدید	تجربه	
توجه به مشارکت و روحیه کار جمعیت	مشارکت‌جویی	
برخورداری ساختار سازمان از انعطاف و پویایی لازم	ساختار سازمانی	
اشتراک‌گذاری دانش افراد در تصمیم‌گیری‌ها و حل مسائل	منابع انسانی	
تأثیر خواسته‌ها و نیازهای مشتریان بر عملکرد سازمان	محیط سازمان	
شناسابی موانع فرا روی ایجاد فرایند دانش‌محور	ایجاد فرایند دانش‌محور	
شبکه‌های ارتباطی لازم برای تعامل دانش و اطلاعات درون‌سازمانی	فراهام‌ساختن زیرساخت‌های فنی	مساچبه‌شونده دوم کناری تخصصی برنامه‌ریزی آموزشی
تألیف کتاب و تولید مقاله در زمینه‌های تخصصی	فرایند خلق دانش	
اعزام کارکنان به دوره‌های آموزشی و کارگاه‌های تخصصی	فرایند کسب دانش	
تبديل دانش تخصصی کارکنان به دانش کاربردی	فرایند تبدیل دانش	
انگیزه در زمینه کسب، توزیع و به کارگیری دانش	انگیزه شخصی	
برخورداری ذهنی‌نفعان آموزشی از آگاهی لازم	آگاهی	
بها دادن به افراد ماهر و کاردان	مهارت	
ضرورت پادگیری فردی و کسب تجربه	تجربه	
تمایل برای سازگاری با موقعیت‌های آموزشی	تمایل	
همکاری، اعتماد متقابل و تبادل اطلاعات	مشارکت‌جویی	
شرکت در کارگاه‌های آموزشی	آموزش‌پذیری	
تلاش در ایجاد فرهنگ اعتمادمحور	فرهنگ سازمانی	
تفویض اختیار	ساختار سازمانی	
منابع انسانی	منابع انسانی	
توسعه رهبری و مدیریت	مدیریت و رهبری	
اطلاعات لازم برای ایجاد فرایند دانش‌محور	ایجاد فرایند دانش‌محور	
انجام پروژه‌های تحقیقاتی	فرایند خلق دانش	
شرکت در جشنواره‌ها و کنفرانس‌های ملی و بین‌المللی	فرایند کسب دانش	
اعمال نظریات و نیازمندی‌های مشتریان در طرح‌ها	فرایند به کارگیری دانش	

جدول ۲. (ادامه)

مصاحبه‌شونده	مشخص	مؤلفه	مشخص
انگیزه شخصل	انگیزه در زمینه به کارگیری دانش	انگیزه شخصی	
آگاهی	علاقه برای افزایش آگاهی	آگاهی	
تجربه	کسب اطلاعات و معلومات	تجربه	
تمایل	علاقه به غنی‌سازی دانش	تمایل	
مشارکت‌جویی	مشورت و همکاری در انجام امور	مشارکت‌جویی	
آموزش پذیری	پذیرش کسب دانش به عنوان یک مزیت رقابتی بین افراد	آموزش پذیری	
فرهنگ سازمانی	تشویق ایده‌های خلاق به طور عملی	فرهنگ سازمانی	
فناوری سازمان	ایجاد شبکه‌های ارتیاطی درون‌سازمانی و برون‌سازمانی	فناوری سازمان	
منابع انسانی	جذب کارکنان با توجه به تخصص و دانش فنی آنان	منابع انسانی	
مدیریت و رهبری	مدیریت چرخه حیات دانش	مدیریت و رهبری	
محیط سازمان	شناسایی و دستیابی به دانش شهروندان	محیط سازمان	
ایجاد فرایند دانش محور	فراهام آوردن شرایط برای ایجاد دانش	ایجاد فرایند دانش محور	
فراهام ساختن زیرساخت‌های فنی	بس‌ترهای لازم برای شناسایی و دستیابی به دانش‌های نهفته درون‌سازمانی	فراهام ساختن زیرساخت‌های فنی	
فرایند خلق دانش	همکاری‌های درون‌سازمانی بین کارکنان	فرایند خلق دانش	
فرایند کسب دانش	شرکت در همایش‌ها	فرایند کسب دانش	
فرایند تبدیل دانش	بومی کردن دانش‌های اکتسابی از خارج سازمان	فرایند تبدیل دانش	
فرایند به کارگیری دانش	جلسات بحث و تبادل نظر در خصوص اجرای طرح‌ها	فرایند به کارگیری دانش	
انگیزه شخصی	انگیزه در زمینه کسب و توزیع دانش	انگیزه شخصی	
آگاهی	ارتقای آگاهی ذهن‌پرداز	آگاهی	
مهارت	رشد و یادگیری در سطح فردی	مهارت	
تجربه	تلاش برای به دست آوردن تجربه	تجربه	
آموزش پذیری	یادگیرنده‌بودن و یاددهنده‌بودن ارزش است	آموزش پذیری	
ساختار سازمانی	وجود پست‌هایی برای اداره فعالیت‌های مربوط به مدیریت دانش در ساختار رسمی	ساختار سازمانی	
فناوری سازمان	به روزرسانی فناوری اطلاعات و ارتباطات	فناوری سازمان	
محیط سازمان	شناسایی تغییرات سیاسی که بر عملکرد سازمان تأثیرگذارد	محیط سازمان	
ایجاد فرایند دانش محور	رفع موانع فرا روی ایجاد فرایند دانش محور	ایجاد فرایند دانش محور	
فرایند کسب دانش	خریداری دانش فنی، تعامل با سایر سازمان‌ها	فرایند کسب دانش	

مصاحبه‌شونده پنجم دکترای تخصصی مدیریت آموزشی

مصاحبه‌شونده پنجم دکترای تخصصی مدیریت آموزشی

جدول ۲. (ادامه)

شاخص	مؤلفه	مساحبه‌شونده
ارتقای آگاهی ذهنی نفعان	آگاهی	مساحبه‌شونده ششم
توجه به افراد ماهر و با تجربه	مهارت	مساحبه‌شونده ششم
تمایل به استفاده از فناوری اطلاعات	تمایل	مساحبه‌شونده ششم
علاقه به انجام کار گروهی و دسته‌جمعی	مشارکت‌جویی	مساحبه‌شونده ششم
شرکت در دوره‌های آموزشی بهمنظور کسب دانش	آموزش‌پذیری	مساحبه‌شونده ششم
نهادینه‌سازی فرهنگ سازمانی یادگیرنده، ارزش تلقی شدن همراهی و همگامی با تغییرات	فرهنگ سازمانی	مساحبه‌شونده ششم
استفاده از استانداردها و رویه‌های سازمانی	ساختار سازمانی	مساحبه‌شونده ششم
جذب کارکنان متخصص	منابع انسانی	مساحبه‌شونده ششم
انتشار و عرضه اطلاعات به شهروندان	محیط سازمان	مساحبه‌شونده ششم
شناسایی اولویت‌های مورد نیاز برای ایجاد دانش	ایجاد فرایند دانش محور	مساحبه‌شونده ششم
فراهام آوردن مخازن نگهداری دانش و اطلاعات	فراهام‌ساختن زیرساخت‌های فنی	مساحبه‌شونده ششم
فراهم‌ساختن زیرساخت‌های فنی	فرایند خلق دانش	مساحبه‌شونده ششم
برگزاری جلسات تبادل نظر با ذهنی نفعان	فرایند کسب دانش	مساحبه‌شونده ششم
تبادل نتایج تحقیقات به فرمتهای قابل فهم	فرایند تبديل دانش	مساحبه‌شونده ششم
استفاده از دانش سازمانی	فرایند به کارگیری دانش	مساحبه‌شونده ششم
برانگیختن افراد با انگیزه‌های مناسب، انگیزه مناسب در زمینه کسب دانش	انگیزه شخصی	مساحبه‌شونده هفتم
به دست آوردن تجربه‌های جدید	تجربه	مساحبه‌شونده هفتم
علاقه به سازگاری با موقعیت‌های مختلف آموزشی	تمایل	مساحبه‌شونده هفتم
ارزش داشتن آموزش‌پذیری	آموزش‌پذیری	مساحبه‌شونده هفتم
حمایت از روش‌های نوین در انجام کار	فرهنگ سازمانی	مساحبه‌شونده هفتم
سود به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات	فناوری سازمان	مساحبه‌شونده هفتم
استفاده از دانش افراد متخصص و کاردان	منابع انسانی	مساحبه‌شونده هفتم
ثبت نسیی مدیریت، توجه به مدیریت مشارکتی	مدیریت و رهبری	مساحبه‌شونده هفتم
اولویت داشتن دانش‌های آشکار بروند سازمانی	محیط سازمان	مساحبه‌شونده هفتم
ایجاد فرایند دانش محور	ایجاد فرایند دانش محور	مساحبه‌شونده هفتم
شناسایی بسترهای لازم برای دستیابی به دانش نهفته درون سازمان	فراهام‌ساختن زیرساخت‌های فنی	مساحبه‌شونده هفتم
تعامل و همکاری با سازمان‌های آموزشی دیگر، خرید دانش فنی	فرایند کسب دانش	مساحبه‌شونده هفتم
تصحیح و اصلاح دانش‌های موجود، یکپارچه‌سازی دانش داخلی و خارجی	فرایند تبدیل دانش	مساحبه‌شونده هفتم

جدول ۲. (ادامه)

مصحبه‌شونده	م مؤلفه	شاخص
فرایند خلق دانش	انگیزه شخصی	برخورداری ذهن‌فغان از انگیزه مناسب
فرهنگ سازمانی	آگاهی	اهمیت دادن به دوره‌های آموزشی آگاهی‌بخشی
مدیریت و رهبری	تجربه	تلاش و کوشش برای کسب تجربه
منابع انسانی	تمایل	علاقه به شناسایی نقاط قوت، و غنی‌سازی دانش
فراهم‌ساختن زیرساخت‌های فنی	مشارکت‌جویی	توجه به همکاری و تبادل اطلاعات
فرایند به کارگیری دانش	حملات از ایده‌های نو و تشویق آن‌ها	حملات از ایده‌های نو و تشویق آن‌ها
فرهنگ سازمانی	منابع انسانی	توجه به آموزش نیروی انسانی
محیط سازمان	مدیریت و رهبری	حملات از توسعه رهبری و مدیریت
فراهم‌ساختن زیرساخت‌های فنی	پاسخ به نوآوری‌های محیطی	پاسخ به نوآوری‌های محیطی
فرایند تبدیل دانش	ایجاد بسترهاي نگهداری دانش	ایجاد بسترهاي نگهداری دانش
فرایند تبدیل دانش	انگیزه شخصی	استقرار فرایندهای برای تبادل دانش با مشتریان
فرایند به کارگیری دانش	آگاهی	تغییق دانش کارکنان با یکدیگر
مهارت	لزوم مهارت‌های تخصصی	آزمون طرح‌های ابداعی از سوی سازمان
تمایل	انگیزه شخصی	علاقه به استفاده از فناوری‌های نوین
مشارکت‌جویی	آگاهی	توجه به کار گروهی و مشورت کردن در انجام کارها
آموزش‌پذیری	رغبت به شرکت در دوره‌های آموزشی	رغبت به شرکت در اسas میزان استفاده از فناوری، اجرای سیستم‌های اطلاعاتی مدیریت (MIS)
فرهنگ سازمانی	تمایل	تلاش در ایجاد فرهنگ اعتمادمحور
ساختار سازمانی	تمایل	توجه به سلسله‌مراتب اختیار و تفویض اختیار
فناوری سازمان	مشارکت‌جویی	ارزش‌یابی عملکرد بر اساس میزان استفاده از فناوری، اجرای سیستم‌های اطلاعاتی مدیریت (MIS)
محیط سازمان	آگاهی	استفاده از دانش و تجارب ذهن‌فغان در حل مسائل سازمانی
ایجاد فرایند دانش محور	لزوم مهارت‌های تخصصی	رف موانع پیش روی ایجاد فرایند دانش محور
فراهم‌ساختن زیرساخت‌های فنی	تمایل	بسترهاي لازم برای شناسایي دانش‌های نهفته سازمانی
فرایند به کارگیری دانش	انگیزه شخصی	بررسی مستندات و گزارش‌های موجود از پژوهه‌های قبلی مرتبط با پژوهه جدید، استفاده از دانش سازمانی برای تعیین چشم‌انداز مطلوب

مصحبه‌شونده هشتم دکترای تخصصی مدیریت آموزشی

مصحبه‌شونده نهم دکترای تخصصی مدیریت آموزشی

جدول ۲. (ادامه)

شناخت	مؤلفه	مصاحبه‌شونده
توجه به افراد ماهر و متخصص	مهارت	
ضروری بودن کسب تجربه	تجربه	
تبادل اطلاعات و دانش	مشارکت‌جویی	
کسب دانش و اطلاعات بین افراد پذیرفته شده است	آموزش‌پذیری	
نهادینه‌سازی فرهنگ سازمانی دانش‌محور و تشویق ایده‌های خلاق	فرهنگ سازمانی	
وجود مکان‌هایی برای تبادل نظر و گفت‌و‌گو	ساختار سازمانی	
به روزرساندن فناوری سازمان	فناوری سازمان	
توجه به آموزش نیروی انسانی و برگزاری دوره‌های آموزشی بر اساس نیازهای نیروی انسانی	منابع انسانی	
توجه به مدیریت مشارکتی و حمایت از توسعه مدیریت مشارکتی	مدیریت و رهبری	
فراهام آوردن اطلاعات برای ایجاد فرایند دانش‌محور	ایجاد فرایند دانش‌محور	
فراهام آوردن زیرساخت‌های لازم برای دستیابی به دانش آشکار و نهفته درون‌سازمانی	فراهام‌ساختن زیرساخت‌های فنی	
تألیف کتاب و مقالات تخصصی، انجام پژوهش‌های تخصصی	فرایند خلق دانش	
فرستادن کارکنان برای شرکت در دوره‌های آموزشی	فرایند کسب دانش	
انجام اصلاح دانش، بومی‌سازی دانش سازمانی کسب شده از خارج سازمان	فرایند تبدیل دانش	
اعمال نظریات ذهن‌نگان در طرح‌های سازمانی، برگزاری جلسات توفان مغزی در طول هر پژوهه	فرایند به کارگیری دانش	

در نهایت تلفیق مصاحبه‌ها انجام گرفت و نتایج در قالب جدول ۳ ارائه شدند.

نتایج حاصل از جدول ۳ نشان دادند که در این پژوهش بر اساس اطلاعات به دست آمده از طریق مصاحبه از خبرگان، ۱۹ مؤلفه اساسی (انگیزه شخصی، آگاهی، مهارت، تجربه، تمايل، مشارکت‌جویی، آموزش‌پذیری، فرهنگ سازمانی، ساختار سازمانی، فناوری سازمان، منابع انسانی، مدیریت و رهبری، محیط سازمان، ایجاد فرایند دانش‌محور، فراهم‌ساختن زیرساخت‌های فنی، فرایند خلق دانش، فرایند کسب دانش، فرایند تبدیل دانش، فرایند به کارگیری دانش) شناسایی و دسته‌بندی شدند. هر مؤلفه توسط مصاحبه‌شوندگان حداقل شش بار و حداقل تا هشت بار مورد اشاره و تأکید قرار گرفتند.

جدول ۳. خلاصه‌سازی مؤلفه‌های استخراج شده از خبرگان

ردیف	مؤلفه	محاجه‌شونده ۱	محاجه‌شونده ۹	محاجه‌شونده ۸	محاجه‌شونده ۷	محاجه‌شونده ۶	محاجه‌شونده ۵	محاجه‌شونده ۴	محاجه‌شونده ۳	محاجه‌شونده ۲	محاجه‌شونده ۱
۱	انگیزه شخصی	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+
۲	آگاهی	-	+	+	-	+	+	+	+	+	-
۳	مهارت	+	+	-	-	+	+	-	+	-	+
۴	تجربه	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+
۵	تمایل	-	+	+	+	+	-	+	+	-	+
۶	مشارکت‌جویی	+	+	+	-	+	-	+	+	+	-
۷	آموزش‌پذیری	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
۸	فرهنگ سازمانی	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+
۹	ساختر سازمانی	+	+	-	-	+	+	-	+	+	+
۱۰	فناوری سازمان	+	+	-	+	-	+	+	-	-	+
۱۱	منابع انسانی	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+
۱۲	مدیریت و رهبری	+	-	+	+	-	-	+	+	-	+
۱۳	محیط سازمان	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+
۱۴	ایجاد فرایند دانش محور	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-
۱۵	فراهم‌ساختن زیرساخت‌های فنی	+	+	+	+	+	-	+	+	-	-
۱۶	فرایند خلق دانش	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+
۱۷	فرایند کسب دانش	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+
۱۸	فرایند تبدیل دانش	+	-	+	+	+	-	+	+	-	-
۱۹	فرایند به کارگیری دانش	+	+	+	-	+	-	+	+	-	-

ابعاد اصلی نقش ذی‌نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش کدام‌اند؟

برای تشخیص کفايت و شرایط لازم داده‌ها برای اجرای تحلیل عاملی، از آزمون‌های KMO^{۱۹} و بارتلت^{۲۰} استفاده شد. نتایج در جدول ۴ ارائه شده‌اند.

جدول ۴. نتایج آزمون Bartlett و KMO

درصد واریانس تبیین شده	نام عامل به دست آمده به ترتیب اهمیت درصد واریانس		نتیجه آزمون	آماره Bartlett و KMO	ابعاد
۹۰/۰۳	تمایل	۱	تأیید کفايت و همبستگی داده‌ها	KMO = ۰/۷۷۳ sig = ۰/۰۰۰	۱-۶
	مشارکت‌جویی	۲			
	مهارت	۳			
	آگاهی	۴			
	انگیزه	۵			
	تجربه	۶			
	آموزش‌پذیری	۷			
۸۶/۴۹	محیط سازمان	۱	تأیید کفايت و همبستگی داده‌ها	KMO = ۰/۷۴۷ sig = ۰/۰۰۰	۷-۱۲
	فناوری سازمانی	۲			
	فرهنگ سازمانی	۳			
	ساختار سازمانی	۴			
	منابع انسانی	۵			
	مدیریت و رهبری	۶			
۸۳/۴۲	فرایند خلق دانش	۱	تأیید کفايت و همبستگی داده‌ها	KMO = ۰/۷۱۶ sig = ۰/۰۰۰	۱۳
	فراهم‌آوردن زیرساخت‌های فنی	۲			
	فرایند تبدیل دانش	۳			
	فرایند به کارگیری دانش	۴			
	فرایند کسب دانش	۵			
	ایجاد فرایند دانش محور	۶			

بر اساس نتایج حاصل از جدول ۴، چون مقدار KMO برای همه ابعاد بیش از ۰/۷ محاسبه شد و همچنین نتیجه آزمون بارتلت نشان داده که سطح معناداری برای همه متغیرها $<0/05$ است، لذا داده‌ها کفایت و همبستگی لازم را برای اجرای تحلیل عاملی اکتشافی دارند. درصد واریانس تبیین شده در ستون آخر نشان می‌دهد که در بعد فردی، ۹۰/۰۳ درصد از تغییرات سؤال‌ها، در بعد سازمانی ۸۶/۴۹ از تغییرات سؤال‌ها، و در بعد فرایندی ۸۳/۴۲ از تغییرات سؤال‌ها توسط مؤلفه‌های استخراج شده قابل تبیین هستند. در جدول‌های ۵ و ۷ بررسی تحلیل عاملی اکتشافی و تعیین میزان بار عاملی هر یک ابعاد و مؤلفه‌های آن انجام شده‌اند.

جدول ۵. نتایج آزمون تحلیل عاملی اکتشافی و تعیین میزان بار عاملی برای مؤلفه‌های بعد فردی

شماره سؤال	نسبت اشتراک	بار عاملی اول	بار عاملی دوم	بار عاملی سوم	بار عاملی چهارم	بار عاملی پنجم	بار عاملی ششم	بار عاملی هفتم
۱	۰/۹۱۲					۰/۹۱۶		
۲	۰/۸۹۸					۰/۹۲۲		
۳	۰/۸۶۷					۰/۸۹۸		
۴	۰/۹۳۲				۰/۸۸۰			
۵	۰/۸۳۹				۰/۸۷۱			
۶	۰/۹۳۴				۰/۸۸۴			
۷	۰/۹۵۲			۰/۹۳۷				
۸	۰/۹۶۶			۰/۹۶۰				
۹	۰/۹۴۴			۰/۹۴۴				
۱۰	۰/۸۷۹				۰/۸۴۴			
۱۱	۰/۶۹۸				۰/۸۰۹			
۱۲	۰/۸۶۴				۰/۸۷۷			
۱۳	۰/۸۶۰			۰/۸۵۶				
۱۴	۰/۹۶۳			۰/۹۵۲				
۱۵	۰/۹۶۳			۰/۹۴۷				
۱۶	۰/۹۷۱			۰/۹۶۵				
۱۷	۰/۹۷۱			۰/۹۷۰				
۱۸	۰/۹۴۶			۰/۹۵۰				
۱۹	۰/۸۵۵				۰/۸۱۲			
۲۰	۰/۸۷۱				۰/۸۹۴			
۲۱	۰/۸۲۲				۰/۷۰۳			

بر اساس نتایج حاصل از جدول ۵ مشخص شد که بعد فردی دارای هفت مؤلفه (انگیزه شخصی، اگاهی، مهارت، تجربه، تمایل، مشارکت‌جویی، آموزش‌پذیری) شامل سوالاتی ۱ تا ۲۱ است. بیشترین بار عاملی ۰/۹۷۰ مربوط به سوال ۱۷ و کمترین بار عاملی ۰/۷۰۳ مربوط به سوال ۲۱ است.

جدول ۶ نتایج آزمون تحلیل عاملی اکتشافی و تعیین میزان بار عاملی برای مؤلفه‌های بعد سازمانی

شماره سوال	نسبت اشتراک	بار عاملی اول	بار عاملی دوم	بار عاملی سوم	بار عاملی چهارم	بار عاملی پنجم	بار عاملی ششم
۲۲	۰/۷۳۲			۰/۷۹۲			
۲۳	۰/۸۱۶			۰/۸۷۱			
۲۴	۰/۹۴۸			۰/۹۴۶			
۲۵	۰/۹۶۶			۰/۹۶۰			
۲۶	۰/۸۳۸			۰/۸۹۴			
۲۷	۰/۷۰۹			۰/۷۹۳			
۲۸	۰/۸۸۸			۰/۹۱۵			
۲۹	۰/۹۴۰			۰/۹۱۶			
۳۰	۰/۹۴۳		۰/۹۲۶				
۳۱	۰/۸۳۴		۰/۸۵۰				
۳۲	۰/۹۶۵		۰/۹۴۸				
۳۳	۰/۹۴۷		۰/۹۱۴				
۳۴	۰/۷۸۳			۰/۸۲۶			
۳۵	۰/۷۷۸			۰/۸۶۸			
۳۶	۰/۸۷۲			۰/۹۱۵			
۳۷	۰/۹۲۲			۰/۹۳۲			
۳۸	۰/۸۸۲			۰/۹۰۰			
۳۹	۰/۸۷۱			۰/۹۰۷			
۴۰	۰/۷۸۷			۰/۸۳۶			
۴۱	۰/۸۶۰			۰/۹۱۲			
۴۲	۰/۹۲۸		۰/۹۵۴				
۴۳	۰/۹۴۷		۰/۹۶۰				
۴۴	۰/۹۱۲		۰/۹۴۸				
۴۵	۰/۷۹۹		۰/۸۶۱				
۴۶	۰/۸۱۴		۰/۸۷۸				
۴۷	۰/۸۰۳		۰/۸۸۳				

بر اساس نتایج حاصل از جدول ۶ مشخص شد که بعد سازمانی دارای شش مؤلفه (فرهنگ سازمانی، ساختار سازمانی، فناوری سازمان، منابع انسانی، مدیریت و رهبری، محیط سازمان) شامل سؤال‌های ۲۲ تا ۴۷ است. بیشترین بار عاملی ۰/۹۶ مربوط به سؤال‌های شماره ۲۵ و ۴۳ و کمترین بار عاملی ۰/۷۹۲ مربوط به سؤال ۲۲ است.

جدول ۷. نتایج آزمون تحلیل عاملی اکتشافی و تعیین میزان بار عاملی برای مؤلفه‌های بعد فرایندی

شماره سؤال	نسبت اشتراک	بار عاملی اول	بار عاملی دوم	بار عاملی سوم	بار عاملی چهارم	بار عاملی پنجم	بار عاملی ششم
۴۸	۰/۶۹۹					۰/۵۷۹	
۴۹	۰/۸۹۱					۰/۸۸۱	
۵۰	۰/۸۹۱					۰/۸۸۳	
۵۱	۰/۹۶۹	۰/۹۵۴					
۵۲	۰/۹۴۱	۰/۹۳۵					
۵۳	۰/۸۴۳	۰/۸۶۲					
۵۴	۰/۸۹۹	۰/۹۳۶					
۵۵	۰/۹۱۵	۰/۹۳۰					
۵۶	۰/۹۷۳	۰/۹۶۷					
۵۷	۰/۶۲۵	۰/۵۵۹					
۵۸	۰/۶۸۹	۰/۷۸۶					
۵۹	۰/۷۵۸	۰/۷۳۱					
۶۰	۰/۷۰۱	۰/۷۴۱					
۶۱	۰/۸۱۶	۰/۸۴۲					
۶۲	۰/۸۶۳	۰/۸۴۳					
۶۳	۰/۹۲۵	۰/۹۴۷					
۶۴	۰/۸۲۳	۰/۶۸۰					
۶۵	۰/۷۹۷	۰/۸۳۱					

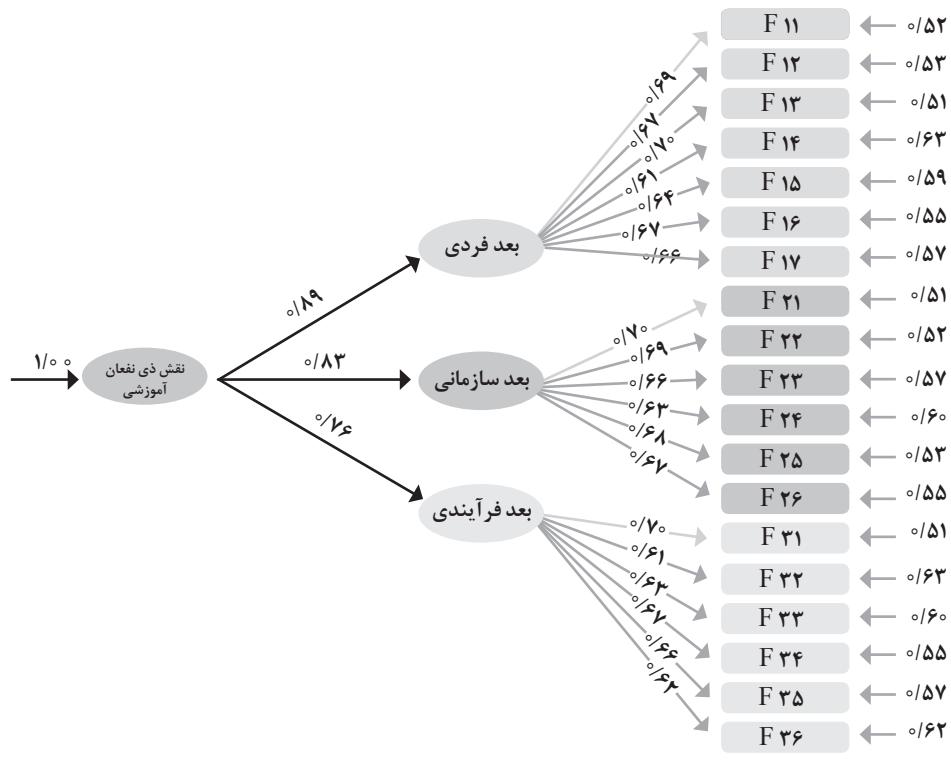
بر اساس نتایج حاصل از جدول ۷ مشخص شد که بعد فرایندی دارای شش مؤلفه (ایجاد فرایند دانش محور، فراهم آوردن زیرساخت‌های فنی، فرایند خلق دانش، فرایند کسب دانش، فرایند تبدیل دانش، فرایند بهکارگیری دانش) شامل سؤال‌های ۴۸ تا ۶۵ است. بیشترین بار عاملی ۰/۹۶۷ مربوط به سؤال ۵۶، و کمترین بار عاملی ۰/۵۵۹ مربوط به سؤال ۵۷ است.

بنابراین بر اساس نتایج حاصل از تحلیل عاملی اکتشافی، متغیر نقش ذی‌نفعان آموزشی دارای سه

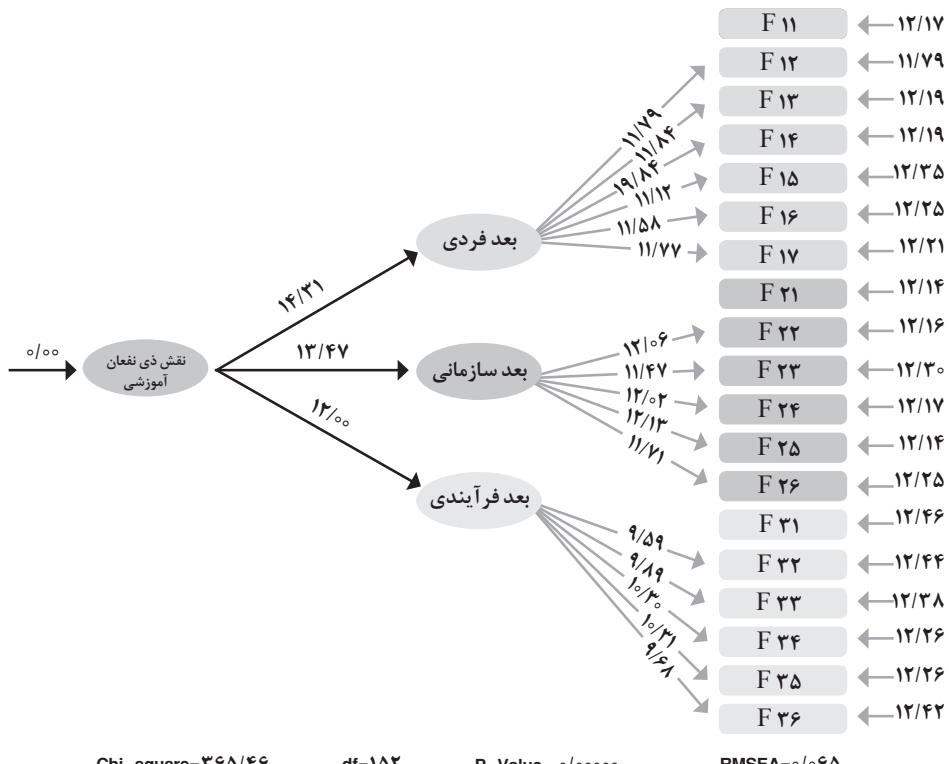
بعد «فردی»، «سازمانی» و «فرایندی» است. بعد فردی هفت مؤلفه (انگیزه شخصی، آگاهی، مهارت، تجربه، تمایل، مشارکت‌جویی و آموزش پذیری)، بعد سازمانی شش مؤلفه (فرهنگ سازمانی، ساختار سازمانی، فناوری سازمان، منابع انسانی، مدیریت و رهبری، محیط سازمان) و بعد فرایندی شش مؤلفه (ایجاد فرایند دانش‌محور، فراهم آوردن زیرساخت‌های فنی، فرایند خلاق دانش، فرایند کسب دانش، فرایند تبدیل دانش، فرایند به‌کارگیری دانش) دارد.

~~سوال ۳. سهم هر یک از ابعاد نقش ذی‌نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش به چه میزان است؟~~

میزان اثرگذاری ابعاد و مؤلفه‌های نقش ذی‌نفعان آموزشی به همراه ارائه الگوی یکپارچه و متعادل بر اساس روابط بین متغیرها با استفاده از «نرم‌افزار لیزرل» برای هر یک از ابعاد محاسبه شد. در نمودارهای ۱ و ۲ و جدول ۸ روابط بین مؤلفه‌ها با ابعاد و ابعاد با متغیر نقش ذی‌نفعان آموزشی ارائه شد:

نمودار ۱. برآورد ضرایب استاندارد در مدل نقش ذی‌نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش

نمودار ۲. برآورد ضرایب آزمون t در مدل نقش ذهنی‌نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش

جدول ۸. نتایج حاصل از یافته‌های تحلیل عاملی تأییدی در سطح معناداری ۰/۰۵

ردیف	متغیرها	آماره t	ضریب استاندارد
۱	بعد فردی	14/31	0/89
۲	بعد سازمانی	13/47	0/83
۳	بعد فرآیندی	12/00	0/76

نمودارهای ۱ و ۲ و نتایج تحلیل عاملی تأییدی مندرج در جدول ۸ نشان می‌دهند که بر اساس ضرایب استاندارد بین متغیر نقش ذهنی‌نفعان آموزشی با بعد فردی بار عاملی ۰/۸۹، با بعد سازمانی بار عاملی ۰/۸۳ و با بعد فرآیندی بار عاملی ۰/۷۶ برقرار است. همچنین در سطح اطمینان ۹۵ درصد و خطای اندازه‌گیری $t/96 = 0/05$ (با درجه آزادی ۱۵۲ برای هر سه بعد فردی، سازمانی و فرآیندی $t/96 > 1$) محاسبه شد. لذا بین متغیر نقش ذهنی‌نفعان آموزشی با ابعاد فردی، سازمانی و فرآیندی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. بر اساس نتایج حاصل از تحلیل عاملی اکتشافی و تحلیل عاملی تأییدی، متغیر نقش ذهنی‌نفعان آموزشی دارای سه بعد «فردی»، «سازمانی» و «فرآیندی» است.

بعد فردی دارای هفت مؤلفه (انگیزه شخصی، آگاهی، مهارت، تجربه، تمایل، مشارکت‌جویی و آموزش‌پذیری)، بعد سازمانی دارای شش مؤلفه (فرهنج سازمانی، ساختار سازمانی، فناوری سازمان، منابع انسانی، مدیریت و رهبری، محیط سازمان) و بعد فرایندی دارای شش مؤلفه (ایجاد فرایند دانشمحور، فراهم آوردن زیرساخت‌های فنی، فرایند خلق دانش، فرایند کسب دانش، فرایند تبدیل دانش، فرایند به کارگیری دانش) است.

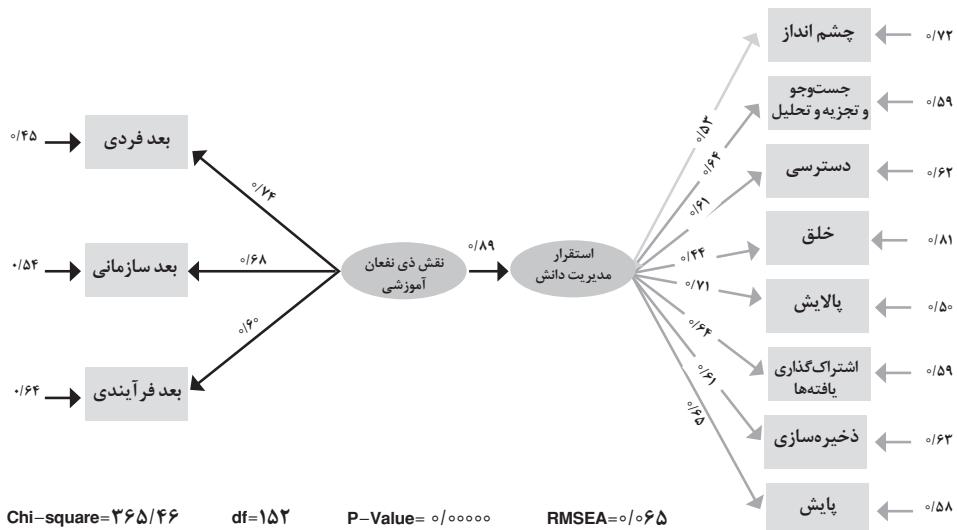
جدول ۹. سهم‌بندی ابعاد و مؤلفه‌های نقش ذهنی‌فعان آموزشی بر حسب ضریب استاندارد

رتبه	ضریب استاندارد	رتبه	ضریب استاندارد	مؤلفه‌ها	کدگذاری	ابعاد
۱	۰/۸۹	۲	۰/۶۹	انگیزه شخصی	F۱۱	فردی
		۳	۰/۶۸	آگاهی	F۱۲	
		۱	۰/۷۰	مهارت	F۱۳	
		۷	۰/۶۱	تجربه	F۱۴	
		۶	۰/۶۴	تمایل	F۱۵	
		۴	۰/۶۷	مشارکت‌جویی	F۱۶	
		۵	۰/۶۶	آموزش‌پذیری	F۱۷	
۲	۰/۸۳	۱	۰/۷۰	فرهنج سازمانی	F۲۱	سازمانی
		۲	۰/۶۹	ساختار سازمانی	F۲۲	
		۵	۰/۶۶	فناوری سازمان	F۲۳	
		۶	۰/۶۳	منابع انسانی	F۲۴	
		۳	۰/۶۸	مدیریت و رهبری	F۲۵	
		۴	۰/۶۷	محیط سازمان	F۲۶	
۳	۰/۷۶	۱	۰/۷۰	ایجاد فرایند دانشمحور	F۳۱	فرایندی
		۶	۰/۶۱	فراهم ساختن زیرساخت‌های فنی	F۳۲	
		۴	۰/۶۳	فرایند خلق دانش	F۳۳	
		۲	۰/۶۷	فرایند کسب دانش	F۳۴	
		۳	۰/۶۶	فرایند تبدیل دانش	F۳۵	
		۵	۰/۶۲	فرایند به کارگیری دانش	F۳۶	

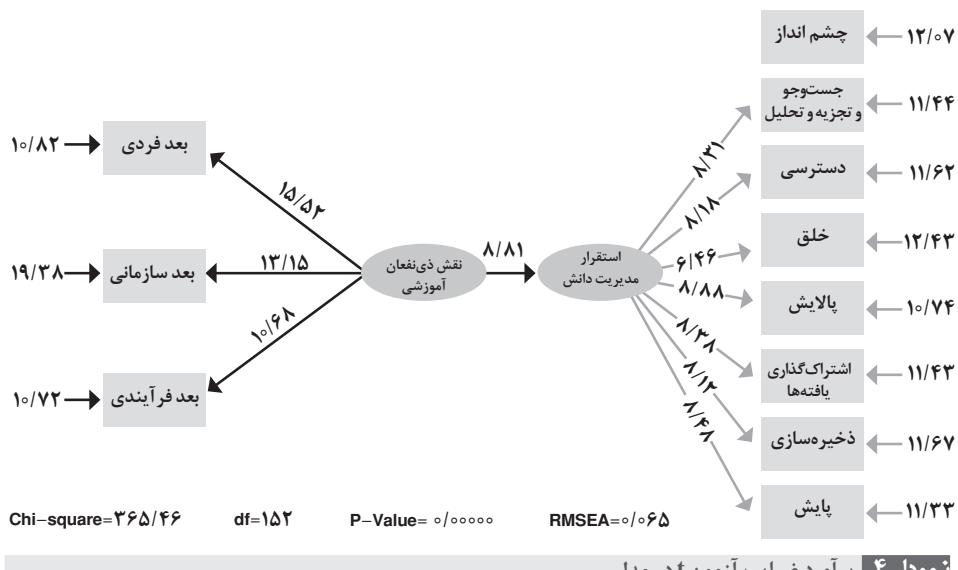
بر اساس نتایج حاصل از جدول ۹ مشخص شد که همه ابعاد و مؤلفه‌های نقش ذی‌نفعان آموزشی دارای ضریب استاندارد بیشتر از ۰/۵ هستند. لذا تأثیر همه ابعاد و مؤلفه‌ها بر نقش ذی‌نفعان آموزشی تأیید می‌شود. بین ابعاد نقش ذی‌نفعان آموزشی، بعد فردی با ضریب استاندارد ۰/۸۹ دارای بیشترین تأثیر و بعد فرآیندی با ضریب استاندارد ۰/۷۶ دارای کمترین تأثیر است. همچنین در بعد فردی، مؤلفه مهارت با ضریب استاندارد ۰/۷۰ دارای بیشترین تأثیر و مؤلفه تجربه با ضریب استاندارد ۰/۶۱، دارای کمترین تأثیر است. در بعد سازمانی، مؤلفه فرهنگ سازمانی با ضریب استاندارد ۰/۷۰ دارای بیشترین تأثیر و مؤلفه منابع انسانی با ضریب استاندارد ۰/۶۳ دارای کمترین تأثیر است. در بعد فرآیندی نیز، مؤلفه ایجاد فرآیند دانش محور با ضریب استاندارد ۰/۷۰ دارای بیشترین تأثیر و مؤلفه فراهم‌ساختن زیرساخت‌های فنی با ضریب استاندارد ۰/۶۱ دارای کمترین تأثیر است.

~~سوال ۴. مدل نقش ذی‌نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش چگونه است؟~~

برای بررسی این سوال از آزمون معادلات ساختاری استفاده شد. میزان اثرگذاری متغیر نقش ذی‌نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش به همراه ارائه الگوی یکپارچه و متعادل بر اساس روابط بین متغیرها با استفاده از نرم‌افزار لیزرل محاسبه شد که در نمودارهای ۳ و ۴ و جدول ۱۰ ارائه شده است.

نمودار ۳. برآورد ضرایب استاندارد در مدل

جدول ۱۰. نتایج حاصل از یافته‌های تحلیل مسیر در سطح معناداری ٥٪

متغیرها	آماره t	ضریب استاندارد
نقش ذهنی‌نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش	٨/٨١	٠/٨٩

نمودارهای ۳ و ۴ و نتایج تحلیل مسیر مندرج در جدول ۱۰ نشان می‌دهند که بر اساس ضرایب استاندارد بین متغیر مکنون بروزنزا (نقش ذهنی‌نفعان آموزشی) با متغیر مکنون درونزا (استقرار مدیریت دانش) بار عاملی ٠/٨٩ برقرار است. همچنین در سطح اطمینان ٩٥ درصد و خطای اندازه‌گیری (با درجه آزادی ٤٣، ٠/٠٥) محاسبه شد. لذا بین متغیر نقش ذهنی‌نفعان آموزشی با استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش استان مازندران رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

معادلات ساختاری پژوهش به شرح زیرند:

$$\begin{aligned} ٠/٧٩ &= \text{ضریب تعیین، } ٠/٢١ = \text{خطای واریانس، } \text{نقش ذهنی‌نفعان آموزشی} \times ٠/٨٩ = \text{استقرار مدیریت دانش} \\ (٠/١٠) (٠/٠٨٠) & \end{aligned}$$

٨/٨١ ٢/٥٩

مدل معادلات ساختاری فوق حاکی از آن است که: متغیر مکنون درونزا (استقرار مدیریت دانش) از متغیر مکنون بروزنزا (نقش ذهنی‌نفعان آموزشی) با ضریب تأثیر ٠/٨٩، خطای کوواریانس ٠/٨١، خطای واریانس ٠/٢١ و ٢/٥٩ = t تأثیر مستقیم و معناداری می‌پذیرد.

درجهٔ تناسب مدل نقش ذهنی‌فعال آموزشی در استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش در جدول ۱۱ مورد بررسی قرار گرفت است.

جدول ۱۱. نتایج حاصل از یافته‌های مدل اندازه‌گیری در سطح معناداری ۰/۰۵

نتیجه آزمون	مقدار محاسبه شده	مقدار مطلوب	شاخص
تأیید	۲/۴۰	۳/۰۰>	برآورد نسبت خی دو بر درجه آزادی ^{۱۱} (χ^2/DF)
تأیید	۰/۰۷۹	۰/۰۸>	ریشه میانگین مربع خطای برآورد ^{۱۲} (RMSEA)
تأیید	۰/۰۴۶	۰/۰۵>	ریشه میانگین مربع باقی‌مانده ^{۱۳} (RMR)
تأیید	۰/۹۴	۰/۹۰<	شاخص نیکویی برازش ^{۱۴} (GFI)
تأیید	۰/۹۳	۰/۹۰<	شاخص برازش مدل (NFI)
تأیید	۰/۹۳	۰/۹۰<	شاخص برازندگی تطبیقی ^{۱۵} (CFI)
تأیید	۰/۹۱	۰/۹۰<	شاخص نیکویی برازش تعديل شده ^{۱۶} (AGFI)
تأیید	۰/۹۴	۰/۹۰<	شاخص برازندگی افزایشی ^{۱۷} (IFI)
تأیید	۰/۹۳	۰/۹۰<	شاخص برازندگی نسبت ^{۱۸} (RFI)

نتایج آزمون در جدول ۱۱ نشان می‌دهد که نسبت خی‌دو بر درجه آزادی برابر با ۲/۴۰۴ است. چون در این شاخص مقدار کمتر از ۳ نشان‌دهنده مناسب بودن مدل است، بنابراین مدل مورد نظر، برآذش مناسبی را نشان می‌دهد. همچنین تقریب ریشه میانگین مریع خطای برآورد ۰/۷۹ است که در این شاخص، مقادیر کمتر از ۰/۰۸ بیانگر مناسب بودن مدل است و شاخص ریشه میانگین مریع باقی‌مانده ۰/۰۴۶ است. در این شاخص مقادیر کمتر از ۰/۰۵ نشان‌دهنده مناسب بودن مدل است. سایر شاخص‌های خوب بودن مدل عبارت‌اند از: شاخص نیکویی برآذش ۰/۹۴؛ شاخص برآذش مدل ۰/۹۳؛ شاخص برآذش تطبیقی ۰/۹۳؛ شاخص نیکویی برآذش تعديل شده ۰/۸۳؛ شاخص برآذش نزدیگی افزایشی ۰/۹۴؛ شاخص برآذش نسبی ۰/۹۳. در همه شاخص‌های ذکر شده، مقادیر بالای ۰/۹ نشان‌دهنده برآذش مناسب مدل هستند. بنابراین، مدل ارائه شده مناسب و ارتباط بین متغیر اصلی با ابعاد و مؤلفه‌ها با یکدیگر، مثبت و معنادار است.

■ بحث و نتیجه‌گیری ■

برای آنکه مدیریت دانش بتواند اثربخش باشد، به حمایت و مشارکت ذی‌نفعان نیاز دارد. اگر زمینه مشارکت در پژوهه‌های مدیریت دانش فراهم نباشد، نه مقدار فناوری، نه محتوای دانش و نه داشتن یک مدیر پژوهه خوب، نمی‌توانند به موفقیت پژوهه‌های مدیریت دانش منجر شوند؛ چراکه عامل اصلی همان ایفای نقش مؤثر و سازنده همه عوامل سهیم و اثربخش است که به عنوان عامل تسهیل‌کننده در اجرای برنامه‌های مدیریت دانش عمل کنند. ازان‌جاکه نظام آموزش و پرورش در خلاً عمل نمی‌کند و با افراد، نهادها و نظام‌های اجتماعی روابط و کنش متقابل دارد، برقراری روابط صحیح و اصولی با عوامل مؤثر و سهیم در جریان تربیت، از اولویت و اهمیت بالایی برخوردار است. به سخن دیگر، نظام آموزش و پرورش برای تحقق رسالت و اهداف خود باید از ظرفیت‌های ذی‌نفعان آموزشی حداثت استفاده را ببرد.

پژوهش حاضر به منظور بررسی نقش ذی‌نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش در آموزش و پرورش انجام شد. نتایج حاصل نشان دادند که متغیر نقش ذی‌نفعان آموزشی دارای سه بعد «فردی»، «سازمانی» و «فرایندی» است. بعد فردی هفت مؤلفه (انگیزه شخصی، آگاهی، مهارت،

تجربه، تمایل، مشارکت‌جویی و آموزش‌پذیری)، بعد سازمانی شش مؤلفه (فرهنگ سازمانی، ساختار سازمانی، فناوری سازمان، منابع انسانی، مدیریت و رهبری، و محیط سازمان) و بعد فرایندی شش مؤلفه (ایجاد فرایند دانش‌محور، فراهم‌آوردن زیر ساخت‌های فنی، فرایند خلق دانش، فرایند کسب دانش، فرایند تبدیل دانش، و فرایند بهکارگیری دانش) دارد. یافته‌های این پژوهش با نتایج مطالعات پالی (۱۳۹۴)، عبدالملکی و همکارانش (۱۳۹۲)، بزرگی (۱۳۹۲)، حیدری و همکارانش (۱۳۹۲)، اخوان و جعفری (۲۰۰۶)، گارسیا آلوارز (۲۰۱۵)، و لیدنر و والد (۲۰۱۰) هم‌سوست.

یکی دیگر از یافته‌های پژوهش حاضر این است که بین ابعاد نقش ذی‌نفعان آموزشی، بعد فردی دارای بیشترین تأثیر، و بعد فرایندی دارای کمترین تأثیر در استقرار مدیریت دانش است. همچنین این پژوهش نشان داد در بعد فردی، مؤلفه مهارت دارای بیشترین تأثیر و مؤلفه تجربه دارای کمترین تأثیر است. در بعد سازمانی، مؤلفه فرهنگ سازمانی دارای بیشترین تأثیر و مؤلفه منابع انسانی دارای کمترین تأثیر است. در بعد فرایندی نیز، مؤلفه ایجاد فرایند دانش‌محور دارای بیشترین تأثیر و مؤلفه فراهم‌ساختن زیر ساخت‌های فنی دارای کمترین تأثیر است. در تبیین و تفسیر این یافته می‌توان گفت: انگیزهٔ شخصی، اگاهی، مهارت و تجربه ذی‌نفعان عواملی هستند که بیشتر در مشارکت آنان برای ارتقای کارایی سازمان تأثیر دارند. لذا تأثیر بیشتر بعد فردی بر نقش ذی‌نفعان آموزشی در استقرار مدیریت دانش منطقی به نظر می‌رسد. به علاوه، نتایج آزمون معادلات ساختاری نیز نشان داد که بین متغیر نقش ذی‌نفعان آموزشی با ابعاد فردی، سازمانی و فرایندی رابطهٔ مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین مدل ارائه شده از نظر متخصصان دارای برازش مناسب است. شایان ذکر است که یافته‌های این پژوهش با فلسفهٔ تربیت رسمی و عمومی آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران بخش ۱-۴، بند ۵ (وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۹۰) راهبردهای کلان سند تحول بنیادین آموزش و پرورش، بند ۶ سیاست‌های ابلاغی ایجاد تحول در آموزش و پرورش از سوی مقام معظم رهبری مبنی بر تقویت و نهادینه‌سازی

مشارکت اثربخش همه عوامل سهیم و مؤثر در نظام تعلیم و تربیت رسمی وزارت آموزش و پرورش، (۱۳۹۰)، بند ۴ راهبردهای کلان توسعه علم و فناوری در نقشه جامع علمی کشور، مبنی بر نهادینه کردن مدیریت دانش (عالی انقلاب فرهنگی، (۱۳۹۰)، در یک راستا قرار دارد. لذا پیشنهاد می‌شود که مدیران و مسئولان آموزش و پرورش با برنامه‌ریزی‌های علمی و منسجم نسبت به مشارکت ذی‌نفعان آموزشی- اعم از عوامل اجرایی و آموزشی، اولیا، رسانه و سازمان‌های غیردولتی- در استقرار صحیح مدیریت دانش در آموزش و پرورش همت گمارند و موجبات افزایش کارایی سازمان را فراهم آورند.

منابع

- بزرگی، فرشاد. (۱۳۹۲). مطالعه و بررسی انواع مدل‌های مدیریت دانش. *مجله پژوهش‌های علوم انسانی*, ۵(۲۹)، ۸-۲۷.
- پالی، سعیمرا. (۱۳۹۴). ارائه مدل مناسب جهت پیاده سازی مدیریت دانش در دانشگاه‌های آزاد اسلامی استان مازندران (رسالة دکتری). دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری.
- حسینیان، زینب. (۱۳۹۳). بررسی رابطه مدیریت دانش و کاربری فناوری اطلاعات و ارتباطات با نوآوری خدمات بانکی در بانک ملی شعب استان مازندران (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم شهر.
- خیدری، مهدیه، مقیمی، سیمده‌محمد و خنیفر، حسین. (۱۳۹۲). بررسی عوامل حیاتی موقیت در پیاده سازی مدیریت دانش. *فصلنامه علمی پژوهشی مدیریت فرهنگ سازمانی*, ۱(۱)، ۱۸۴-۱۴۹.
- خدیبوی، اسدالله و ترابی نهاد، منیره. (۱۳۸۹). میران استقرار مدیریت دانش در آموزش و پژوهش منطقه مرند از دیگاه مدیران مدارس. اولین همایش ملی مدیریت دانش در سازمان‌های آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد محلات.
- دانش‌فرد، کرم الله و شهابی‌نیا، سعید. (۱۳۸۹). بررسی رابطه بین فرهنگ سازمانی و استقرار مدیریت دانش (مطالعه موردی شرکت توسعی نیروی برق معاونت اجرایی شمال شرق تهران). *فصلنامه مدیریت*, ۱(۷)، ۱۰-۱۵.
- رادینگ، آلن. (۱۳۸۲). مدیریت دانش (ترجمه محمدحسین لطیفی). تهران: سمت.
- ربیعی، علی، حسینی، میرزاحسن و خواجه‌ی، زینب. (۱۳۸۸). طراحی مدل پیاده‌سازی نظام مدیریت دانش در سازمان‌های دولتی (مطالعه موردی شهرداری تهران). *فصلنامه پژوهش‌های مدیریت*, ۶(۲)، ۱۷۵-۱۵۹.
- زغفریان، رضا، اسماعیل‌زاده، مونا و شاهی، نساء. (۱۳۸۷). ارائه الگوی پیاده‌سازی مدیریت دانش در کسب و کارهای کوچک و متوسط (مطالعه موردی: شرکت نفت ایران زمین). *فصلنامه توسعه کارآفرینی*, ۱(۱)، ۱۰۲-۷۵.
- شورای عالی انقلاب فرهنگی. (۱۳۹۰). سند نقشه جامع علمی کشور: دیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی.
- عبدالملکی، حسین، میرزازاده، زهراسادات و علیدوست قهقهی، ابراهیم. (۱۳۹۴). بررسی و اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر استقرار سیستم مدیریت دانش در وزارت ورزش و جوانان. *مطالعات مبانی مدیریت در ورزش*, ۴(۱)، ۹۸-۸۹.
- عبدالی، محمدرضا و صفائی، سپیده. (۱۳۹۳). ارائه الگویی برای ایجاد و استقرار نظام مدیریت دانش در سازمان امور مالیاتی کشور. *فصلنامه پژوهش‌نامه مالیات*, ۲(۲۱)، ۱۵۸-۱۳۵.
- ملکی پور، احمد، شائی، عظیم علی و ملکی پور، موسی. (۱۳۹۲). بررسی موانع استقرار مدیریت دانش در سازمان آموزش و پژوهش شهرستان ایلام. *مجموعه مقالات اولین همایش مجازی ره‌آوران آموزش*, ۲۸، اردبیلهشت.
- نیازآذری، کیومرث، تقوایی بزدی، مریم و نیازآذری، مرضیه. (۱۳۹۳). نظریه‌های سازمان و مدیریت در هزاره سوم (چاپ دوم). انتشارات مهرالنبی.
- وزارت آموزش و پرورش. (۱۳۹۰). سند تحول بنیادین نظام تعلیم و تربیت رسمی عمومی جمهوری اسلامی ایران در افق چشم‌انداز. تهران: دیرخانه شورای عالی آموزش و پرورش.
- وزارت آموزش و پرورش. (۱۳۹۰). مبانی نظری تحول بنیادین در نظام تعلیم و تربیت رسمی عمومی جمهوری اسلامی ایران. تهران: دیرخانه ستاد تحول بنیادین آموزش و پرورش.
- Akhavan, P., & Jafari, M. (2006). Critical issues for knowledge management implementation at a national level. *The Journal of Information and Knowledge Management Systems*, 36(1), 52-66.
- Ayodele, A.B., & Ellis, L. (2015). Knowledge Management and the Nigerian Culture a round Peg in a Square Hole? *The African journal of Information Systems*, 7(1), 1-20.
- Bhatt, F.D. (2008). Knowledge management in organizations: Examining the interaction between technologies techniques, and people. *Journal of knowledge management*, 5(27), 23-37.
- Boyne, G.A. (2002). Public and Private Management: What's the Difference? *Journal of Management Studies*, 39(1), 97-122.
- Fadia, M.H. & Kamel, E.G. (2014). The Influence of Knowledge Management on Organizational Business Processes' and Employees' Benefits. *International Journal of Business and Social Science*, 5(1), 148-172.
- Fong, P. & Kwok, C. (2009). Organizational Culture and Knowledge Management Success at Project and Organizational Levels in Constructing Firms. *American Journal of Construction Engineering and Management*, 135(12), 233-245

- García-Álvarez, M.A. (2015). Analysis of the effects of ICTs in knowledge management and innovation: The case of Zara Group. *Computers in Human Behavior*, 51, 994-1002.
- Karabag, A. (2010). *Critical barrier and success factors for implementing knowledge management in organizations*. Submission to IACCM 2010, at UCLAN, Preston, UK.
- Kruger, C.J., & Johnson, R.D. (2011). Is there a correlation between knowledge management maturity and organizational performance? *VINE*, 41(3), 265-295.
- Kuan, Y.N., Hsien, V.L., Tun-Lee, A., & Lee, P.G. (2012). The Relationship between Knowledge Management Practices and Technological Innovation: A Conceptual Framework. *International Journal of Management, Knowledge and Learning*, 1(1), 71–89.
- Lindner, F., & Wald, A. (2010). Success factors of knowledge management in temporary organizations. *International Journal of Project Management*, 29(7), 877-888.
- Mohayidin, M., Azirawani, N., Kamaruddin, M.N., & Margono, M.I. (2007). The application of knowledge management in enhancing the performance of Malaysian Universities. *Electronic Journal of Knowledge Management*, 5(3), 301 – 312.
- O'Dell, C., & Hubert, C. (2011). *The New Edge in Knowledge: How Knowledge Management Is Changing the Way We Do Business*. Hoboken, New York: Wiley.
- Rodriguez, A., Millan, A.L., Salgueiro, J.L.R., & Gutierrez, J.O. (2013). Knowledge Management and the Effectiveness of Innovation Outcomes: The Role of Cultural Barriers. *The Electronic Journal of Knowledge Management*, 11(1), 62-71.
- Yang, L.R., Chen, J.H., & Wang, H.W. (2012). Assessing impacts of information technology on project success through knowledge management practice. *Automation in Construction*, 22, 182–191.

پی‌نوشت‌ها

1. Knowledge Management 2. O'Dell & Hubert 3. Fong & Kwok 4. Hilboard 5. Bhatt 6. Pat Rish 7. Ayodele & Ellis 8. García-Álvarez 9. Rodriguez et al. 10. Kuan et al. 11. Yang et al. 12. Kruger & Johnson 13. Lindner & Wald 14. Karabag 15. .Mohayidin et al.	16. Educational Stakeholders 17. Boyne 18. Cronbach 19. Kaiser Meyer Olkin 20. Bartlett 21. Chi_Square/Degrees of Freedom 22. Root Mean Square Error of Approximation 23. Root Mean Square Residual 24. Goodness of Fit Index 25. Normed Fit Index 26. Comparative Fit Index 27. Adjusted Goodness of Fit Index 28. Incremental Fit Index 29. Relative Fit Index

آسیب‌شناسی فرایند هدایت تحصیلی دانش آموزان پایه نهم استان ایلام

■ سید علی موسوی *

■ عارف پیرانی **

چکیده:

همگام با تغییرات نظام آموزشی کشورمان در سالیان اخیر، موضوع هدایت تحصیلی نیز دچار تغییراتی شد که برخی چالش‌ها و آسیب‌ها را در پی داشته است. در همین راستا، هدف اصلی تحقیق حاضر بررسی آسیب‌شناسی فرایند هدایت تحصیلی دانش آموزان پایه نهم استان ایلام در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۹۸ بود. با بهره‌جستن از ابزارهای کیفی و کمی، مطالعه حاضر از نوع روش تلفیقی بود. در بخش کیفی، تحلیل مضمون مصاحبه‌های عمیق و نیمه‌ساختار یافته‌های با دانش آموزان، اولیا و مشاوران، تا حصول اشباع نظری تا ۲۷ مصاحبه انجام شد. روش نمونه‌گیری به کارفته از نوع هدفمند بوده و یافته‌ها توسط دیدگاه مشارکت‌کنندگان اعتباریابی شده‌اند. تجزیه و تحلیل کدها به ۴۴ کد مفهومی ذیل آسیب‌شناسی موضوع منجر شد که در هشت مقوله اصلی طبقه‌بندی شدند: «چالش‌های بنیادین انتخاب، باورهای خاص اولیا، برگه‌های نمادین، ملاک عینی انتخاب، بی‌لاحظگی و رفع تکلیف، عملکرد مشاور از باور تاناواری، نارسایی الکترونیکی و القاتان ناهمگون». بخش کمی نیز شامل ۴۰۰ دانش آموز بود که با روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند. پرسشنامه نیز بر اساس یافته‌های کیفی تدوین و اعتبار آن با تحلیل عاملی تأییدی مورد تأیید قرار گرفت. نتایج نشان داد، از بین آسیب‌های هشتگانه مستخرج کیفی، چالش‌های انتخاب رشته از دیدگاه دانش آموزان مهم‌ترین آسیب بود. همچنین، نتایج آزمون من-ویتنی برای تعیین ملاک اصلی در کسب رشته، حاکی از این بود که دانش آموزان نمرات کارنامه را اصلی‌ترین معیار برای کسب رشته دلخواه دانسته‌اند.

کلید واژه‌ها:

هدایت تحصیلی، آسیب‌شناسی، روش تلفیقی، مشاوران

■ تاریخ دریافت مقاله: ۹۸/۴/۲۹

■ تاریخ شروع بررسی: ۹۸/۹/۱۳

■ تاریخ پذیرش مقاله: ۹۹/۴/۱۹

- * دکتری فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه آزاد واحد اراک، اراک، ایران، (نویسنده مسئول) salimoosavi51@yahoo.com
- ** مکاری روان‌شناسی و عضو هیئت علمی پردیس فرهنگیان a.pirani90@gmail.com
- *** کارشناس ارشد علوم اجتماعی، دانشگاه علوم اجتماعی تهران، ایران hasan1841@gmail.com
- این مقاله مستخرج از طرح پژوهشی تحت همین عنوان و با حمایت مالی معاونت پژوهش، برنامه‌ریزی و نیروی انسانی اداره کل آموزش و پرورش استان ایلام انجام گرفته است.

■ مقدمه ■

هر دوره از تحصیل دانش‌آموزان از ویژگی‌های خاصی برخوردار است. بی‌تردید، یکی از مهم‌ترین آن‌ها دوره متوسطه است، زیرا در این دوره دانش‌آموزان باید نخستین و شاید مهم‌ترین انتخاب‌های دوران زندگی خود را رقم بزنند؛ انتخابی که می‌تواند موفقیت‌های زندگی و تحصیلی بعدی آن‌ها را پایه‌ریزی کند. در ایران، ایجاد دوره متوسطه به سال ۱۲۲۸ شمسی مربوط می‌شود که مدرسه‌دار الفنون توسط امیرکبیر تأسیس شد (مرادی و اخوان تفتی، ۱۳۹۲). از زمان آغاز تأسیس مدرسه‌ها در ایران، دوره متوسطه همواره دستخوش تغییراتی بوده است که آخرین آن مربوط به سال ۱۳۹۰ و طرح تحول بنیادین در نظام آموزش و پرورش و اجرای آن به شیوه جدید است. در آخرین این تحولات، تغییرات زیادی از جمله تغییر محتوای کتاب‌ها، تغییر رویه آموزش و تدریس به دانش‌آموزان و مهم‌تر از همه تغییر دستگاه‌های آموزشی سابق به نظام جدید ۳-۲-۶ رخ داده است. در نظام قبلی، دانش‌آموز در پایه دهم انتخاب رشته می‌کرد، اما اکنون در پایان پایه نهم باید رشته خود را تعیین کند (وزارت آموزش و پرورش، سند تحول بنیادین، ۱۳۹۰). مقصود از هدایت تحصیلی در دوره متوسطه، هدایت دانش‌آموزان به مناسب‌ترین شاخه یا رشته تحصیلی بر اساس استعداد و علاقه آنان و به تناسب امکانات و نیازهای کشور است؛ فرایندی که به واسطه آن مربی و مشاور با دانش‌آموز تعامل برقرار می‌کند تا بتواند در انتخاب رشته مورد نظر به بهترین وجه به دانش‌آموز کمک کند (اونز، ۲۰۱۵).

اهمیت هدایت تحصیلی در این امر نهفته است که چنانچه هدایت تحصیلی دانش‌آموز صحیح صورت نگیرد، ممکن است از یک طرف موجب سرخوردن دانش‌آموز، عملکرد ضعیف، بازگشت و تغییر مدام رشته و حتی در نهایت ترک تحصیل شود. از سوی دیگر، سرمایه‌های انسانی جامعه روبه فرسودگی می‌روند. بنابراین، اهمیت هدایت تحصیلی بسیار زیاد است و در واقع ماحصل یک دوره تحصیلی ۹ ساله است که اگر متناسب با انگیزه و استعدادهای دانش‌آموزان صورت نگیرد، تبعات منفی زیادی از حیث اقتصادی، اجتماعی، افت علمی کشور، زوال منابع اقتصادی و انسانی، بی‌تفاوی و بی‌انگیزگی دانش‌آموز در رابطه با مسائل فردی و اجتماعی به همراه دارد (شیعی آبادی، ۱۳۸۹). هدایت تحصیلی در رشد و بهبود مهارت‌های شناختی و رشد اخلاقی فرد در آینده اثرگذار خواهد بود (کروکستون، ۱۹۷۲). این انتخاب کل زندگی فرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. نتایج تحقیقات زیادی، برای مثال یانگ-جونز، بورت، دایکسون و هاوثورن^۳ (۲۰۱۳) «ارتباط هدایت تحصیلی و موفقیت تحصیلی» ارلیچ و رأس-ایفت^۴ (۲۰۱۲) «برنامه‌ریزی موفق و هدایت تحصیلی» و اسمیت و آلن^۵ (۲۰۱۴) «موفقیت‌های تحصیلی و مسیر صحیح هدایت تحصیلی» حاکی از این است که مسیر صحیح و آسیب‌شناسانه هدایت تحصیلی با موفقیت‌های تحصیلی بعدی فرد در ارتباط است.

پیشینهٔ تجربی هدایت تحصیلی حاکی از این است که تحقیقات مربوط به انتخاب رشته در کشور ما با توجه به تغییرات نظام آموزشی به نظام ۳-۲-۶ و به تبع آن تغییرات فرایند هدایت تحصیلی اندک است

و بیشتر مربوط به نظام انتخاب رشته به شکل پیشین است. بهنوعی، پژوهش حاضر از نخستین گام‌های مطالعاتی در مسیر هدایت تحصیلی بهشمار می‌رود. از سوی دیگر، عمدۀ تحقیقات صورت گرفته صرفاً با روش‌های کمی و فرضیه آزمایی بوده‌اند. اما پژوهش حاضر با رویکرد تلفیقی در صدد بهره‌گیری از مزایای هر دو روش کیفی و کمی است. نیازآذری، شریفی و جباری (۱۳۹۹) در پژوهشی نتیجه گرفتند، مدل‌های کارآمد هدایت تحصیلی دانش‌آموزان، به ترتیب استعدادیابی، عوامل قانونی، خط‌مشی‌های کارآمدی، ساختاری و مدیریتی، فناوری اطلاعات و ارتباطات، دانش‌مداری و خانوادگی -اجتماعی هستند. نیازآذری، شریفی و جباری (۱۳۹۹) در پژوهش دیگری نتیجه گرفتند، وجود بانک اطلاعاتی جامع، سهولت دسترسی به اطلاعات، مشاوره برخط، سابقه کاری، بهره‌گیری از دستگاه‌های خبره و شبیه‌سازی، از عوامل دستیابی دانش‌آموزان به هدایت تحصیلی کارآمد هستند.

نیازی، عقیقی، سلیمان‌نژاد و رازقی‌مله (۱۳۹۷) در پژوهشی نتیجه گرفتند، دانش‌آموزان مایل به انتخاب رشته تجربی هستند و از طرف دیگر، معیار عمدۀ انتخاب رشته، علاقه‌های شخصی است. نویدی (۱۳۹۷) در پژوهشی نتیجه گرفت، مهم‌ترین اقدامات در راستای هدایت تحصیلی در کشور ارتقای سطح دانش و مهارت حرفه‌ای مشاوران و انجام پژوهش‌های مستمر در مورد هدایت تحصیلی است. ابراهیمی‌مقدم، صمدی و شریفی (۱۳۹۶) نتیجه گرفتند، آموزش و پرورش با ایجاد رشته‌های جدید می‌تواند باعث جذب دانش‌آموزان به رشته‌های موردنظر شود. رضایت از معلمان در رشته‌ای که تدریس می‌کنند و امکان دستیابی به شغل، از دیگر عوامل مؤثر بر انتخاب رشته دانش‌آموزان بهشمار می‌روند.

مرادی و اخوان تفتی (۱۳۹۲) در پژوهشی نتیجه گرفتند، عوامل مؤثر بر رضایت از انتخاب رشته، به ترتیب علاقهٔ شخصی، اولویت شغلی آینده و توصیهٔ مشاور است و نظر والدین کمترین نقش را داشته است. نظری، محمدی و حاتمی (۱۳۸۹) نتیجه گرفتند، بیشتر دانش‌آموزان به رشته‌های علمی و فنی علاقه‌منداند. در میان دختران علاقه و امکانات مرآکر آموزشی بیشترین نقش را دارند و در بین پسران، درآمد بیشتر موردن توجه بوده است. طهماسبی (۱۳۸۷) در پژوهشی نتیجه گرفت، پرسیز و موقعیت اجتماعی رشته‌های فنی و حرفه‌ای، نفوذ مشاوران مدرسه و دخالت والدین عوامل مؤثر بر انتخاب رشته هستند.

زنداویان (۱۳۸۵) در پژوهشی نتیجه گرفت، نحوه هدایت تحصیلی و انتخاب رشته بر اساس استعداد، علاقه، پیشرفت تحصیلی و فرایند صحیح هدایت تحصیلی به رشته‌های گوناگون نیست، بلکه دانش‌آموزان قوی بر مبنای معدل به رشته ریاضی و فیزیک، دانش‌آموزان متوسط به علوم تجربی و دانش‌آموزان ضعیف به علوم انسانی هدایت شده‌اند. سالاری (۱۳۸۴) نتیجه گرفت، علاقهٔ دختران به رشته‌های فنی و حرفه‌ای کمتر از پسران بوده است و بهترین مشوق دانش‌آموزان به شاخه‌های فنی و حرفه‌ای و کار و دانش، مشاوران مدرسه بوده‌اند. رستگارخالد (۱۳۸۳) نتیجه گرفت، ترجیحات اکثريت خانواده‌ها به رشته پزشکی با جهت‌گیری علاقهٔ فرزند، خدمت به همنوع، درآمد و آيندهٔ خوب است.

ایرمای و اکوالی‌های^۱ (۲۰۱۸) در پژوهشی نتیجه گرفتند، والدین و معلمان باید ارتباط نزدیک‌تری

با انتخاب شغل و تحصیل دانش آموز برقرار کنند. هاکوی^۷ (۲۰۱۸) نتیجه گرفت، بین علاقه‌های شغلی و جهت‌گیری‌های شغلی دختران دبیرستانی رابطه معناداری وجود ندارد. جیوستینیلی و پاونی^۸ (۲۰۱۷) در پژوهشی نتیجه گرفتند، تفاوت‌های درون خانوادگی و ارتباط با والدین تأثیر قابل توجهی در فرایند انتخاب رشته دارند. کرینوکا و پلیا^۹ (۲۰۱۴) در پژوهشی نتیجه گرفتند، اندازه‌گیری ادراک دانش آموزان نسبت به انتخاب زمینه تحصیلی و شغلی باید به عنوان یک ابزار کاری در نظر گرفته شود.

ساویتری، گریدو زیمر-گمیک^{۱۰} (۲۰۱۳) در پژوهشی نتیجه گرفت، سازگاری جهت‌گیری‌های نوجوانان از انتظارات پدر و مادر با انتخاب رشته مرتبط است. آدو و ساننی^{۱۱} (۲۰۱۲) در پژوهشی نتیجه گرفتند، نگرش والدین و سطح تحصیلات آنان در انتخاب حرفه‌ای و تحصیلی دانش آموزان اثرگذار است. وینگفیلد، ریس و وست-الاتونجی^{۱۲} (۲۰۱۰) نتیجه گرفت، ۶۶ درصد دانش آموزان توصیه مشاور را در انتخاب رشته در رتبه آخر ارزیابی کرده‌اند. پری، لیئو و پابایان^{۱۳} (۲۰۱۰) در پژوهشی نتیجه گرفتند، حمایت معلم و پشتیبانی والدین در آماده‌سازی تحصیلی و شغلی دانش آموزان مؤثر است.

موضوع هدایت تحصیلی دانش آموزان از معضلات جدی وزارت آموزش و پرورش بوده است، تا حدی که از گذشته تاکنون مصوبات و اسناد زیادی از جمله «قانون اهداف و وظایف وزارت آموزش و پرورش در سال ۱۳۶۶، قانون برنامه دوم توسعه در سال ۱۳۷۷، آینین نامه آموزشی دوره متوسطه در سال ۱۳۸۰، قانون برنامه چهارم در سال ۱۳۸۳، نقشه جامع علمی کشور در سال ۱۳۸۹، قانون برنامه پنجم توسعه در سال ۱۳۸۹، سند تحول بنیادین در سال ۱۳۹۰، برنامه درسی ملی در سال ۱۳۹۱ و در سال ۱۳۹۴ آینین نامه جدید هدایت تحصیلی» در راستای آن اتخاذ شده، اگرچه هنوز در حل ریشه‌ای آن و کسب رضایت ذینفعان موفق نبوده است (طباطبایی، ۱۳۹۷؛ نیازی و همکاران، ۱۳۹۷؛ نویدی، ۱۳۹۷).

در استان ایلام نیز مشاهدات و اظهارات بسیاری از دانش آموزان، خانواده‌ها و مشاوران مدرسه‌حکی از این است که هدایت تحصیلی در طی تجربه جدید خود با مشکلات زیادی رویه رو بوده است؛ به طوری که دانش آموزان در زمینه هدایت تحصیلی حاضر با اطلاعات اندکی رویه رو بوده‌اند. از سویی دیگر، نگرانی‌های خانواده‌ها و فرزندانشان و شناخت ناکافی از هدایت تحصیلی، چالش‌های زیادی برای آنان ایجاد کرده است.

نتایج پژوهش حاضر می‌تواند برخی از چالش‌ها و آسیب‌های موجود هدایت تحصیلی به شکل جدید را شناسایی و مشخص کند و در برنامه‌ریزی‌های تحصیلی و شغلی لحاظ شود. از سوی دیگر، با توجه به شکل جدید فرایند هدایت تحصیلی در کشورمان، نتایج پژوهش حاضر می‌تواند به شناخت دیدگاه‌های مشاوران و نیز خانواده‌های دانش آموزان و مواجهه آنان با هدایت تحصیلی منجر شود. بنابراین، هدف این پژوهش، آسیب‌شناسی فرایند هدایت تحصیلی از منظر دانش آموزان، خانواده‌های آنان و مشاوران مدرسه است. سؤال اصلی پژوهش نیز این است که چالش‌ها و آسیب‌های فرایند هدایت تحصیلی دانش آموزان پایه نهم استان ایلام کدام‌اند؟

■ روش‌شناسی پژوهش

نوع روش پژوهش حاضر تلفیقی^{۱۴} است. در روش تلفیقی چندین راهبرد وجود دارد. راهبردی که این پژوهش دنبال کرد، راهبرد اکتشافی است. راهبرد اکتشافی شامل گردآوری و تحلیل داده‌های کیفی در مرحله اول و به دنبال آن گردآوری و تحلیل داده‌های کمی در مرحله دوم است که خود بر اساس نتایج کیفی مرحله اول بنا نهاده می‌شود (کراسول، ۲۰۰۹، ص. ۲۷۸). در مرحله نخست پژوهش که با روش کیفی انجام شده، جامعه آماری متشكل از دانش آموزان پایه نهم، اولیا و مشاوران شاغل در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۹۸ شهرستان دهlaran بود. حجم نمونه در روش کیفی تابع قاعده روش کیفی، یعنی اشباع نظری، است. محقق نمونه‌ها را تا رسیدن به نقطه اشباع ادامه می‌دهد و هرگاه مصاحبه‌های جدید نتوانند مفاهیم جدیدی در اختیار محقق قرار دهند، کار نمونه‌گیری به پایان رسیده است.

بر اساس توضیحات گفته شده، با ۲۷ دانش آموز پایه نهم (شامل ۱۰ پسر و ۷ دختر) مشاور (۵ مرد و ۳ زن) و ۵ ولی دانش آموز مصاحبه به عمل آمده است. در بخش کمی نیز حجم نمونه بر اساس فرمول کوکران ۴۰۰ دانش آموز است. در بخش کیفی شیوه نمونه‌گیری هدفمند^{۱۵} و از نوع نمونه‌گیری نظری و در بخش کمی نیز نمونه‌گیری تصادفی مدنظر بوده است. ابزار اصلی جمع آوری داده‌ها در بخش کیفی مصاحبه‌های عمیق و نیمه ساختاریافته و در روش کمی پرسشنامه بود که خود بر اساس داده‌های کیفی تهیه و تنظیم شد. روش اصلی تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش کیفی، تحلیل مضمون بود. بر این اساس، ابتدا کلیت هر مصاحبه خوانده و بازخوانی مجدد شد. جملات و عبارات نامرتب از بازخوانی‌ها حذف و این کار تا اندازه‌ای انجام گرفت که احساس شدیدگر جملات اضافی و خارج از موضوع هدایت تحصیلی مشاهده نمی‌شود. در مرحله دوم تمامی جملات و حتی کلمات کدگذاری شدند. برای هر جمله، عبارت و کلمه، کدی مفهومی، مانند جدول ۳، اختصاص یافت. این کار برای تمامی مصاحبه‌ها انجام شد. با انجام این کار تمامی کدهای مفهومی تعیین شدند. در مرحله سوم جدول ۴ تمامی کدهای مفهومی در قالب کدهای اصلی سازماندهی شدند. کدهای اصلی با رفت و برگشت‌های متعلّد به کدهای مفهومی و حتی رجوع مجدد به جملات و عبارات انجام شدند. در نهایت، با طی تمامی این مراحل، کار کدگذاری و طبقه‌بندی به سرانجام رسید.

برای افزایش قابلیت اعتبار در روش کیفی، روش خاص و از پیش تعیین شده‌ای وجود ندارد، بلکه مجموعه‌ای عوامل می‌تواند به این امر کمک کند. در پژوهش حاضر تمام فرایند کدگذاری مجددًا توسط محققان بازبینی شد. این کار با وسوس و رفت و برگشت‌های متعدد بین مفاهیم و مضمون‌ها انجام شد. همچنین، نتایج و کل فرایند کدگذاری در اختیار چند استاد و صاحب‌نظر (دو استاد علوم تربیتی گرایش مشاوره و سه استاد با سابقه انجام تحقیقات ترکیبی) که در حوزه مشاوره تحصیلی و تحقیقات ترکیبی خبره بودند قرار داده شد و پیشنهادها و نظرات اصلاحی آن‌ها لحاظ شد. برای اعتبار پرسشنامه، بخش کمی نیز از تحلیل عاملی تأییدی و برای پایابی از آزمون آلفای کرونباخ استفاده شد.

جدول ۳. نمونه کدگذاری اولیه از جمله، عبارت به کدهای مفهومی

مفهوم‌های جزئی (تمهای فرعی)	عبارات	
سردرگمی انتخاب	دانشآموز هنوز نمی‌دونه چکار کنه مدام می‌پرسه آقا من چه رشته‌ای برم؟	۱
نبود اطلاعات کافی	کلاً اون اطلاع و اطلاعات لازم رو ندارن.	۲
نشناختن رشته‌ها	دانشآموزی بوده از او پرسیدم این رشته رو که می‌خوای برمی، می‌دونی آینده کاری اش چطوره و می‌دونی تو شو آمادگی داری یا نه؟ دانشآموز با حالت و نگاهی که از عمق بی خبری اش حکایت داشت، گفت نمی‌دونم آقا!	۳
اهتمام کاری تکمیل برگه‌ها	دانشآموز باید فرم‌های مخصوص خودش رو پرس کنه، واقعاً همین جوری پرش کرده و بدون جدیت و دونستن مسیر صحیح.	۵
سماجت انتخاب	دانشآموز بر رشته خاصی تأکید و اصرار داره مثلاً آقا من باید برم رشته تجربی هر جور شده. ولی در پایان شرایط رسمی، نمره و معیارهایش را نیاورده و ناراحت شده و گفته اصلاً هیچ رشته‌ای نمی‌ر.	۶
سردرگمی خانواده	هنوز برای خانواده جا نیافتاده چکار کنند!	۷
نمره محوری	واقعاً نمره معیار است و بعضًا نمراتی که دانشآموز کسب کرده، با واقعیت منطبق نبوده	۸
تعیین کنندگی نمره	به نظرم نقش نمره بیشتر از برگه‌ها و برگه‌های خود اظهاری است و کلاً انتخاب بر نمره استوار است.	۹
وزن بخشی درس‌ها	آگه دانشآموزی دوست داشته باشه رشته تجربی بره، در صورتی که از بین چند درس اصلی در پایه نهم بکی شون نمره خوبی کسب نکرده باشه، به احتمال زیاد نمی‌تونه موفق بشه و به این رشته بره.	۱۰
سطحی‌نگری برگه‌ها	برگه‌ها فقط در حد شناخت اولیه خوبن، ولی نباید معیار تعیین کننده باشند.	۱۱
درک نادرست اولیا	پس‌رم می‌خواهد این رشته بره، ولی در پایان به او اجازه نمی‌دن. حالا چکار کنیم؟	۱۲
صورت شناخت	به نظرم کمتر از ۱۰ درصد بچه‌ها شناخت خوبی دارن، ولی بیشتر اونا نمی‌دونن. از سوالاتی که مدام می‌پرسن معلومه.	۱۳
رفع تکلیف مدیران	برخی مدیران زیاد در هدایت تحصیلی جدی نیستند و همین جوری رد می‌شن. دیده‌ام.	۱۴
اهتمام کاری اجرایی	اصل‌فرمی به دانشآموز داده نشده. تقریباً صوری بوده است.	۱۵
سطحی‌گری مدیران	برگه‌هایی که به مدیران داده می‌شده و از شیوه خواسته می‌شده اون‌ها رو نمره‌گذاری کنند، نمرة هر درس رو تقریباً به صورت رندومی داده‌اند و تحويل مدیر شده. یعنی خیلی واقعی نبودند.	۱۶

جدول ۴. مضمون‌های فرعی و اصلی حاصل از داده‌های مضمون‌های اصلی

ردیف	مضمون‌های خرد	مضمون‌های اصلی
۱	نبود اطلاعات کافی	چالش‌های بنیادین انتخاب
۲	دانستن چندوچون رشته‌ها	
۳	فقدان اطلاعات اولیا	
۴	سردرگمی انتخاب	
۵	۵. اهمال کاری و سهل‌انگاری تکمیل فرم	برگه‌های نمادین
۶	۶. ایفای نقش	
۷	۷. تعديل برگه‌ها	
۸	۸. بومی‌گرایی برگه‌ها	
۹	۹. بی‌اعتقادی عملگرایی	
۱۰	۱۰. عیوب برگه‌ها و کثرت سؤالات	
۱۱	۱۱. درک نادرست اولیا	
۱۲	۱۲. کمیت مراجعات والدین	باورهای خاص اولیا
۱۳	۱۳. سرمایه‌فرهنگی خانواده	
۱۴	۱۴. اصرار اولیا و تجربه آن‌ها	
۱۵	۱۵. تعیین کنندگی نمره کارنامه	
۱۶	۱۶. تقویت ۶۵ درصدی	ملاک عینی انتخاب
۱۷	۱۷. ضرورت امتحانات هماهنگ	
۱۸	۱۸. تعیین کننده پنهان	
۱۹	۱۹. دوگرایی ارزیابی	
۲۰	۲۰. رفع تکلیف و اهمال کاری اجرایی (مشاور و مدیر)	
۲۱	۲۱. سطحی‌نگری دبیران	بی‌ملاحظگی و رفع تکلیف اجرایی
۲۲	۲۲. نبود توجه به خروجی‌ها	

جدول ۴. (ادامه)

ردیف	مضمون‌های خرد	مضمون‌های اصلی
۲۳	سرزنش مشاور	
۲۴	بی‌اعتقادی مشاور	
۲۵	بروکراسی برگه و فرم مشاور	
۲۶	کلی‌گویی مشاور	
۲۷	ضعف مشاور	
۲۸	القای منفی مشاور	عملکرد مشاور از باور تا ناباوری
۲۹	تقلیل سرزنش	
۳۰	تداخل نقش‌های مشاور	
۳۱	دو شقی کار مشاور	
۳۲	تقویت اختیارات مشاور	
۳۳	تعیین‌کننده معیوب	
۳۴	نبود راهنمای متخصص	
۳۵	نبود زیرساخت‌ها	
۳۶	قطعی اینترنت	
۳۷	مصداق‌های برون مدرسه‌ای اینترنت	نارسایی الکترونیکی و پیامدهای آن
۳۸	نحوه و تجربه تعامل‌گرایی میزبان	
۳۹	نبود فرصت فکر کردن	
۴۰	انتخاب تصادفی رشته	
۴۱	نصیحت تجربه‌گرایانه برادر	
۴۲	نصیحت‌های دوستان	القاتات ناهمگون
۴۳	نصیحت‌های بد معلم	
۴۴	نصیحت‌های خوب معلم	

■ یافته‌ها

۱. چالش‌های بنیادین انتخاب

این مضمون از انواع مشکلات، از سردرگمی تا نداشتن اطلاعات کنشگران، حکایت دارد و حاصل چهار مقولهٔ خرد «نبود اطلاعات کافی»، «نداشتن چندوچون رشته‌ها»، «نداشتن اطلاعات اولیا» و «سردرگمی انتخاب» است. اگرچه با حضور قدرتمند فضای مجازی و دیگر ابزارهای سریع اطلاعات، امکان دسترسی به اطلاعات در مورد انتخاب رشته افزایش یافته، اما یافته‌های تحقیق حاضر حاکی از این است که دانش آموزان در درجهٔ نخست و اولیا و حتی برخی مشاوران مدرسه‌ها از نوعی سردرگمی و مضيقهٔ اطلاعات مرتبط با انتخاب رشته در رنج بوده‌اند. نقل قول مشاور زیر بهوضوح همین برداشت را منعکس می‌کند:

«دانش آموز هنوز نمی‌دونه چکار کنه! مدام می‌پرسه آقا من چه رشته‌ای برم؟ کلاً اون اطلاع و اطلاعات لازم رو ندارن، سردرگم و گیج هستند. واقعاً دانش آموزی بوده از او پرسیده‌ام این رشته رو که می‌خواهی برمی، می‌دونی آینده کاری اش چطوره و می‌دونی تو شس آمادگی داری یا نه، دانش آموز با حالت و نگاهی که از عمق بی‌خبری اش حکایت داشته، گفته نمی‌دونم»
(مشاور، ۳۵ ساله).

فراتر از تنگناهای دانش و اطلاعات دانش آموزان و اولیا، نکتهٔ دیگر این بود که حتی برخی دانش آموزان اظهار داشتند مشاور مدرسه چندان اطلاعاتی نداشته یا اطلاعاتش بهقدر کفایت نبوده و مطالب راهنمای هدایت تحصیلی را به صورت کلی و کلیشه‌وار بیان کرده است. روی هم رفته، نبود اطلاعات در مورد انتخاب رشته و نحوه آشنایی دقیق با زیررشته‌ها و بازار کار آن‌ها مطلوب نبود و مکرراً در مصاحبه‌های مشارکت‌کنندگان مشاهده شد.

زهراء، دانش آموز دهم تجربی، با وجود انتخاب رشته تجربی، اشاره کرد بهتر بود مشاور در قالب یک بنر، نمایی از رشته‌های گوناگون، بهخصوص انواع زیرمجموعه‌های پژوهشکی را، در طول سال نشان می‌داد (زهراء، پایه دهم تجربی).

۲. برگه‌های نمادین

بنابر فرایند هدایت تحصیلی فعلی که حدود ۶۵ درصد وزن انتخاب رشته بر مبنای نمون برگ شماره ۵ با ترکیب نظرات و خروجی ۱۰ درصد دیران، ۱۰ درصد دانش آموز، ۵

در صد اولیا، ۱۰ درصد مشاور، ۱۵ درصد آزمون استعداد و ۱۵ درصد نیز رغبت است، برخی واکنش‌ها و اعتقادات قابل تأمل است. مقوله کشف شده برگه‌های نمادین که حاصل «اهمال کاری و سهل‌انگاری تکمیل برگه»، «ایفای نقش»، «تعديل برگه‌ها»، «بومی‌گرایی برگه‌ها»، «بی‌اعتقادی عملگرایی»، «عیوب برگه‌ها و کثرت سؤالات» است، از همین واکنش‌ها حکایت دارد. مجموع اظهارات دانش‌آموزان و مشاوران بر این دلالت داشت که آنان چندان اعتقادی به پر کردن و تکمیل برگه‌های خود اظهاری و دیگر اظهاری ندارند. به اعتقاد آنان، این برگه‌ها صرفاً رفع تکلیف و صوری هستند و چندان در انتخاب رشته اثربخشان نیستند. به همین دلیل، واکنش‌هایی منفی اعم از تصادفی پر کردن، هم‌زمانی تکمیل دو برگه ویژه دانش‌آموز و اولیا توسط خود دانش‌آموز (ایفای نقش^۷) داشته‌اند و حداقل کارایی برگه‌ها را به رفع تکلیف تقسیم داده و به نمادی از ناکارآمدی تبدیل کرده‌اند. اظهارات متعدد دانش‌آموزان و مشاوران زیر به‌وضوح این نکات را محرز می‌سازد. برای نمونه:

... بله آقا دادند (برگه‌ها را) ولی الکی پرشون کردیم. خود مشاور گفت همه‌شون رو (نمره) ۵ بزنید تا رشته خوب برآتون بگیره (دانش‌آموز دهم کارداش). گفتن وقت نیست، سریع پر کنید بدید تحویل (رفع تکلیف برگه‌ها) (دانش‌آموز دهم فنی و حرفه‌ای).
بله یک روز دوتا فرم به ما دادند و گفتن پرش کنید. اینا مهم نیست، مهم نمرات درسی شما هست (دانش‌آموز یازدهم تجربی). خود من (مشاور) و دانش‌آموز می‌دانیم واقعاً ۵۶ درصد از دیگه، چون ۳۵ درصد به کارنامه دانش‌آموز مربوطه بی‌تأثیره و بی‌انگیزگی در پر کردن واقعی ایجاد می‌کنه ... وقتی این همه فرم دارم و باشد نمراتشون رو وارد کنم، وقتی می‌دونم هیچ تأثیری نداره، بی‌خيال می‌شم... (بی‌اعتقادی مشاور).
پارسال دانش‌آموزی داشتیم که ۱۵ ترمان به کافی نت داده بود گفته بود این رو (فرم) کامل کن و بهم باده (بی‌اعتقادی عملگرایی) (مشاور، ۳۵ ساله).

اظهارات متعدد ذکر شده به خوبی نشان می‌دهند هم مشاور و هم دانش‌آموز در یک توافق ضمنی، البته بیشتر با تأسی از بی‌اعتقادی مشاور، نسبت به تکمیل برگه‌ها مبادرت کرده‌اند. بنابراین، در این زمینه شاهد واکنش منفعل تا منفی مشارکت‌کنندگان در تکمیل برگه‌ها بوده‌ایم. این مضمون یکی از فراوان‌ترین مضمون‌ها در روایت‌های مصاحبه‌شوندگان بود. در نظام اعتقادی آنان، برگه‌ها در انتخاب رشته تأثیری ندارند و همین برداشت به دانش‌آموزان نیز القا شده است. طولانی بودن سؤالات نیز مورد دیگری بود که مشارکت‌کنندگان به خستگی ناشی از آن اشاره کردند.

۲. باورهای خاص اولیا

مضمون کشف شده دیگر، باورهای خاص اولیا، متشکل از «درک نادرست»، «میزان مراجعات»، «سرمایه فرهنگی» و «اصرار اولیا و تجربه آن» است. از آنجاکه همگی مؤلفه‌های خرد این مضمون به‌نوعی اشکال و هنجار خاص آنان بر می‌گردد، به باورهای خاص تعییر شده است. به باور برخی مشاوران، با وجود شرکت اولیا در جلسات مربوط به هدایت تحصیلی، عمدۀ شرکت آنان در حد نمادین بوده و چندان مفید و کارآمد نبوده است. برای نمونه، همین روایت مشاور پرواضح است:

وقتی دعوت می‌کنیم از خانواده، واقعاً میان، مگه کسی نتونه. ولی بحث آینه نمی‌دونند و اطلاعات لازم ندارند. یعنی صرف شرکت در مدرسه برای آشنایی انتخاب رشته میانه ... می‌گه پسرم باید بره رشته تجربی. دیگه کاری ندار علاقه و استعداد بچه چی هست (خانم مشاور، ۴۲ ساله).

نکته دیگر قابل ذکر این است که به اظهار مشاوران، خانواده‌ها به‌طور کل نسبت به هدایت تحصیلی و اهمیت آن برای فرزند خودشان در دو طبقه جای می‌گیرند؛ یا کلّاً بی‌خيال هستند و برایشان مهم نیست و اصلاً به مدرسه مراجعه نمی‌کنند یا برایشان اهمیت دارد و مراجعه، اگرچه نمادین، دارند. یافته‌های این مضمون نشان می‌دهد، همگام با ناآشنایی دانش‌آموزان، خانواده‌ها نیز چنین هستند و حتی بسیار آسیب‌زادر. بدین صورت، بدون توجه به برخی هنجارهای قانونی و ماده‌های مصوب هدایت تحصیلی، اصراری نامتعارف مبنی بر انتخاب رشته خاص موردنظر خود، بدون ملاحظه عملکرد تحصیلی و استعداد و علاقه فرزند، دارند. همین باورهای خاص اولیا که می‌تواند از تسلط رشته تجربی ناشی باشد، باعث شده خانواده‌ها سعی کنند فرزند آن‌ها به هر شکل ممکن به رشته تجربی بروند و به‌نوعی در کنکور، با فرض موفقیت، بتوانند جایگاه و آینده خود را تضمین کنند.

۳. ملاک عینی انتخاب

این مضمون شامل پنج خرده مضمون «تعیین‌کنندگی نمره»، «تقویت ۶۵ درصد»، «ضرورت امتحانات هماهنگ»، «تعیین‌کننده پنهان»، و «دوگرایی ارزیابی» است. به نظر مشاوران و دانش‌آموزان، هدایت تحصیلی و انتخاب رشته مورد نظر به نمرات کارنامه بستگی دارد و مابقی درصد، چندان تأثیری ندارد. از همین رو، در نزد آن‌ها نقش نمره برجسته است و آن را تعیین‌کننده اصلی می‌دانند. اسما، دانش‌آموز پایه دهم تجربی، معتقد است:

من به خاطر اینکه نمرات نهم خیلی خوب بود تونستم رشته تجربی رو کسب کنم، خیلی
واسم مهم نبود برگه‌ها رو چطور بزنم.

همچنین، دیدگاه مشاور ۳۶ ساله نیز چنین بود: به اعتقادم همون کارنامه و نمرات درس‌های
ریاضی، علوم تجربی و ادبیات فارسی تعیین‌کننده رشته‌شون هست. بقیه یا ندارن یا خیلی
خیلی کم.

چنین دیدگاه‌هایی نشان می‌دهند که در شرایط فعلی و به روایت تجربه‌کنندگان، نقش تعیین‌کننده
در نمرات کارنامه تعییشده و همین عملکرد تحصیلی بر ۶۵ درصد دیگر غالب است. بدین علت
برخی مشاوران خواهان برخی تغییرات و اصلاحات از جمله «ضرورت برگزاری امتحانات هماهنگ
استانی» در هر سه پایه و «تعویت نقش ۶۵ درصد» بودند. اظهارات اصلاحی مشاوران مدرسه چنین
بود که باید امتحانات هماهنگ استانی در هر سه پایه برگزار شوند و آن هم با تشکیل حوزه امتحانات و
پرهیز از حضور معلمان خودی. در نزد آنان نمرات فعلی واقعی نیستند و نمی‌توانند ملاک کارآمد توان
علمی داشت آموزان باشد؛ عین اظهار تجربه‌کنندگان همین نکته را به دقت نشان می‌دهد:

«به نظرم، زمانی می‌شه نمرات واقعی باشند که هر سه پایه یا پایه نهم، آزمونش بشه هماهنگ
استانی، با تشکیل ستاد تصحیح امتحانات، و خود معلم نمره ناده. این یعنی واقعیت و درست
بودن نمره، تا بشه ملاک. داشت آموز ریاضی رو گرفته ۱۷ یا علوم رو گرفته ۱۸، الان نمرات در
همه مدارس‌ها واقعی نیستند» (مشاور، ۲۱ ساله).

در کل، مجموع روایات و دیدگاه‌های مشاوران و داشت آموزان چنین بود که ۳۵ درصد فرایند
هدایت تنها اصل تعیین‌کننده برای انتخاب رشته مورد نظر است و ۶۵ درصد دیگر چندان مؤثر نیست.
لذا می‌توان با ۳۵ درصد کارنامه به اهداف مورد نظر رسید.

۵. بی‌ملاحظگی و رفع تکلیف اجرایی

این مقوله حاصل سه مؤلفه سطحی‌نگری دبیران، بود توجه به خروجی‌ها و رفع تکلیف اجرایی
مشاور و مدیر است. این مضمون نشان می‌دهد، عوامل اجرایی مدرسه، از دبیر تا مدیر و مشاور،
اعتقاد چندانی به برگه‌های خوداظهاری تا دیگر اظهاری ندارند. همان‌گونه در نمون برگ ۵ تصریح شده،
دبیران از اختیار ۱۰ درصد برخوردارند و در فرمی که مدیر در اختیار آنان قرار می‌دهد، از آنان

خواسته می‌شود نمراتی به درس مورد نظر دانش آموز اختصاص بدهند. همین تکلیف با بی‌میلی دبیران مواجه بوده و نمرات به صورت تصادفی داده شده‌اند. فراتر از این، بی‌توجهی به خروجی‌های مجموعه برگه‌های دانش آموزان و مشاور و اولیاست. صداقت مشاور زیر به درستی بر همین امر تأکید دارد:

حقیقتاً من باید کلی نمره دانش آموز وارد کنم. کلی نمرات دبیران و اولیا رو وارد سیستم کنم؛ کاری طولانی و بدون پشتونه انگیزشی. و آن واقعیت در این کار وجود ندارد، چون من اعتقاد دارم کسی به این کارها اهمیت نمی‌دهد و در کلامی، صوری بازی هست (مشاور خانم، ۳۳ ساله).

۶. عملکرد مشاور از باورها تا بایدها

مضمون عملکرد مشاور دلالت بر دامنه متنوعی از مقصود دانستن و سرزنش تا طرد سرزنش مشاور است و شامل ۱۲ مؤلفه است: «سرزنش مشاور»، «بی‌اعتقادی مشاور»، «برکاری برگه و برگه مشاور»، «کلی‌گویی مشاور»، «القای منفی مشاور»، «تدخل نقش‌های مشاور»، «دو شقی کار مشاور»، «تقویت اختیارات مشاور»، «تعیین‌کننده معیوب» و «نبود راهنمای متخصص». مشاور بنا بر ماهیت کار خود، در هدایت دانش آموزان، خاصه در انتخاب رشته، نقش مهمی دارد. چنانچه مشاور از تخصص لازم و علاقه زیاد در کار برخوردار باشد، می‌تواند بسیاری از تنگاتها و مشکلات دانش آموزان هدف را برطرف کند. اهمیت کار مشاور قابل انکار نیست، با وجود این باید اشاره کرد در برخی موارد، بنا بر محدودیت‌ها، برخی مشاوران از نیروهایی غیر از رشته تخصصی و به طور عمده از نیروهای پرورشی هستند. همین موجب شده است اهمیت کار مشاور تحت الشعاع قرار گیرد. سه مؤلفه کلی‌گویی (کلیشه) مشاور، سرزنش مشاور و نبود راهنمای متخصص بر همین موضوع دلالت دارند. برای نمونه، از اظهارات زینب می‌توان همین موضوع را استنباط کرد:

...مشاور باید واقعاً رشته/اش مشاوره باشه تا بتونه خوب بچه‌ها رو هدایت کنه. معلمای خوب پرورشی کمتر می‌تونن، چون او ناکارشنون چیز دیگه‌ایه. به نظرم هرچی مشاور سواد بیشتر داشته باشه، خوب‌تر بچه‌ها رو به مسیر می‌بره...» (زنیب، دهم تجریبی).

از دیگر مؤلفه‌های اساسی مضمون کشف شده، تداخل نقش‌های مشاور، دو شقی کار مشاور و تقلیل وظایف مشاور است. مشاوران مدرسه به شکل‌های گوناگون باور داشتند که واقعاً مشاور با حجم سنگینی از کار روبروست و تا حدی از رسالت اصلی خود دور شده است. آنان بیان داشتند که کار

مشاور به دو دسته «کاغذبازی‌های متعدد» و «پاسخ دادن به بخشنامه‌های اداری» تقلیل یافته است. لذا مصاحبه‌شوندگان معتقد بودند باید وظایف واقعی مشاور حول ارشاد تخصصی فعالیت‌های آموزشی و اخلاقی دانش‌آموزان باشد. اظهارات مصاحبه‌شونده زیر حاکی از حجم زیاد کارها تا اظهار گله از نظام فعلی کار مشاوره است:

از مشاور انتظار است در همه چیز دخالت کنه. شما الان می‌دانید مشکلات و آسیب‌های اخلاقی و اجتماعی در جامعه زیاد شده. همین در مدرس هم وجود دارد. حالا بحث آینه مشاور با چه حجم کاری زیادی سروکار داره! هدایت تحصیلی به جای خود که اون جذب واقعی رو نداره. کلی باید برگه بدیم و تحويل بگیریم، آخرش هم خروجی‌ها چنان خوب نیستند (مشاور، ۴۲ ساله).

نکته قابل توجه دیگر، باور مشاوران به تقویت دامنه اختیاراتشان در حوزه انتخاب رشته است. بر اساس رویه کنونی، نظرات مشاوران حدود ۱۰ درصد در انتخاب رشته دانش‌آموز نقش دارد. آنان معتقد بودند این سهم کم است و از طرف دیگر باید نظرات خانواده به همگرایی بیشتر با نظر مشاور بینجامد. ذیل این بحث چنین معتقد بودند که مشاور بهتر از خانواده می‌تواند تشخیص دهد دانش‌آموز در چه رشته‌ای موفق‌تر خواهد شد. لذا آنان معتقد بودند، اگر خانواده‌ها به مشاور ایمان بیشتری داشته باشند، بسیاری از آسیب‌های موجود کاسته خواهند شد. برای نمونه:

به نظرم الآن خیلی از خانواده‌ها واقعاً به طور دقیق نمی‌دونند بچه‌شون باید چکار کنه! اونا (خانواده) باید بیان مدرسه و به مشاور ایمان داشته باشند. مشاور بهتر می‌تونه مسیر درست موقعيت رو برآشون ترسیم کنه. مشاور می‌دونه وضعیت کلی دانش‌آموز چیه و باید چطور برداش به راه درست... (مشاور خانم، ۳۳ ساله).

۷. نارسایی الکترونیکی و پیامدهای آن
مضمون کشفشده دیگر، نواقص و نارسایی الکترونیکی است. در چند سال اخیر، گاهی آزمون‌هایی به صورت آنلاین برای دانش‌آموزان برگزار می‌شوند. یکی از الزامات برگزاری این آزمون‌ها، وجود کارگاه رایانه و برخط (آنلاین) بودن است. زمانی که بسترهای چنین سخت‌افزاری در مدرسه وجود ندارد، اداره‌های مناطق و شهرستان از مدرسه‌های برخوردار می‌خواهند با مدرسه‌هایی فاقد این امکان همکاری کنند. بنابراین، رفع این تنگنا مستلزم برخی همکاری‌های بین مدرسه‌ای است. بر اساس اظهار زیر:

واسه این کار (ایترنوت) رفتیم مدرسه دیگهای اونجا کلی اذیت شدیم. منتظر موندیم تا هماهنگی بشه برای کامپیوتر و آخرش هم هیچی. الکی همه‌شون رو تندا و تندا پر کردیم و والسلام... (دانش‌آموز، دهم انسانی).

از این اظهار می‌توان مشکلاتی از نوع همکاری بین مدرسه‌ای را استنباط کرد. مدرسه مقصود ممکن است میل چندانی به همکاری با دانش‌آموزان دیگر نداشته باشد. لذا احتمال نبود همکاری واقعی وجود دارد. یا ممکن است برای جلوگیری از بی‌نظمی‌های احتمالی، همکاری لازم را نداشته باشند. این اظهارات را هم بخوانید:

«مشکل اصلی آینه که آزمون‌هایی که بچه‌ها باید بدن، اینترنتیه و وقتی اینترنت نیست، گاهی باید دانش‌آموز به مدرسه‌های مجهر به اینترنت بردش. همین کلی مشکل ایجاد میکنه. حواشی که توی این فاصله ایجاد می‌شه، بی‌نظمی دانش‌آموزان و کنترل کردن اونا و ... واسه ماها (مشاوران) هم در درس‌های زیادی داره. ممکنه بریم اونجا، باز مشکل سرعت اینترنت مطرح باش! وقت زیادی هم خودمون منتظر بموئیم. بچه‌ها هم همینطور. خسته میشن و ممکنه دست به بی‌نظمی بزنند! همین طور باید بینیم نحوه همکاری اون مدرسه با ما چطوره! مثلاً سال گذشته همین موضوع رو تجربه کردیم؛ کلی وقت گذاشتیم، او مدیم واسه آزمون اینترنتی بچه‌ها، مدیر مدرسه گفت زود تمام کنیم، بچه‌های خودمون کارگاه دارن. منظور مشخص بود. دوست‌نداشتن ما استفاده کنیم...» (مشاور مدرسه، ۴۵ ساله).

۸. القائات ناهمگون

مضمون «القائات ناهمگون» بر توصیه‌های ناهمخوان و گاهی متضاد اشاره دارد. این مضمون شامل توصیه‌هایی از درون خانواده خود (برادر و خواهر)، دوستان و معلمان است. بدیهی است در فرایند انتخاب رشته خانواده نقش مهمی دارد و در این بین نقش برادر و خواهر محرزتر است. در حال حاضر، عموم خانواده‌ها به سمت رشته تجربی نظر دارند، چراکه در صورت موفقیت فرد، این رشته برای خود فرد و خانواده شغل مطمئن و درآمد قابل توجهی را تضمین خواهد کرد. لذا در برخی مصاحبه‌ها مشارکت‌کنندگان اذعان می‌کردند توصیه خواهر و برادران آن‌ها بر اولویت دادن به رشته تجربی، بدون ملاحظات دیگر، بوده است. برای نمونه، سمیه ذکر کرد: «خواهرم رشته پزشکی قبول شده بود. بهم گفت هر کاری کردی، حتماً باید بری رشته تجربی. آگه قبول بشی، خیالت راحته دیگه پزشک می‌شی. الان پزشکا درآمد خوبی دارن» (سمیه، دهم تجربی).

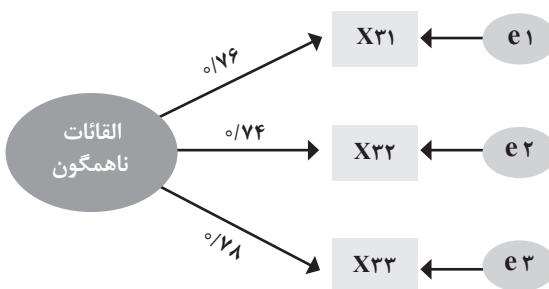
همچنین، نادر اظهار داشت که معلم توصیه کرده است به رشتۀ تجربی نزود، چون شانس قبولی کنکورش بسیار پایین است (نادر، دهم انسانی). مشارکت‌کننده دیگری اذعان کرد:

«... راستش نمی‌دانستم چه رشتۀ‌ای برم! خودم دویه‌شک بودم چه رشتۀ‌ای برم تا بتونم موفق بشم. خانواده‌ی چیز می‌گفتند، مدرسه‌ی چیز دیگه! واقعاً اعصابم خراب بود. بین دو رشتۀ موناه بودم. اول تجربی آورده بودم، بعدش انسانی هم داشتم. آخرش دیگه خیلی اذیت شدم، رفتم رشتۀ انسانی. الان احساس می‌کنم کاش می‌رفتم تجربی، چون الان متوجه شده‌ام رشتۀ انسانی نه اینکه بد هست، آینده‌اش خوب نیست. فقط شاید بشه معلمی قبول شد، ولی اون تجربی رو شاید پرستار می‌شدم» (نازنین، دهم انسانی).

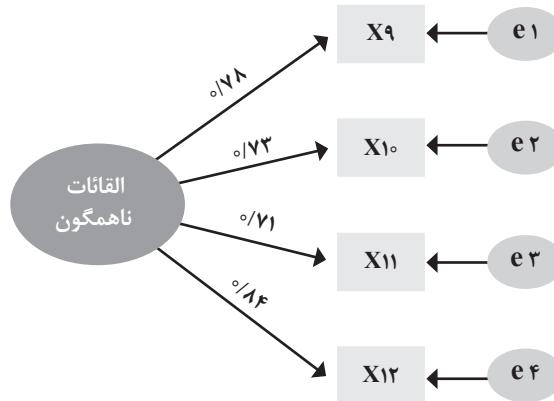
نکات قابل ملاحظه روایات بالا این است که از اطرافیان نزدیک دانش‌آموز، تفکرات کاملاً ناهمخوانی از یک سنتخ، در یکی اصرار بر رشتۀ تجربی و در دیگری اجتناب از آن، القا شده است. بدیهی است در چنین شرایطی فشار زیادی بر دانش‌آموز وارد خواهد شد.

■ بخش کمی تحلیل عاملی تأییدی

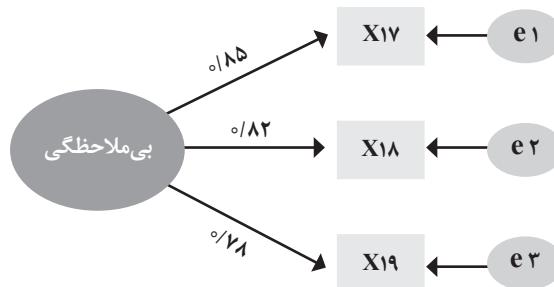
در پژوهش حاضر، برای بررسی مدل‌های اندازه‌گیری، از تحلیل عاملی تأییدی (CFA) استفاده شده است. در صورتی که سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ باشد، بارهای عاملی در سطح ۵ درصد معنی دارند و فرض صفر مبنی بر معنی دار نبودن نقش سنجه در تشکیل سازه مورد بررسی رد می‌شود و معنی داری روابط در قالب تحلیل عاملی تأییدی مورد پذیرش قرار می‌گیرد. مدل‌های اندازه‌گیری که به کمک تحلیل عاملی تأییدی مورد برآش قرار گرفتند، در شکل‌های زیر آمده‌اند.

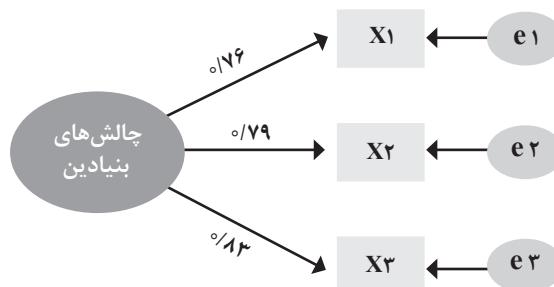
شکل ۱. مدل اندازه‌گیری القائات ناهمگون (ضرایب استاندارد شده)

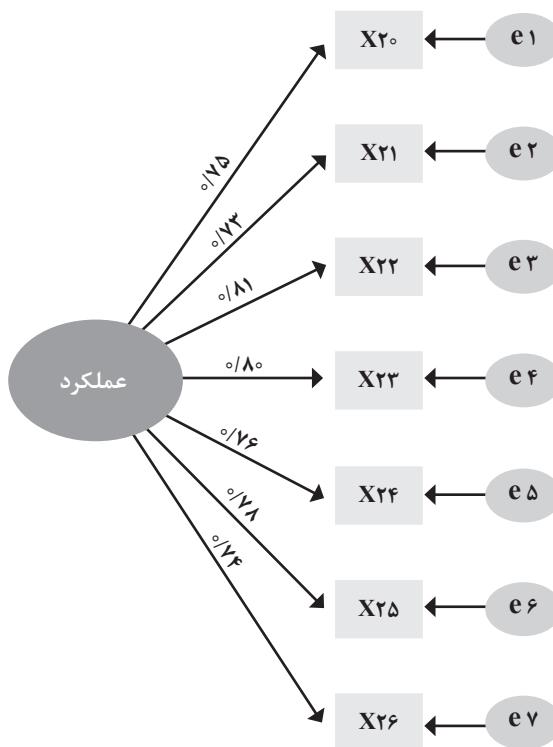
شکل ۲. مدل اندازه‌گیری باورهای اولیا (ضرایب استاندارد شده)

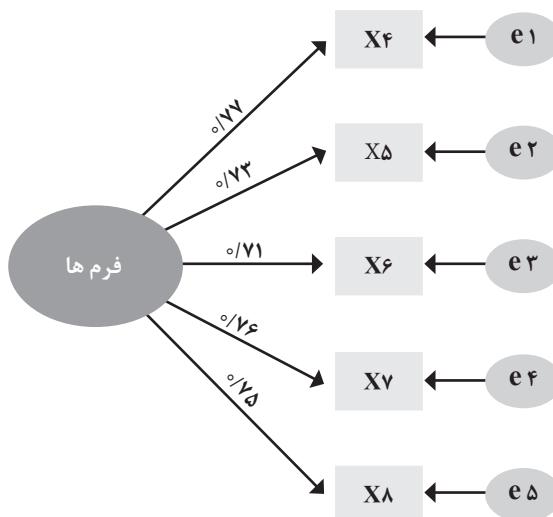
شکل ۳. مدل اندازه‌گیری بی‌ملاحظگی (ضرایب استاندارد شده)

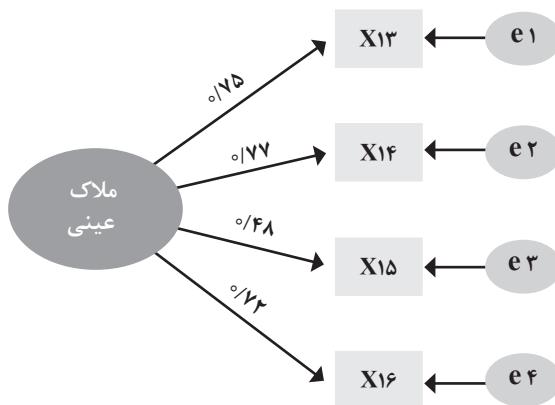
شکل ۴. مدل اندازه‌گیری چالش‌های بنیادین (ضرایب استاندارد شده)

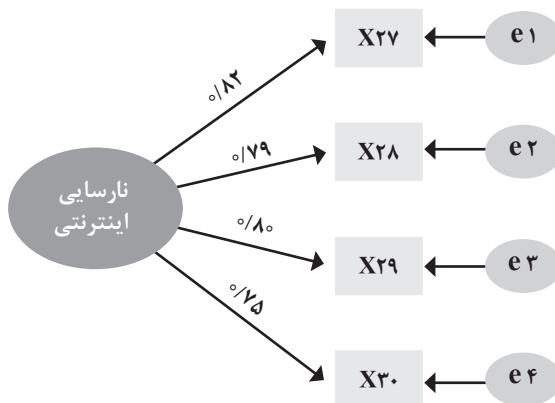
شکل ۵. مدل اندازه‌گیری عملکرد (ضرایب استاندارد شده)

شکل ۶. مدل اندازه‌گیری برگه‌ها (ضرایب استاندارد شده)

شکل ۷. مدل اندازه‌گیری ملاک عینی (ضرایب استاندارد شده)

شکل ۸. مدل اندازه‌گیری نارسایی اینترنتی (ضرایب استاندارد شده)

■ سوالات پژوهش

سؤال ۱. آگاهی و اطلاعات دانش‌آموزان در زمان انتخاب رشته چگونه بوده است؟

جدول ۵. میزان دانش و آگاهی دانش‌آموزان در زمان انتخاب رشته بر حسب درصد و میانگین

میانگین	درصد						نام رشته‌ها
	خیلی زیاد (۵)	زیاد (۴)	تا حدی (۳)	کم (۲)	خیلی کم (۱)		
۲/۸۶	۱۵	۰/۱۸	۲۷/۲	۰/۲۱	۱۸/۸		رشته ریاضی و رشته‌های زیرمجموعه آن
	/۳۳			۳۹/۸			

جدول ۵. (ادامه)

میانگین	درصد					نام رشته‌ها
	خیلی زیاد (۵)	زیاد (۴)	تا حدی (۳)	کم (۲)	خیلی کم (۱)	
۳/۴۲	۰/۱۵	۲۰/۲	۴۱/۳	۱۰/۵	۰/۱۳	رشته تجربی و رشته‌های زیرمجموعه آن
	۳۵/۲			۲۳/۵		
۲/۹۹	۱۳/۵	۲۲/۸	۳۰/۷	۱۶/۸	۱۶/۲	رشته انسانی و رشته‌های زیرمجموعه آن
	۳۶/۳			۰/۳۳		
۳/۰۲	۱۰/۵	۲۷/۸	۳۲/۸	۱۲/۵	۱۶/۰۵	رشته کار‌دانش و رشته‌های زیرمجموعه آن
	۳۸/۳			۲۸/۵۵		
۳/۳۲	۲۰/۵	۲۸/۸	۲۷/۵	۹/۸	۱۳/۵	رشته فنی و حرفه‌ای و رشته‌های زیرمجموعه آن
	۴۹/۲			۲۳/۳		
۲/۸۲	۰/۹	۲۳/۸	۲۶/۲	۲۲/۵	۱۸/۵	اطلاع از آینده شغلی رشته‌ها
	۳۲/۸			۰/۴۱		
۳/۰۱	۳۳/۶۸			۳۴/۳۵		میانگین درصدها

بر اساس جدول ۵، حدود یک‌سوم آموزان در زمان انتخاب رشته از دانش و اطلاعات زیاد برخوردار بوده‌اند. میانگین کل بر اساس نمره ۱ تا ۵ است و نمره ۳ بیانگر حد متوسط دانش و اطلاعات در زمان انتخاب رشته است. از نظر تفکیک رشته نیز دانش آموزان رشته‌های تجربی، و فنی و حرفه‌ای به ترتیب دانش و اطلاعات بیشتری داشته‌اند.

سؤال ۲. بین سطح دانش و اطلاعات مرتبط با انتخاب رشته و جنسیت دانش آموزان چه تفاوتی وجود دارد؟

جدول ۶. مقایسه وضعیت جنسیت با سطح اطلاعات و دانش انتخاب رشته

جمع رتبه‌ها	میانگین رتبه	تعداد	جنسیت	
۴۶۸۴۲/۵۰	۲۰۵/۴۵	۲۲۸	پسر	اطلاعات انتخاب رشته
۴۶۸۴۲/۵۰	۱۹۱/۵۲	۱۷۲	دختر	
	۴۰۰	کل		

برای مقایسه وضعیت جنسیت با سطح دانش و اطلاعات انتخاب رشته از آزمون آماری «من-ویتنی» استفاده شده است. خروجی‌ها بیانگر این هستند که بین دو گروه دختران و پسران از نظر سطح اطلاعات در مورد انتخاب رشته تفاوت معناداری وجود ندارد. با توجه به اینکه $P < 0.05$ است، نتیجه گرفته می‌شود هر دو گروه پسران و دختران در زمان انتخاب رشته از سطح دانش و شناخت یکسانی برخوردار بوده‌اند.

سؤال ۳. از نظر پاسخگویان، جایگاه عامل‌های هشتگانه چگونه است؟

برای پاسخ به این سؤال از آزمون «فریدمن» استفاده شده است. بر اساس جدول ۷، از دیدگاه دانش‌آموزان عامل «چالش‌های انتخاب» با میانگین ۱۹ در رتبه اول قرار گرفته و عامل‌های «ملک عینی و بی‌ملاحظگی اجرایی» با میانگین‌های ۱۳/۹۰ و ۱۳/۵۶ در جایگاه‌های دوم و سوم و سایر عامل‌ها نیز در مراتب ۴ تا ۸ قرار گرفته‌اند.

جدول ۷. آزمون فریدمن برای تعیین اهمیت آسیب‌های استخراج شده از دیدگاه دانش‌آموزان

عامل‌ها	میانگین	انحراف استاندارد	حداقل	حداکثر	رتبه میانگین	ترتیب عامل‌ها
نارسایی الکترونیکی	۷/۷۴۵۰	۱/۷۶۸۵۶	۳	۱۳	۱/۸۶	۸
باورهای اولیاء	۱۱/۹۹۷۵	۳/۴۳۵۴۰	۴	۲۰	۴/۲۱	۶
القایات ناهمگون	۹/۷۵۲۵	۳/۲۱۶۶۹	۳	۳۴	۲/۴۳	۷
عملکرد مشاور	۱۲/۹۰۲۵	۳/۲۵۱۰۶	۴	۲۰	۴/۸۲	۴
بی‌ملاحظگی اجرایی (اجرایی مشاور و مدیر)	۱۳/۵۶۰۰	۴/۳۰۳۸۰	۵	۵۴	۵	۳
ملک عینی انتخاب	۱۳/۹۰۵۰	۳/۵۹۴۲۰	۴	۲۰	۵/۳۶	۲
چالش‌های انتخاب	۱۹/۳۲۲۵	۲/۹۰۲۵۱	۱۰	۲۵	۷/۸۰	۱
فرم‌های نمادین	۱۲/۶۰۷۵	۲/۷۶۵۴۲	۶	۱۹	۴/۵۱	۵

■ بحث و نتیجه‌گیری ■

هدف اصلی تحقیق حاضر بررسی آسیب‌شناسی فرایند‌های تحصیلی دانش‌آموزان پایه نهم استان ایلام بود. حاصل تجزیه و تحلیل یافته‌های کیفی به شکل‌گیری هشت مضمون محوری «چالش‌های بینادین انتخاب، برگه‌های نمادین، باورهای خاص اولیا، ملاک عینی انتخاب، بی‌مالحظگی و رفع تکلیف اجرایی، عملکرد مشاور از باور تا ناباوری، نارسایی الکترونیکی و القایات ناهمگون» منجر شد. بر اساس یافته‌های بخش کمی نیز مهم‌ترین آسیب‌ها و چالش‌های هدایت تحصیلی به ترتیب اهمیت عبارت بودند از: چالش‌های انتخاب رشته، ملاک عینی انتخاب، بی‌مالحظگی عوامل اجرایی، عملکرد مشاور، برگه‌های انتخاب رشته، باورهای اولیا و مشکلات الکترونیکی انتخاب رشته.

در مورد مقوله اصلی اول، یعنی چالش‌های بینادین انتخاب رشته، باید اذعان کرد، اولین آسیب جدی و چالش در حوزه هدایت تحصیلی بود که در بین عموم مشارکت‌کنندگان رایج بود. این یافته با نتایج برخی پژوهش‌ها نظیر نوبیدی (۱۳۹۶)، رضاپور میرصالح، شفایی و براتی (۱۳۹۵)، احمدی (۱۳۸۷) و اکوالی‌های و ایرمای (۲۰۱۸) همسو است. این تحقیقات به طور ضمنی اشاره کرده‌اند که میزان آشنازی دانش‌آموزان با انتخاب رشته چندان نیست و برخلاف جو رایج وجود امکانات بصری و سمعی در جامعه، دانش‌آموزان نیاز به اطلاعات بیشتر در مورد هدایت تحصیلی دارند. یافته‌های کمی نیز بر این امر صحه می‌گذارند؛ در زمان انتخاب رشته حدود ۳۵ درصد از دانش‌آموزان به میزان کم و تنها حدود ۳۴ درصد در حد زیاد و ۳۱ درصد نیز در حد متوسط از دانش و اطلاعات برخوردار بوده‌اند. به عبارت دیگر، فقط حدود یک‌سوم دانش‌آموزان میزان اطلاعات خود را زیاد دانسته‌اند.

همچنین، از نظر اهمیت، چالش‌های انتخاب رشته رتبه اول را به خود اختصاص داد. اگرچه تصور می‌شود دانش‌آموزان در طول سال تحصیلی با چگونگی هدایت تحصیلی آشنا می‌شوند، اما واقعیت موجود این است که عمدّه آن‌ها از نوعی سردرگمی در انتخاب رشته رنج می‌برند که می‌تواند این ناشی از این باشد که دانش‌آموزان یک سال زودتر و در واقع در شروع دوره جدید تحصیلی باید انتخاب رشته کنند. همین ممکن است باعث افزایش استرس و نبود تمرکز آنان شود.

یافته دیگر برگه‌های نمادین (با اشکال گوناگون اهمال‌کاری و سهل‌انگاری تکمیل فرم، ایفای نقش، تغییر برگه‌ها، بومی‌گرایی برگه‌ها، بی‌اعتقادی عملگرایی، عیوب برگه‌ها و کثرت سؤالات) بود که بر دامنه متنوعی از اهمال‌کاری، بی‌اعتنایی و اشکالات برگه‌ها دلالت دارد. اگرچه در مورد یافته حاضر، به علت تازگی و رود

نقش برگه‌های خودارزیابی و دیگر ارزیابی، نتایج مشابهی موجود نیست، اما نتایج نشان داد سؤالاتی که باید رغبت و استعداد داشت آموزان را بسنجدن، با سرعت و بی‌دقیقی و تصادفی تنظیم شده‌اند. نکته دیگر به تعداد زیاد و طولانی سؤالات بر می‌گردد که مشاوران نیز با صراحت به پیامدهای خستگی و بی‌دقیقی در تکمیل آن اشاره کردند.

نتیجه دیگر این تحقیق، در مورد باورهای خاص اولیا نسبت به هدایت تحصیلی بود. این یافته با نتایج پژوهش‌های احمدی (۱۳۸۷)، رستگارخالد (۱۳۸۳)، نویدی (۱۳۹۶)، یوشما (۲۰۱۳)، لازاروس، محمدی و آدیگان (۲۰۱۳)، آدو و ساننی (۲۰۱۲) و آرایوجو، تاویرا، سیلوا، موتا و مارکوس (۲۰۱۲) همسو است، ولی با نتیجه تحقیق مرادی و اخوان تفتی (۱۳۹۲) که نتیجه گرفته بودند خانواده هیچ نقشی در هدایت تحصیلی داشت آموز ندارد، ناسازگار است. در این مورد می‌توان به میل زیاد خانواده‌ها به انتخاب رشته تجربی اشاره کرد که در شرایط فعلی کشور، مهم‌ترین رشته است و پژوهشی آمال آن. این موضوع باعث اصرار خانواده‌ها به انتخاب رشته تجربی، گاهی بدون توجه به شرایط و توانایی داشت آموزان، شده است.

ملاک عینی انتخاب رشته (ملاک برگه‌ها، نمرات کارنامه، نظرات مشاور مدرسه و نظرات خانواده) یافته دیگر بود. مفاد این مضمون بر نقش اصلی نمرات کارنامه دلالت دارد. در دیدگاه برخی مشاوران و داشت آموزان نمره کارنامه اصل تعیین‌کننده انتخاب رشته است. کلیات هدایت تحصیلی صرفاً به میزان دو رقم ۳۵ و ۶۵ درصد برای ملاک انتخاب رشته بستنده کرده است و نقش و اهمیت بخش خوداظهاری چندان جا افتاده نیست. نکته دیگر در شکل‌گیری این ایده در اذهان مشاوران و داشت آموزان می‌تواند این باشد که خروجی مشخصی از میزان تأثیربخش ۶۵ درصد هدایت تحصیلی به رویت داشت آموزان نرسیده و حتی خود مشاوران نیز به آن بی‌اعتنای هستند.

یکی دیگر از مقولات حاصل شده، عملکرد مشاور از باور تا ناباوری بود. این مقوله شامل ۱۲ مؤلفه بود: «سرزنش مشاور، بی‌اعتقادی مشاور، کاغذبازی برگه و فرم مشاور، کلی‌گویی مشاور، القای منفی مشاور، تداخل نقش‌های مشاور، دوشی کار مشاور، تقلیل وظایف مشاور، تقویت اختیارات مشاور، تعیین‌کننده معیوب و نبود راهنمای متخصص». این یافته با نتایج ضمنی تحقیقاتی مانند نویدی (۱۳۹۶)، سالاری (۱۳۸۴) و ادواردز (۲۰۰۹) سازگار است. مشاور بنابر ماهیت کار خود

نقشی مهم در هدایت دانش آموزان، خاصه انتخاب رشته، دارد. چنانچه مشاور در کار خود از تخصص لازم و علاقه زیاد برخوردار باشد، می‌تواند بسیاری از تنگناها و مشکلات دانش آموزان هدف را برطرف کند (سایت مشاوران مدرسه، ۲۱، ۲۰۱۸). با وجود این باید اشاره کرد، در برخی موارد، بنا بر محدودیتها، برخی مشاوران از نیروهایی غیر از رشتۀ تخصصی و به طور عمده از نیروهای پرورشی هستند. همین موجب شده است اهمیت کار مشاور تحت الشاعر قرار گیرد.

یافته دیگر، القائنات ناهمگون بود که مفاد آن بر تأثیرگذاری بیشتر از مراجع دیگر مانند دوستان و آشنایان در فرایند انتخاب رشته حکایت داشت. این یافته با نتایج پژوهش ذکایی (۱۳۸۷) که نتیجه گرفته بود پاسخگویان با وجود اذعان به ضرورت حضور مشاوران در مدرسه، نقش حمایتی و مشاوره‌ای آنان را چندان چشمگیر ندانسته‌اند همسو است. در تبیین این نتیجه می‌توان گفت، در شرایطی که مشاوران نقش اصلی و حمایتی خود را به درستی ایفا نکنند، منابع متعدد دیگری برای اثرگذاری بر هدایت تحصیلی دانش آموزان شکل می‌گیرند. مشاور منفعل و کم تحرک موجب کاهش سهم مشاور در هدایت تحصیلی و افزایش سهم بیرونی‌ها در هدایت تحصیلی دانش آموز می‌شود. لذا وقتی مشاور چنین بسترهای دانش آموز فراهم نکند، مراجع تأثیرگذار در هدایت تحصیلی دانش آموز متنوع می‌شوند و همین می‌تواند دانش آموز را در معرض تصمیمات نادرستی قرار دهد.

انجام همزمان پژوهش کیفی و کمی با دشواری‌های زیادی از جمله انجام مصاحبه و تهیۀ پرسشنامه و رفت‌وبرگشت‌های زیاد به نتایج همراه است. کم پاسخگویی به سوالات مصاحبه، دشواری جلب رضایت مشارکت‌کنندگان برای خبیط متن مصاحبه‌ها و نبود امکان مطالعه جنسیت به خاطر محدودیت‌های دسترسی به دانش آموزان دختر، از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر بودند. با وجود پیشنهاد می‌شود محققان آینده هدایت تحصیلی را از منظر جنسیت نیز مورد مطالعه قرار دهند. پیشنهاد دیگر این است چون فقط حدود یک‌سوم دانش آموزان در زمان انتخاب رشته از دانش و اطلاعات زیادی برخوردار بودند، باید در طول سال تحصیلی میزان اطلاعات و دانش مربوط به رشته‌های موجود را افزایش داد و آشنایی با رشته‌های تحصیلی باید از پایه هفتم شروع شود تا دانش آموزان فرست لازم را برای کسب معلومات داشته باشد. یافته‌ها نشان داد، مشاوران نسبت به سوالات آزمون‌های رغبت سنج ناخرسند بودند بنابراین، مجریان امر باید تمهیداتی بینداشند که فرم‌های رغبت سنج و استعدادسنج کوتاه‌تر و مطلوب‌تر شوند.

منابع

- ابراهیمی مقدم، ندا، صمدی، بیتا و شریفی، اصغر. (۱۳۹۶). شناسایی دلایل تمایل و عدم تمایل دانشآموزان به انتخاب رشته هنر، مطالعه موردی دانشآموزان دختر پایه اول متوسطه منطقه ۲ شهر تهران. *فصلنامه اندیشه‌های نوین تربیتی*, ۱۳(۲)، ۱۵۳-۱۷۴.
- احمدی، سید احمد. (۱۳۸۷). روان‌شناسی نوجوانان و جوانان. اصفهان: مشعل.
- بهنام‌فر، رضا، ضامنی، فرشیده و عایتی، ترانه. (۱۳۹۴). تأثیر عدم رضایت از رشته تحصیلی بر رفتار سکوت کلامی. *دوماهنامه علمی پژوهشی راهبردهای آموزش در علوم پژوهشی*, ۱(۳)، ۱۴۵-۱۴۹.
- ذکایی، محمد سعید. (۱۳۸۷). *جامعه‌شناسی جوانان ایران*. تهران: موسسه انتشارات آگاه.
- رستگار خالد، امیر. (۱۳۸۳). نقش خانواده‌ها در هدایت شغلی فرزند و شکل دهی به هویت کاری او (مورد: بررسی الگوهای ترجیحات شغلی والدین). *مجله کار و جامعه*, ۵۶(۱۳۸۳)، ۲۷-۳۹.
- رضاضور میرصالح، یاسر، شفایی، مریم و براتی، سمیه. (۱۳۹۵). بررسی وضعیت آگاهی، دسترسی و استفاده دانشآموزان از منابع اطلاعاتی مؤثر بر انتخاب رشته تحصیلی. *فصلنامه پژوهش‌های مشاوره*, ۱۵(۶۰)، ۶۰-۸۳.
- زندوانیان نائینی، احمد. (۱۳۸۵). مقایسه تطبیقی عملکرد تحصیلی فارغ‌التحصیلان نظام حاصل‌آموزشی، تهران، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- وزارت آموزش و پرورش (۱۳۹۰). سند تحول بنیادین آموزش و پرورش. تهران: شورای عالی انقلاب فرهنگی.
- سلاری، علی. (۱۳۸۴). بررسی تگریش دانشآموزان سال اول نظام جدید آموزش متوسطه و والدین آن‌ها نسبت به شاخه فنی و حرفه‌ای و کارداشی. *کارشناسی تحقیقات آموزش و پرورش خراسان رضوی*.
- شفیع آبادی، عبدالله. (۱۳۸۹). *راهنمایی و مشاوره تحصیلی و شغلی*. تهران: انتشارات سمت.
- شریفی، بهمن؛ نیازآذری، کیومرث و جباری، نگین. (۱۳۹۹). ارائه مدل هدایت تحصیلی کارآمد دانشآموزان؛ مبتنی بر فن اورای اطلاعات و ارتباطات. *فصلنامه فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات در علوم تربیتی*, ۱۰(۳۹)، ۴۵-۶۴.
- طباطبایی، فاطمه. (آذر ۱۳۹۷). مسئولان آموزش و پرورش درباره جزئیات طرح هدایت تحصیلی و اعتراض خانواده دانشآموزان به همشهری توضیح می‌دهند. قابل بازیابی در سایت همشهری، ۲۳۹۱۴/<http://newspaper.hamshahri.org/id>
- نیازی، محسن، عقیقی، محمد، سیلیمان‌نژاد، محمد و رازقی مله، هادی. (۱۳۹۷). ترجیحات انتخاب رشته دانشآموزان ورود به دوره متوسطه دوم بر اساس روش تحلیل سلسه‌مارتبی (AHP). *فصلنامه اندیشه‌گیری تربیتی*, ۳۲(۱)، ۱۴۲-۱۴۳.
- نظری، الناز، محمدی، فاطمه و حاتمی، حسین. (۱۳۸۹). ارائه راهبردهایی برای هدایت تحصیلی و شغلی دانشآموزان دوره متوسطه شهرستان سیستان و بلوچستان. *فصلنامه رهیافتی نو در مدیریت آموزشی*, ۱(۳)، ۱۱۷-۱۳۰.
- نیازآذری، کیومرث، شریفی، بهمن و جباری، نگین. (۱۳۹۹). ارائه مدلی برای دستیابی به هدایت تحصیلی کارآمد دانشآموزان در نظام آموزشی ایران. *فصلنامه علمی - پژوهشی رهیافتی نو در مدیریت آموزشی*, ۱۱(۴۱)، ۱۵۸-۱۳۵.
- نویادی احمد. (۱۳۹۷). هدایت تحصیلی در نظام آموزش و پرورش ایران: تجارب عملی و چالش‌های پایدار. *فصلنامه علمی - پژوهشی تعلیم و تربیت*, ۳۴(۱)، ۹-۳۴.
- مرادی، انسیه و اخوان تقی، مهناز. (۱۳۹۲). بررسی رضایت دانشآموزان دوره متوسطه نظری از انتخاب رشته خویش و عوامل مؤثر بر آن. *فصلنامه روان‌شناسی تربیتی*, ۲۸(۹)، ۱۲۲-۱۳۹.
- Araujo, A., Taveira, M. C., Silva, A. D., Mota, A. I., Marques, C. (2012). A shared agenda for career education and citizenship education in Portuguese schools. In L. Gómez Chova, A. López Martínez, I. and Candel Torres (Eds), *INTED2012 Proceedings 6th International Technology, Education and Development Conference* (pp. 3698-3703). Valencia, Spain: International Association of Technology, Education and Development (IATED).
- Creswell, John W. (2009). *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches* (3rd Ed). Los Angeles: Sage Publications.
- Cernicova, M., & Palea, A. (2014). Measuring the Students' Perception Chosen Profession. Case Study: PR Students in Western Romania. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 116(2014), 2825-2831.
- Crookston, B. B. (1972). A developmental view of academic advising as teaching. *Journal of College student*

Personnel, 4(13), 12-17.

- Eremie, C. & Okwulehie, M. (2018). Factors Affecting Career Choice among Senior Secondary School Students in Obio/Akpor Local Government Area of Rivers State (Implication to Counselling). *International Journal of Innovative Education Research*, 6(2), 27-39.
- Erlich, R. J., & Russ-Eft, D. F. (2012). Assessing academic advising outcomes using social cognitive theory: A validity and reliability study. *NACADA Journal*, 32(2), 68-84.
- Giustinelli, P., & Pavoni, N. (2017). The evolution of awareness and belief ambiguity in the process of high school track choice. *Review of Economic Dynamics*, 25(12), 93-120.
- Hoque, j. (2018). Vocational Interests of secondary school of student in relation to their level of aspiration, *International Journal of Research in Social Sciences*, 8(4), 793-803
- Lazarus, K., Mohammed, O., & Adigun, O. (2013). Family and teacher factors as determinant of career decisions among adolescents with hearing impairment in Ogun State, Nigeria. *Journal of Education and Practice*, 4(10), 161-168.
- Owens, M. R. (2015). *Student perceptions of academic advisor effectiveness and student success: Factors that matter* (Doctoral dissertation). Eastern Illinois University.
- Perry, J. C., Liu, X., & Pabian, Y. (2010). School engagement as a mediator of academic performance among urban youth: The role of career preparation, parental career support, and teacher support. *The Counseling Psychologist*, 38(2), 269-295.
- Quinter, M. & Edvards, K. (2011). Factors Influencing Students Career Chices Among Secondary School Students in Kisumu Municipality, Kenya. *Journal of Emerging Trends in Educational Research and Policy Studies*. 2(2), 81-87.
- Smith, C. L., & Allen, J. M. (2014). Does contact with advisors predict judgments and attitudes consistent with student success? A multi-institutional study. *NACADA Journal*, 34(1), 50-63.
- Sawitri, D. R., Creed, P. A., & Zimmer-Gembeck, M. J. (2014). Parental influences and adolescent career behaviours in a collectivist cultural setting. *International Journal for Educational and Vocational Guidance*, 14(2), 161-180.
- Udoth, N. A., & Sanni, K. B. (2012). Parental background variables and the career choice of secondary school students in uyo local government area, Nigeria. *Mediterr J Soc Sci*, 3(1), 497-504.
- Wingfield, R. J., Reese, R. F., & West-Olatunji, C. A. (2010). Counselors as Leaders in Schools. *Florida Journal of Educational Administration & Policy*, 4(1), 114-130.
- Young-Jones, A. D., Burt, T. D., Dixon, S., & Hawthorne, M. J. (2013). Academic advising: Does it really impact student success? *Quality Assurance in Education*, 21(1), 7-19.

پی‌نوشت‌ها

1. Owens	13. Perry, Liu & Pabian
2. Crookston	14. Mixed
3. Young	15. Creswell
4. Erlich & Russ- Eft	16. purposive sampling
5. Smith & Allen	۱۷. منظور از این نقش این بود که دانش آموز خود خواسته یا دگر خواسته فرم نظرخواهی مربوط به اولیا را حداکثر با اطلاع یا حداقل بدون اطلاع اولیا تکمیل و به مدرسه تحويل داده بود. از همین اینقای نقش والدین توسعه فرزند برای تعییر اینقای نقش در این موضوع استفاده شد.
6. Eremie, C. & Okwulehie,	18. Lazarus, Mohammed & Adigun
7. Hoque	19. Araujo, Taveira, Silva, Mota & Marques
8. Giustinelli & Pavoni	20. Edvards
9. Cernicova & Palea	21. School counselor site
10. Sawitri, Creed & Zimmer-Gembeck	
11. Udoth	
12. Wingfield, Reese & West-Olatunji	

معالعه کیفی شرایط، زمینه‌ها و پیامدهای کارآفرینی در صنایع دستی شهر اصفهان برای دانش آموزان: (ارائه یک نظریه مبنایی)

■ مهرداد کاظمی * ■ علی شانمی بزرگی ** ■ منصور حسامی ***

چکیده:

هدف پژوهش حاضر مطالعه کیفی کارآفرینی در صنایع دستی برای دانش آموزان دوره ابتدایی شهر اصفهان است. روش پژوهش حاضر، کیفی-نظریه مبنایی و از نظر هدف نیز پژوهشی کاربردی است. مشارکت کنندگان در پژوهش شامل معلمان، مریبان و مدیران بودند که حداقل معیار لازم در گیری با فعالیت‌های صنایع دستی را داشتند. برای جمع آوری داده‌ها از مصاحبه‌های عمیق نیمه ساختاری‌گرفته تا حصول اشباع نظری، یعنی ۱۹ مصاحبه، استفاده شد. نمونه‌گیری به روش نظری انجام شد و برای اعتبار داده‌ها از راهبرد بازبینی و خوانش مجدد و دیدگاه استادان استفاده شد. فرایند پیاده‌سازی و تحلیل متون مصاحبه‌ها به شناسایی ۳۴ مفهوم و ۱۲ مضمون محوری (دانش پایه صنایع دستی، مصداق‌های صنایع محور، خلاقیت کارآفرینانه، مروجان آموزشگاهی، میانی و اداری، جو فرهنگی، اجتماعی، تمایلات روان‌شناختی، ترسیم نقشهٔ شناختی آینده، پیامدهای اولیه و ثانویه) منجر شد. سرانجام ایده مرکزی پژوهش «کارآفرینی در صنایع دستی به مثابه دانش، تمایل و ارزش» شکل گرفت که نسبت به مقولات محوری از سطح انتزاع و جامعیت بالاتری برخوردار است. در انتهای نیز مضمون‌های محوری شناسایی شده در قالب مدل پارادایمی اشتراوس و کوربین در بخش‌های مختلف آن ترسیم شدند. با توجه به نتایج مصاحبه با خبرگان می‌توان گفت، آشنایی دانش آموزان از دوره ابتدایی با کارآفرینی در صنایع دستی ضرورت دارد و زمینهٔ شکل‌گیری و رغبت آن‌ها را فراهم می‌کند.

کلید واژه‌ها:

کارآفرینی، صنایع دستی، طراحی مدل، نظریه مبنایی، دانش آموزان

■ تاریخ دریافت مقاله: ۹۹/۱/۹

■ تاریخ شروع بررسی: ۹۹/۲/۲۰

■ تاریخ پذیرش مقاله: ۹۹/۴/۲۸

- دانشجوی دکتری کارآفرینی، دانشکده کارآفرینی، دانشگاه هنر اصفهان.....*
- mehrdad.kaz.1398@gmail.com.....*
- دانشیار گروه مدیریت، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه اصفهان (نوسنده مسئول).....**
- alishaemi@yahoo.com.....**
- دانشیار دانشکده هنر، دانشگاه الزهراء تهران، ایران.....***
- mansourhessami@gmail.com.....***

■ مقدمه و طرح مسئله ■

امروزه در جریان فکری، تعلیمی و آموزشی ملل جهان تغییرات فراوانی شکلگرفته است. در آموزش‌های کنونی، تأکید بر پرورش مهارت‌های گوناگون در دانشآموزان و آماده‌سازی آنان برای زندگی اجتماعی، یکی از بینادی‌ترین جریان‌های فکری است؛ مهارت‌هایی نظری تفکر انتقادی^۱، ایفای نقش، ریسک‌پذیری، خلاقیت و ایده‌پردازی، و آموزش کسب و کار از جمله آن‌هاست. البته همه این موارد را می‌توان در ایده «کارآفرینی^۲» خلاصه کرد. کمیسیون اروپا کارآفرینی را فرایندی تعریف کرده‌است که فرد توانایی پیداکردن ایده کسب و کاری را داشته باشد و بتواند آن را در عمل به کار بینند. کارآفرینی به معنای تبدیل ایده‌ها، مهارت‌ها و دانش‌آموخته‌شده در موقعیت‌های جدید و به کارگیری آن‌هاست (گوستنفسوم و رمیس^۳، ۲۰۱۲). در واقع، کارآفرینی به عنوان برنامه‌ای میان‌رشته‌ای^۴، بر مجموعه مهارت‌ها، دانش‌ها و نگرش‌های دانشآموزان به واقعیت‌های بازار و درک آن تأکید دارد (والیداینی و ویرنارنو^۵، ۲۰۱۷).

اگرچه میزان توجهات به کارآفرینی ابتدا از سطوح بالا و در دوره‌های دانشگاهی بود، اما با گذشت زمان به دوره‌های پایین‌تر رسید و حتی امروز بحث کارآفرینی در پیش ابتدایی نیز مطرح است. در دوره ابتدایی انتظار می‌رود دانشآموزان به کارآفرینی نگرش مثبت پیدا کنند (حوزه نگرش)، به فهمی از اهمیت و نقش تبلیغات در بازار دست یابند (حوزه دانش) و بتوانند نیروی تعامل در گروه و ایفای نقش را به دست آورند (حوزه مهارت) (بارتولوویک و نوواسل^۶، ۲۰۱۴). آموزش کارآفرینی در اوایل زندگی تحصیلی دانشآموز می‌تواند به خوبی مهارت‌ها را در وی پرورش و شکل دهد (واتر و بلک^۷، ۲۰۱۵). کشورهای اروپایی در خطمشی خود درباره آموزش کارآفرینی، «آشنایی» را به عنوان هدف اصلی، «کسب نگرش مثبت به کارآفرینی» را به عنوان انتظار از کارآفرینی و «پیشرفت در آموزش» را به عنوان توصیه‌های اجرایی و عملیاتی خود برای دوره ابتدایی ترسیم کرده‌اند (ایخوف^۸، ۲۰۰۸). برای نمونه، فنلاند کارآفرینی را «طرز تفکر^۹» ارزشمند برای هر شهروند تعریف کرده است (کورهانن، کوملاینن و راتی^{۱۰}، ۲۰۱۲).

لوکزامبرگ هدف از کارآفرینی در دوره ابتدایی را (که حالتی اجباری برای همه مدرسه‌ها دارد، افزایش و تحریک آگاهی دانشآموز در مواجهه با کسب و کار در قالب یک برنامه می‌داند. یک نمونه زیبا در برنامه مدرسه‌های لوکزامبرگ میان آن است. این برنامه جذاب که بر سرگرمی و بازی متکی است، در واقع طرح چالش و سپس مواجهه دانشآموز با این موقعیت است. در این برنامه، روایت کودکی به تصویر کشیده می‌شود که برای خرید دوچرخه نیاز به پول دارد و تصمیم می‌گیرد این پول را از طریق اجرای ایده کسب و کار فراهم کند (تولادنو و آربانی^{۱۱}، ۲۰۰۸). بنابراین، زمینه شکل دهنی کارآفرینی در مدرسه‌ها نهفته است (درایکوت و رائه^{۱۲}، ۲۰۱۱). مدرسه‌ها در کانون آموزش کارآفرینی قرار دارند. این موضوع روز به روز توجه رهبران توسعه و دست‌اندرکاران نظام‌های آموزشی را به خود جلب کرده است.

مطالعات زیادی بر این صحّه می‌گذارند که آموزش و آشنایی دانش‌آموز با کارآفرینی در مراحل تحصیلی پایین‌تر، در تمايلات وی تأثیر مثبت بر جای می‌گذارد (والری و مویلر^۳، ۲۰۰۶). از دیدگاه «دیدهبان جهانی کارآفرینی^۴»، دوران کودکی دوره‌ایده‌آلی برای شکل‌دهی نگرش‌های عمیق کارآفرینی است (الوالایت، بوسما و کریجنز^۵، ۲۰۱۵). در کل، تجربه‌های کشورهای متعدد نشان داده است که آموزش کارآفرینی در دوران ابتدایی می‌تواند به رشد شخصیت کارآفرینانه فرد بینجامد (اُکیکه، اُکونکو و اُبوره^۶، ۲۰۱۶).

در کشور ما نیز به مقوله کارآفرینی پرداخته شده است، اما در این سال‌ها عموماً توجه به کارآفرینی به سطح دانشگاه معطوف بوده و در دوره‌های پایین‌تر کمتر شاهد آن بوده‌ایم. کارآفرینی در صنایع دستی واقعیتی است که می‌تواند به بهبود صنایع دستی بینجامد. ارتقاء صنایع دستی نیازمند نگرش‌های کسب و کارانه و بازار محورتر است. تحقیقات صورت گرفته مؤید این هستند که چنانچه صنایع دستی از کیفیت بالایی پرخوردار باشند، گردشگران خارجی به میزان زیادی آن‌ها را خریداری می‌کنند (نصر اصفهانی، طغرابی و امیرخانی، ۱۳۹۳). بنابراین، توجه به ایده کارآفرینی در صنایع دستی اجتناب ناپذیر است. طبق آمار صورت گرفته، ایران از نظر تنوع صنایع دستی رتبه نخست و از نظر میزان صادرات جایگاه سی ام را در جهان دارد (مشاور معاون صنایع دستی کشور، ۱۳۹۵). استان اصفهان به عنوان قطب فرهنگی (صنایع متعدد) و به خاطر داشتن سابقه دیرینه در بین حکومت‌های گذشته، در نهادینه کردن صنایع دستی در نسل جدید بسیار با اهمیت است. این استان با بیش از ۹۰۰۰ کارگاه انفرادی و گروهی و داشتن بیش از ۱۴۰۰۰ هنرمند و صنعتگر، از لحاظ جمعیت شغلی اولین استان کشور در حوزه صنایع دستی است (شفیعی، فرخیان و میرقدار، ۱۳۹۳). شهر اصفهان پتانسیل حرکت به سمت شهرهای خلاق صنایع دستی با رویکرد توسعه پایدار گردشگری را دارد و پیوستن آن به شبکه شهرهای خلاق یونسکو می‌تواند پیامدهای مشتی نظری ارائه یک تصویر منحصر به فرد از شهر و تمایز کردن آن به عنوان یک مقصد گردشگری خلاق و رونق توأمان بازار گردشگری و صنایع دستی داشته باشد (عظیمی‌نیا، ۱۳۹۶). از طرف دیگر، تحقیقات دیگری نشان می‌دهند، برخی از صنایع دستی اصفهان به خاطر بی‌توجهی رو به زوال هستند (قجاوند و همکاران، ۱۳۸۹).

علاوه بر موارد ذکر شده، نکته قابل توجه این است که اگرچه در دوره متوسطه تا حدی به کارآفرینی پرداخته شده است، اما پرداختن به کارآفرینی و صنایع دستی در دوره ابتدایی مورد غفلت قرار گرفته است و حداقل در کتاب‌های درسی و آن‌هم در حد بسیار ضعیف، به آن پرداخته شده است (جعفری‌مقدم و سادات فخارزاده، ۱۳۹۰؛ بهمنی، آراستی و حسینی، ۱۳۹۶ و یوسفی و سعیدیان، ۱۳۹۷). این در حالی است که کشورهای زیادی نقطه شروع خود را در دوره ابتدایی قرار داده‌اند.

روی هم رفته، اهمیت انجام تحقیق حاضر را می‌توان بر مبنای الزامات و تجربه‌های کشورهای دنیا به شرح زیر دانست: غفلت از برنامه‌ها و الگوهای کارآفرینی در دوران مدرسه می‌تواند بعداً به بی‌میلی

و تمایل نداشتن دانش‌آموزان به کارآفرینی بینجامد. مکلارتی نشان داد، حدود ۹۰ درصد دانش‌آموزان دو سال بعد از پایان تحصیلات خود به سراغ همان کارآفرینی رجوع کردند که در مدرسه، خاصه دوران نخست تحصیل، برای خود ترسیم کرده بودند (مکلارتی^{۱۷}، ۲۰۰۵). لذا ضرورت پرداختن به کارآفرینی در صنایع دستی، حفظ میراث فرهنگی گذشته است و می‌تواند رونق اقتصادی را نیز در پی داشته باشد. با توجه به مطالب مطرح شده، هدف اصلی تحقیق حاضر طراحی الگوی کارآفرینی در صنایع دستی برای دانش‌آموزان دوره ابتدایی شهر اصفهان است. در این باره، سوالات اساسی نیز عبارت‌انداز:

۱. شرایط علی مدل توسعه کارآفرینی در صنایع دستی برای دانش‌آموزان ابتدایی کدام‌اند؟
۲. شرایط زمینه‌ای مدل توسعه کارآفرینی در صنایع دستی برای دانش‌آموزان ابتدایی کدام‌اند؟
۳. شرایط مداخله‌گر مدل توسعه کارآفرینی در صنایع دستی برای دانش‌آموزان ابتدایی کدام‌اند؟
۴. راهبردهای مدل توسعه کارآفرینی در صنایع دستی برای دانش‌آموزان ابتدایی کدام‌اند؟
۵. پیامدهای مدل توسعه کارآفرینی در صنایع دستی برای دانش‌آموزان ابتدایی کدام‌اند؟

■ مبانی نظری و پیشینه پژوهش

کارآفرینی مفهوم جدیدی نیست و ریشه آن به اوایل دهه ۸۰ میلادی می‌رسد (کیرکلی^{۱۸}، ۲۰۱۷) و در شرایط فعلی، با توجه به نیاز همه ملل به توسعه جامع و پاسخگویی به نیازها، اهمیت آن دو چندان شده است. بسیاری از کشورها و ملل جهان بر این اعتقاد بودند که ایده کارآفرینی توانایی غلبه بر بسیاری از مشکلات رشد اقتصادی، ایجاد اشتغال، توسعه اجتماعی و افزایش رقابت‌پذیری بین المللی را دارد (ویترایول^{۱۹}، ۲۰۱۰). دولتها امکان دستیابی به این مقصود را از راه آموزش دانش‌آموزان و نسل جوان در مدرسه‌ها می‌دیدند.

از جمله مباحث مهم نظری کارآفرینی آموزش و یادگیری است. رویکردهای گوناگون هر کدام از نقطه‌نظری به کارآفرینی پرداخته‌اند. رویکرد یادگیری^{۲۰} معتقد است، توانایی یادگیری برای توسعه قابلیت‌های کارآفرینی ضروری است. از طریق یادگیری موفق، مهارت‌ها، دانش و توانایی‌های لازم در مراحل توسعه کسب و کار محقق می‌شوند (وینگ‌یان-مان^{۲۱}، ۲۰۰۶). رویکرد تجربی^{۲۲} یادگیری را حاصل تغییر مستمر کار می‌داند و در واقع تجربه را رکن اصلی کارآفرینی تلقی می‌کند. رویکرد شناختی- عاطفی^{۲۳} یادگیری را فرایندی خود تقویتی تلقی می‌کند که از سطح اعتماد به نفس کارآفرین و فعالیت‌های قبلی اش متأثر است. بنابراین، تمرکز این رویکرد در نظرگرفتن یادگیری به عنوان یک کار ذهنی برای دستیابی و ساختن دانش است و شامل تلاش‌های گوناگونی برای تغییر شکل روند فرایند یادگیری کارآفرینی با تمرکز بر عوامل شناختی، نگرشی، عاطفی و شخصیتی مؤثر در یادگیری است (أُتُویا، کیباس و أُتایا^{۲۴}، ۲۰۱۳).

جوزف شومپیر^{۲۵} نیز از جمله صاحب‌نظرانی است که به مبحث کارآفرینی و نقش آن در توسعه جوامع پرداخته است. از دیدگاه وی، نوآوری و خلاقیت در تحولات توسعه جوامع نقش بسیاری دارند. فرد کارآفرین به فعالیت‌ها و کارکردهای نوآوری می‌پردازد. در عین حال، ممکن است سرمایه نداشته باشد. به طور واضح، مفهوم نوآوری در محور نظریه کارآفرینی شومپتر قرار دارد (ایمانی لنگرودی، ۲۰۱۷). شومپتر معتقد بود سه عامل مهم در صنعت یا تجارت می‌تواند حس قدرت و استقلال به دست آورد؛ ۲. میل به سود: کارآفرین می‌تواند آرزوی خود را برای جنگیدن و رقابت‌کردن، مانند پیروزی در ورزش، تحقق بخشد. در زندگی اقتصادی نیز «مسابقه مالی» وجود دارد، اما «بوکس مالی» نیز وجود دارد؛ ۳. حس خلق کردن چیزها یا نیوگ در ایجاد چیزهای جدید (سلیزکی، ۲۰۱۳).

در ادامه، برخی از پژوهش‌های مرتبط با موضوع آورده شده است:

اکبرپور و مهدویان (۱۳۹۴) دریافتند، آموزش خوداتکایی، قدرت تصمیم‌گیری و سخت‌کوشی در سینین پایین، با پرورش کارآفرینی کودکان رابطه مستقیمی دارد. سبزه (۱۳۹۴) در پژوهشی نتیجه گرفت، در دوره دبستان سه مؤلفه نگرش، دانش و مهارت از عناصر اصلی کارآفرینی در کودکی هستند. کردستانی (۱۳۹۰) نتیجه گرفت، رفتارها و ویژگی‌های مدیران در ایجاد قابلیت‌های کارآفرینی در دانش‌آموزان تأثیرگذارند. حشمتمی فر، لیاقتمدار و عابدی (۱۳۹۸) در پژوهشی نتیجه گرفتند، استقلال‌طلبی، ریسک‌پذیری و نوآوری از جمله عناصر مهم مؤثر بر کارآفرینی دانش‌آموزان هستند. حاج آقایی و خلخالی (۱۳۹۸) در پژوهشی نتیجه گرفتند، تعهد کاری مدیر، عوامل اجرایی، برنامه‌های مدرسه و فرهنگ شبکه‌ای در شکل‌دهی روحیه کارآفرینی دانش‌آموزان تأثیرگذارند.

صغرایی، میرواحدی و هاشمی (۱۳۹۸) نتیجه گرفتند، عوامل متعددی در شکل‌گیری کارآفرینی تأثیر دارند؛ از جمله ایجاد محیط بازی‌گونه، جوسازی، توانمندسازی و خلق ارزش جدید. لی و وو^{۲۶} (۲۰۱۹) در پژوهشی نتیجه گرفتند، آموزش کارآفرینی بر اشتیاق کارآفرینی دانش‌آموزان تأثیر مثبت دارد و همکاری تیمی در قالب آن افزایش پیدا می‌کند. مصطفی^{۲۷} (۲۰۱۹) در پژوهشی نتیجه گرفت، نیاز به مهارت و توسعه کارآفرینی اصلی‌ترین نیاز دوره کارآفرینی است. اسفندیار، شریفی تهرانی، پرت و آلتایی^{۲۸} (۲۰۱۹) نتیجه گرفتند، مطلوبیت عامل اصلی و تعیین‌کننده میل به کارآفرینی است و بعد از آن خودکارآمدی، فرصت، نگرش و کارآیی جمعی اهمیت دارد. پرانتو، زئوبایدآ، سودارت و هارتاتی^{۲۹} (۲۰۱۸) نتیجه گرفتند، آموزش کارآفرینی در مدرسه به ایجاد نگرش و مهارت و ترویج کسب و کار در دانش‌آموزان کمک می‌کند.

مرور پژوهش‌های انجام شده حاکی از این است که بیشتر پژوهش‌ها از منظر رویکرد کمی و فرضیه‌آزمایی انجام گرفته‌اند و به جهانِ ذهنی افراد درگیر موضوع خیلی کم پرداخته شده است. ذر این تحقیق، برای پر کردن این خلاً پژوهشی، با رویکرد کیفی به موضوع پرداخته شده است.

■ روش‌شناسی

روش تحقیق حاضر کیفی و از نوع نظریه مبنایی است. مشارکت‌کنندگان در پژوهش شامل معلمان، مدیران و مریبانی بودند که در فعالیت‌های خود با صنایع دستی مأнос بودند و مجری آموزش و انتقال دستاوردهای آموزشی و فرهنگی به دانش‌آموزان هستند. از میان آن‌ها، با روش نمونه‌گیری نظری، تعداد ۱۹ مصاحبه تا رسیدن به نقطه اشباع نظری انجام گرفت. اشباع نظری ناظر بر این مطلب است که اضافه‌کردن مصاحبه‌های دیگر، به افزودن کدهای مفهومی جدید منجر نمی‌شود (گیون، ۲۰۱۶). برای اطمینان از اعتبار یافته‌ها، هم مفاهیم و نحوه کدگذاری‌ها بازبینی شدند و هم تمام مراحل کدگذاری در اختیار برخی مشارکت‌کنندگان پژوهش (سه نفر) و برخی استادان بیرون از پژوهش (شش استاد) در حوزه کارآفرینی، علوم اجتماعی و فعالان صنایع دستی، قرار گرفتند. حاصل پیشنهادها و نقدهای آن‌ها لحاظ شده‌اند.

■ نحوه اجرا و تحلیل داده‌ها

مصاحبه‌ها در فضایی صمیمانه و به‌طور عمده در دفتر مدرسه یا نمازخانه، با هماهنگی قبلی با مشارکت‌کنندگان، انجام شدند (جدول ۱). ابتدا هدف پژوهش برای مشارکت‌کنندگان تشریح شد و در راستای رعایت ملاحظات اخلاقی پژوهش، از آنان خواسته شد در صورتی که تمایل دارند متن مصاحبه‌های آن‌ها ضبط شود، موافقت خود را اعلام کنند. البته در بیشتر موارد تمایلی در آنان دیده نشد. با وجود این، مصاحبه‌کنندگان با دقیق بیشتر توضیح بدید، ممنون می‌شدند. با این، مصاحبه‌کنندگان با دقت به اظهارات و تجربه‌های خبرگان موضوع گوش می‌دادند، نکات مهم و اساسی و دیگر جزئیات را در همان لحظه یادداشت می‌کردند و هر جا نکته مبهمی وجود داشت، با بیانی صمیمانه (مانند بیخشید، می‌شه لطف کنید بیشتر توضیح بدید، ممنون می‌شم با مثال نظرتون رو بگید، اگر امکان داره استاد بیشتر توضیح بفرمایید) درخواست می‌شد. زمان مصاحبه به طور تقریبی بین ۴۰ تا ۵۰ دقیقه بود. بعد از انجام هر مصاحبه، متن‌ها تحلیل و بازبینی می‌شدند.

تحلیل داده‌ها در سه سطح کدگذاری باز، محوری و انتخابی انجام شدند. در کدگذاری باز، تمام کلمات یا جملات مورد توجه بودند. این مرحله با حذف کدهای مشابه از ۵۴ مفهوم به ۳۴ مفهوم ختم شد. در مرحله کدگذاری محوری، تمام کدهای پیشین در قالب ۱۲ مضمون محوری سازماندهی شدند و مرحله پایانی، یعنی کدگذاری انتخابی، بر اساس مضمون محوری هسته اصلی پژوهش، یعنی «کارآفرینی در صنایع دستی به مثابه دانش، تمایل و ارزش» که جنبه انتزاعی‌تری دارد شکل گرفت. تمام مراحل فرایند کدگذاری سه‌گانه در جدول‌های ۲ تا ۵ ذکر شده و در قالب نمودار ۱، مدل پارادایمی اشتراوس و کوربین، ترسیم و تشریح شده‌اند.

جدول ۱. مشخصات مشارکت‌کنندگان در پژوهش (مدیران، معلمان و مریبان)

نام	سمت	سن	جنس	فعالیت مرتبط
اطلاع‌رسان ۱	آموزگار هنر	۴۰	مرد	دو سال فعالیت هنرهای دستی
اطلاع‌رسان ۲	آموزگار	۳۸	مرد	مرکز فروش صنایع دستی
اطلاع‌رسان ۳	آموزگار	۳۹	زن	عضو کانون صنایع دستی
اطلاع‌رسان ۴	مدیر	۴۴	مرد	فروش صنایع دستی
اطلاع‌رسان ۵	مدیر	۴۱	مرد	بازاریاب صنایع دستی
اطلاع‌رسان ۶	آموزگار هنر	۳۸	زن	سابقه تدریس صنایع دستی
اطلاع‌رسان ۷	آموزگار هنر	۴۰	زن	تألیف کتاب کارآفرین
اطلاع‌رسان ۸	آموزگار	۳۷	مرد	سابقه بازاریابی صنایع دستی
اطلاع‌رسان ۹	مری	۴۷	مرد	۱۰ سال فعالیت صنایع دستی
اطلاع‌رسان ۱۰	مری	۳۹	زن	عضو کانون صنایع دستی
اطلاع‌رسان ۱۱	معاون	۵۰	مرد	مدرس کارآفرینی
اطلاع‌رسان ۱۲	آموزگار هنر	۴۴	زن	مری هنری‌های تجسمی
اطلاع‌رسان ۱۳	مری	۴۳	مرد	مری هنر
اطلاع‌رسان ۱۴	آموزگار	۳۵	مرد	فعال در حوزه صنایع دستی
اطلاع‌رسان ۱۵	آموزگار	۳۶	زن	کارآفرین برگزیده
اطلاع‌رسان ۱۶	مدیر	۴۲	مرد	مرکز فروش صنایع دستی
اطلاع‌رسان ۱۷	معاون	۴۲	مرد	چاپ مقاله در علاقه‌مندی به صنایع دستی برای کودکان
اطلاع‌رسان ۱۸	مدیر	۳۹	زن	کارآفرین برگزیده
اطلاع‌رسان ۱۹	آموزگار	۴۶	مرد	تألیف در حوزه کارآفرینی

■ یافته‌های پژوهش

● شرایط علی، زمینه‌ای و مداخله‌گر

شرایط علی شرایطی هستند که زمینه ایجاد پدیده را فراهم می‌کنند. به عبارت دیگر، شرایط علی عامل مستقیم در شکل‌گرفتن هر موضوع و پدیده است. بر اساس نظر خبرگان در جدول ۲، شرایط علی در ایجاد کارآفرینی در صنایع دستی در سه محور اصلی «دانش پایه صنایع محور»، «مصدقه‌های صنایع محور» و «خلال‌قیمت کارآفرینانه» هستند. برخی از اظهارات مهم خبرگان در ذیل مضمون‌های اصلی عبارت بودند از:

- به نظرم باید در این دوره دانش اولیه مرتبط با کارآفرینی در صنایع دستی را ایجاد کنیم. مثلًاً کارآفرینی چی هست، برای چی باید کارآفرینی بذوینیم و... در حدی که دانش‌آموز این دوره بفهمه (اطلاع‌رسان. م. ۴۴ ساله).

- تروی ابتدایی باید تمام درس‌ها با کارآفرینی مرتبط باشد؛ مثل بازی‌ها، آموزش‌ها، نقاشی‌ها، تخیل، ایجاد چالش و ارائه راه حل. این مفاهیم و رفتارها باید در صادر آموزش باشند (اطلاع‌رسان. ز. ۳۱ ساله).

- می‌شه به شکل ساده، با بردن دانش‌آموزان به مراکز کارآفرینی، آن‌ها را با انواع مشاغل این حوزه آشنا کنیم و به آن‌ها بشناسانیم که کارآفرینی را در همه مشاغل می‌توان به کار برد (اطلاع‌رسان. ز. ۳۹ ساله).

- باید مسئله‌سازی کنیم. یعنی ذهن بچه‌ها را به سمت راه حل‌ها ببریم؛ مثلًاً بگوییم بچه‌ها، اگر کوزه‌گران قیمتی داشته باشیم که شکسته باشد، چه راههایی وجود دارند تا بتوانیم آن را تعمیر و درست کنیم (اطلاع‌رسان. م. ۵۰ ساله)؟

- الان که عصر فناوری است، باید فناوری را برای بچه‌ها با صنایع دستی ترکیب کنیم. ترکیب این دو می‌تواند بهترین تصویرها و شکل‌ها را خلق کند (اطلاع‌رسان. م. ۴۳ ساله).

جدول ۲. شرایط علیٰ کارآفرینی در صنایع دستی در کودکان دوره ابتدایی

مفهوم‌های اصلی	مفاهیم
دالش پایه صنایع دستی	- ترویج دانش صنایع دستی از پاییں
	- بستر سازی دانش نگارگری
	- آشنایی با ساخت کاردستی‌های علمی
شرایط علیٰ مصداق‌های صنایع محور	- آشنایی با مشاغل کارآفرین محور دستی
	- بازگویی داستان‌های مرتبط با صنایع دستی
	- ترمیم محصول دستی شکسته
بروز خلاقیت کارآفرینانه	- تجربه‌اندوختی کودکانه
	- مسابقات خلاقیت محور
	- حل مسئله
	- ساخت کالای دستی
	- تمرین با گل برای ساخت کوزه
	- رایانه‌ای کردن صنایع دستی

در مقولهٔ شرایط زمینه‌ای نیز مضمون‌های محوری جو اجتماعی و فرهنگی شکل گرفت (جدول ۳). شرایط زمینه‌ای شرایطی کلی و مربوط به محیط کلان هستند. برخی از اظهارات مهم خبرگان عبارت بودند از:

- بچه‌های ابتدایی خیلی به سیستم‌های مجازی علاقه‌مندند. همین فرصت خوبی است که بازی‌هایی چنین درست کنیم که با طراحی صنایع دستی مرتبط باشند؛ مثلاً انیمیشن‌ها و برنامه‌های کودکانه (اطلاع‌رسان. م. ۳۷ ساله).

- معتقدام محتوای دوران ابتدایی باید طوری باشد که رؤای پردازی در بچه‌ها شکل بگیرد؛ آن هم طوری که خلاقیت در آن باشد. مثلاً مسابقاتی بگذاریم که هر کس را که یک نقاشی ذهنی بسازد که محصولش بیشتر و جدی‌تر باشد، تشویق و در واقع ایده‌سازی کنیم (اطلاع‌رسان. م. ۴۱ ساله).

- با شرایط دوره ابتدایی می‌توان بازی و نمایش زیادی داشت و در آن‌ها مباحثت کارآفرینی و ساخت محصولات دستی را گنجاند (اطلاع‌رسان. ز. ۴۴ ساله).

جدول ۳. شرایط زمینه‌ای کارآفرینی در صنایع دستی در کودکان دوره ابتدایی

	مضامون‌های اصلی	مفاهیم
شرایط زمینه‌ای	جو فرهنگی	<ul style="list-style-type: none"> - ساخت البسه فرهنگی در قالب بازی - برندهسازی در قالب بازی و نمایش
	جو اجتماعی	<ul style="list-style-type: none"> - رقابت‌پذیری تیمی - تقویت حس سازندگی با ایفای نقش - تفکر انتقادی - رؤیاپردازی

در ذیل شرایط مداخله‌گر، سه مضامون محوری «مروجان آموزشگاهی»، «مروجان میانی» و «مروجان اداری» شناسایی شدند (جدول ۴). شرایط مداخله‌گر می‌توانند به عنوان عامل یا تسهیلگر ظاهر شوند. چنانچه این عوامل بتوانند با ترویج نگرش مطلوب زمینه نگرش مثبت به صنایع دستی و خلاقه محور را در دانش‌آموزان اشاعه دهند، می‌توان پیامدهای مثبت آن را شاهد بود و چنانچه این مروجان دید مثبت و مطلوبی به صنایع دستی نداشته باشند، پرورش و علاقه‌مند کردن این میراث در دانش‌آموزان سرکوب خواهد شد. مصاحبه‌شوندگان معتقد بودند، نگاه کارآفرینانه معلمان تأثیر بسزایی در نگرش دانش‌آموزان دارد. برای نمونه:

– یک مدیر معتقد بود، بناده چون در خانواده‌ای قرار دارم که صنایع دستی «برنده» شهرت ماست، خودم در مدرسه تلاش می‌کنم هم دانش‌آموزانی در حوزه صنایع دستی داشته باشیم و هم آن‌ها را علاقه‌مند کنم بعلاوه بتوانند وارد بازار کار این صنایع بشوند (اطلاع‌رسان، م. ۴۷ ساله).

– مصاحبه‌کننده دیگری معتقد بود، مدرسه می‌تواند از ظرفیت خانواده‌هایی که در حوزه صنایع دستی فعال هستند، با دعوت از آنان برای عرضه محصولاتشان در مدرسه، کمک بگیرد (اطلاع‌رسان. ز. ۳۹ ساله).

– دیگری معتقد بود، اصفهان این ظرفیت را دارد که به قطب مدرسه‌های صنایع دستی کشور تبدیل شود؛ منظورم ایجاد مراکز صنایع دستی تحت نظارت آموزش و پرورش است (اطلاع‌رسان. م. ۳۸ ساله).

جدول ۴. شرایط مداخله‌گر کارآفرینی در صنایع دستی در دوره ابتدایی

	مضمون‌های اصلی	مفاهیم
شرایط مداخله‌گر	مروجان آموزشگاهی	- نگرش کارآفرینانه مرتب و معلم
		- نگرش کارآفرینانه هم‌کلاسی‌ها
		برگزاری مسابقات با محور صنایع دستی
	مروجان میانی	- نگرش کارآفرینانه خانواده
		- عرضه محصولات خانوادگی در آموزشگاه
		- نگرش کارآفرینانه بازدیدکنندگان
	مروجان اداری	- نگرش کارآفرینانه عوامل میان‌سازمانی
		- نگرش کارآفرینانه فرا‌سازمانی
		- نگرش کارآفرینانه عوامل سازمانی
		- مسابقات صنایع دستی استان‌ها

● راهبردها

راهبردها اقداماتی مثبت و منفی هستند که در برابر شرایط به وجود می‌آیند. در پژوهش حاضر، از دیدگاه خبرگان دو مضامون اصلی که به نام راهبردها شناسایی شدند، عبارت‌اند از: «تمایلات روان‌شناختی» و «ترسیم نقشه‌شناختی آینده» (جدول ۵). تمایلات روان‌شناختی در واقع کنش و واکنش‌هایی هستند که نقش علاقه‌مندترکردن دانش‌آموزان به صنایع دستی و ادامه یادگیری را به دنبال دارند و ترسیم نقشه‌شناختی نیز افزایش تصور ذهنی دانش‌آموزان و استمرار آن در آینده است. مصاحبه‌شوندگان معتقد بودند:

- اگر بتوانیم به تاریخ و نه با حالت شتابزدگی، دانش‌آموز را با دانش و زیبایی هنر صنایع دستی با رویکرد کارآفرینی آشنا کنیم، این دانش‌آموز علاقه‌مند می‌شود و خودش دنبالش را می‌گیرد (اطلاع‌رسان. م. ۳۵. ساله).

- به نظرم بچه‌ها درباره چیزهایی که دوست دارند نقشه می‌کشند و در ذهن خودشان آن را دنبال می‌کنند. اگر صنایع دستی در آن‌ها شکل گرفت، خودشان دوست دارند به سمت‌ش آن‌ها بروند (اطلاع‌رسان. ز. ۳۸. ساله).

به طور خلاصه، راهبردهای شناسایی شده، واکنش‌هایی عاطفی-روانی و حرکتی هستند که می‌توانند نسبت به پدیده شکل بگیرند و تکمیل شوند.

جدول ۵. راهبردهای مؤثر در کارآفرینی در صنایع دستی در دوره ابتدایی

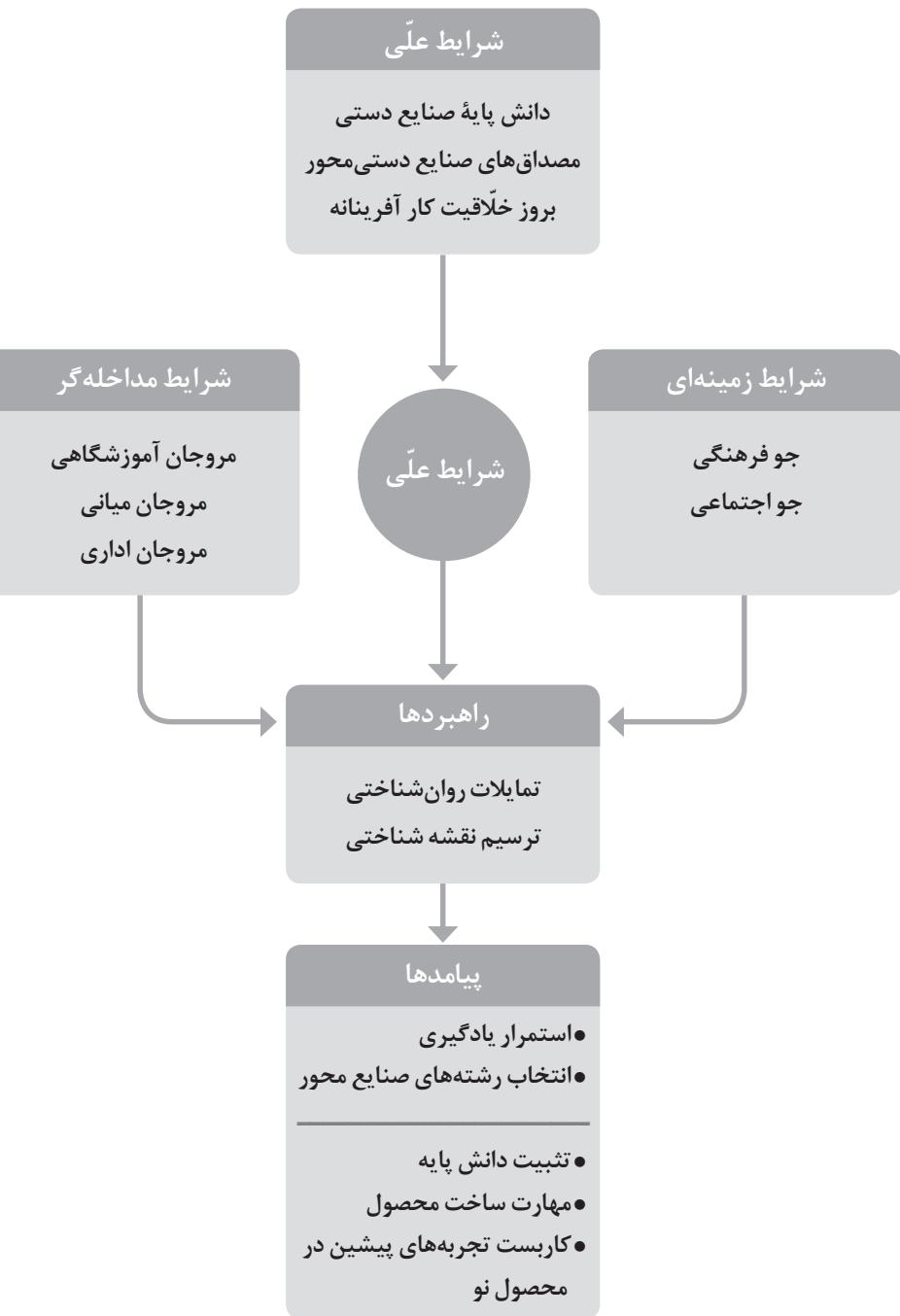
	مضامون‌های اصلی	مفاهیم
راهبردها	تمایلات روان‌شناسخی	- میل به دانستن بیشتر
	ترسیم نقشه شناسخی آینده	- کنجکاوی در صنایع دستی - ابراز علاقه به صنایع دستی - میل به دیدن نمایشگاه‌های صنایع دستی
پیامدها		- تقویت هوش تصویری
		- تغیر راجع به آینده در محور صنایع دستی

● پیامدها

پیامدها حاصل راهبردها هستند. در ذیل پیامدها دو مضمون اساسی «پیامدهای اولیه و ثانویه» شکل گرفته‌اند (جدول ۶). مقوله پیامدهای اولیه می‌تواند این باشد که دانش‌آموزان بعد از پایان دوره تحصیلات متوسطه اول، به دوره تحصیلی کارداش وارد شوند که بیشتر رشته‌های مرتبط صنایع دستی را دارد. به عنوان پیامدهای ثانویه نیز ثبتیت دانش صنایع دستی، مهارت‌های ساخت صنایع دستی و به کارگیری تجربه‌های پیشین آموخته شده در ساخت محصولات را پیاده‌سازی کنند.

جدول ۶. پیامدهای کارآفرینی در صنایع دستی در کودکان دوره ابتدایی

	مضامون‌های اصلی	مفاهیم
پیامدها	پیامدهای اولیه	- استمرار یادگیری و دانستن
		- انتخاب رشته‌های صنایع محور در آینده
پیامدهای ثانویه		- ثبتیت دانش پایه
		- مهارت ساخت محصول
		- کاربست تجربه‌ها در محصول نو

نمودار ۱. مدل پارادایمی اشتراوس و کوربین: شرایط، راهبردها و پیامدها

■ بحث و نتیجه‌گیری ■

شهر اصفهان از قطب‌های اصلی صنایع دستی کشور است و توسعهٔ این صنایع در ایدهٔ کارآفرینی و شکل‌گیری آن برای دانش‌آموزان به عنوان نسل آینده و حافظ این میراث نهفته است. از این‌رو، هدف اصلی پژوهش حاضر، طراحی مدل توسعهٔ کارآفرینی در صنایع دستی برای دانش‌آموزان دورهٔ ابتدایی شهر اصفهان بود. تجزیه و تحلیل مصاحبه‌ها با خبرگان به شکل‌گیری ۳۴ مفهوم اولیه منجر شد که با تعدیل و حذف مفاهیم همسان، در نهایت ۵۹ مفهوم اصلی باقی ماندند. این مفاهیم در قالب ۱۲ مضمون محوری (دانش پایهٔ صنایع دستی، مصداق‌های صنایع محور، خلاقیت کارآفرینان، مروجان آموزشگاهی، میانی و اداری، جو فرهنگی، اجتماعی، تمایلات روان‌شناسخنی، ترسیم نقشهٔ شناختی آیند، پیامدهای اولیه و ثانویه) سازماندهی شدند. سرانجام ایدهٔ مرکزی پژوهش یعنی «کارآفرینی در صنایع دستی به مثابهٔ دانش، تمایل و ارزش» شکل‌گرفت که نسبت به مقولات محوری از سطح انتزاع و جامعیت بالاتری برخوردار است. هستهٔ پژوهش مؤید این است که در دورهٔ ابتدایی، به‌طور عمدهٔ پژوهش فردی که فوراً وارد کسب و کار شود منظور نیست، بلکه با ایدهٔ کارآفرینی باید بتوان زمینهٔ رشد و افزایش دانش صنایع دستی را در وی ایجاد کرد تا در آیندهٔ به این مشاغل تمایل داشته باشد. عمدۀ خبرگان بر این نظر بودند که ضرورت دارد در دورهٔ ابتدایی، کارآفرینی در همان حد تمایل، دانش و فهم ارزش آن و با محوریت بازی و تجربه‌های بازی‌گونهٔ شکل‌بگرد، زیرا میل و رغبت نسبت به کارآفرینی در این دوره در دانش‌آموز نهادینه می‌شود و همین سرمایه می‌تواند بعداً در مراحل بعدی زندگی مورد استفاده قرار گیرد.

یافته‌های تحقیق حاضر را می‌توان با پژوهش‌های زیر همسو و سازگار دانست: نخست با پژوهش‌های اکبرپور و مهدویان (۱۳۹۴)، عسگری فرد و همکاران (۱۳۹۷)، سبزه (۱۳۹۴) و پرانتو و همکاران (۲۰۱۸) که عمدۀ نتایج آن‌ها بر بستر سازی دانش و علم کارآفرینی در صنایع گوناگون دستی و غیر دستی تأکید کرده‌اند. همچنین با پژوهش‌های بهمنی و همکاران (۱۳۹۵)، صغایی و همکاران (۱۳۹۷)، لی و وو (۲۰۱۹) و مصطفی (۲۰۱۹) که عمدۀ نتیجهٔ پژوهش آن‌ها شکل‌گیری و علاقه‌مندی با تأکید بر جو بازی و

نمایش است و با پژوهش‌های کردستانی (۱۳۹۰) و حاج آقایی و خلخالی (۱۳۹۸) که به طور عمده بر نگرش عوامل اجرایی یعنی مدیر، معلم و دیگر کادر مدرسه تأکید داشته‌اند، همسو و سازگار است. دیگر یافته‌های پژوهش حاضر که در پژوهش‌های قبلی موجود نبودند و به نوعی یافته‌های جدیدتری تلقی می‌شوند، عبارت‌اند از: رایانه‌ای کردن صنایع دستی، اهمیت برندهای محصول در صنایع دستی و نقش مروجات میانی (خانواده و بازدیدکنندگان). در تبیین یافته‌ها می‌توان گفت، همان‌گونه که رویکرد یادگیری به کارآفرینی تصریح کرده است، علاقه‌مند کردن دانش‌آموختان در دوره ابتدایی بسیار مهم است. از طریق بستر سازی تدریجی، مهارت‌ها، دانش و توانایی‌های لازم در دانش‌آموز شکل می‌گیرد و می‌توان امیدوار بود این نوع علاقه‌مندی‌ها و نگرش‌های مثبت در مراحل بعدی زندگی نیز استمرار پیدا کنند. صاحب‌نظران اتفاق نظر دارند، در دوره ابتدایی هدف اصلی از کارآفرینی، ساخت فردی نیست که فوراً کارآفرین شود، بلکه پرورش مهارت‌ها، نگرش‌ها و علاقه‌مندی و سوق دادن دانش‌آموختان به کارآفرینی و به‌ویژه صنایع دستی است.

بر اساس رویکرد شناختی - عاطفی نیز کارآفرینی باید بر ابعاد شناختی، نگرشی، عاطفی و شخصیتی متمرکز باشد (أتایا و همکاران، ۲۰۱۳). لذا دوره ابتدایی بهترین زمان برای ایجاد نگرش مثبت در کودکان و علاقه‌مندکردن آن‌ها به صنایع دستی است. در واقع، این دوره بهترین زمان شکل دادن منش کارآفرینی به‌ویژه در زمینه صنایع دستی است.

شومپیتر نیز میل به خود سروری، میل به سود و حس خلق کردن چیزها را از انگیزه‌های شخص کارآفرین دانسته است (سلیزدزک، ۲۰۱۳). بر این اساس، حداقل می‌توان در دوره ابتدایی روی پرورش روحیه و حس خلق چیزهای جدید در قالب رؤیا پردازی و تصویرسازی سرمایه‌گذاری کرد. کودکان در دوره ابتدایی قوه انتزاعی بیشتری دارند و چیزها را در قالب تصویرها می‌بینند. یک نمونه زیبا در برنامه مدرسه‌های لوکزامبرگ میین آن است. این برنامه جذاب که بر سرگرمی و بازی و رؤیا پردازی متکی است، در واقع طرح چالش و سپس مواجهه دانش‌آموز در این موقعیت است. در این برنامه، روایت کودکی به تصویر کشیده می‌شود که برای خرید دوچرخه به

پول نیاز دارد و تصمیم می‌گیرد این پول را از طریق ایده کسب و کار فراهم کند (تولا دانو و آربانی، ۲۰۰۸). لذا پرورش منش کارآفرینی در دوره ابتدایی را نباید دست کم گرفت. در واقع، شکل‌گیری شخصیت کارفرمایی در همین دوره صورت می‌گیرد و تحقق این هدف مستلزم بازنگری در کتاب‌های درسی و تغییر نگرش‌های صنایع دستی بهترین زمینه ورود کارآفرینی به این عرصه است. در راستای نتایج پژوهش حاضر پیشنهاد می‌شود:

با توجه به روشن شدن نقش بازی و نمایش در پرورش خلاقیت کارآفرینانه دانش‌آموختان از دیدگاه خبرگان، مسابقاتی مهارتی - خلاقیتی در مواجهه با یک مشکل و چالش پیدا کردن بهترین راه حل برای آن ترتیب داده شود.

مسابقات ساخت اینیمیشن با محوریت صنایع دستی در کل کشور و بهویژه در اصفهان (یافته‌های تحقیق) برگزار شوند.

سنند ملی صنایع دستی در آموزش و پرورش، برای سر و سامان دادن ایده‌های کارآفرینی، مبتنی بر صنایع دستی، با تأکید بر دوره تحصیلی ابتدایی تدوین شود.

با توجه به نقش خانواده و اظهارات آن‌ها در مصاحبه‌ها، مبنی بر سرمایه خانواده‌ها در صنایع دستی، بازگویی تجربه‌های خانواده‌های موفق در مدرسه و تشویق فرزندان آن‌ها نیز می‌تواند در تقویت مهارت و علاقه‌مندی دانش‌آموختان مؤثر باشد.

منابع

- بهمنی، ندا، آراستی، زهرا و حسینی، سیدرسول. (۱۳۹۶). آموزش کارآفرینی در مقطع ابتدایی با هدف تقویت نگرش کارآفرینانه. *فصلنامه علمی پژوهشی توسعه کارآفرینی*, ۱۰(۴)، ۵۷۴-۵۵۵.
- سیزده، بتول. (۱۳۹۴). طراحی الگوی برنامه درسی کارآفرینی برای کودکان پیش از دبستان و ارزشیابی آن از دیدگاه متخصصان برنامه درسی، کارآفرینی و مریان. *مطالعات پیش دبستان و دبستان*, ۱(۱)، ۱۴۰-۱۶۰.
- یوسفی، نورالدین و سعیدیان، عبدالباسط. (۱۳۹۷). تحلیل محتوا کتاب کار تکرر و پژوهش پایه ششم ابتدایی بر اساس شاخص‌های کارآفرینی، همایش انجمان مطالعات برنامه درسی ایران، دانشگاه بیرجند.
- شفیعی، زاهد، فرخیان، فیروزه و میرقدیر، لیلا. (۱۳۹۳). اصفهان به عنوان شهر خالق صنایع دستی با رویکرد توسعه گردشگری. *نشریه جغرافیا*, ۱۲(۴۳)، ۲۷۸-۲۶۲.
- حاج‌آقایی، حنیف و خالخالی، علی. (۱۳۹۸). پیشاکو سیستم کارآفرینی در مدرسه‌ها ایران. *مایریت مارس*, ۷(۲)، ۱۹۰-۱۶۶.
- جعفری مقدم، سعید و سادات فخارزاده، آرزو. (۱۳۹۰). توسعه نگرش آفرینانه در کتب درسی. *ماهانه کار و جامعه (اجتماعی، اقتصادی، علمی و فرهنگی)*, ۱۳۵(۱)، ۳۱-۴۲.
- حشمتی فر، لیلا، لیاقت‌دار، محمد جواد و عابدی، احمد. (۱۳۹۸). تأثیر بسته آموزش کارآفرینی مبتنی بر برنامه آموزشی دانشگاه ساسکاچون بر روحیه کارآفرینی دانش‌آموزان: یک طرح تربیکی لانه‌ای هم‌زمان. *نوآوری‌های آموزشی*, ۱۱(۳)، ۸۳-۱۰۴.
- طغراei، محمدتقی، میرواحدی، سیدسعید و هاشمی، سمیه. (۱۳۹۸). طراحی الگوی آموزش کارآفرینانه در مدرسه. *نوآوری‌های آموزشی*, ۱۱(۳)، ۵۹-۸۲.
- عسکری فر، کاظم، ابراهیمی، ابوالقاسم و علوی، سیدمسلم. (۱۳۹۷). ارائه الگوی آموزشی توسعه توانمندی‌های کارآفرینانه در دانش‌آموزان با مبانی‌گری و بیانی‌گری های شخصیتی. *فصلنامه علمی پژوهشی توسعه کارآفرینی*, ۱۱(۱)، ۱۲۰-۱۰۱.
- عظیمی‌نیا، سحر. (۱۳۹۶). تحلیلی بر نقش شهر اصفهان به عنوان شهر خالق صنایع دستی در توسعه گردشگری پایدار (پیان‌نامه کارشناسی ارشد). *مؤسسه آموزش عالی دانش‌پژوهان*.
- نصر اصفهانی، علی، طغراei، محمد و امیرخانی، فائزه. (۱۳۹۴). اولویت‌بندی صنایع دستی محبوب گردشگران خارجی بازدیدکننده از اصفهان و بررسی نگرش آن‌ها به قیمت صنایع دستی، کنفرانس بین‌المللی توسعه و تعالی کسب و کار، تهران، مؤسسه مدیران ابد پرداز پایتخت ویرا. قابل بازیابی در https://www.civilica.com/Paper-ICBDE01-ICBDE01_191.html.
- مشاور معاون صنایع دستی کشور. (۱۳۹۴). ایران رتبه نخست تنوع و رتبه سی ام صادرات صنایع دستی در جهان را دارد. *خبرگزاری Mehr*, کل خبر: ۵۰۲۷۶۷۵.

- Bartulovic, P., & Novosel, D. (2014). Entrepreneurial competencies in elementary schools. *Obrazovanje za poduzetništvo-E4E: znanstveno stručni časopis o obrazovanju za poduzetništvo*, 4(1), 83-87.
- Draycott, M., Rae, D. Enterprise Education in Schools and The Role of Competency Framework. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, 17(2), 127-145.
- Esfandiar, K., Sharifi-Tehrani, M., Pratt, S., & Altinay, L. (2019). Understanding entrepreneurial intentions: A developed integrated structural model approach. *Journal of Business Research*, 94(3), 172-182.
- Eickhoff, M. T. (2008). Entrepreneurial Thinking and Action--An Educational Responsibility for Europe. *European journal of vocational training*, 45(3), 5-31.
- Korhonen, M., Komulainen, K. and Räty, H. (2012). "Not Everyone is Cut Out to be the Entrepreneur Type": How Finnish School Teachers Construct the Meaning of Entrepreneurship Education and the Related Abilities of the Pupils. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 56(1), 1-19.
- Kirkley, W. W. (2017). Cultivating entrepreneurial behaviour: entrepreneurship education in secondary schools. *Asia Pacific Journal of Innovation and Entrepreneurship*, 11(1), 17-37.
- Given, L. M. (2015). *100 questions (and answers) about qualitative research*. SAGE.
- Gustafsson-Pesonen, A., & Remes, L. (2012). Evaluation of entrepreneurial development coaching: Changing the Teachers' thinking and action on entrepreneurship. *Annals of Innovation & Entrepreneurship*, 3(3), 22-34.
- Okeke, M. N., Okonkwo, G. I., & Oboreh, J. C. (2016). Entrepreneurship education as a catalyst for entrepreneurial inclination in selected universities in the south-east zone. *Arabian Journal of Business and Management Review (Oman Chapter)*, 5(11), 13-21.

- Otuya, R., Kibas, P., & Otuya, J. (2013). A proposed approach for teaching entrepreneurship education in Kenya. *Journal of Education & Practice*, 4(8), 204-209.
- Emami-Langroodi, F. (2017). *Schumpeter's theory of economic development: a study of the creative destruction and entrepreneurship effects on the economic growth*. Retrieved from SSRN: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3153744.
- Li, L., & Wu, D. (2019). Entrepreneurial education and students' entrepreneurial intention: does team cooperation matter?. *Journal of Global Entrepreneurship Research*, 9(1), 35-41.
- Mustafa, M. B. (2019). Factors Stimulating Students to Venture into The Field of Entrepreneurship Towards Producing Entrepreneurs Among University Students. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 9(3), 875-883.
- McLarty R.; (2005); Entrepreneurship among graduates: Towards a measured response, *The Journal of Management development*, 24(3), 223-238.
- Niglas, K. (2009). How the novice researcher can make sense of mixed methods designs. *International Journal of Multiple Research Approaches*, 3(4), 34-46.
- Prianto, A., Zoebaida, S., Sudarto, A., & Hartati, R. S. (2018). The Effectiveness of an Entrepreneurship Learning Model in Growing Competence and Entrepreneurial Intention of Vocational High School Students in East Java Indonesia. *International Journal of Humanities and Social Science*, 8(8), 199-209.
- Holvoet, T., Bosma, N & Crijns, H. (2015). *Global Entrepreneurship Monitor* (Global report). Retrieved from <https://steunpuntore.be/publicaties-1/wp1/STORE-B-15-009-gem-2014-belgium-flanders-final.pdf>.
- Vetrivel, S. (2010). Advances in Management entrepreneurship and education: a missing key in development theory and practice. *Advances in Management*, 3(8), 18-22.
- Volery, T., & Müller, S. (2006). A conceptual framework for testing the effectiveness of entrepreneurship education programs towards entrepreneurial intention. *Rencontres de St-Gall*, 2(5), 18-21.
- Walter, S., Block, J. 2015. Outcomes of Entrepreneurship Education: An Institutional Perspective. *Journal of Business Venturing*, 31(2), 216-233.
- Walidaini, A. B., & Wirnarno, A. (2017). Vocational High School Students Entrepreneurship: The Success of Family or School Education? *JPBM (Jurnal Pendidikan Bisnis dan Manajemen)*, 3(1), 1-11.
- Wing Yan Man, T. (2006). Exploring the behavioral patterns of entrepreneurial learning: A competence approach. *Education Training*, 5(2), 309-321.
- Śledzik, K. (2013). Schumpeter's view on innovation and entrepreneurship . In S. Hittmar (ed.), *Management Trends in Theory and Practice* (pp. 89-95). *University of Zilina & Institute of Management by University of Zilina*.
- Toledano, N., & Urbano, D. (2008).Promoting entrepreneurial mindsets at universities: a case study in the South of Spain. *European Journal of International Management*, 2(4), 382-99.

پی‌نوشت‌ها

1. Critical thinking	17. McLarty
2. Entrepreneurship	18. Kirkley
3. Gustafsson & Remes	19. Vetrivel
4. Cross-Curricular	20. Entrepreneurial Learning
5. Walidaini & Wirnarno	21. Wing Yan Man
6. Bartulovic & Novosel	22. Experiential Approach
7. Walter & Block	23. Cognitive/affective approach
8. Eicghoff	24. Otuya, Kibas & Otuya
9. Mind set	25. Joseph Schumpeter
10. Korhonen, Komulainen & Ratty	26. Sledzik
11. Toledano & Uarbani	27. Lee & Wu
12. Draycott & Rae	28. Mustafa
13. Volery & Mueller	29. Paratt & Altinay
14. Global Entrepreneurship Monitor	30. Prianto, Zoebaida, Sudarto & Hartati
15. Holvoet, Bosma & Crijns	31. Given
16. Okeke, Okonkwo & Oboreh	

A qualitative study of the conditions, contexts and consequences of the entrepreneurship in the Isfahan's handicrafts for the students: Presenting a grounded Theory

- Mehrdad Kāzemi (PhD), PhD Candidate in Entrepreneurship at Art University of Isfahan, Isfahan, Iran¹
■ Ali Shā'emi Barzaki (PhD), University of Isfahan, Isfahan, Iran²
■ Mansour Hesāmi, (PhD), Alzahrā University, Tehran, Iran³

Abstract

The aim of the present research was the qualitative study of the entrepreneurship in the handicrafts for the Isfahan primary school students. According to the method, it was qualitative-grounded theory and in terms of the purpose, it was an applied research. The participants included teachers, instructors, and principals that had the minimum criterion required for the engagement in the handicraft activities. In this qualitative grounded-theory study, the data were collected using the semi-structured in-depth interviews, up to the theoretical saturation, i.e., 19 interviews. Moreover, theoretical sampling was used, and to validate the data, review and re-reading and the professors' views were used. The transcription and analysis of the interviews led to the detection of 34 concepts and 12 core themes (basic knowledge of the handicrafts, industry-based instances, entrepreneurial creativity, school, middle and administrative promoters, cultural and social atmosphere, psychological desires, future cognitive mapping, and primary and secondary consequences). Finally, the central idea of the study, that is "the entrepreneurship in the handicrafts as the knowledge, desire and value", was formed that enjoys from a higher level of abstraction and comprehensiveness compared to the pivotal categories. Finally, the detected core themes were drawn using the different parts of the Strauss and Corbin's paradigm model. Based on the results of the interview with the experts, it can be said that familiarizing the students with the entrepreneurship in handicrafts is necessary from the primary school level and it provides the ground for their development and desire.

Keywords

**Entrepreneurship, Handicrafts, Designing the Model,
Grounded Theory, Students**

1. mehrdad.kaz.1398@gmail.com 2. E-mail: alishaemi@yahoo.com (Corresponding Author) 3. mansourhessami@gmail.com

The pathology of the 9th grade students' educational guidance process in Ilām province

- Seyyed Ali Moosavi, (PhD), Islamic Azad University (Arak Branch), Arak, Iran¹
- Aref Pirani (PhD), Farhangian University²
- Hasan Mo'meni, MA in Sociology from University of Tehran, Tehran, Iran³

Abstract

Along with the changes made in Iran's education system in the recent years, the subject of "the educational guidance" has also undergone some changes along with some challenges and damages. So, the main aim of this research was to examine the pathology of the 9th grade students' educational guidance process in Ilām province in the academic year of 2018-2019. Using the qualitative and quantitative tools, the present study was a mixed-methods one. In the qualitative section, using the thematic analysis method, the in-depth and semi-structured interviews were conducted with students, parents, and counselors and to reach the theoretical saturation, 27 interviews were conducted. The sampling method was a purposeful type and the findings were validated by the participants' perspectives. By coding and analyzing the codes, 44 conceptual codes were developed for the pathology of the subject, which were classified as the 8 main categories, i.e., the fundamental selection challenges, particular beliefs of the parents, symbolic forms, objective criterion of choice, inconsiderateness and doing casually, advisor's performance from belief to disbelief, electronic failure, and the heterogeneous inductions. The quantitative section also included a sample size of 400 students who were selected using the random sampling method. The questionnaire was also designed based on the qualitative findings and its validity was verified by the confirmatory factor analysis. The results revealed that among the eight qualitative harms derived, the challenges of choosing a discipline were the most important damage from the perspective of students. The results of the Mann-Whitney test to determine the main criterion for obtaining the field suggested that the students have recognized the record scores as the main criterion for obtaining the desired field of study.

Keywords

Educational Guidance, Pathology, Mixed Methods, Counselors

1. E-mail: mosavidessertation@gmail.com (Corresponding Author) 2. a.pirani90@gmail.com 3. hasan1841@gmail.com

The role of the educational stakeholders on the establishment of the knowledge management in the education system

- Monire Movahhedi (PhD), Farhangiān University, Māzandarān, Iran¹
- Mohammad Sālehi (PhD), Islamic Āzād University (Sāri Branch), Sāri, Iran

Abstract

The purpose of this study was to design a practical model to clarify the role of the educational stakeholders on the establishment of the knowledge management in the education system. The research method was descriptive of survey type. The research population included heads, deputies and experts and the school principals of Māzandarān education office. According to Cochran formula, 336 participants were selected as a sample from 2653 heads of the education offices, their assistants, experts and school' managers in Māzandarān, using a random cluster sampling method. The measurement tools were the researcher-made questionnaires of the educational stakeholders' role and the establishment of the knowledge management. The content and face validity of the questionnaires were confirmed by the experts. Cronbach's calculated alpha for the questionnaires were 0.91 and 0.87 respectively and the reliability of the questionnaires were confirmed. The results of the exploratory factor analysis showed that the variable of the stakeholders has three individual, organizational and procedural dimensions.

The individual dimension has 7 components (personal motivation, awareness, skill, experience, willingness, participation and educability). The organizational dimension has 6 components (organizational culture, organizational structure, organizational technology, human resources, management and leadership, organizational environment). Also, the procedural dimension has 6 components (developing the knowledge-based process, providing the technical infra-structures, knowledge creation process, Knowledge acquisition process, knowledge conversion process, and knowledge application process). Among the three dimensions, the individual dimension had the most impact, and the procedural one had the least impact on the establishment of the knowledge management. The results of the structural equation test also showed that there is a positive and significant relationship between the role of the educational stakeholders and the establishment of the knowledge management in the education system of the Māzandarān province. Therefore, it could be concluded that the educational stakeholders have a role in the establishment of the knowledge management and the managers and authorities of education with the participation of the educational stakeholders, i.e., the teachers, principals, parents, medium and the non-governmental organizations could increase the efficiency of the organization.

Keywords

Establishment of the Knowledge Management, Educational Stakeholders

1. Email: monireh.movahhedi@yahoo.com (Corresponding Author)

Optimal sample size in the multilevel modeling: Investigating the impact of the sample size on the random and fixed effects, using the TIMSS data

- Zahrā Naghsh (PhD), University of Tehran¹
■ Zahrā Hāshemi (PhD), University of Alzahrā²

Abstract

Due to the increasing use of the multilevel models, determining the number of the samples is one of the major concerns of the researchers in this field, so the main purpose of this study is to investigate the optimal sample size in the two-level models. TIMSS data (2011) in eighth grade were used for this purpose. It contained the data taken from 6029 students from 238 schools. The dependent variable of this research was the math score of the students and the independent variable at the student level was the amount of the time spent on the homework and at the school / teacher level is the amount of time that the teacher gives to the student for doing the homework. Three 2 level analyses were considered with three different sample sizes of 5, 50 and 238 and the impact of the sample size was examined on the fixed and random effects. The results showed that by increasing the sample size at the second level, the test power is increased and the estimation error is decreased. The standard deviation also increases with increasing the sample size and the dispersion reaches its maximum. Therefore, in order to obtain more accurate estimates of the covariance between the errors, increasing the number of the study groups is recommended at the second level.

Keywords

**Sample Size, Multilevel Modeling, TIMSS, Fixed Effects,
Random Effects**

1. Email: z.naghsh@ut.ac.ir (Corresponding Author) 2. z.hashemi@alzahra.ac.ir

Thematic analysis of the components of the cyber bullying perpetrators among high school students: A text - based inductive - qualitative Study

- Tâhere Pazhoohi, PhD Candidate in Psychology at Islamic Azad University (Isfahan (Khorâsgân) Branch), Isfahan, Iran¹
■ Alimohammad Nâdi (PhD), Islamic Azad University (Isfahan (Khorâsgân) Branch), Isfahan, Iran²
■ Ilhâz Sajjâdiyân (PhD), Islamic Azad University (Isfahan (Khorâsgân) Branch), Isfahan, Iran³

Abstract

The purpose of this research was the thematic analysis of the components of the cyber bullying perpetrators among the high school students which could help to the prevention and reduction of cyber bullying among them. The method of the thematic analysis used in this study was based on the Attride-Stirling thematic analysis method, where the basic themes were identified inductively, and then the components of the cyber-bullying perpetrators were identified and extracted. Thematic analysis is a method of identifying, analyzing, and reporting the patterns in the qualitative data. The thematic analysis is done in different ways. In this study, the thematic network was utilized. The validity of the study was confirmed by the referee. To calculate the reliability, coding was done manually through studying the selected resources line-by-line, and then Holstein method was used. After studying, selecting and coding the articles related to the cyber-bullying perpetrators, 17 basic themes were extracted from the different sections of the articles. Of these basic themes, six organizing themes were extracted. A model was proposed based on the results of the thematic analysis of the components of the cyber bullying perpetrators to reduce the cyber bullying perpetrators among the students. This model categorized the components into 6 groups of the individual abilities, empathy, family environment, communication and social skills, aggression, and attitude.

Keywords

Thematic analysis, cyber bullying perpetrators, high school students

1. t65335@gmail.com

2. Email: nadi2248@yahoo.com (Corresponding Author)

3. i.sajjadian@gmail.com

The relationship between the contextual factors and mathematical performance of Iranian students in the TIMSS 2015

- Ali Beiramipur (PhD), Shahid Chamrān University of Ahvāz, Ahvāz, Iran
- Zahrā Semsāri, MA in Educational Researches from University of Ahvāz, Ahvāz, Iran
- Esmā'il Hāshemi (PhD), Shahid Chamrān University of Ahvāz, Ahvāz, Iran

Abstract

The main purpose of this study was to investigate the relationship between the contextual factors and the mathematical performance of Iranian students in the TIMSS 2015. In this study, considering the nested data structure and using the two level modelling, the effect of 37 variables related to the academic performance of fourth grade students in math class in four areas of family / home, students' beliefs, teacher / classroom and school, in the form of the two levels of "student" and "school" were investigated using the original version of HLM software.

The results showed that the educational development in the Iranian educational system, like the other educational systems in the other countries is dependent on the contextual factors related to students, family / home, classroom / teacher and school. Also, based on the final model of 37 variables related to the math academic performance of students, only ten variables including the teacher's perceived atmosphere, school discipline and safety, management experience, deprivation status, teaching limitation, mathematics self-concept, valuing the mathematics, attendance at school, the father's education level, and the parents' help in carrying out the meaningful assignments. In addition, the most changes in variance has been related to the variables of the socioeconomic status, parental education level, attendance at school and self- concept in mathematics; some of these factors have been related to the level 1 student and some others have been related to the level 2 school.

Keywords

Contextual Factors, Academic Performance, Fourth Grade Mathematics, TIMSS 2015, Students' Beliefs

1. a.beiramy@scu.ac.ir (Corresponding Author) 2. zahra.semsari@yahoo.com 3. esmaeil@yahoo.com

Creative school: What and how in primary school level

-
- Sedighe Yāsemi, PhD Candidate in Curriculum Planning at Khārazmi University, Tehran, Iran¹
 - Ali Hossinikhāh (PhD), Khārazmi University, Tehran, Iran²
 - Marjān Kiyān (PhD), Khārazmi University, Tehran, Iran³
 - Mas'oud Gerāmipour (PhD), Khārazmi University, Tehran, Iran⁴
 - Afzalolsādāt Hoseyni (PhD), Khārazmi University, Tehran, Iran⁵

Abstract

The present study aims at identifying the dimensions and components of the creative schools at the primary school level. It was a qualitative study which was done based on the documentary-comparative research. The sampling was done through a purposeful criterion-based method. To do so, 283 relevant written sources (documents, articles and books) were analyzed through the inductive content analysis which was performed using ATLAS.ti software and with NCT approach. The analysis continued up to the theoretical saturation. The creative school consists of 6 dimensions and 30 components. The dimension of the “creative curriculum” consists of 9 components (objectives, content, teaching-learning strategies, instructional materials and sources, grouping of the learners, learners' learning activities, space, time, evaluation). The dimension of “the creative student” consists of the three components (i.e., cognitive-thinking, attitudinal-interest, behavioral-functional belief). The dimension of “the creative family” includes five components (i.e., economical-social status, parents' education, the emotional atmosphere of the family, parenting style, parents' new attitude). The dimension of “the creative teacher” has five components (i.e., class leadership, thinking in the classroom, awarding method, teacher personality, knowledge and professional skills). The dimension of “the creative manager” includes four components (i.e., management style, creative view, the development of the creativity among the teachers, human relations and interaction) and the dimension of “the creative culture” has four components (i.e., participation, embracing the creativity, researching morale, and freedom of thought and action). The results of this study could be used as a stepping stone for teachers, experts, designers and parents to design and create environments based on creativity.

Keywords

Creativity, Creative School, Primary School Level

1. sedighe.yasemi68@gmail.com (Corresponding Author)
4. mgramipour@knu.ac.ir

2. Hosseinikhah@knu.ac.ir

3. kian@knu.ac.ir
5. afhoseini@ut.ac.ir

In this issue:

- Creative school:
What and how in primary school level**
- The relationship between the contextual factors
and mathematical performance of Iranian
students in the TIMSS 2015**
- Thematic analysis of the components of the cyber
bullying perpetrators among high school student
s: A text-based inductive -qualitative Study**
- Optimal sample size in the multilevel modeling:
Investigating the impact of the sample size on the
random and fixed effects, using the TIMSS data**
- The role of the educational stakeholders
on the establishment of the knowledge
management in the education system**
- The pathology of the 9th grade students'
educational guidance process in Ilām province**
- A qualitative study of the conditions,
contexts and consequences of the entrepreneurship
in the Isfahan's handicrafts for the students:
Presenting a grounded Theory**
- Sedighe Yäsemi
■ Ali Hossinikhäh
■ Marjän Kiyân
■ Mas'oud Gerämpour
■ Afzalolsâdât Hoseyni
- Ali Beiramipur
■ Zahra Semsäri
■ Esmâ'il Hâshemi
- Tâhere Pazhoohi
■ Alimohammad Nâdi
■ Ilâz Sajjâdiyân
- Zahrâ Naghsh
■ Zahrâ Hâshemi
- Monire Movahhedi
■ Mohammad Sâlehi
- seyyed Ali Moosavi
■ Äref Pirâni
■ Hasan Mo'meni
- Mehrdad Kâzemi
■ Ali Sha'emi Barzaki
■ Mansour Hesâmi

Referees of this issue:

Khadijeh Abolmaali, Ameneh Ahmadi, Zahra Gooya, Farideh Hamidi,
Simin Hosseiniyan, AliAsghar Khallaghi, Alireza Kiamanesh,
Morteza Manteghi, Maryam Mohsenpour

Ministry of Education
Islamic Republic of IRAN

Organization for
Educational Research
and Planning

Quarterly Journal of Educational Innovations

75

Vol. 19 ■
Autumn, 2020 ■
Pages, 176 ■

This Journal has been accredited by
commission of the Ministry of Science,
Research and Technology.

This Journal is indexed in Islamic World
Science Citation Center (ISC).

Mailing Address:
Organization for
Educational Research and Planning.
Tehran-Iran

P.O.Box: 1584634818

Tel@Fax: 88302022

E.mail: noavaryedu@gmail.com

Web: noavaryedu.oerp.ir

■ publisher: organization for Educational Research & planning

- Editor in Charge: Ali Zooelm (Ph.D)
- Editor-in-Chief: Ali Reza kiamanesh (Ph.D)
- Assistant Manger: Azam Mollaenezhad (Ph.D)

■ Editorial Board:

- Dr. H.R. Arasteh: Professor of Kharazmi University
- Dr. Kh. Abolmaali: Associate Professor of Azad University, Rude Hen Branch
- Dr. Kh. Bagheri: Professor of Tehran University
- Dr. I. Ebrahim zadeh: Associate Professor of Payam-noor University
- Dr. F. Hamidi: Associate Professor of Shahid rajaee University
- Dr. A. Khallagi: Assistant Professor of shahid rajaee University
- Dr. A. R. Kiamanesh: Professor of Kharazmi University
- Dr. T. Mahroozadeh: Associate Professor of Alzahra University
- Dr. M. Mehr-Mohammadi: Professor of Tarbiyat Modarres University
- Dr. H. Pardakhtchi: Professor of Shahid Beheshti University
- Dr. S.M. Sajadi: Associate Professor of Tarbiat modarress University
- Dr. M.R. Sarkararami: Professor of Nagoya University, Japan
- Dr. H. Toorani: Associate Professor of Research Inst. C.D.E.I.
- Dr. H. R. Zeinabadi: Associate Professor of Kharazmi University

■ Secretarial Affairs: M. Yaghmaeian

- Persian Editor: K. Mahmoudi
- English Editor: M. Danaye tousi (Ph.D)
- Art Director & Designer: Sh. kharaghani

Ministry of Education
Islamic Republic of IRAN

Organization for Educational
Research and Planning

Quarterly Journal of
**Educational
Innovations**

75

Vol.19 ■

Autumn, 2020 ■

Pages, 176 ■